

25

1951 - 1976

வெள்ளிவிழா மலர்

JUBILEE NUMBER

கொழும்பு இந்துக் கல்லூரி - இரத்மலானை
COLOMBO HINDU COLLEGE - RATMALANA

University of Jaffna

373

COL

249995(AR: Main)

373
Col

AR

Peri/sta

2007

கொழும்பு இந்துக் கல்லூரி - இரத்மலானை
COLOMBO HINDU COLLEGE - RATMALANA

1951 - 1976

249995

249935

வெள்ளி விழா மலர்
SILVER JUBILEE NUMBER

University of Jaffna
249995

Library

Digitized by Noofaham Foundation
noofaham.org | aavanaham.org

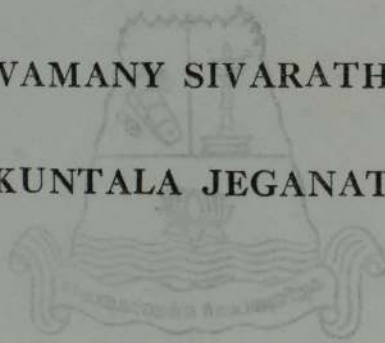
COLOMBO HINDU COLLEGE - RAJAHMUNDRAM
கொழும்பு இந்து கல்லூரி - இராஜமுண்டரம்

1976 - 1978

Editors :-

Mrs. THAVAMANY SIVARATHINAM (*Tamil*)

Mrs. SHAKUNTALA JEGANATHAN (*English*)

SILVER

SILVER JUBILEE NUMBER

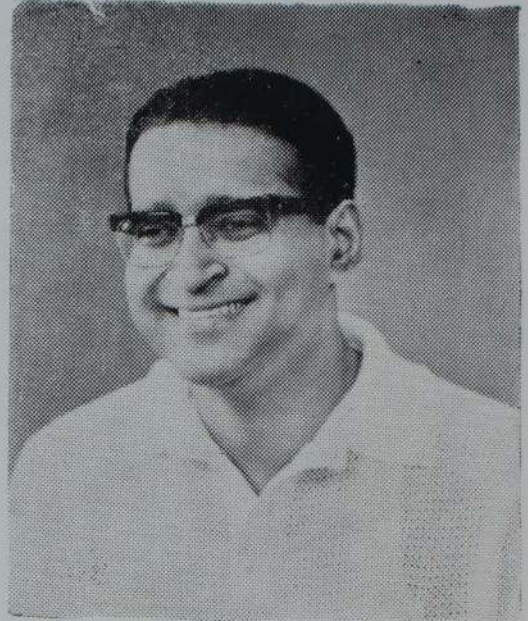
Our College

PAST PRINCIPALS

Late Mr. S. Padmanadan

Mr. N. Satyendra

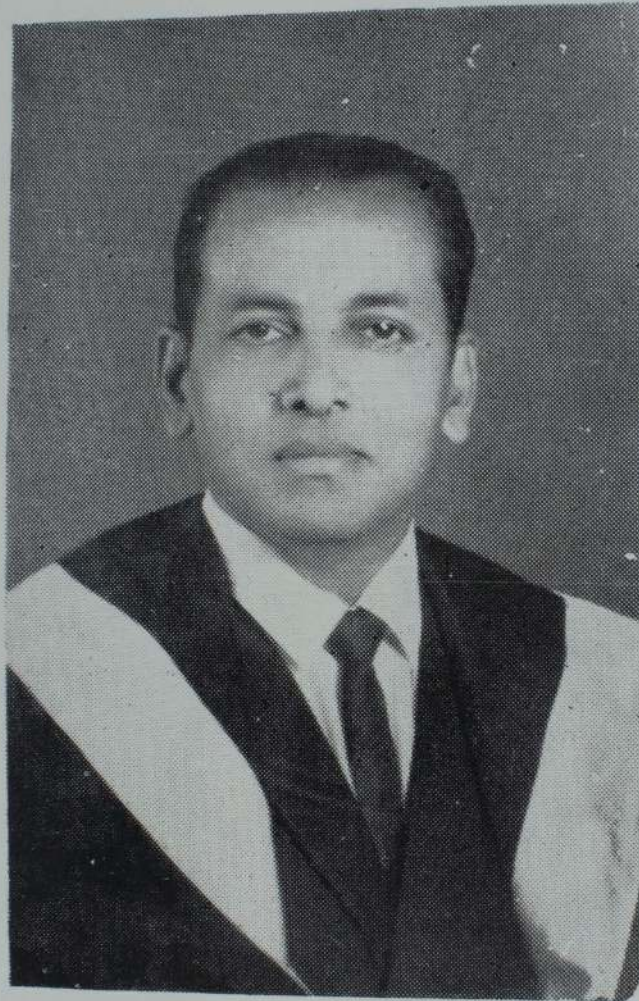

Mr. S. Ambalavanar

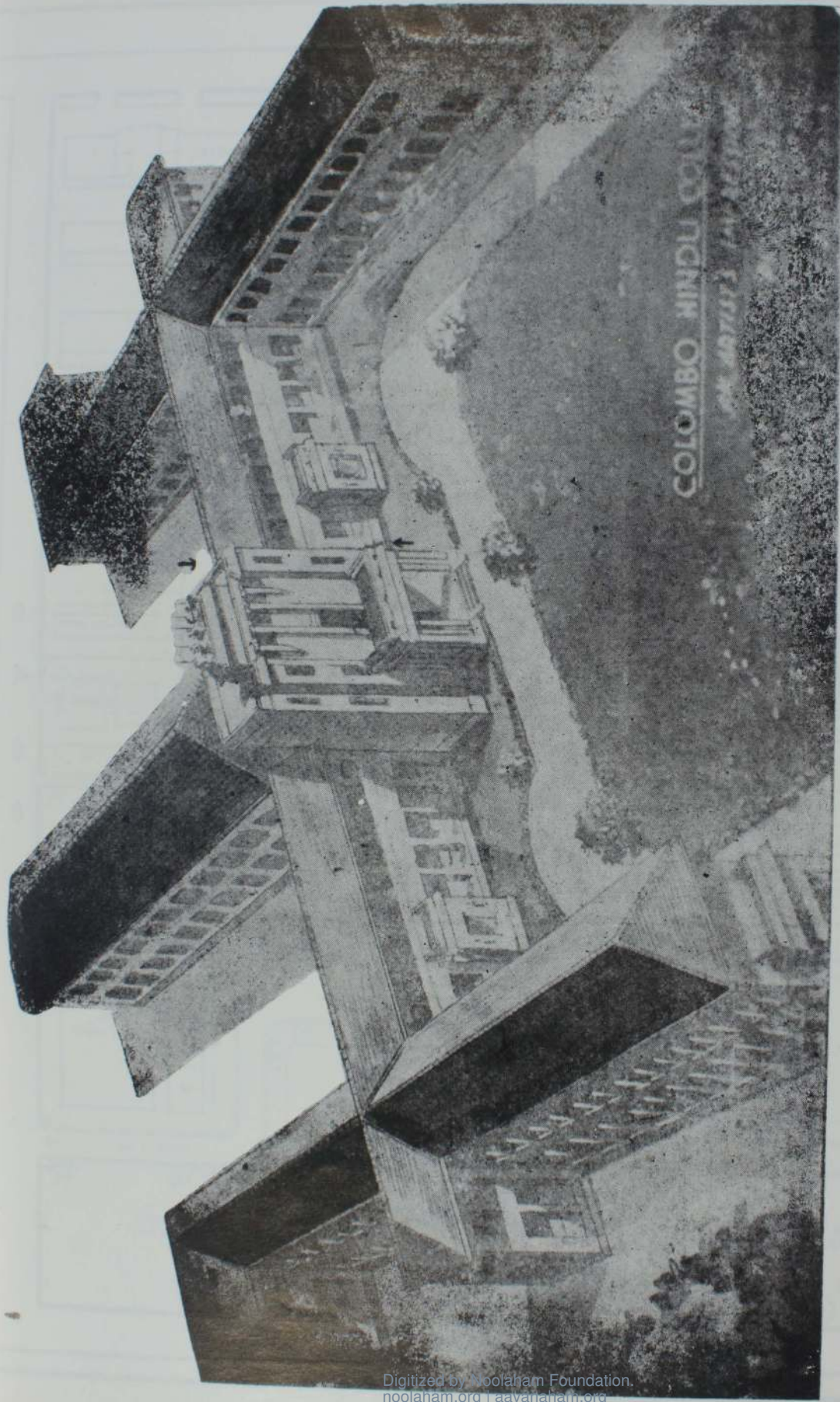
Mr. K. Sivapalan

Present Principal

Mr. K. Jeganathan

“The Dream of Dreamers”
(The section on the right of the two arrow marks is all that remains of that dream)

ஆசிரியரின் தலையங்கம்

1966ஆம் ஆண்டில் கொழும்பு இந்துக் கல்லூரிச் சஞ்சிகை ஒன்று கடைசியாக வெளிவந்தது. அதன் பின்னர் இக்கல்லூரியின் இந்து மாணவர் மன்றம் கலைமகளுக்கு விழாவெடுத்து அவ்விழாவின் முடிவிலே “இந்து மாணவன்” என்ற மலரை வெளியிடுவது சிலவாண்டுகளாக வழக்கமாக இருந்துவந்தது. இம்மலர் தமிழிலே பெரும்பாலும் மாணவர்தாமே எழுதிய கட்டுரைகள், கதைகள், கவிதைகள் ஆகியவற்றைக் கொண்டிருந்தது. தவிர்க்க முடியாத காரணங்களினால் அண்மைக் காலங்களில் இம்மலரும் வெளிவரவில்லை.

1976ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 12 ஆம் திகதியோடு இக் கல்லூரி நிறுவப்பட்டு 25 ஆண்டுகள் முடிவடைந்தன. எனவே இந்நாட்டொட்டு 1977ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 12 ஆந் திகதி வரையும் வெள்ளிவிழாவாண்டாகக் கொண்டு, இக்காலவெல்லைக்குள் ஒரு வெள்ளி விழாச் சிறப்பு மலரை வெளியிடக் கருதினோம். அதுவும் சில சந்தர்ப்ப வசதிக் குறைவுகளினால் பின்போடப்பட்டு இப்பொழுது வெளிவருகின்றது. எனினும் இம்மலரை இப்பொழுதாவது சிறப்புற வெளியிடுவதில் பெருமகிழ்வடைகிறோம்.

இருபத்தைந்தாண்டுகள் ஒரு கல்லூரியின் வாழ்விலே மிகக் குறுகிய காலப்பகுதியாயினும் முதல் இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுமே முக்கியமான காலப்பகுதியாகும். ஏனெனில் கல்லூரிக்கென ஒரு மரபை, ஒரு தனித்துவத்தை உரு

வாக்கி நிலைநிறுத்தும் காலமே அதன் வாழ்வின் ஆரம்ப காலப்பகுதியாகும். இக்கல்லூரியைப் பொறுத்த வரையில் எவ்வளவோ இன்னல்கள் அதன் வளர்ச்சிக்கு இடையூறாய் அமைந்திருந்தன. எனினும் இக்கல்லூரி இன்றும் உயிருடன்— உணர்வுடன் வாழ்கின்றது. அண்மைக்காலத்தில் புத்தாக்கமும் புத்துணர்ச்சியும் பெற்றுள்ளது, அத்துடன் பெற்றார், நல்லாதரவாளர், கல்லூரித் தாபகர்கள், அவர்களின் வழித்தோன்றல்கள் ஆகியோர் இக் கல்லூரியின் நலனுக்காக உழைக்க முன்வந்துள்ளமை இதற்கு ஒரு ஒளிமயமான எதிர்காலம் உண்டு என்ற நம்பிக்கையை எமக்கு அளிக்கின்றது. இவ் வெள்ளிவிழாவிலிருந்தாவது இக்கல்லூரி இடையீடற்ற தொடர்ச்சியான வளர்ச்சியை அடையவேண்டும்.

இருபத்தைந்தாண்டுகளோடு இக்கல்லூரியின் வாழ்வு முடிவடைவதில்லை. தொடர்ந்து பொன்விழா வைரவிழாவென அடுக்கடுக்காகப் பல விழாக்களைக் காணவேண்டும், நீடித்து நிலைத்து வாழ்ந்து அது நிறுவப்பட்ட நோக்கத்தைத் தொடர்ந்து நிறைவேற்றிக் கொண்டே யிருக்கவேண்டும். கொழும்பு தெற்குப் பிரதேசத்தில் மட்டுமன்றித் தென்னிலங்கையில் வாழும் தமிழ்ப் பேசும் மக்களுக்கு, அவர்களின் கல்வித் தேவைகளை நிறைவேற்றிப் பணிபுரியக்கூடிய கல்லூரி இதுவென இன்றைய பெற்றார் நல்லாதரவாளர் மட்டும் உணர்ந்தால் போதாது; சகல தமிழ்ப்பேசும் மக்களும் உணர்ந்து தூரதிருஷ்டியுடன் ஆக்கபூர்வமான பணிகளில் ஈடுபடவேண்டும்.

ARCHIVES

உன்மேல் அன்பாயிரு

‘எவ்வுயிர்க்கும் அன்பாயிரு’ என்ற உபதேசம் இருக்கட்டும் முதலில்.

‘நீ உன் மேலன்பாயிரு’ என்கின்ற உபதேசத்தை ஆழ்ந்து சிந்திப்போமாக.

விளக்கம்:

ஒருவன் தன் மேலன்புடையவனாயிருப்பின், மற்றொரு உயிர்க்குத்தன்னால் துன்பம் உண்டாக நடக்கமாட்டான். நடந்தால் நடந்த அவனுக்கு அது பெரிய நட்டம்.

நினைவு, சொல், செயல் மூன்றினும் நினைவு வெகு கொடுமையானது. அது மனத்தின்குணம்- சொல்லாலே செயலாலே ஒருவனுக்குக் கேடு செய்ய முடியாதாயின், மனம் கற்பனை உலகில் சஞ்சரித்துக் கேடு சூழ்ந்துகொண்டேயிருக்கும். இதற்குத்தண்டனை விதிக்க அரசனாலோ மற்றும் மனிதராலோ இயலாது. ஆனால் ஒரே ஒருவர் தண்டித்தே தீராவர். அவர் கடவுள். அவருக்குத்தப்ப முடியாது.

மனம் சுத்தமானால் சொல் செயல்கள் சுத்தமாய்விடும்.

ஃ

ஃ

ஃ

வாழ்க்கையின் முதலாம்படி பிற உயிர்க்குத் துன்பம் உண்டாகாமல் வாழ்வது. அவ்வாறு வாழ்வனே தன் பாலன்புடையான்

ஃ

ஃ

ஃ

‘தன்னைத்தான் காதலனாயின் எனைத்தொன்றும் துன்னற்க தீவினைப்பால்’

தன் மேலன்புடையானுக்கு வள்ளுவர் வழங்கிய பெயர்;

“தன்னைத்தான் காதலன்”

ஃ

ஃ

ஃ

‘நன்மை கடைப்பிடி’ ஓளவையார் வாக்கு. ஒருவன் தன் நன்மையைக் கடைப்பிடிப்பானாயின் இரண்டாம் ஆளுக்குத் தீமை நினைக்கவே மாட்டான்.

ஃ

ஃ

ஃ

இரண்டாம் ஆளுக்குத் தீமை வராத வகையில் சுயநலம் பேணும் ஒருவன்ருளே மேலும் நன்மையைப் பெருக்கும் பொருட்டு, பரநலம் பேணிப் பிறர்க்கு நன்மை செய்பவன் ஆவன்.

ஃ

ஃ

ஃ

எவ்வுயிரிலும் அன்புடையாய், எவ்வுயிர்க்கும் நன்மை செய்வதெல்லாம் தன்னுயிர் மேலன்புடையாய்த் தன்னுயிர்க்கு நன்மையைப் பெருக்குவதேயாம்.

‘பிறர்க்குரியாளன்’ உண்மையில் தனக்குரியாளன்

சாரம்.

சிவபூசு அலும் நிர்வாகம்

இரண்டாம் உயிருக்குத் தன்னால் தாக்கம் வராமல் வாழ்பவன் தானே.

தனக்கென வாழும் தனக் குரியானன்;
அவன்றானே சுயநலம்; தன்மேலன்பன்.

அவன் மேலும் தனக்கு நன்மையைப் பெருக்கும் பொருட்டு,

பிறர்க்குரியானாய்ப்
எவ்வயிரிலும்

பரநலம் பேணி
அன்புடையனும்.

ஃ

ஃ

ஃ

ஒருவன் வாழ்க்கை மற்றொருவரின் வாழ்வுக்குத் துன்பம் விளையாதிருப்பது பெரிய காரியம். இது வாழ்க்கையின் முதற்படி என மேலே சொல்லப்பட்டது.

இது கைவந்தவன் இதற்கு மேலே பரநலம் பெருக்குவது மேலும் தனக்கு நன்மையைப் பெருக்குவதேயாம். இந் நிலை வாழ்க்கையின் இரண்டாம் படி.

வாழ்த்துவதும் வானவர்கள்

தாம் வாழ் வான்!

என்பது மணி வாசகம்

ஃ

ஃ

ஃ

தன் பாலன்பு இல்லாதவன் பரநலம் பேசுவது, வெறும் சொன் மாத்திரையேயாம்.

பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை

வெள்ளி விழா நிகழ்ச்சி

எமது கல்லூரியின் வெள்ளி விழா 1976ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 12ஆந் திகதி சமயா சார்ப்படி ஆரம்பமானது. 1951ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 12ஆம் திகதி முதன் முதலாக எமது கல்லூரி ஆரம்பிக்கப்பட்ட தினத்தை வெள்ளி விழாக் கொண்டாட்டங்களின் முதல் நாளாகத் தெரிந் தெடுத்தோம்.

வெள்ளிவிழாத் தினத்தன்று கல்லூரி புதுப் பொலிவுடன் காணப்பட்டது. மாவிலை தோரணங்கள், மலர்மாலைகள், முதலானவற்றுல் அலங்காரஞ்செய்யப்பட்டு இருந்த கல்லூரியில் சைவப் பண்பும் நிறைந்து காணப்பட்டது.

வெள்ளிவிழாத் தொடர்பான பூர்வாங்க ஏற்பாடுகளை ஆசிரியர், மாணவர், பெற்றார் ஆசிரிய சங்க உறுப்பினர், பழைய மாணவர் ஆகியோர் திறம்பட செய்திருந்தனர்.

சமயாசார்ப்படி நடைபெற்ற கிரியைகளுக்கு இளைப்பாறிய தலைமையாசிரியரும் சமஸ்கிருத வித்துவானுமான கந்தரோடை சிவஸ்ரீ சு. சிவசுப்பிரமணியக் குருக்கள் அவர்கள் மேற்பார்வை செய்தார்கள்.

சமயக்கிரியைகள் யாவும் கொழும்பு ஸ்ரீ சிவகாமி அம்பிகாசமேத பொன்னம்பலவானேசர் கோவில் பிரதம குருவும், அகில இலங்கைச் சிவப்பிராமணசங்கப் பரீட்சைக் காரியதரிசியுமான கிரியாகலாப முக்தாமணி, சிவாகமசிரோமணி, பிரதிஷ்டாரத்தினம் சிவஸ்ரீ சி. குஞ்சிதபாதக்குருக்கள் அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றன. அவருக்கு உதவியாக,

சிவஸ்ரீ சோமசுந்தரக் குருக்கள் அவர்கள்—பிரதம குரு மயிலணி ஸ்ரீவிசாலாட்சி அம்பிகா சமேத விஸ்வநாதர் கோவில்.

(தலைமையாசிரியர் அ. த. க. பாடசாலை முந்தல்)

சிவஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணியக்குருக்கள் அவர்கள்—குரு, ஸ்ரீ சிவகாமி அம்பிகாசமேத ஸ்ரீ பொன்னம்பலவானேசர் கோவில் கொழும்பு-13.

சிவஸ்ரீ சா. சச்சிதானந்தக் குருக்கள்—குரு, ஸ்ரீ சிவகாமி அம்பிகாசமேத ஸ்ரீ பொன்னம்பலவானேசர் கோவில், கொழும்பு-13.

சிவஸ்ரீ வி. சுப்பிரமணியசர்மா—ஸ்ரீ வீரமாகாளி அம்மல்கோவில் கொழும்பு-13.
ஆகிய குருமார்கள் பங்குபற்றினர்.

வெள்ளிவிழாத் தொடர்பான சமயக்கிரியைகள் கல்லூரியில் உள்ள தியான மண்டபத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ நடராஜ மூர்த்திக்கு விசேச கும்ப திரவ்விய அபிஷேகங்களுடன் ஆரம்ப மாயின. தொடர்ந்து கணபதி ஓமம் சரஸ்வதி ஓமம் ஆகியன சிறப்புற நடைபெற்றன. பின்னர் ஐந்து சிவாச்சாரியர்களும் வீற்றிருந்து சிவபூசை செய்தார்கள். இவைசீனையடுத்து வகைவகையான பிரசாதங்கள், பழவர்க்கங்கள் முதலியன படைக்கப்பட்டு ஸ்ரீ நடராஜமூர்த்திக்கு விசேச பூசை நடைபெற்றது.

இவ்விழாவிலே கல்லூரித்தாபகர்களில் ஒருவரும், தேசிய கடதாசிக் கூட்டுத்தாபனத் தலைவரும் கொழும்பு இந்து வித்தியாபிவிருத்திச் சபையின் செயலாளரும் என திரு. கே. சி. தங்கராசா, அவர் மிஷன் சுவாமி பிரேமாத்மானந்தா அவர்கள், ஆசிரியர், மாணவர், பழைய மாணவர் ஆகியோர் கலந்து சிறப்பித்தனர். பம்பலப்பிட்டி இந்துக்கல்லூரி அதிபரும் ஆசிரியர்களும் பங்குபற்றினார்கள்.

கல்லூரி சங்கீத ஆசிரியருடன் மாணவர் பக்திப் பாடல் பாடினர். முடிவில் 1000 பேருக்கு மேலானோர் மகேஸ்வர பூசையில் கலந்து சிறப்பித்தார்கள்.

Heralding of the Silver Jubilee Year 1976

The Siva Pooja in progress - 12th Feb. 1976

Siva Poojah 12 - 2 - 76

Founders, Parents, Staff and students at lunch
on 12th February 1976.

கொழும்பு இந்துக் கல்லூரி, இரத்மலானை.

வெள்ளி விழாக் கொண்டாட்ட வரவேற்புரை

கல்லூரித் தாபகர் நினைவு தினமும் சிவகாமி மண்டபத் திறப்பு விழாவும்

1976ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் ஏழாந் திகதி

பிரமத விருந்தினர்:

மேன்மை தங்கிய திரு. வில்லியம் கோபல்லாவ

(இலங்கைக் குடியரசின் ஜனாதிபதி)

திருமதி வில்லியம் கோபல்லாவ

மேன்மை தங்கிய ஜனாதிபதி அவர்களே, வணக்கத்துக்குரிய சுவாமிஜி அவர்களே, தாபகர்களே, தேசியப் பேரவை உறுப்பினர்களே, பெற்றோரே, இக்கல்லூரியின் நல்லாதரவாளர்களே, எனது ஆசிரியர்குழு அங்கத்தவர்களே, பழைய இன்றைய மாணவர்களே.

இன்று இவ்வேளையில் உங்கள் அனைவரையும் மனமார வரவேற்பது எனது முதற் கடமையாகும். நீங்கள் எங்கள் அழைப்பை ஏற்றுக்கொண்டமை எமக்கு உற்சாகமூட்டுகின்றது. இன்றைய விசேட வைபவத்தில் நீங்கள் எங்களோடு கலந்துகொள்வது எங்கள் பேராகும். மேன்மை தங்கிய ஜனாதிபதி அவர்களே, எங்கள் வெள்ளிவிழாக் கொண்டாட்டம் இந்நாட்டின் அதியுயர்ப்தவி வகிப்பவராலேயே ஆரம்பிக்கப்பட்டதையிட்டு நாம் மிகவும் மகிழ்ச்சி கொள்கின்றோம். இக்கொண்டாட்டம் தொடர்ந்து ஒன்பதாந் திகதி வரை நடைபெறுவதோடு அடுத்தாண்டு பெப்ரவரி மாதம்வரை தொடரும். தங்களது பலதரப்பட்டர அரசாங்கக் கடமைகள், தங்கள் பதவிக்குரிய பெரும் பொறுப்புக்கள் ஆகியவற்றுக்கிடையில், அவையெல்லாவற்றையும் ஒருபுறம் ஒதுக்கிவிட்டு தாங்கள் இன்று எங்களோடு கலந்துகொண்டமை, தாங்கள் எங்கள்மீது கொண்டுள்ள கரிசனையும், அக்கறையையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

இன்று நாம் இருபத்தைந்து வயதடைந்துள்ளோம். இக்கல்லூரி நிறுவப்பட்ட தினமாகிய பெப்ரவரி 12ம் திகதி இந்து வழமைப்படி இவ்வாண்டில் ஒரு சிவபூசையை நடாத்தினோம். நூற்றாண்டு விழா, நூற்றிருபத்தைந்தாண்டு விழா ஆகியவற்றைக் கொண்டாடிய கல்லூரிகளோடு ஒப்பிடும்பொழுது இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் மிகக் குறுகிய காலப் பகுதியே. எனினும் தன் இருபத்தைந்தாண்டுக் காலத்தில் கொழும்பு இந்துக்கல்லூரி ஆற்றிய ஒப்பற்ற பணியை மறுக்கலாகாது. இந்துக் கல்விச் சங்கத்தை ஆரம்பித்து, இந்துப் பிள்ளைகளுக்கே தனிப்பட்ட வகையில் ஒரு கல்லூரியை நிறுவும் திட்டத்தில் துணிவுடன் ஈடுபட்டு, தூரதிருஷ்டியுடையவர்களாய் ஆர்வத்துடன் செயற்பட்ட தமிழர் குழுவுக்கு நாம் ஆழ்ந்த நன்றிக்கடன்பட்டுள்ளோம். இவ்வுன்னத மக்கள் ஆற்றிய மதிப்பிடற்கரிய பணியை, இக்கல்லூரியில் பயிலும் பல சந்ததியினர் மேல்வரும் சந்ததியினருக்குப் பேணிக்காத்தனிப்பர்; அத்துடன் இதனை நிறுவியோரின் நினைவும் அவர்களுள்ளங்களிற் பிரதிட்டை செய்யப்படும். எனவே, இக்கல்லூரியில் உள்ள நாலு இல்லங்களுக்கும், இக்கல்லூரியை ஆரம்பத்தில் நிறுவிய நால்வராகிய காலஞ்சென்ற திரு. மகாதேவன் காலஞ்சென்ற நீதியரசர் நாகலிங்கம், காலஞ்சென்ற சேர் கந்தையா வைத்தியநாதன்,

திரு. நடேசன் ஆகியோரின் பெயர்களைக் கொடுத்துள்ளோம். இவர்களில் திரு. நடேசன் இன்று எம் மோடு கலந்துகொண்டமை எங்கள் பாக்கியம். மேலும் உதவியோர் பலர் உலர்; அவர்களும் இவர்களுக்குச் சளைத்தவரல்லர். அண்மையில் வெளியிடப்படவிருக்கும் வெள்ளிவிழா மலரில் இவர்களைப்பற்றிய வரலாறு இடம்பெறும். இவர்கள் பணத்தைத் திரட்ட ஒரு நிதியை ஆரம்பித்துப் போற்றுதற்குரிய தூர திருஷ்டியுடன் பாரிய ஆய்வுகூட வசதிகளோடு கூடிய இவ்விசால் மான கட்டிடத்தைத் தனியே சிரேட்ட கல்விக்கெனத் திட்டமிட்டுத் தயாரித்தனர். இங்கே இப்பொழுதிருக்கும் கட்டிடம் அவர்கள் வரைந்த திட்டத்தில் நாலிலொரு பங்கே என்பது உங்களுக்கு ஆச்சரியத்தைத் தரக்கூடும். அவர்களின் சக்திக்கப்பாற்பட்ட காரணங்களால் எஞ்சிய திட்டத்தை யவர்கள் கைவிட வேண்டியதாயிற்று. ரூயல் கனிட்ட பாடசாலையும் பரி. தோமஸ் ஆரம்ப பாட சாலையும் இன்று செயற்படுகின்ற வகையிலே, இக்கல்லூரிக்கு மேல் வகுப்பு மாணவரைத் தயாரித்தலும் கனிட்ட பாடசாலையும், பம்பலப்பிட்டியில் உள்ள கல்லூரி நிறுவப்பட்டுள்ளது. ஆலை அந்நிலை இன்று முற்றாக மாறியுள்ளது. எங்கள் சமுதாயம் இப்பிரச்சனைக்கு தனித்தும் ஒருமித்தும் கூடிய விரைவில் பரந்த நோக்குடன் தீர்வு காணவிடின், இக்கல்லூரியின் எதிர்காலம் எவ்வாறாகும்? இடையூறுகளால் வளர்ச்சி தடைப்பட்ட இக்கல்லூரியின் வரலாறு, அதன் இன்றையநிலை, எதிர்கால வாய்ப்புக்கள், ஆகியவற்றை விரிவாக எடுத்துக்கூற நாம் விரும்பவில்லை. இவையெல்லாம் அடுத்த வருட ஆரம்பத்தில் நடைபெறவிருக்கும் பரிசளிப்பு விழா அறிக்கையில் இடம் பெறும்.

இக்கல்லூரித் தாபகர்களில் காலஞ்சென்றவர்களின் குடும்பத்தினரையும், காலஞ்சென்ற மூன்று தாபகர்களின் படங்களைத் திரைநீக்கம் செய்யவும், அவர்கள் இக்கல்லூரிக்காற்றிய தொண்டினைப் பற்றிப் பேசவும், தயைகூர்ந்து இணங்கி வந்த சிறப்புச் சொற்பொழிவாளரையும், வரவேற்று நல்வரவு கூறுகின்றேன். கல்லூரித் தாபகரில் ஒருவராயிருந்து இன்று எங்கள் பெற்றார் ஆசிரியர் சங்கப் பாதுகாவலராக விளங்குபவரைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகின்றேன். இந்துக்கல்லூரிக்குத் திரு. நடேசன் நண்பராகவும் தத்துவ ஞானியாகவும் வழிகாட்டியாகவும் விளங்குகின்றார். இம்மண்டபத்தையமைத்தல், எல்லைச் சுவர்களைக் கட்டுதல் போன்ற எம் சாதனைகளைத் திரு. நடேசன் எமக்களித்த ஊக்கமின்றி நாம் நிறைவேற்றியிருக்க முடியாது. இக்கல்லூரி அதிபருக்கு ஒரு விடுதியமைக்க, அவர் இப்பொழுது நிதி திரட்டியுள்ளார். இக்கல்லூரியை எதிர்நோக்கியுள்ள சவால்கள், இடையூறுகள், கல்லூரி பட்ட அல்லல்கள் ஆகியவற்றை நோக்குப் பொழுது அதன் வளர்ச்சியை வழிநடத்தி அதன் விதியை நிர்ணயித்து உருவம் கொடுப்பதற்குத் திரு. நடேசனைப் பெற்றமை அதன் அதிட்டமாகும். அவரைப்பற்றிக் குறிப்பிடும்பொழுது எனது சொந்த அனுபவத்தையும் நான் குறிப்பிடுவதை நீங்கள் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும். எனக்கு இருள் சூழ்ந்த கையற்ற நிலையில் அவர் என்னைத் தாங்கியுள்ளார். எங்கள் சமுதாயம் அவருக்குப் பட்டுள்ள ஆழ்ந்த நன்றிக்கடனை மிகைப்படுத்தி வலியுறுத்த முடியாது. எனவே அவர் மேற்கொண்டுள்ள மகோன்னத பணியைச் செய்வதற்கு நடராசப்பெருமான் நீண்ட ஆயுள், நற்சகம், ஆற்றல் ஆகியவற்றையளிக்கும்படி வேண்டுகிறேன்.

எனது பேச்சை முடிக்கு முன், இந்துக் கல்விச்சபையின், கல்லூரி அதிகார சபையின் கடைசி நிர்வாக அறிக்கையில் திரு. கே. மகாதேவன் எழுதிய இறுதிப்பகுதியைத் தங்கள் சிந்தனைக்கு சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

அவர் எழுதியது வருமாறு:-

“மிகக் குறைந்த ஆற்றல் வசதிகளோடு நாம் பெருமளவு சாதித்துள்ள போதிலும், எங்களை எதிர்நோக்கியுள்ள பணி பிரமாண்டமானது. இப்பணியை நிறைவேற்ற இந்துப் பொதுமக்களின் உறுதியும் துனிவும் பெருமளவில் தேவைப்படுகின்றது. கனவுலகிலுள்ளவர்களின் கனவெனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இப்பணிக்கு நிலையான உருவம் கொடுப்பதற்கு எம்மத்தியில் பரோபகாரிகள் தோன்றுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை கல்லூரி அதிகார சபைக்கு இல்லாமல் இல்லை”

எனவே இத்தாய வேலையில், குணநலவாற்றல், ஆழ்ந்த கல்வியறிவு ஆழ்ந்த நாட்டுப் பற்று ஆகிய சிறப்பியல்புகளைக் கொண்ட ஆண்களையும் பெண்களையும், உருவாக்கி, தாபகரின் ஆழ்ந்த பக்தியுடன் சரியோடு விரும்பத்தக்கது.

வணக்கம்

The Principal & Staff - 1976.

Seated

:- Mrs. J. Nallasivam, Mrs. S. Kumarasamy, Mrs. B. E. S. de Silva, Mrs. T. Joseph, Mrs. P. Sabaratnam, Mrs. K. S. Rasiah, Mr P. Kanagarajah, Mr. K. Jeganathan, (Principal), Mrs. S. Jeganathan, Mrs. V. Yogarajah, Mrs. S. Sivanayagam, Mrs. T. Sivarathinam, Mrs. R. S. Rasiah, Mrs. E. L. Ganesar, Mrs. S. Manickavasagar Mrs T. R. Sivapothanathan. (Clerk).

Middle row :-

Miss. S. Sigharasa, Miss. D. Navaratnam (Librarian), Miss. V Arumugam, Mrs. M. Charles, Mrs. P. Sivarajha, Miss. M. Sivasambo, Miss. G. Sivasothy, Miss. S Mathiaparanam, Mrs. I. Jayawardene, Mrs. N. Sivalingam, Mrs. G. Srignanam, Mrs. C. Atputhasingam, Mrs. S. Ananddagopal, Mrs. M. Jayaratnarajah.

Back row :-

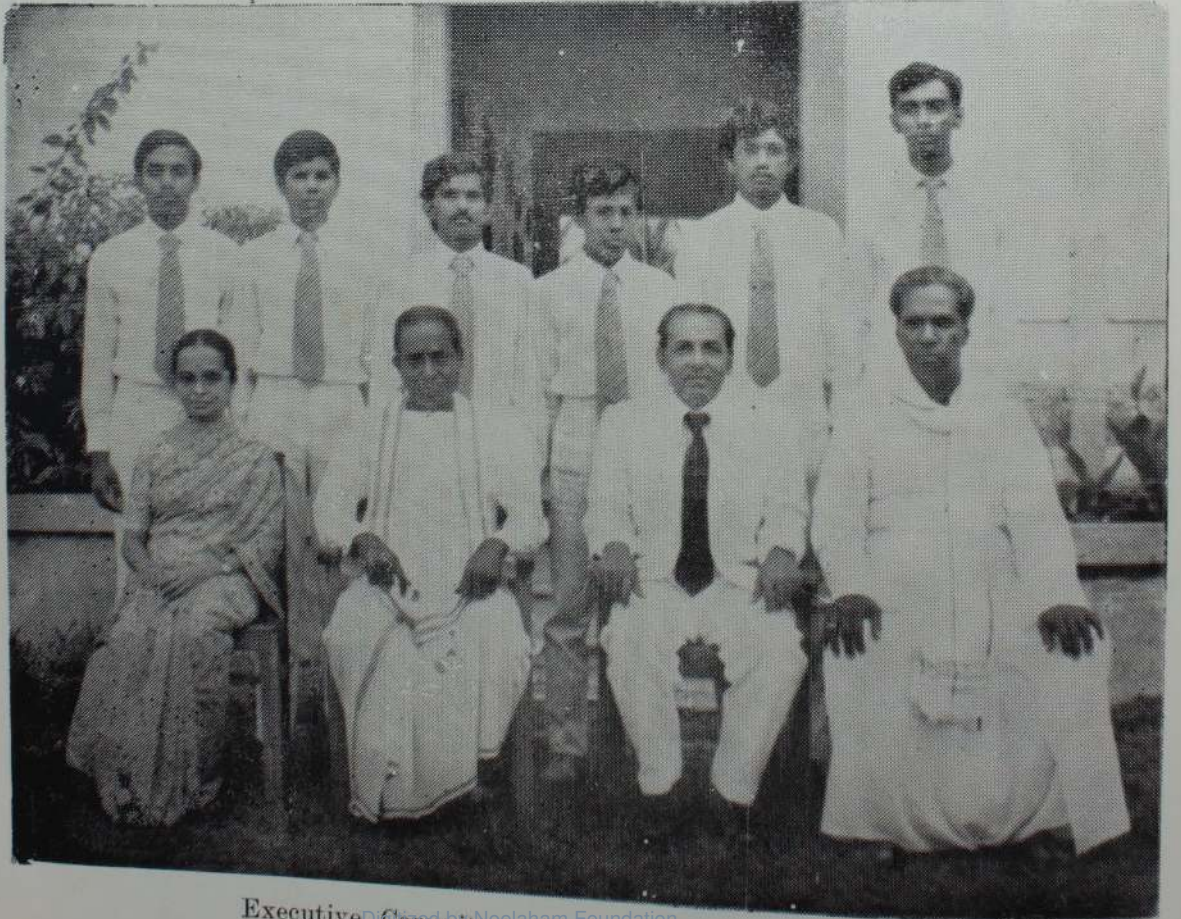
Messrs. Nimal Dias (Watcher), G. A. Wimaladasa (Labourer), H. Jinadasa (Watcher), N. Varatharajah, N. Sambasivam, C. Selvaratnam, N. Satchithanandam V. Vaithianathan, K. Krishnapillai, A. Sivarajah, S. Shanmugalingam, M. Ananddagopal, S. Kanapathipillai (Peon), M. Velandy (Cons. Labourer)

Principal and Staff — 1976

Executive Committee of the P. T. A. - 1976

Executive Committee of the Hindu Society - 1976

ஐத்யபதியின் சொற்பொழிவு

இலங்கைக் குடியரசின் ஐத்யபதி மேன்மை தங்கிய திரு. வில்லியம் கோபல்லாவ அவர்கள் கல்லூரிமண்டபத் திறப்பு விழாவில் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவின் தமிழாக்கம்

கொழும்பு இந்துக் கல்லூரி அதிபர் அவர்களே, அரசாங்க அமைச்சர்களே, கல்லூரியின் பழைய, இன்றைய மாணவர்களே, ஏனைய பெருமக்களே,

இன்று என்னையும் என் மனைவியையும் பிரதம விருந்தினராகத் தாங்கள் அழைப்பு விடுத்தமைக்கு நன்றி தெரிவிக்கின்றேன். எனது மனைவி சுகலீனம் காரணமாக சமூகமளிக்க முடியாமலிருப்பதற்கு வருந்துகின்றார். இக் கல்லூரிக்கு முதன்முதலில் இன்று தான் நான் வந்துள்ளேன். இக் கல்லூரி நிறுவப்பட்டு 25 ஆண்டுகள் நிறைவேறு இச்சந்தர்ப்பம் மேலும் மகிழ்ச்சியுடனாகிறது. எனவே இக் கல்லூரிக்கு எனது பாராட்டைத் தெரிவிப்பதுடன், எதிர்கால வளம்பெறுவாழ்த்துகின்றேன்.

அதிபர் தனதறிக்கையில் 25 வருடங்கள் ஒரு கல்லூரி வாழ்வில் குறுகிய காலப்பகுதி எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆனால் இக் காலப் பகுதி தான் மிகக் கஷ்டமான காலப் பகுதியாக இருக்கலாம். ஏனெனில் ஒரு கல்லூரியை நிறுவுவதற்கு ஆரம்ப வேலைகள் இக் காலப் பகுதியில்தான் பெருமளவில் செய்யப்படுகின்றன.

குடியேற்றவாட்சியில் ஆங்கிலக் கல்வி பல்வேறு மதத்தாபனங்களால் அளிக்கப்பட்டுவந்தது அரசாங்கம் இரண்டுமூன்று பாடசாலைகளை நடத்திவந்தது. தங்கள் மதங்களைச் சார்ந்த பிள்ளைகளின் ஆன்மீகத் தேவைகளை நிறைவேற்றவேடெம்ருபாலும் வெவ்வேறு மதத்தினர் கல்லூரிகளை நிறுவினர். அந்தச் சமயத்தைச் சார்ந்த பிள்ளைகளுக்கு விசேட சலுகைகளளிக்கப்பட்டமை தவிர்க்கமுடியாதது. இத்தகைய சூழலிலேயே இந்துக்கல்லூரி நிறுவப்பட்டதென அறிகின்றேன்.

1961 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் அரசாங்கம் சில கல்லூரிகள் தவிர ஏனையவற்றைப் பொறுப்பேற்றபின் இலங்கையில் கல்வியில் ஒருமைப்பாடு உண்டென்று கூறலாம். எனினும் மதச் சார்பான கல்லூரிகள் சில தனியியல்புகளைப் பெற்றிருந்தன. இவற்றில் சில போற்றத்தக்கன. கல்லூரி நிர்வாகத்தில் மாற்றம் ஏற்பட்ட பின்பும் இவ்வியல்புகள் நீடித்து நிலைத்துள்ளன. இவ்வாறு கொழும்பு இந்துக் கல்லூரியும் சில தனியியல்புகள் கொண்டுள்ளது. இக் கல்லூரி மாணவர்கள்

களிற் பெரும்பாலானோர் இந்துக்களாயிருப்பதனால், உலக மதங்களிற் பழமைவாய்ந்ததொன்றாகிய இந்து சமயத்தின் பண்பாட்டு மரபுகளின் நன்மையைப் பெற்றுவருகின்றனர்.

ஏனைய கல்லூரிகளில் அனுமதி பெறமுடியாத இந்து மாணவர்களுக்குக் கல்வி புகட்டுவதற்கு ஒரு தமிழ்ப் பாடசாலையாக இக்கல்லூரி நிறுவப்பட்டபொழுதும் எல்லா மதத்தினருக்கும் எல்லாச் சமூகத்தினருக்கும் இடங்கொடுக்கும் ஒரு கல்லூரியாக இது விளங்குகின்றதென அதிபர் அறிக்கையினின்றும் அறிகிறேன். ஒரு தமிழ்க் கல்லூரியில் சிங்கள மாணவருக்கும் இடமளித்து சமூக ஒற்றுமையை நிலைநாட்டுவதில் இக் கல்லூரி ஒரு முன்மாதிரியாக விளங்கியுள்ளது.

இந்நாட்டின் முன்னேற்றமும் சுபீட்சமும் சமூக முரண்பாடுகளினாலும் வேற்றுமைகளினாலும் தடைப்படாதிருப்பதற்கு, வெவ்வேறு சமூகத்தினரிடையே பரஸ்பரநம்பிக்கையை ஏற்படுத்த வேண்டிய அவசியத்தை யான் இவ்விடத்தில் வற்புறுத்துவது பொருத்தமானது. இந்நாட்டின் வரலாறு, இந்நாடு பன்மொழி பேசும் பல்லினத்தவரைக் கொண்டிருக்கவேண்டிய நியதியை ஏற்படுத்தியுள்ளது. பல நூற்றாண்டுகளாக இந்நாட்டவர் ஒற்றுமையாக வாழப் பழகியுள்ளனர். இது குடியேற்ற நாடாகவிருந்து சுதந்திரம் பெற்ற நாடாகும் பொழுது இன மொழி பற்றிய பிரச்சினைகள் தோன்றின. 1958ஆம் ஆண்டு நிகழ்ச்சிகள் எங்கள் வரலாற்றிலே மிகக் கவலைக்குரிய பகுதியுடையதும். எல்லாக் குடிமக்களும் ஒருமித்த முயற்சியினூற்றான் இந்நாடு சுதந்திரத்தின் முழுப் பயனையும் அனுபவிக்க முடியும். இதற்கு சமூகாயத்தின் எல்லாப் பிரிவினரிடையேயும் ஒருமைப்பாடு அவசியம். இவ்வயர் குறிக்கோளை அடைவதற்கு உங்கள் கல்லூரியை ஒத்த கல்லூரிகளே பெரும் வாய்ப்புக்களைப் பெற்றுள்ளன. சிறு வயதிலேயே மாணவருள்ளங்களில் சகோதரத்துவக் கொள்கையைப் பதியவைத்தால், அவர்கள் வளர்ந்து முதிர்ச்சியடையும் பொழுது வேற்றுமையில் ஒற்றுமை காணக்கூடிய பக்குவ நிலையை அடைவர். தமிழ் மாணவர்கள் மாத்திரமின்றி முஸ்லிம் மாணவர்களும் இங்கு கல்வி பயில்கிறார்கள் என்பதும், ஆரம்பத்தில் சிங்கள மாணவர்களும் பயின்றனர் என்பது மகிழ்ச்சிக்கூரியன.

இக் கல்லூரித் தாபகரை நினைவுகூர்ந்து அவர்களது படங்களைத் திரைநீக்கம் செய்வதற்கு இவ் வெள்ளி விழாவாண்டைத் தெரிந்தெடுத்த

தது பொருத்தமானதே. எனக்கு முன்பு பேசிய வர்கள், இக்கல்லூரித்தாபகர் எடுத்துக்கொண்ட ஆரம்ப முயற்சிகளையும், இந்துக் கல்விக்கு அவர் கூறிய தொண்டையும்பற்றிய விவரங்களைக் கூறியுள்ளார்கள். அத் தாபகர்களிற் பலர் இந் நிலை; எனினும் இக்கல்லூரிக்குப் பெருந்தொண்டாற்றிய அவர்களில் ஒருவர் இப்பொழுது சமூகமளித்திருப்பது பெரு மகிழ்ச்சிக்குரியது. யான் திரு. எஸ். நடேசனையே குறிப்பிடுகிறேன். இக் கொழும்பு இந்துக் கல்லூரியை நிறுவத் திட்டமிட்டோரின் கனவு நனவாகுவதில் இவரது அயரா உழைப்பு பெரும் பங்கு கொண்டுள்ளது. அவரது சேவை, அவரது ஆலோசனை, அவரது மதிநுட்பம் ஆகியன, இக் கல்லூரிக்குத் தராளமாகக் கிடைத்துள்ளன. இக் கல்லூரிக்கு வேண்டிய நிதியில் ஒரு லட்ச ரூபாவுக்கு மேலான பணத்தைத் திரட்டுவதற்கு அவர் பொறுப்பாருந்தார் என்பதையும் அறிகிறேன். அவர் இக் கல்லூரியின் ஆதரவாளராகவிருந்து ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளிக்கின்றார். திரு சச்சிதானந்தாவுக்கும், இக் கல்லூரியினோடு தொடர்புகொண்டிருந்த ஏனையோரும் நன்றிக் கடனுக்கு உரியவர்கள். உங்களில் ஒவ்வொருவரும், அவர்களுக்குரிய பாராட்டை யான் தெரிவிப்பதை ஆமோதிப்பீர்களெனக் கருதுகிறேன்.

அண்மைக் காலத்தில் கல்வித்திட்டத்திலேற்பட்ட மாற்றங்கள் காரணமாக, இக் கல்லூரித் தாபகர்களின் திட்டங்கள் மாற்றியமைக்கவேண்டியேற்பட்டுள்ளது. எனினும் இப்பாரிய கட்டிடங்கள் அவர்களின் தூரதிருஷ்டிக்குச் சான்று பகருகின்றன. கொழும்பு இந்துக் கல்லூரியின் நிர்வாகம் இந்து வித்தியாபிவிருத்திச் சபையிலிருந்து கல்வித் திணைக்களத்துக்கு மாற்றப்பட்டாலும் பெற்றார் ஆசிரியர் சங்கமும், பழைய மாணவர்களும் இக்கல்லூரி விடயங்களில் தொடர்ந்தும் தமக்குரிய கவனத்தைச் செலுத்துவார்கள் என்றே கருதுகின்றேன்.

இரதமலானை தொழிற்றுறையில் மிக விரைவாக முன்னேற்றமடையும் ஒரு புற நகரமாக விளங்குகின்றது. இவ் விடத்து மக்கள் தொகை அதிகரிக்க, இவ் வட்டாரத்துக் கல்லூரிகளில் பெருந்தொகையான மாணவர் அனுமதி நாடி வருவர். எனவே எதிர்காலத்தில் இக் கல்லூரியின் மாணவர் தொகை இருமடங்காதல் கூடும். இதனால் கல்லூரியிலுள்ள வசதிகளும் பற்றாமலிருக்கக் கூடும். எனினும் பழைய மாணவர்களினதும், பெற்றார் ஆசிரியர் சங்கத்தினதும் ஒத்து

மைப்புடன் எதிர்காலத் தேவைகளை நிறைவேற்ற ஆயத்தமாக இருப்பீர்களெனக் கருதுகின்றேன். வேறோரிடத்தில் அண்மையில் யான் கூறியவற்றை மீண்டும் இங்கு கூறுகின்றேன். எங்கள் நாட்டின் அபிவிருத்திக்கும் நியாயமான சமதர்ம சமுதாயத்தை ஏற்படுத்துவதற்கும் தேவையான அறிவையும் ஆற்றலையும் மனப்பாங்கையும் இளை அறிவையும் ஏற்படுத்தும் நோக்குடன் இலங்கைக் குரிடையே ஏற்படுத்தும் அமைந்துள்ளது. புதிய குடியரசின் கல்விமைப்பு அமைந்துள்ளது. புதிய கல்வித் திருத்தங்கள் மூலம் தொழில்நுட்பவறிவும் பரவலாக்கப்படுகின்றது. பல தொழிற்சாலைகள் உங்கள் கல்லூரியைச் சுற்றியமைந்துள்ளமை யினால், எனைய பல கல்லூரிகள் பெற்றிராத வாய்ப்பை இது பெற்றுள்ளது. எனினில் செயல்முறைப் பயிற்சிக்கு வாய்ப்புக்களுண்டு. இப்பொழுது நீங்கள் கற்பிக்கும் தொழில்முன்னிலைப் பாடங்களுடன், தொழில் அடிப்படையில் தொழில்நுட்ப பயிற்சியையும் கல்லூரிப் பாடத்திட்டத்தில் புகுத்தலாம்.

எங்கள் நாட்டில் தொழிற்றுறைகளிலும் நிர்வாகத் துறையிலும் சிறந்து விளங்கும் பலர் இலங்கையின் வடகுதியிலிருந்து வந்தவர்கள் என்பது யாவரும் அறிந்த உண்மை. இன்றும் அவர்கள் பல பொறுப்பு வாய்ந்த பதவிகளையணி செய்கிறார்கள். விஞ்ஞானத்துறையிலும் வேறு துறைகளிலும் அவர்களிற் பலர் போற்றத்தக்க பணிகளைச் செய்துள்ளனர். இவ்வாறே தென்னிலங்கையிலும் உங்கள் கல்லூரி இத்தகைய ஆற்ற வாய்ந்த ஆண்களையும் பெண்களையும் உருவாக்குமென எதிர்பார்க்கலாம்.

இன்று ஆரம்பிக்கப்பட்ட இக் கொண்டாட்டம் அடுத்த வருடம் பெப்ரவரி மாதம் வரையும் தொடருமென அறிகிறேன். உங்கள் முயற்சிகளில் வெற்றிபெற வேண்டுமென்று வாழ்த்துவதோடு வருங்காலத்தில் இலங்கையில் மிகச்சிறந்த கல்லூரிகளோடொத்த சிறப்புடையதாக இக் கல்லூரி திகழவேண்டுமென விரும்புகிறேன்.

இன்று இங்கு சமூகமளிப்பதற்கு எனக்குச் சந்தர்ப்பமளித்தமைக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்று யான் திறந்துவைத்த இம் மண்டபம் இத்தாபனத்துக்கு அளப்பரிய பயனுடையதாகும் என எதிர்ப்பார்ப்போம்.

தெய்வங்களின் ஆசீர்வாதமும் பாதுகாப்பும் உங்களுக்கு உரிதாகுக.

ஸூபகார்த்த உரைகளின் தமிழாக்கம் திரு. நாகலிங்கம் அவர்கள்

மேன்மை தங்கிய ஜனாதிபதி அவர்களே, வணக்கத்துக்குரிய சுவாமிஜீயவர்களே, திறப்புடை விருந்தினரே, சபையோரே அதிபர் அவர்களே, இன்று என்னை இவ்வைபவத்தில் கலந்து கொள்ளுமாறு வேண்டி அழைப்பு விடுத்தமைக்கு என் நன்றியைத் தெரிவிப்பது என் முதற்கடமை. இவ்வைபவத்தில் கலந்து கொள்வது எனக்குப் பெருமகிழ்ச்சியூட்டுகின்றது. எனினில் இன்று எவர்களுடைய புகைப்படங்களைத் திரைநீக்கம் செய்கின்றோமே, அவர்கள் ஆற்றிய சேவையை நாம் இன்று நினைவு கூர்வதோடு வரும் சந்ததியினருக்கும் நினைவுபடுத்தும். அவர்கள் தூரதிஷ்டியுடன் இக்கல்லூரியின் உண்மையான தேவையை உணர்ந்து இதனைத் தாபித்தவர்கள். தம்மையே இச்சேவையில் அர்ப்பணித்து தமது ஆலோசனையையும் பொருளையும் வழங்கியவர்கள், அதனால் இக்கல்லூரியின் பயிலும் இனத்தவரின் நன்றிக்குப் பாத்திரமானவர்கள்.

இலங்கைத் தாயின் புகழ்மிக்க தவப்புதல்வருள் ஒருவராகக் காலஞ்சென்ற நீதியரசர் நாகலிங்கம் அவர்களின் புகைப்படத்தை திரைநீக்கம் செய்வது இன்று எனதுபணி என்பதில் எனக்குப் பெருமகிழ்ச்சி. 1931 ஆம் ஆண்டு நான் சட்டத்துறையில் ஈடுபட்ட காலத்தொட்டு எனக்கும் இந்த நீதியரசருக்கும் தொடர்புண்டு. அக் காலத்தில் அவர் சட்டத்துறையில் பலவாண்டு பயிற்சிபெற்று விட்டார். 1920 க்கும் 1930 க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் அவர் சட்டத்துறையிற் புகுந்திருக்க வேண்டும். நான் புகுந்த காலத்தில் அவர் ஒரு சட்ட வாரணராகவும் வழக்கறிஞராகவும் நிலையான இடத்தைப் பெற்றுவிட்டார். அக் காலத்தில் குடியியல் ஆளெல்லார்க்குட்பட்ட நீதி மன்றங்களில் பேர்பெற்றவராக விளங்கினார். குடியியல் சட்டத்துறையில் அவருக்குப் பெரும் வருவாய்கிடைத்தது. ஒரு முன்மாதிரியான வழக்கறிஞருக்கு இருக்கவேண்டிய பண்புகள்— கவனம், பணிவு, நுனித்துணரும் அறிவுக்கூர்மை, வசீகரமான குரல் போன்றன அவரிடம் காணப்பட்டன. எல்லாச் சமூகத்தினருக்கும் வழக்குகளில் வழக்கறிஞராகக் கடமையாற்றினார். அச்சம், பாரபட்சம் ஆகியவையின்றி வழக்கறிஞராகத் தமது கடமையைச் செவ்வனையாற்றுவார் அவர் என்ற நம்பிக்கை அவரை அமர்த்தியவர்களுக்கு இருந்தது. இதற்கும் மேலாக நீதிமன்றத்தில் நீதிபதிகளின் நம்பிக்கைக்கு மதிப்புக்கும் பாத்திரமா

னார். எனினில் நீதிமன்றத்தின் சூழ்நிலையை நுனித்துணர்ந்து அதற்கேற்ற வகையில் வாதாரும் திறமை பெற்றிருந்தார்.

இத்தகைய திறமை பெற்றிருந்தமையினால் புகழ்மலைகள் அவரைத் தேடிவந்தன. சில வேளைகளில் தனது பொருள் வருவாயையே தியாகம்செய்து இப்புகழ்மலையேற்கவேண்டி இருந்தது. சட்ட உலகில் அவர் ஒரு கௌரவமான இடத்தை வகித்தார். அக்காலத்தில் மட்சிமை தங்கிய அரசரால் இராச வழக்கறிஞராக நியமிக்கப்பட்டனர். இப்பதவி அக் காலத்தில் ஓர் அரிய விருதாகக் கருதப்பட்டது. மாவட்ட நீதிபதியாக நியமிக்கப்பட்டுக் கண்டியிலும் கொழும்பிலும் கடமையாற்றினார். தொடர்ந்து விருதுகள் தேடி வந்துகொண்டே இருந்தன. காலப்போக்கில் சட்டமன்றத்தின் தலைவராக, சட்டமா அதிபராக நியமனம் பெற்றார். தொடர்ந்து நீதியரசராகவும் பின் பதில் பிரதம நீதியரசராகவும் கடமையாற்றினார். அப்பொழுது ஆள்பதிநாயகம் நாட்டைவிட்டுச் சென்றிருக்க அவருக்குப் பதிலாகவும் அரசாங்க பாலனம் செய்தார்.

பிரதம நீதியரசர் பதவியொன்று தான் அவருக்குக் கிட்டவில்லை. அப்பதவியை வகிக்கக்கூடிய தகுதிவாய்ந்தவர் அவர் என்பதில் ஐயமில்லை எனினும் வேறு காரணங்களினால் அப்பதவி அவருக்கு வழங்கப்படாமையினால் அவர் தம் பதவியினின்றும் விலகினார் என்பது கவலைக்குரியது. இதனால் நாடே அறிவு சான்ற நீதியரசர் ஒருவரையிழந்தது எனலாம்.

எனினும் பின் குடியியல் மன்று ஆணைக்குழுவின் தலைவராக அவர் ஆற்றிய சேவையை மறத்தல் கூடாது. தமது நெடுநாளைய அனுபவம் காரணமாக, குடியியல் ஆளெல்லார்க்குட்பட்ட மன்றுகளின் நடைமுறையை மாற்றியமைத்துப் புத்துயிருட்டும் வழிகளைத் தமது அறிக்கையில் கூறினார். இப்பணியை மேற்கொள்ள அவரைப் போன்று தகுதிவாய்ந்தவர் இல்லாமையினால் அரசு அவரைப் பயன்படுத்தியது. ஆனால் 1889 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் இருபதுவந்த சிக்கலான நடைமுறையை மிக இலகுவாக்கி அறிக்கைவெளியிட்டபோதும், அவ்வறிக்கை அமுல்செய்யப்படவில்லை. இப்பொழுது புதிய நீதிபாலன அமைப்பில் உள்ள நடைமுறைகள் தெளிவற்றன. அத்துடன் கால தாமதத்துக்கும் பொருட்செலவுக்கும் வழிவகுக்கின்றன.

நீதியரசர் நாகலிங்கம் அவர்கள் சிரேட்ட நீதி யரசர் பதிவியினின்றும் விலகியமை நன்றே. ஏனெனில் இத்தகைய பொறுப்புவாய்ந்த பதவி யினின்றும் விலகியமையினால் சமய அலுவல் களில் ஈடுபடப் போதிய அவகாசம் அவருக்குக் கிடைத்தது. குறிப்பாக உரும்பராயில் அவர் சமய அலுவல்களில் ஈடுபட்டார். 1958 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற இனக் கலவரத்தின் போது அவரது உண்மையான மனிதாபிமானம் புலப்பட்டது. பாதிக்கப்பட்ட எண்ணிறந்த மக்களுக்கு ஆதர வளித்தார். துன்பம் சூழ்ந்த அந்நேரத்தில் அவ ராற்றிய பணியை மறக்கமுடியாது.

இந்து சமயத்துக்கும் இந்து பண்பாட்டுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து ஆயிரத்துக்கும் மேற் பட்ட மாணவருக்குக் கல்வி புகட்டுமித்தாபனம் திரு. நகலிங்கம் அவர்களுக்கும், இப்பணிக்குத் தம்மை அர்ப்பணித்த ஏனையோருக்கும் அழியா நினைவுச் சின்னமாகும்.

திரு. நாகலிங்கம் அவர்கள் பற்றுறுதி, தேசாபிமானம் ஆகியவை கொண்டு பயனுடை வாழ்வு வாழ்ந்த பெருமகனார். ஆவர். எனவே இக் கல்லூரியிற் பயிலும் மாணவர்களும் இத்த கைய பண்புகளைப் பின்பற்றிக் கைக்கொள்ள வேண்டும்.

இளைப்பாறிய நீதியரசர் திரு. மாணிக்கவாசகர்

சேர் கந்தையா வைத்தியநாதன்

மேன்மைதங்கிய ஜனாதிபதி அவர்களே, வணக்கத்துக்குரிய சுவமிஜியவர்களே, மாண்பு மிகு சபையோரே.

இக் கல்லூரித் தாபகருள் ஒருவராகிய சேர் கந்தையா வைத்தியநாதனைப் பற்றிப் பேசுவது எனக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சியளிக்கின்றது. குடியியற் சேவையில் ஆற்றல் மிக்கவராய், இரண்டாம் உலகப்போர் நடந்தகாலத்தில் அவர், இலங்கை மக்களுக்குத் தேவையான அத்தியாவசிய உணவுப் பொருட்களைப் பெற்றுக் கொடுத்து மக்களின் நன்றிக்கடனைப் பெற்றவர். இலங்கை சுதந்திர மடைந்த காலத்தில் பாதுகாப்பு வெளிவிவகார அமைச்சைச் சீராகக் கி இவ்வமைச்சுக்கு ஒரு நிலையான ஒழுங்கை வகுத்துக் கொடுத்தவர். எனவே அவர் பொது மக்களுக்கு நன்கு அறிமுகமானவர். இன்றும் அவர்களால் நன்றியுணர்வோடு நினைவு கூரப்படுகின்றார்.

அவர் தன் வாழ்நாளின் கடைக்கூற்றில் திருக்கேதீச்சரப் புனரமைப்புச் சபையுடன் தொடர்புகொண்டு, தன் முழு நேரத்தையும் அப்பணியிற் செலவிட்டார். அப்பணியோடொத்த சிறப்புடையது அவர் கொழும்பு இந்துக்கல்லூரிக்கு ஆற்றிய பணி. இந்துக் கல்வியை அபிவிருத்தி செய்வதையவர் தன் முழு மூச்சாகக் கொண்டிருந்தமையினால் இந்து வித்தியாபிவிருத்திச் சபையின் முகாமைக்குழு அங்கத்தவராக அதன் ஆரம்பகாலந் தொட்டு கடமையாற்றினார். கொழும்பிலே இந்துக் கல்லூரி ஒன்று இல்லாமையினாலே அந்நிய மதச் சூழ்நிலையில் இந்துமாணவர் கல்வி பயில வேண்டிய இன்றியமையாமையை அவர் நன்கு உணர்ந்திருந்தார். எனவே ஒரு இந்துக் கல்லூரியை ஆரம்பிப்பதோடு பணி முடிந்து விடுவதாக அவர் கருதவில்லை. அத்தகைய கல்லூரியில் இந்து மாணவர்கள் விருப்புடன் தங்கிக் கல்வி பயில வசதியளிக்கவேண்டும். அது மாத்திரமல்லாது, ஏனைய மதங்களைச்சார்ந்த மாணவரும் அதன் கல்வியின் தரத்தை அறிந்து விரும்பி அனுமதி கோரக்கூடிய வகையில் ஏனைய பெரிய கல்லூரிகளோடு ஒத்த நிலைக்கு அக்கல்லூரியை உயர்த்தல் வேண்டும்; இதுவே

முக்கிய பணியென அவர் கருதினார். கணிதம் வாசிப்பு, எழுத்து ஆகிய மூன்றையும் கற்பிப்பதோடு இன்றைய கல்வியமைப்பு நின்றுவிடுவதில்லை. விஞ்ஞானத்திலும் தொழில் நுட்பத்திலும் பரந்த அறிவை மாணவனுக் கேற்படுத்துவது இன்றைய கல்வியின் நோக்கம். இத்தகைய கல்விக்கு ஆய்வு கூடங்கள், தொழில் கூடங்கள் அத்தியாவசியம். இந்து வித்தியாபிவிருத்திச் சபை முகாமைக் குழுவின் தலைவராகச் சேர் கந்தையா வைத்தியநாதன் விளங்கிய காலத்தில் இக் கல்லூரி விஞ்ஞான ஆய்வுக்கூடங்கள் விஸ்தரிக்கப்பட்டன. மரவேலை, மோட்டார் இயக்கவியல் ஆகிய பாடங்கள் அறிமுகப் படுத்தப்பட்டன. இத்தகைய பாடப்போனையினால் விஞ்ஞான உண்மைகளை வெறும் கருத்தளவிலே மாத்திரம் அறிந்து கொள்ளாமல், நாளாந்த வழக்கையோடு தொடர்புபடுத்தத் துணைபுரியுமென அவர் உணர்ந்திருந்தார். எனவே விஞ்ஞானம் இளம் மாணவனுக்கு ஒரு அனுபவ உண்மையாகப்படும். அத்துடன் அவன் தனது கைத்திறனைப் பயன்படுத்திச் செயற்படப் பழகுவான். இவற்றை அவன் தனக்கு வாழ்வறிக்கும் தொழிலாகக் கொள்ளாமல் இருக்கலாம். ஆனால் இவ்வாறு பெற்ற அனுபவத்தால் தன் கருமத்தை தானேயாற்றும் வல்லமையைப் பெறுவான். இக் கல்வி முறை மாணவரிடையே உடலுழைப்பின் உயர்வை வற்புத்துகின்றது. அத்துடன் தமது கைகளைப் பயன்படுத்தி உழைத்து வாழ்க்கை நடத்துவோரைப்பார்த்து இகழுவதில் உள்ள தவற்றையும் உணர்ந்துகின்றது. சேர் கந்தையா அவர்கள் தலைமைப் பதவிவகித்த காலத்தில் விளையாட்டு மைதானமும் விரிவாக்கப்பட்டுச் செப்பனிடப்பட்டது. மாணவனை உடலிலும் உள்ளத்திலும் வளர்ச்சிபெற்ற முழுமனிதனாக இத்தகைய முயற்சிகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. சேர் கந்தையாவின் வாழ்க்கை எல்லோருக்கு ஒரு முன்மாதிரியாகத் திகழ்ந்தது. பல துறைகளில்—பொது நிர்வாகம், கல்வித்துறை, சமயத்துறை போன்றவற்றில் அவர் சிறந்து விளங்கினார். ஒரு முழுமையான வாழ்வை வாழ்ந்து இவ்வுலகை நீத்தார். எனவே கொழும்பு இந்துக்கல்லூரி மாணவர்கள் இன்றும், இனி வருங்காலத்திலும் இத்தகைய தலைவரை நினைவு கூருதல் மிக நன்று.

இளைப்பாறிய நிரந்தரக் காரியதரிசி
திரு. கு.பாலசிங்கம்.

திரு. சு.மகாதேவன்

மேன்மை தங்கிய ஜனாதிபதியவர்களே, வணக்கத்துக்குரிய சுவாமிஜியவர்களே, சிறப்பு விருந்தினரே, சபையாரே.

இன்றைய வைபவத்திற் கலந்துகொண்டு, காலச்சென்ற திரு. சுப்பிரமணியம் மகாதேவன் அவர்களின் புகைப்படத்தைத் திரைநீக்கம் செய்வது எனக்குக் கிடைத்துள்ள பெரும் பேறெனக் கருதுகின்றேன். அவரது புகைப்படம் இம் மண்டபத்தையணிசெய்து இன்றைய இக் கல்லூரி மாணவருக்கும் வருங்கால மாணவருக்கும் உள்ளெழுச்சியூட்டக் கூடியதாக விளங்குவது சாலத்தகும். இக் கல்லூரியின் வரலாறு எழுதப்படும் பொழுது திரு. மகாதேவனின் பெயர் பொன்னெழுத்துக்களாற் பொறிக்கப்படவேண்டியது. ஏனெனில் அவர் இக் கல்லூரின் முக்கிய தாபகர்களில் ஒருவராக விளங்கியதோடமையாது இக் கல்லூரியின் முன்னேற்றத்திற்கும் நலனுக்கும் தன்னிறுதி முச்சுவரை தன்னை முற்றாக அர்ப்பணித்தவர்.

சுமார் ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரியில் அவருடன் ஒரே வகுப்பில் படிக்கும் பாக்கியம் பெற்றேன். பிற்கால வாழ்வில் வெவ்வேறு துறைகளில் நாம் ஈடுபட்டாலும் கல்லூரி நாட்டொட்டு உற்ற நண்பராக இருந்துவந்துள்ளோம், அவரது சிறந்த நற்பண்புகள் அவரது வாழ்வில் அவர் சிறப்புற உதவியதோடு விபாபாரத்துறையில் வெற்றி பெறவும் உதவின. முதலாவதாக அவரது மாசற்ற உள்ளத்தைக் குறிப்பிடலாம். தாம் எடுத்துக் கொண்ட எப்பணியிலும் மாசற்ற குணநலத்துடனும் விசுவாசத்துடனும் ஈடுபடும் இயல்பினர் அவர். தான் எடுத்துக்கொண்ட பணி மிகப் பெரியது என அஞ்சியவரல்லர். எல்லாச் சத்தர்ப்பங்களிலும் அமைதியான சலனமற்ற உள்ளத்தினர். அவரும் அவரது இணைபிரியா நண்பரான திரு. இராஜேந்திரமும் ஒருமித்து வர்த்தக உலகில் தமக்கென ஒரிடத்தை வகுக்கக் கஷ்டப்பட்டு முயன்ற ஆரம்ப காலத்திலும், பின்னர் அவர்கள் வர்த்தக உலகின் முடிசூடா மன்னராக விளங்கிய காலத்தும் மேற்குறிப்பிட்ட இயல்பினராகவே விளங்கினர்.

வெற்றியின் உச்சியை அடைந்த பின்பு மற்றவர்களுக்குச் சேவை புரியும் வாழ்க்கையை மேற்கொண்டார். தன் வெற்றியின் விளைவுகளை ஏனைய மக்களோடு பகிர்ந்து கொள்ள அவர் தீர்மானித்துத் தனது உண்மையான பெருமையை உலகறியச் செய்தார். இந்து மதத் தொடர்பான சங்கங்களிலும் தாபனங்களிலும் சேர்ந்து உழைத்தார்.

அக் காலத்தில் கொழும்பிலுள்ள இந்துப் பெற்றூர் தம்பிள்ளைகளை ஏனைய மதத்தவரால் நடத்தப்பட்ட கல்லூரிகளில் சேர்க்க முயன்ற பொழுது பல கஷ்டங்கள் அவர்களுக்கேற்பட்டன. “இந்துக்களாகிய நீங்கள் உங்களுக்கென ஒரு கல்லூரியை அமைப்பதற்கென்ன” எனப் பரிசீலிக்கப்பட்டனர். இச் சவாலை ஏற்றுக்கொண்ட சில இந்துப் பெருமக்கள் இந்து வித்தியாபிவிருத்திச் சங்கத்தை நிறுவினர். இச் சங்கத்தின் நோக்கம் இந் நாட்டின் மிகச் சிறந்த கல்லூரியோடொத்த சிறப்புடைய ஒரு கல்லூரியை நிறுவுவதாகும். இப் பெருமக்களுக்கு ஆலங்கைவாழ் இந்துக்கள் என்றும் நன்றிக்கடன் உடையவர். அப் பெருமக்களில் இருவர்—திரு. எஸ். நடேசன், திரு. கே. சி. தங்கராசா ஆகியோர் இன்று இவ் வைபவத்திற் கலந்துகொண்டமை மகிழ்ச்சிக்க குரியது. திரு. மகாதேவன் இத்திட்டத்தின் உயிர்நாடியாகத் திகழ்ந்தார். இந்து வித்தியாபிவிருத்திச் சங்கத்தின் செயலாளராகத் தன் இறுதிநாள் வரை கடமையாற்றினார். தனது சொந்தப்பணத்தை வாரி வழங்கினார். அந்துடன் இந்துசமுதாயம் பெருமைப்படக்கூடிய அளவில் இக்கல்லூரியை அமைக்கவேண்டுமெனப் பல வழிகளில் முயன்றார்.

தன்னை விளம்பரப்படுத்திக் கொள்ளாமையே திரு. மகாதேவனின் தனியியல்பு. மற்றவர்கள் தன்னைப் புகழவேண்டுமென விரும்பினார் அல்லர். மறைவிலிருந்து கடமையாற்றவே விரும்பினார். இக்கல்லூரி நிறுவப்பட்டமை அவரது கனவு நனவாகியது போன்றது.

பொதுநலத் தாபனங்களுக்கும் கல்வித் தாபனங்களுக்கும் தனது செல்வத்தை வரையாது கொடுத்தார். மானிப்பாய் இந்துக்கல்லூரி கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரி, மூளாய் கூட்டுறவு வைத்தியசாலை இவரது உதவி பெற்ற தாபனங்களுள் பிரசித்திபெற்றவை. இவரிடம் உதவி நாடிச் சென்று ஏமாற்றமடைந்தவர் ஒருவருமில்லை எனலாம். தனது வலது கை கொடுப்பது இடது கைக்குத் தெரியாவண்ணம் கொடுத்தார்.

அவர் எம்மைவிட்டுப் பிரிந்து பலவாண்டுகள் கழிந்துள்ளவாயினும் அவரை நன்கு அறிந்திருந்த எம்முள்ளங்களில் அவரது நினைவு இன்றும் பசுமையுடன் நிலவுகின்றது. அவரை அறியும் பேறு பெற்றிராத இந்துக் கல்லூரி மாணவருக்கு அவரது புகைப்படம், வாழ்க்கையில் வெற்றியடைவதற்கு நேர்மை, திடசங்கற்பம் ஆகியன வேண்டப்படும் என்பதையும் உண்மையான பெருமை ஏனைய மாந்தருக்குச் சேவையாற்றுவதிலேயே உளது எனலையும் உணர்த்தி, மனித சமூகத்திற்கு உபயோகமான வாழ்வை வாழத்தூண்டும் ஒரு சின்னமாக அமைவதாக.

இளைப்பாறிய நீதியரசர்
திரு. வி. சிவசுப்பிரமணியம்

பரிசளிப்பு விழா - அறிக்கை 1977

கௌரவ பிரதம நீதியரசர் அவர்களே, திருமதி தென்னக்கூன் அவர்களே, இந்து வித்தியாபிவிருத்திச் சபை அங்கத்தவர்களே, கல்வியமைச்சு கல்வித் திணைக்கள அதிகாரிகளே, பெற்றோரே, நல்லாதரவாளர்களே, ஆசிரியர்களே, பழைய, இன்றைய மாணவர்களே!

உங்கள் எல்லோரையும் வரவேற்பதே இன்று எனது முதற் கடமை. எங்கள் அழைப்பை யேற்று, இவ்வாறு பெருந்திரளாக நீங்கள் சமூகமளித்துள்ளமை, எங்களுக்கு உற்சாகத்தையும், நம்பிக்கையையும்ளிக்கின்றது. கௌரவ பிரதம நீதியரசர் அவர்களே, எங்கள் பிரதம விருந்தினராகத் தங்களை மனமார வரவேற்கின்றேன். இன்றைய பரிசளிப்பு வைபவம், தங்கையொத்த, மேன்மை நிலையில் உள்ளவரால் அணிசெய்யப்படுவது எமக்கும் பெருமையளிக்கின்றது. தங்கள் உயர் பதவியின் உயர்ந்த மாபுகளை, மிக மேலாகத் துணிவுடன் சுயநலமற்ற வகையில் பாதுகாத்துள்ளீர்கள் என்பது யாவரும் அறிந்த உண்மை. எனவே எங்கள் மாணவர் பின்பற்றக்கூடிய ஒருதாரணமாகத் தங்களை நாம் எடுத்துக்காட்டுவது பொருத்தமானதே. தங்களது உயர் பதவியின் பெரும் பொறுப்புக்கள், தங்கள் ஓய்வு நேரத்தின் அருமை என்பவற்றுக்கிடையில், இன்று எங்களுடன் கலந்துகொள்ள நேரத்தை ஒதுக்கியுள்ளீர்கள். இது, கல்வி என்னும் விடயத்தில் தாங்கள் கொண்டுள்ள அக்கறையைக் காட்டுகின்றது. எனவே, தங்கள் ஆதரவுக்கு நாம் மிக நன்றியுடையோம். திருமதி தென்னக்கூன் அவர்களே, தங்களைச் சிறப்பாக வரவேற்கின்றோம். பிரதம நீதியரசரின் மனைவி என்ற வகையில், தங்கள் நிலை எளிதானதன்று என்பது, சொல்லாமலே விளங்கும். தங்கள் புகழ்பெற்ற கணவரின் உயர்வுக்குத் தாங்களும் உதவியுள்ளீர்கள். இவ்வைபவத்தில் தங்கள் கடமை தங்கள் கணவரது கடமையிலும் டார்க்கச் சிரமமானது. இன்றைய வைபவத்தின் ஆடம்பர ஆரவாரங்கள் ஓய்ந்த பின் தங்களிடமிருந்து பரிசு பெற்றமையே, இங்கு பரிசுபெறும் மாணவரின் நினைவில் நீடித்திருக்கும்.

இக்கல்லூரி, அதன் முயற்சிகள் முதலியவற்றைப் பற்றியான் குறிப்பிடுமுன், சென்றவாண்டில் வெள்ளி விழாக் கொண்டாடிய இத்தாபனத்தின் வரலாற்றில் சிலவற்றைக் குறிப்பிட வேண்டும். 2.5.53இல், இரத்தமலானையில் கொழும்பு இந்துக் கல்லூரிக்கு அடிக்கல் நாட்டும் வைபவத்தில், இந்து வித்தியாபிவிருத்திச் சபையின் முதல் தலைவராக விளங்கிய, காலஞ்சென்ற நீதியரசர் நாகலிங்கமவர்கள் நிகழ்த்திய வரவேற்புரையில், இக்கல்லூரியின் தோற்றம் பற்றித் தொகுத்துக் கூறியுள்ளார். அவர் கூறியது வருமாறு, “தம் பிள்ளைகளுக்குச் சிறந்த ஆரம்பக் கல்வியைத்தானும் அளிக்க முடியாத இக்கட்பான நிலையில் பல இந்துப் பெற்றோர்களின் நுத்தனர். எனைய கல்லூரிகளில் தம் பிள்ளைகளுக்கு அனுமதி தேடி இப்பெற்றோர் அதிபர்களை நாடி மன்றாடியபொழுது, அவ்வதிபர்கள் ‘எங்களைத் தொந்தரவு செய்யாமல் நீங்கள் உங்களுக்கெனவொரு கல்லூரியை அமைப்பதற்கென்னை?’ என வெளிப்படையாகவே கேட்டார்கள். எனவே, தங்கள் கல்வித் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு—தங்களுக்கு ஆதரவளிக்கக்கூடிய ஓரிந்துக் கல்லூரியை நிறுவுவதற்கு அதுவேயேற்ற சமயமெனவுணர்ந்தனர். இவ்வாறு 1951ஆம் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில், ஓரிந்துக் கல்லூரியை நிறுவுவதற்கு இந்நோக்குடன் இந்து வித்தியாபிவிருத்திச் சபை நிறுவப்பட்டது. “இச்சபையங்கத்தவர் ஆழ்ந்த நோக்குடன் தாம் எடுத்துக்கொண்ட பணிக்காகத் தம்மையே அர்ப்பணித்து ஒருமித்துச் செயலாற்றினர். இவர்கள் உலகத்தினால் ஒப்படைக்கக்கூடிய மிகவுயர்ந்த நம்பிக்கைக்குப் பொறுப்பாகத் தம்மை ஆக்கிக்கொண்டவர்கள். இவர்கையொத்தவர்களை இனி நாம் காண முடியாது. மிகக் குறுகிய காலத்தில், இப்பரந்த கட்டிடங்களைக் கட்டி, உபகரணங்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்குத் தேவையான பணத்தை எவ்வாறு திரட்டினார்கள் என்பது இப்பொழுது பழைய வரலாறுகிவிட்டது,

ஊகத்திற்கிடமாயுள்ளது. நாடக விழாக்களை நாடாத்தி நிதியைத் திரட்டுவதற்கென்றே சரஸ்வதி மண்டபம் விரைவில் அமைக்கப்பட்டதைப் பலர் அறியார். புகழ்பெற்ற நாடகாசிரியர்களும் நடிகர்களும் தென்னிந்தியாவிலிருந்து இங்கு வந்து ஒன்றரை மாதகாலமாகத் தங்கித் தமது சேவையை இலவசமாக வழங்கி ஆறேழு நாடகங்களை நாடாத்தினர். இவ்வாறெடுத்துக்கொண்ட பணிக்கு இத்தகைய உணர்ச்சியை இதற்கு முன்பும் பின்பும் எழுந்ததில்லை. இந்து வித்தியாபிவிருத்திச் சபையின் தலைவர் நீதியாசர் நாகலிங்கம் 5.2.51இல் தம் ஆரம்பவுரையில் மேலும் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார். "நாம் அமைக்கத் திட்டமிட்டுள்ள இந்துக் கல்லூரி, எந்தச் சமூகத்திற்குச் சேவையாற்றுகின்றதோ, அதற்கு ஏற்றதாக விளங்கும். எங்களைப் பொறுத்தவரையில், எங்களால் இயன்ற வரையில், எத்தகைய தியாகத்தைச் செய்யவேண்டி நேரிடினும், இலங்கையிலேயுள்ள எக்கல்லூரிக்கும் தரத்தில்குறையாது, இணையாக்கக்கூடிய கல்லூரியை நிறுவ உழைப்போம் என்ற உறுதியையளிக்கின்றோம்"

இலங்கையில் இந்துக் கல்வி வரலாற்றிலே, இரத்தமலானையில் இந்துக்கல்லூரி நிறுவப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்ச்சியாகும். 1958 ம் ஆண்டில் இனக்கலவரம் திடீரென மூழும் வரையில் இக்கல்லூரி மிகத்திறமையாக இயங்கி வந்தது. இத்தேசிய பேராபத்தினால் ஏற்பட்ட உள்ளதிர்ச்சியைக் கொடுக்கும் அனுபவங்கள், சமூக அமைப்பில் முற்றான சீர்கேட்டை ஏற்படுத்தியது. தங்கள் இல்லங்களையும் நிலங்களையும் துறந்து தமிழர்கள் அங்குமிங்கும் ஓடினார்கள். அவர்களின் இழப்போ ஈடு செய்ய முடியாதது. ஆனால் 1961ம் ஆண்டிலே கல்லூரிகள் தேசியமயமாக்கப்பட்ட பின்னரே, இக்கல்லூரிக்குப் பேரிழப்பு நேரிட்டது. ஏனெனில் கல்லூரித் தாபகராகிய இந்து வித்தியாபிவிருத்திச் சபையின் ஆதரவின்றும், கல்லூரி நிர்வாகமும் பெற்றாரும் விடுபட்டுக்கொண்டனர். ஒரு சீவிய காலத்தில் சாதிக்கக்கூடியவற்றை, ஐந்து வருடங்களிற் சாதித்த இச்சபையினர், இந்துப் பிள்ளைகளின் கல்வி சம்பந்தமான முக்கிய விடயங்களில், கலந்தாலோசிக்கப்படாது புறக்கணிக்கப்பட்டனர். இவ்வாறு கல்லூரி பதினைந்து ஆண்டுகளாக உறங்கிக் கொண்டிருந்தமையால், அது மிகத்தானே நிலையைடைந்தமை வியப்புக்குரியதன்று. ஆனால் இப்பொழுதவர்கள், தாம் நிறுவ முயற்சி செய்த இக்கல்லூரியின் எதிர்காலத்தை நிர்ணயிப்பதில் தமக்குரிய இடத்தைப் பெற்று முன்வந்துள்ளமை, எமக்கு ஒளிமயமான எதிர்காலம் உண்டு என்ற நம்பிக்கையைளிக்கின்றது.

கொழும்பு இந்துக்கல்லூரி உயர்தர சிரேட்ட கல்லூரியாக இரத்தமலானையில் நிறுவப்பட்டது. பம்பலப்பிட்டியில் இந்துக்கனிட்ட பாடசாலை, இக்கல்லூரியின் சிரேட்டவகுப்புகளுக்கு மாணக்கரைத் தயாரித்தனுப்பும் பாடசாலையாக நிறுவப்பட்டது. அந்தப்பாடசாலை, உண்மையில் இக் கல்லூரியின் ஒரு கிளையாக, பாடசாலைகள் தேசியமயமாக்கப்பட்டு பல்லாண்டுகள் சென்ற பின்பும், இரத்தமலானையில் உள்ள இக்கல்லூரி அதிபரால் நிர்வகிக்கப்பட்டு வந்தது. 1968ம் ஆண்டு அக்கனிட்ட பாடசாலை தனித்தியங்கத்தொடங்கியபொழுது பிளவு தோன்றவாரம்பித்தது. ஒவ்வொரு வருடமும் படிப்படியாக மேல்வகுப்புகளை அதிகரித்துக்கொண்டு அப்பாடசாலை சென்றது. சென்றவாண்டில் இந்து வித்தியாபிவிருத்திச் சபை தனது ஆட்சேபத்தைத் தெரிவித்த பின்பும், உ. தே. த. ப. வகுப்புகளைத் தொடங்க அனுமதி வழங்கப்பட்ட பின்பு, மேற்படி பிளவு முற்றானது. இப்பொழுது அப்பாடசாலை தன்னைத் தானே இந்துக் கல்லூரியெனக் குறிப்பிட்டுக் கொள்வதால், இவ்விரு கல்லூரிகளையும் பெயரளவில் இனங்கண்டறிவதில் பெரும்குழப்பமேற்படுகின்றது. இப்பொழுது அங்கு உ. தே. த. ப. வகுப்புக்களாரம்பிக்கப்பட்டுள்ளமையினால், இக்கல்லூரித் தாபகர் கருதியபடி இக்கல்லூரிக்கு மாணவரைத் தயாரித்தனுப்பும் பாடசாலையாக இயங்கவில்லை. அங்கு போதிய இடவசதியின்மையால், முதலாம் வகுப்பில் அநேக மாணவருக்கு அனுமதி மறுக்க வேண்டிய நிலையில் அப்பாடசாலையுள்ளது. இந்நடவடிக்கை, எங்களைப் பொறுத்தவரையில், பல்கலைக்கழகப் புகுமுக வகுப்புக்களில் ஆண்பிள்ளைகளின் தொகையை ஓரளவு குறைத்துள்ளது என்றாலும், பெருந்தொகையான பெண்பிள்ளைகள் அனுமதி பெற்று இக்குறைபாட்டை ஈடுசெய்துள்ளனர். அத்துடன் இது ஓரகில இலங்கைப் பாடசாலையாக விளங்கி, விடுதி வசதி பெற்றுள்ளமையினால், தூர இடங்களில் உள்ள மாணவர்கள் அனுமதி கோரி சேர்ந்துள்ளனர். இவர்களிற் பெரும்பாலானோர் கீழ் மாகாணத்தவர். மலையாளம் இக்கல்லூரியில் இங்கு வருகின்றனர். எங்களுக்குப் போதிய மாணவர் தொகையுண்டென்பதும், தமிழ் மாணவர்களில், கீழ் மத்தியதர வகுப்பினரதும், வறியவர்களினதும் தேவையை இக்கல்லூரி நிறைவேற்றுகின்றதென்பதும் எமக்கு ஆறுதலளிக்கின்றது.

மாணவர் தொகையும் கல்லூரிக் கட்டிடங்களும்

எங்கள் மாணவர் தொகை 938. இவர்களில் 385 பேர் முதலாம் வகுப்புத் தொடக்கம் எட்டாம் வகுப்பு வரையிலுள்ளவர்கள். ஏனையோர் ஒன்பதாம் வகுப்புத் தொடக்கம் பன்னிரண்டாம்

வகுப்பு வரையிலுள்ளவர்கள். மதவாரியாகப் பார்க்கும்பொழுது, 747 பேர் இந்து சமயத்தினர் 77 பேர் புரட்டஸ்தாந்து மதத்தினர்; 53 பேர் கத்தோலிக்கர்; 61 பேர் இஸ்லாமியர். மாணவிகளின் மொத்தத் தொகை 301. 1974ஆம் ஆண்டு கொத்தலாவலப்புரத்திலுள்ள தமிழ்ப் பாடசாலை மூடப் பட்ட பொழுது இக்கல்லூரியில் பாலர் வகுப்புகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன.

இக்கல்லூரிக்குப் போதிய நிலமுண்டு. தொடக்கத்தில் இக்கல்லூரிக்கென, இந்து வித்தியாபிவிருத்திச் சபை, நாற்புறமும் தெருக்களை எல்லையாகக் கொண்டு ஒதுக்கிய முப்பது ஏக்கர் நிலத்தில், ஒரு பகுதியையும் அங்கமைந்துள்ள விடுதியையும் தனக்கென வைத்துக்கொண்டது. 1967இல், கந்தவளை மகாவித்தியாலயம் அமைப்பதற்கு எட்டு ஏக்கர் நிலம் எடுக்கப்பட்டது. பதினாறு ஏக்கர் நிலமும் இந்து வித்தியாபிவிருத்திச் சபையினால் கட்டப்பட்ட கட்டிடங்களும், பாடசாலைகள் தேசிய மயமாக்கப்பட்ட பின்னரமைக்கப்பட்ட சிறு கட்டிடமும் இப்பொழுது எமக்கெஞ்சியுள்ளன.

ஆசிரியர்கள், லீவு, தனிப்பட்ட பாடபோதனை (Private Tuition)

இப்பொழுதுள்ள 37 ஆசிரியர்களில், 7 பேர் பயிற்றப்பட்ட பட்டதாரிகள், 9 பேர் பட்டதாரிகள்; 21 பேர் பொதுவானதும் சிறப்பானதுமான பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள். இப்பொழுதுள்ள ஆசிரியர்களுடன் கல்லூரி வேலை ஓரளவு திருப்திகரமாக நடைபெற்றாலும், உயர்தர வகுப்புகளில் பௌதிகம், வர்த்தகம் ஆகிய பாடங்களைக் கற்பிப்பதற்கு இரு பட்டதாரிகள் தேவைப்படுகின்றனர். சென்ற மார்ச் மாதம் தொடக்கம் பெற்றார் ஆசிரியர் சங்கம் தம் நிதியிலுள்ள பணத்தைப் பயன்படுத்தி ஒரு பௌதிகப் பட்டதாரியை நியமித்துள்ளது. பெரும்பான்மையாக ஆண்கள் படிக்கின்ற கல்லூரியின் ஆசிரியர் குழுவில் பெண்கள் பெரும்பான்மையினராய் இருப்பது கவலைக்குரியது. ஒழுங்கையும் கட்டுப்பாட்டையும் நிலைநாட்டுவதிலும், புறவாக்க முயற்சிகளிலும், இவர்களின் சேவை, அளவிலும் தரத்திலும் ஆண்களின் சேவையை ஒத்திருக்க முடியாது. இப்பிரச்சினை இக்கல்லூரிக்கு மாத்திரமாயிதன்று. அகில இலங்கை ரீதியில், ஆசிரியத் தொழிலிலே, பெண்களே ஆண்களைவிட அதிகமாகக் காணப்படுகின்றனர். இத்தொழிலில் ஈடுபடுத்தப்படும் ஆண்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரிப்பதனால் மாத்திரம் இப்பிரச்சினை தீர்ந்து விடாது. ஏனெனில், கடந்த முப்பது ஆண்டுகளில் ஆசிரியர்களின் நியமனத்தில் அவர்களின் உளச்சார்பும் ஆற்றலும் கணிக்கப்படுவதில்லை. உண்மையில், தொழில் தேடுபவர்களினதும், கல்வித் திறமை குறைந்தவர்களினதும் இறுதிப் புகலிடமாக இத்தொழில் இன்று விளங்குகின்றது. இதனாற்றான், இற்றைக்கு ஒரு சந்ததிக்கு முன்னர், ஆசிரியர்களிடையே காணப்பட்ட தம்மையே அர்ப்பணிக்குமியல்பு, தம் வேலையைத் தமது தனிப்பட்ட பொறுப்பாகக் கருதுமியல்பு ஆகியன இன்று மிகவும் அருகிவிட்டன. ஏனைய தொழில்களில் ஈடுபட்ட தம்மையொத்த கல்வித் தகைமையுடையவர்களோடு ஒப்பிடும்பொழுது, குறைவான வேதனம், உத்தியோக உயர்வின்மை ஆகியன, ஆசிரியர்களிடையே பரவலாக விரக்தியையும் அதிருப்தியையும் ஏற்படுத்தியுள்ளன. இவற்றுடன் ஒவ்வொரு ஆண்டும் 41 நாட்கள் லீவு வசதியும் இலங்கை முழுவதும் பாடசாலைகளில் ஆசிரியர்கள் பலர் சமூகமளிக்காதிருக்கும் தொல்லையை ஏற்படுத்தியுள்ளது. ஒரு நாளில் ஆசிரியர்களில் சராசரி ஐந்திலொரு பங்கினர் கல்லூரிக்குச் சமூகமளிக்காதிருக்கும் பொழுது, எத்தகைய குழப்ப நிலை இருக்கும் என்பதைக் கற்பனை செய்து பார்க்கலாம். விடுமுறை நாட்களில் கவனிக்கமுடியாத இன்றியமையாத சந்தர்ப்பங்கள் தவிர ஏனைய நாட்களில் லீவு வசதியைப் பயன்படுத்தாதிருத்தல் தாம் மாணவருக்குச் செய்யவேண்டிய கடமையென ஆசிரியர்கள் உணர்விட்டால் இவ்விடயத்தில் அதிபர்கள் ஒன்றுள் செய்ய முடியாது. அத்துடன் சில காலத்துக்கு முன் சனிக்கிழமைகளிலும் விடுமுறை நாட்களிலும் நாடாத்தப்பட்டு வந்த ஆசிரியர்களின் சேவைக் காலப் பயிற்சிகளும், புத்தாக்க வகுப்புகளும், இப்பொழுது பாடசாலை நாட்களில் நாடாத்தப்பட்டு வருகின்றன. இதனாற் பாடசாலை வேலை பாதிக்கப்படுகின்றது. இவ்விடயம் பற்றியும் மீள ஆராய்தல் வேண்டும். கல்விமான்களின் கவனத்தையீர்க்க வேண்டிய இன்னொரு விடயமுண்டு. அதுதான் மிக்க கேடு விளைவிப்பதும் தொல்லையுண்டாக்குவதுமான தனிப்பட்ட பாடபோதனை. இன்றைய கல்வியமைப்பில் அது ஒரு கட்டாய தேவையாகக் கருதப்படுகின்றது. பாடசாலை வசதிப்பணமே கட்ட இயலாத பெற்றோரின் பிள்ளைகள், தனிப்பட்ட பாடபோதனையைத் தமக்களிக்கும்படி பெற்றோரைத் தொந்தரவு செய்வதனால் பெற்றோரும் இப்போதனை வசதியைத் தம் பிள்ளைகளுக்குத் தாம் மறுக்கலாகாதெனத் திடமாகக் கருதுகின்றனர். தனியார் பாடபோதனை நிலையங்கள் காளான்போல் எங்கும் தோன்றியுள்ளன. சில வீடுகளிற்கூட இவை நடைபெறுகின்றன. இந்நிலையங்களில் சிலவேளைகளில் கல்லூரியாசிரியர்களே கடமையாற்றுகின்றனர். மாலை நேரங்களில் இவ்வாறு கடமையாற்றுவதற்கு மேலதிக சக்தி தேவைப்படுகின்றமையினால், ஆசிரியர்கள் பாடசாலை நேரத்தில் தம் கடமையைக் கைவிடுகின்றனர். ஆசிரியர்கள் இத்தகைய வேலைகளில் ஈடுபடுவதன்மீது தடை விதித்துக்

கல்வியமைச்சு அனுப்புகின்ற சுற்றுநிருபங்களை யாதொரு அச்சமுமின்றி ஆசிரியர் அலட்சியப்படுத்துகின்றனர் என்பதை நோக்கும்பொழுது கவலையுண்டாகின்றது. ஆனால் எமது கல்லூரியாசிரியர் இத்தகைய செயல்களில் ஈடுபடாதிருப்பதுடன் கல்லூரியில் மேலதிக வகுப்புக்களை மனமுவந்து நடாத்துகின்றனர் என்பது எனக்கு மகிழ்ச்சியளிக்கின்றது. மாணவர்களிலும் பெரும்பாலானோர் இத்தகைய தனிப்பட்ட பாடபோதனையை நாடுவதில்லை. அத்துடன் இங்கு நடாத்தப்படும் மேலதிக வகுப்புக்களில் மாணவர் வரவு திருப்திகரமாயுள்ளது. இத்தனிப்பட்ட பாடபோதனையாகிய தீய வழக்கங்களில் மாணவர் வரவு திருப்திகரமாயுள்ளது. இத்தனிப்பட்ட பாடபோதனையில் ஏற்படும் போட்டியினால் நேரம் உறுப்பாக விளங்கும் சுயமுயற்சிக்கு, இத்தனிப்பட்ட பாடபோதனையில் ஏற்படும் போட்டியினால் நேரம் கிடைப்பதில்லை; முழுமையான ஆளுமையையுருவாக்குவதற்குத் தேவையான புறவாக்க முயற்சிகளிலும் மாணவர் ஈடுபடுவதற்கு நேரம் கிடைப்பதில்லை. கல்விக்காகத் தம்மை அர்ப்பணிக்கும் ஆசிரியர்களின் அயரா உழைப்பினால் பரீட்சைப் பெறுபேறுகளுக்குக் கல்லூரிகள் தமக்குண்டான பங்குக்கு உரிமை பாராட்டும் காலம் இருந்தது. ஆனால் இன்றைய நிலை வேறு. அதைப்பற்றி மேலும் குறிப்பிடாது விடுதலே நன்று. எங்களுடைய பொதுப்பரீட்சைப் பெறுபேறுகள் திருப்திகரமாயுள்ளன; எங்களோடொத்த கல்லூரிகளின் பெறுபேறுகளோடொப்பிடக் கூடிய நிலையிலுள்ளன. இவற்றின் விவரம் கல்லூரிச் சஞ்சிகையிலிடம் பெறும்.

பெற்றார் ஆசிரியர் சங்கமும் வெள்ளி விழாவும்

ஒரு கல்லூரியின் வெற்றியும் முன்னேற்றமும், பெற்றாரும் ஆசிரியரும் ஊக்கத்துடன் ஆற்றும் பணியில் தங்கியுள்ளது. இக்கல்லூரி அல்லலுற்ற காலத்தில் இவ்விரு பிரிவினரும் தங்களுக்குரிய அக்கறையைச் செலுத்தவில்லையென்பது புலனாகின்றது. கட்டிடங்கள் சீரழிந்து கவனிப்பாரற்றுக் கிடந்தன. பாதுகாப்பான வேலிகளும் காவலுமில்லாமல் சிறுசிறு திருட்டுக்கள் பெருமளவில் நடைபெற்றன. ஹோமகமலின் முதற் பிராந்திய கல்விப் பணிப்பாளராகிய திரு. ஏ. ரி. சமரபால் 25.2.74 இல் இக்கல்லூரிக்கு விஜயம் செய்தபொழுது, கட்டிடங்களின் நிலையைக்கண்டு அதிர்ச்சியடைந்தார். அரசாங்கம் பாடசாலைகளைக் கையேற்றப்பொழுது, இந்து வித்தியாபிவிருத்திச் சபையின் அன்றைய தலைவராகிய சேர். கந்தையா வைத்தியநாதனிடமிருந்து அரசாங்கத்தின் சார்பில் இக்கல்லூரியைக் கையேற்ற அதிகாரியாக திரு. சமரபால் அன்று விளங்கியமையினால் எத்தகைய சிறந்த நிலையில் கல்லூரிக் கட்டிடங்களும் உபகரணங்களும் இருந்தன என்பதை அறிந்திருந்தார். அதனால் இக்கல்லூரியின் அவல நிலையைக் கண்டு உண்மையான அனுதாபங்கொண்டார். மூன்று ஆண்டுகளாகப் பிராந்திய கல்விப் பணிப்பாளராகத் திரு. ஏ. ரி. சமரபாலாவைப் பெற்றிருந்தமை எம் பெரும் பேறே. அவர் எங்கள் தேவைகையுணர்ந்து கடமையாற்றினார். பிரச்சினைகளை விரைவில் தீர்ப்பதில் வல்லமையுடையவர். தேவையேற்பட்ட பொழுது, எம் கல்லூரியின் நன்மை கருதி அரசாங்க வழிமுறைகளைக் கவனிப்பதால் ஏற்படும் காலதாமதத்தைக் குறைத்துச் சுருக்கமான வழிகளில் செயலாற்றினார். எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் பின்வாங்காது இக்கல்லூரிக்கு அவர் ஆதரவளித்தமைக்கு நான் என்றும் நன்றியுடையேன். புதிய பணிப்பாளராகிய திரு. என். ஐ. டி. எப். கருணரத்ன ஏற்கனவே இக்கல்லூரிக்கு விஜயம்செய்துள்ளார் அவரும் எங்கள் கஷ்டங்கையுணர்ந்து இரண்டு மாதங்களில் கல்லூரிக் கட்டிடத் திருத்த வேலைகளைப் பெற்றார் ஆசிரியர் சங்கம் முடிக்க 20,000 தர முன்வந்தபொழுது பெற்றார் ஆசிரியர் சங்கம் இக்கட்டான பொருளாதார நிலையிலிருந்தேடிக்கொள்ள முடியவில்லை. ஹட்டன் நாஷனல் வங்கியிலிருந்து பெற்றார் ஆசிரியர் சங்க நிர்வாக முடிந்தது. சுவர்கள் திருத்தப்பட்டன. 80 கதவுகளும் யன்னல்களும் பொருத்தப்பட்டன. 2200 குடி-வற்புறுத்தி ாங்கள் கலைவிழாவின் பிரதம விருந்தினராகப் பெற்றோம். அவர் கல்லூரித் தரபகளுக்கும் தொடர்பற்றிருந்தது. அன்றைய தினத்தில் இவரிடம் பண உதவி கோரினேன். அதற்கு பணம் திரட்டும் முயற்சியில் முதலில் ஈடுபட வேண்டியவர் பெற்றாரென்றும் பெற்றாரெவ்வளவு பணம் திரட்டுகிறார்களோ அவ்வளவு பணத்தைத் தாம் தேடிக்கொடுப்பதாகவும் கூறினார். பெற்றார் ஆசிரியர் சங்கத்துக்குக் கிடைத்த முதல் தூண்டு சக்தியாக இக்கூற்று விளங்கியது. தவணை முறையிலாவது 100 ரூபாவுக்குக் குறையாமல் நன்கொடையளிக்கும்படி எழுத்து மூலம் பெற்றார் ஆசிரியர் சங்கம் ஒவ்வொரு பெற்றாருக்கும் வேண்டுகோள் விடுத்தது. அரை லட்சம் ரூபாவாவது இவ்வாறு

திரட்டுவதே பெற்றார் ஆசிரியர் சங்கத்தின் குறிக்கோள். கட்டிடத் திருத்த வேலைகளுக்கும், 1976இல் வெள்ளிவிழாக் கொண்டாடுவதற்கு ஒரு கூட்ட மண்டபமமைக்கக் கட்டிட அமைப்பில் மாற்றங்கள் செய்வதற்கும் அவசியமாகப் பணம் தேவைப்படுகிறதென அவ்வேண்டுகோளிற் குறிப்பிடப்பட்டது. பெற்றார் ஆசிரியர் சங்க நிர்வாகக்குழு, ஏழு உபகுழுக்களாகப் பிரிந்து வீடு வீடாகப் பெற்றரிடம் சென்றார். இம்முயற்சிக்கு அனுதாபமின்றி, அரசாங்கக் கல்லூரிக்கு யாதொருதவியும் தேவையில்லையென்றும், தம் பிள்ளைகளுக்கு எல்லா வசதிகளையும் இலவசமாக அளிப்பது, கல்லூரியின் கடமையென்றும் வாதாடுகின்ற பெற்றரிடம் செல்வது சலிப்பையும் மனவேதனையையும் உண்டாக்கியது. சிலர் நாம் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிக்கு அனுதாபமும் ஆதரவும் காட்டினரேனும் பண உதவி செய்யும் நிலையிலிருக்கவில்லை. எனினும் பெ. ஆ. ச. நிர்வாகக்குழு கஷ்டங்களைப் பாராது பணம் திரட்டும் முயற்சியில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டது. புதிதாக மாணவரைச் சேர்க்க வரும் பெற்றரிடமிருந்தும் நன்கொடை வேண்டப்பட்டது. இவ்வாறு பெற்றார் ஆசிரியர் சங்கம் ரூபா 25,000 சேகரித்தது. மேலும் தொடர்ந்து சேகரிக்கின்றது. இதற்கிடையில் 1976ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 12ஆந் திகதி, 25 ஆண்டு வாழ்வை இக்கல்லூரி நிறைவேற்றிய தினத்தில், 15 அந்தணர்கள் பங்கு கொண்ட சிவபூசையும் சமயக் கிரியைகளும் நடாத்தப்பட்டன. ஆசிரியர், மாணவர், பெற்றார், நல்லாதரவாளர், வறியவர் ஆகியோருக்கு மத்தியான உணவளிக்கப்பட்டது.

இந்நிலையில் பெற்றார் ஆசிரியர் சங்கம் கல்லூரியின் கிழக்கெல்லையிலும் மேற்கெல்லையிலும் சுவர்களாகக் கட்டுதல், கட்டிடம், முழுவதும் வெள்ளையடித்தல், கட்டிடம், அதன் கூரை, வடிகுழாய்கள் சாக்கடைகள், கழிவுநீர்த்தேக்கங்கள் ஆசியவற்றின் திருத்தவேலைகள் முதலிய பலவற்றைச் சாதித்துள்ளது. இவ்விடத்தில், பெற்றார் ஆசிரியர் சங்கத்தின் கௌரவ பொருளாளராகிய திரு. ஏ. ஞானசேகரர் இக்கல்லூரிக்கு ஆற்றிய சேவையைக் குறிப்பிடவேண்டும். பெற்றார் ஆசிரியர் சங்க நிதி சரியான வழிகளிற் செலவிடப்படுகின்றதா என நுணுக்கமாக ஆராய்ந்து வரவு செலவுக் கணக்கைச் சிறந்த முறையிலே பிழையின்றிக் குறித்துவைத்துச் சுறுசுறுப்புடனும் கூடிய ஆற்றலும் இவர் உழைத்துள்ளார். இலங்கைக் குடியரசின் ஜனாதிபதி மேன்மை தங்கிய திரு. வில்லியம் கோபல்லாவ அவர்களின் தலைமையில் சிவகாமி மண்டபத் திறப்புவிழாவும், வெள்ளிவிழாத்தொடர்பான தொடக்க நிகழ்ச்சிகளும் 9. 12. 76 இல் சம்பிரதாயமாக நடைபெற்றன. ஒரு கனவு நனவாகியது. பெற்றார் ஆசிரியர் சங்கத்தினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட அடுத்தவேலை அதிபருக்கு விடுதியமைப்பதாகும். இவ்விடத்தில் முன்னின்று ஊக்குவித்தவர் திரு. நடேசன் அவர்களே. கல்லூரி வளவுக்குள் அதிபர் வசிக்க வேண்டிய இன்றியமையாமையென்பதற்குப் பிராந்திய கல்விப்பணிப்பாளருடன் கலந்தாலோசித்தபின் பெற்றார் ஆசிரியர் சங்கத்துக்கு இவ்விடம் பற்றிக் கடிதம் எழுதினார். இவ்விடுதியமைப்பதற்கு வேண்டிய பணத்தை பிராந்தியப் பணிப்பாளரோ பெற்றார் ஆசிரியர் சங்கமோ தேடிக்கொள்ள முடியாது என்பதையவர் உணர்ந்திருந்தார். எனவே தன் நண்பரிடமிருந்து இப்பணத்தை தாமே சேகரிக்க முன்வந்தார். பெற்றார் ஆசிரியர் சங்கம் மனமுலவந்து இவ்வுதவியை ஏற்றுக்கொண்டது. இரண்டு மாதத்துள் ஒரு லட்ச ரூபாவைச் சேகரித்துப் பெற்றார் ஆசிரியர் சங்கத்திடம் ஒப்படைத்துள்ளார். இவ் விடுதிக் கட்டிட வேலைகள் இப்பொழுது முடிவடைந்து வருகின்றன. திரு. நடேசன் புகழுரைகளையும் விளம்பரத்தையும் வெறுப்பவர் என்பதை யாமறிவோம். ஆகையினால் அவரின் பொருளுதவியையும் அவரளிக்கும் ஆதரவையும் மதிப்பிட யான்முயலவில்லை. இக்கல்லூரிச் சமூகத்துடன் சேர்ந்து அவருக்கு உடனடிமும் நீண்டவாழ்நாளும் கிடைக்கப் பிரார்த்தனை செய்வதே யாம் செய்யக்கடவது. இச்சந்தர்ப்பத்தில், கல்லூரியில் ஒழுங்கையும் கட்டுப்பாட்டையும் நிலைநாட்டப் பெற்றோரின் ஒத்துழைப்பை மன்றாடி வேண்டுகிறேன். எமது நாட்டில் மாணவர்களின் நடத்தையும், ஒழுங்கும், கட்டுப்பாடும் படிப்படியாகச் சீர்கெட்டுள்ளது என்பதை யாவரும் ஒத்துக்கொள்வர். பெற்றார்களினதும் ஆசிரியர்களினதும் பூரண ஒத்துழைப்பின்றி அதிபர்கள் ஒழுங்கையும் கட்டுப்பாட்டையும் நிலைநாட்டுவது கஷ்டமாகவும் மனமகிழ்ச்சியைக் கெடுப்பதாகவும் உள்ளது. கல்லூரிக்கு ஒழுங்காக வராமை, வயது முதிர்ச்சிக்கும் அதிகாரத்துக்கும் மதிப்பினியாமை, பழைய மரபுக்கும் ஒழுக்கலாற்றுக்கும் முரணான நடத்தை, எவற்றையும் விகாரப்படுத்துதல், மாசுபடுத்துதல், அழித்தல் போன்ற செயல்களிலீடுபடுமார்வம், கேவலமான சிகையலங்காரம், வெறுப்புட்டும் உடையலங்காரம் ஆகிய இவற்றைத் தடைசெய்யாவிடின், இவை வக்கிரமான அறிவையும் திரிப்புட்ப ஆளுமையையும் தோற்றுவிக்கும். கல்வியின் நோக்கமே தவறும். மேலதிகாரிகளின் ஆதரவுடனும் அனுமதியுடனும் எவற்றையும் சாதிப்பதென்றால் கல்லூரிகள் ஒழுங்கையும் கட்டுப்பாட்டையும் வலியுறுத்தவேண்டும், பெற்றாரும் தம் ஆமோதிப்பை வழங்க வேண்டும். காலத்திற் செய்வது பயனுடைத்து, நாட்டுக்கும் நன்மையேற்படும்.

பழைய மாணவர் சங்கம்:

பழைய மாணவர் சங்கத்தின் பொதுக் கூட்டமொன்று சென்றவாண்டில் நடைபெற்றுப் புதிய நிர்வாகக் குழு தெரிவு செய்யப்பட்டது. இக்குழுவின் உற்சாகத்துடன் செயலாற்றத் தொடங்கினர்.

எங்கள் கூட்ட மண்டபத்தில் மேடையமைக்கும் செலவைத் தாம் பொறுப்பேற்கத் திட்டமிட்டனர். இம்முயற்சியில் இப்பொழுது அவர்கள் ஈடுபட்டுள்ளனர். வெளிநாடுகளிலுள்ள எமது பழைய மாணவரும் தங்களாலியன்றவற்றைச் செய்ய முயலுகின்றனர் என்பதை மகிழ்வுடன் குறிப்பிடுகிறேன். பழைய மாணவரைப் பற்றிய விரிவான விபரம் கல்லூரிச் சஞ்சிகையிலிடம் பெறும்.

வினாயாட்டுக்கள்

நன்றாக மட்டப்படுத்தப்பட்டு ஹொக்கி, உதைபந்து ஆகியன வினாயாடுவதற்கெனப் பராமரிக்கப் பட்டு வந்த வினாயாட்டு மைதானம், 1974 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதத்தில் கந்தவளை மகா வித்தியால-யத்துக்குக் கையளிக்கப்பட்ட பின் எங்கள் வினாயாட்டுக்கள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. மேற்படி வித்தியாலயம் அம்மைதானத்துக்கண்மையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளமையினாலும், அம்மைதானம் அதற்குத் தேவைப்-பட்டமையினாலும், அக்கையளிப்பு தவிர்க்கமுடியாததாயிற்று. எஞ்சிய மைதானம் நீர் தேங்கி நிற்கும் இயல்பினதாதலின், அதைத் திருத்தியெடுப்பதே எமது நோக்கம். அதைத்திருத்துவது அரைலட்ச ரூபாவுக்கு மேல் செலவாகும் என மதிப்பிடப்பட்ட பாரிய வேலை. இத்தகைய பல கஷ்டங்களிருந்தும் ஆண்டு தோறும் இல்ல வினாயாட்டுப் போட்டிகளை நடாத்துகிறோம். 1974 இல் நீலம், மஞ்சள், பச்சை, சிவப்பு என வழக்கிய நாலு இல்லங்களுக்கும் கல்லூரித் தாபகராகிய காலஞ் சென்ற திரு. சி. நாகலிங்கம், காலஞ் சென்ற சேர் கந்தையா வைத்தியநாதன், காலஞ் சென்ற திரு. எஸ். மகாதேவன், திரு. நடேசன் ஆகியோரின் பெயர்கள் முறையே சூட்டப்பட்டுள்ளன. சென்றவாண்டு மார்ச் மாதத்தில் நடைபெற்ற இல்ல வினாயாட்டுப் போட்டியில், பாராளுமன்ற அலுவல்கள், வினாயாட்டுத்துறை, போக்கு வரத்து அமைச்சராகிய கௌரவ கே. பி. ரத்நாயகா அவர்கள் பிரதம விருந்தினராசக் கலந்து கொண்டார். அவ்வைப்பவத்தில் வினாயாட்டு மைதானத்தைச் செப்பனிட அவரிடம் பண உதவி கோரினேன். பாட்சாலை வினாயாட்டு மைதானங்களைச் செப்பனிட வினாயாட்டமைச்சுப் பணமளிக்கும் வழக்கமில்லையாயினும், அவர் எங்கள் நிலைமையுணர்ந்து அனுதாபங்கொண்டு, ரூபா 10,000 வழங்கினார். இப்பணம் மைதானத்தை உயர்த்தி மட்டப்படுத்த 300 கியூப் மண் வாங்கப் பயன்படுத்தப்-பட்டது. இவ்வேலை ஓரளவு பூர்த்தியடைந்த நிலையிலுள்ளது. இன்னும் மேலதிக வேலையுண்டு; அதிக பணமும் தேவைப்படுகிறது, இவ்வேலைகள் வினாயாட்டுப் பயிற்சிகளுக்கு இடையூறாய் விளங்கின. இப் பயிற்சிக் குறைவால், கல்லூரிகளுக்கு கிடையில் நடைபெற்ற கிரிக்கட், உதைபந்து, ஹொக்கி (ஆண்களும், பெண்களும்) ஆகிய வினாயாட்டுப் போட்டிகளில் எங்கள் கல்லூரி தோல்வியடைய நேர்ந்துள்ளது. மேலும் வெவ்வேறு வினாயாட்டுகளில் பயிற்சியளிப்பவரும் எமக்கு வாய்க்கவில்லை. வசதிப் பணத்திலிருந்து ஒதுக்கீடு செய்யப்படும் சொற்ப பணத்தில், திறமை வாய்ந்த பயிற்றுனருக்கு வேதனம் கொடுத்து அவர்களை நியமிக்க முடியாத நிலையிலுள்ளோம். திறமை மிக்கவரை நியமிக்க, பெற்றார் ஆசிரியர் சங்க நிதியிலிருந்து பணத்தையுபயோகிக்க நேரிடும். வாக்கர்ஸ் தாபனத்திலிருந்து ஓய்வுபெற்ற பிரதம பொறியியலாளரும், உதைபந்தாட்டத்தில் பிரசித்தி பெற்ற ஆர்வமுடைய வருமாகிய திரு. கிங் என்பவர் எங்கள் 14 வயதுக்குட்பட்ட உதைபந்தாட்டக் கோஷ்டிக்குப் பயிற்சியளிக்க முன்வந்துள்ளமை எமது பேறாகும். இவர், ரோயல் கல்லூரி, பரி. தொமஸ் கல்லூரி ஆகியவற்றிலும் உதைபந்தாட்டக் கோஷ்டி-களுக்குப் பயிற்சியளிக்கின்றார். வேதனமின்றி, இவ்வினாயாட்டின் மீதுள்ள ஆர்வமும், கல்லூரிகளில் இவ்வினாயாட்டு முன்னேற்றமடைய வேண்டும் என்ற நோக்கமுமே காரணமாகப் பயிற்சியளிப்பதில் நிகரற்றவர். அவ்வினாயாட்டின் சிறந்த நுணுக்கங்களிற் பயிற்சி பெற்ற முதற்றரமான கோஷ்டி யொன்றை வெகுவிரைவில் நாம் பெற்றவராவோம் என்பது நிச்சயம். எங்கள் மாணவிகள் வலைப்பந்து, ஹொக்கியாகிய வினாயாட்டுகளில் ஈடுபடுகின்றனர். பாட்மின்ரன் இப்பொழுது ஆண் பெண் ஆகிய இரு சாராருக்கும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. எனினும் எவ்வளவு வசதியை ஏற்படுத்திக்கொடுத்த போதிலும், மாணவரிடையே போதிய ஆர்வம் இல்லை. இதற்கு முக்கிய காரணம் பெற்றோரின் மனோபாவம். “ஆரோக்கியமான உடலில் ஆரோக்கியமான உள்ளம்” என்ற கூற்றை மட்டும் இங்கு குறிப்பிடுகிறேன். நற்பண்பையும் முற்றான ஆளுமையையும் உருவாக்குவதில் வினாயாட்டுகளின் பங்கை மேலும் வற்புறுத்தவில்லை. வழமையான இல்ல வினாயாட்டுப்போட்டிகளை விட, கொழும்பு தெற்குக் கல்விவட்டார தமிழ் முஸ்லிம் பாட்சாலைகளின் வினாயாட்டுப்போட்டிகளிலும் பங்குகொண்டு எம் மாணவர் வெற்றிபெற்றுள்ளனர். எனினும் கொழும்பு தெற்கு மாவட்டப் போட்டிகளில் இவ்வளவு வெற்றி பெற முடியாமற் போய்விட்டது.

சாரணர், சாரணியர்

மாவட்ட சாரண ஆணையாளராகிய திரு. எணஸ்ட் பெரொரா அவர்களின் ஆதரவும் வழி நடத்தலும் அதிட்டவசமாக எமக்குக்கிடைத்துள்ளது. எம் சாரணர் குழு பல பாசறைகளிற் பங்கு பற்றிப் பல போட்டிகளினும் வெற்றி பெற்றுள்ளார். இம் மாவட்டத்திலே முதற்றர குழுவின் நிலையை அடைவதற்குப் பொறுப்பாசிரியர்களும் மாணவர்களும் முயல்கின்றனர்.

சாரணியர் இயக்கத்தையாரம்பிக்கப் பலமுறை முயன்றும் உத்தியோக பூர்வ வழிமுறைக் காலதாமதமேற்பட்டது. வெள்ளிவிழாவுக்கு ஆயத்தமாகச் சாரணியர் குழுவைப் பதிவு செய்து கொள்ள முடியாதெனக் கருத வேண்டிய நிலையேற்பட்டது. ஆனால் எமது பொறுப்பாசிரியையின் அயரா முயற்சியினால் பிரதம சாரணிய ஆணையாளராகிய திருமதி. என். என். டி. ஜில்லாவே சமூக மனித்து 10. 8. 76 இல் சாரணியர் அழுத்தப் பயிற்சிச் சடங்கை நடாத்தினர். இவ்வாறு மேன்மை தங்கிய ஜனநாயகவாதிகளுக்கு அணிவகுப்பு மரியாதையளிப்பதற்குச் சாரணியர் குழு தயாரானது. திருமதி ஜில்லாவுக்கு எம்மனமார்ந்த நன்றியுரித்தாகுக. இத்தவணை முடிவுக்குள் சிறுதோழியர் குழுவும் குருணையர் குழுவும் தயாராகிவிடும்.

அகவியோட்டு

இல்லங்களுக்கிடையில் டேபிள் டெனிஸ், சதுரங்கம் ஆகிய விளையாட்டுகளில் போட்டிகள் சென்ற வாண்டு நடாத்தப்பட்டன. மாணவர்கள் இவ்விளையாட்டுக்களில் ஆர்வம் காட்டிப் பங்குபற்றினர். இவ் விளையாட்டுக்களுக்கேற்ற அறை வசதியின்மை இவற்றின் முன்னேற்றத்துக்குத் தடையாயுள்ளது. சதுரங்க மேசையொன்றையும் காய்களையும் புரூக் பொண்ட் நிறுவனத்தினர் அன்பளிப்புச் செய்தனர். அவர்களுக்கு எம் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்னும் ஓரிரு ஆண்டுகளில் எம்மாணவர் இவ்விளையாட்டுப் போட்டிகளில் ஓடுபடுவ ரென நாம் எதிர்பார்க்கலாம்.

இலக்கிய விவாத மன்றங்கள்:

இலக்கிய விவாத மன்றங்கள் ஐந்து உண்டு அவையாவன :- கீழ்ப்பிரிவு (3-5 வகுப்புக்கள்) மத்திய பிரிவு (6-8 வகுப்புக்கள்) மேற்பிரிவு (தே. பொ. த. ப. வகுப்புக்கள்) உ. தே. த. ப. வகுப்பு மன்றம், உயர்தரவகுப்பு மாணவர் மன்றம் (க. பொ. த. உயர்தர வகுப்பு) இவற்றுள் உயர்தர வகுப்பு மாணவர் மன்றம் மிகு ஆர்வத்துடன் இயங்கி வந்துள்ளது. இம் மன்றத்தின் விவாதக்குழுக்கள் கல்லூரிகளுக்கிடையில் நடைபெற்ற விவாதங்களிற் சிறப்புடன் பங்கு கொண்டன.

நாடகம்

தனிப்பட்ட நாடக மன்றம் இல்லாவிடினும், ஆண்டு தோறும் நடக்கும் இல்ல நாடகப் போட்டிகளில் மாணவர்களின் கலைத்திறனைக் காணலாம். இப்போட்டிகளில் முதலீட்டங்களைப் பெற்ற நாடகங்களே கல்லூரிக் கலைவிழாவில் இடம் பெறுகின்றன. சென்றவாண்டிலே இந்நாடகப் போட்டியில் குறிப்பிடத்தக்க திருப்பமேற்பட்டது. நடேசனில்லம் இரண்டாவது முறையாக முதலிடத்தைப் பெற்றது. ஆனால் தனியே பெண்கள் மாத்திரம் பங்குகொண்ட வைத்தியநாதனில்ல நாடகம் இரண்டா- மிடத்தைப் பெற்றது. எனவே ஆண்களின் கல்லூரியில் பெண்கள் தாமும் தோல்வியின்றிச் சரிநிகர் சமமானமாக நிற்கக்கூடியவர்களென்பதை நிரூபித்துள்ளர்.

சமயகலாச்சார முயற்சிகள் :-

கல்லூரியில் நடைபெறும் சமய முயற்சிகள் எல்லாவற்றுக்கும் இந்து மாணவர் மன்றமே உயிர்நாடி. இந்து வித்தியாபிவிருத்திச் சபையின் தாபகர்களில் ஒருவராய் அதன் செயலாளராக விளங்கிய திரு. எஸ். மகாதேவனின் ஞாபகார்த்தமாகக் கட்டப்பட்ட தியான மண்டபம் எமக்கொரு வரப்பிரசாதம். இத்தகைய தியான மண்டபம் எனைய கல்லூரிகளில் மிகச் சிலவற்றிலேயே உண்டு. இரகசிய வாக்கெடுப்புமூலம் இந்து மாணவர் மன்ற நிர்வாகக் குழு தேர்ந்தெடுக்கப்படுதல், மாணவ- ரிடையே ஆக்கபூர்வமான போட்டியையும் அக்கறையையும் ஏற்படுத்துகிறது. ஒவ்வொரு வெள்ளிக்- கிழமை காலையிலும் மாலையிலும் கூட்டுப்பிராத்தனை நடைபெறுகின்றது. எனைய முக்கிய டண்டுகைத் தினங்களில் விசேட பூசைகள் நடாத்தப்படுகின்றன. நாயன்மார் குருபூசைகளோடு நவராத்திரி பூசை முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. ஒன்பது நாட்களும் வகுப்பு வாரியாகப் பூசைகள் நடாத்தப்படுகின்றன. மறுவருடம் கல்லூரியை விட்டு விலகவிருக்கும் உயர்தர மாணவர்கள் விஜயதசமியைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடுவது வழக்கம். இப்பூசைகள் கலைவிழாவுடன் நிறைவுறும். இக்கலைவிழா பெருந்திரளான பெற்றாரையும் நல்லாதரவாளரையும் ஈர்க்கின்றது. நாடகம், இசை, நடனம் ஆகியவற்றில் மாணவர் தம் முழுத்திறமையையும் காட்டுவர். இத்துறைகளிற் சில மாணவர்கள் தொழில்நுட்பக்கூடிய தரத்தை யடைந்துள்ளமை எமக்குப் பெருமையளிக்கின்றது.

கிறிஸ்தவ இஸ்லாமிய மாணவர்கள் தங்கள் பிராத்தனைகளை வேறாக நடாத்துவர். கிறிஸ்தவ மாணவர் ஆண்டுதோறும் நத்தார் பஐனை நடாத்துவது; வழக்கம். இவ்வாண்டில், புகழ்பெற்ற பேச்சாளர்களை வரவழைத்து, முஸ்லிம் மாணவர்கள் முகம்மது நபியின் பிறந்தநாளைக் கொண்டாடி- னார்கள்.

அகில இலங்கைப் போட்டிகள்

அகில இலங்கைப் போட்டிகள் சிலவற்றில் எம்மாணவர் இருவர் முதலிடங்கட்குரிய இரண்டு தங்கப்பதக்கங்களையும், இரண்டாம் பரிசையும், மூன்றாம் பரிசையும் பெற்றுக் கொண்டமையைப் பெரு மகிழ்வடனும் பெருமையுடனும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆறுமுகநாவலர் நினைவுப் பேச்சுப் போட்டியில் கீழ்ப்பிரிவில் செல்வன் ஜே. ஈ. புவனேஸ்வரன் தங்கப்பதக்கம் பெற்றார் முகம்மது அவி ஜின்னாவின் ரூபகார்த்த விழா தொடர்பாக, பண்டாரநாயக்கா ரூபகார்த்த சர்வதேச மாநாட்டு மண்டபத்தில், பாகிஸ்தான் தூதரகம் நடாத்திய தமிழ்ப் பேச்சுப் போட்டியில் செல்வன் எ. எம். செரிப்மன் முதற்பரிசான தங்கப்பதக்கத்தைப் பெற்றார். பிரிட்டிஷ் கவுன்சில் நடாத்திய அகில இலங்கை ஆங்கிலச் சிறுகதைப் போட்டியில் செல்வன் ந. அருணன் மூன்றாம் பரிசைப் பெற்றார். இவர் இவ்வாறு பரிசு பெற்றமை, எம் கல்லூரிக்கு மாத்திரமன்று, கல்வித் திணைக்களத்துக்கும் கல்விபமைச்சுக்கும் பெருமையளிப்பதாகும். ஏனெனில் இவ்வாறு அப் போட்டியில் பரிசு பெற்ற ஒரேயொரு அரசினர் கல்லூரி எமதேயாகும். விஞ்ஞான அபிவிருத்திச்சபை க. பொ. த. உயர்தர மாணவர்களுக்கு நடாத்திய வினாவிடைப்போட்டியில் எம்மாணவர் குழு இரண்டாமிடத்துக்குரிய வெற்றிக் கேடயத்தைப் பெற்றது.

கல்லூரி பாண்டு வாத்தியக் கோஷ்டி :

சென்ற செப்டம்பர் மாதத்தில் இக்கோஷ்டி அமைக்கப்பட்டது. மூன்று மாதங்களில் பயிற்சி பெற்றுக் கல்லூரி வெள்ளிவிழாக் கொண்டாட்டத்தில் இக்குழு முதன்முதலிசை வழங்கியது. கல்லூரி மாணவரின் பூரண பிரதிநிதித்துவம் பெற்று, ஆண்களும் பெண்களும் கொண்ட கலவன் கோஷ்டியாக விளங்கித் தனித்துவம் வாய்ந்ததாக இக்கோஷ்டி திகழ்கின்றது. சென்ற வைபவத்தில் சமூக-மளித்திருந்த பிரசுத்தி பெற்ற விருந்தினர் பலர் இக்கோஷ்டியினரை வெகுவாகப் பாராட்டினார்கள்.

சிற்புள்ளிச்சாலை:

ஒருவர் பின் ஒருவராகப் பலரால் நடாத்தப்பட்டு வந்த சிற்புள்ளிச்சாலை, ஆசிரியர் மன்றத்தின் ஊக்கமிருந்த நிர்வாகக் குழுவினரால் 24. 1. 77 இல் பொறுப்பேற்கப்பட்டது. கல்லூரிக்கருகில் இயங்குகின்ற உண்டிச்சாலையொடு ஒப்பிடும்பொழுது, இங்கே குறைந்த நியாயமான விலையில் சிற்புள்ளிகள் வழங்கப்படுகின்றன மாதம் ரூபா 300/- வரையில் இலாபம் பெறக்கூடிய வகையில், எவ்வாறு இச்சிற்புள்ளிச் சாலையை நடாத்துகின்றனரென்பது வியப்புக்குரியது. அவர்களின் இம் முயற்சியைப் பாராட்டுவதோடு, அவர்களின்றி அளிக்கும்பரிசுக்கும் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்து மாணவர் விடுதி :

கல்லூரியை அராசங்கத்திடம் ஒப்படைக்கும் பொழுது, இந்து வித்தியாபிவிருத்திச்சபை, தான் நடாத்தி வந்த விடுதியை ஒப்படைக்கவில்லை. தொடர்ந்து அதைத் பராமரிப்பதில் அதிக பணம் செலவழித்து வந்துள்ளது. இக்கல்லூரி மாணவருக்கு மாத்திரமன்றி, கட்டுபெத்தை வளாகத்தில் பயிலும் மாணவருக்கும் இருப்பிட உணவு வசதிகளை இவ்விடுதியளித்து வந்துள்ளது. இங்கே தங்கியிருக்கும் மாணவர் எல்லோரும் தூரவிடங்களிலுள்ளவர். இப்பொழுது விடுதியில் 50 மாணவர் வரையிலுள்ள, மேலும் 50 மாணவருக்கு இடமுண்டு. இந்து வித்தியாபிவிருத்திச்சபை இவ்விடத்திலும் அரும்பணியை யான் பாராட்ட வேண்டும். இச்சபையின் இன்றைய தலைவராகிய திரு. கே. சீ. தங்கராசா எங்கள் நலனில் கொண்டுள்ள ஆழ்ந்த, நீடித்த அக்கறையை யான் சிறப்பாகக் குறிப்பிட வேண்டும். தன்னை விளம்பரப்படுத்தாது, திரை மறைவிலிருந்து, பொது நலத்துக்காகத் தன்னலமின்றி மனமுவந்து பாடுபட்டு உழைக்கும் ஒருவராகவே அவர் விளங்கிவந்துள்ளார். இவ்விடுதியை அதன் கஷ்டங்களுக்கிடையில் சிறப்பாக எவ்வாறு நடாத்தி வந்தாரென்பதை நாம் அறிய முடியாது. இக் கல்லூரிக்கு ஒரு திடத்தையளிப்பவராயுள்ளார்.

எனது அறிக்கையை நிறைவேற்று முன், இக்கல்லூரியை நிர்வகிப்பதில் உதவி செய்து ஒத்துழைத்த அனைவருக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக, எனது ஆசிரியர்குழு நிர்வாக உதவியாளர், ஆகியோர் கொழும்பு இந்துக் கல்லூரி இன்றைய நிலையைடைவதற்கு உறுதுணையாயிருந்தமைக்கு அவர்களுக்கு என் நன்றி உரித்தாகுக.

9, ஜூலை, 1977.

கா. ஜெகநாதன்
அதிபர்

பிரதம நீதியரசர் உரை

பிரதம நீதியரசர் திரு, விக்டர் தென்னக் கூன் அவர்கள் கல்லூரிப் பரிசளிப்பு விழாவில் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்துகொண்டு ஆற்றிய உரையின் தமிழாக்கம்.

அதிபர் அவர்களே, பிரசித்தி பெற்ற விருந்தினரே, அன்பர்களே, பிரதானமாக கொழும்பு இந்துக்கல்லூரி மாணவர்களே,

என்னையும் எனது மனைவியையும் இன்று உங்கள் பிரதம விருந்தினராக வரவழைத்துக் கௌரவித்தமைக்கு எனது நன்றியை முதலில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். திரு. நடேசன் அவர்கள் கல்லூரி அதிபரின் சார்பில், இவ்விடயம் பற்றி என்னோடு முதலில் தொடர்பு கொண்ட பொழுது இவ்வழைப்பை ஏற்றுக்கொள்ள நான் சிறிது தயங்கினேன் என்பதை நான் இவ்விடத்தில் ஒப்புக்கொள்ளாதல் வேண்டும். இளைஞர் முதியோர், ஆசிரியர், பெற்றார், கல்வி நிபுணர், பொதுமக்கள் ஆகியோருடன்—இங்கு மேடையில் அமர்ந்திருப்போரை நோக்க— நீதியரசர் சட்டத்தரணிகள் போன்ற பல துறைகளிலுமுள்ள மக்கள் கூடிய சபைகளில் இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் பேசுவதற்கு பொருத்தமான ஒரு விடயத்தை தேடிக்கொள்வதில் உள்ள சிரமமே இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களுக்கு காரணம். பரிசளிப்பு விழாவுக்குரிய பொது அறிவுரைகள் சிலவற்றை வழங்குவது மிகச் சலபம். இத்தகைய பேச்சுக்கள், பத்தி திரிகையாசிரியர்களும் உதவியாசிரியர்களும் மிக விரும்பிப் பிரசுரிக்கின்ற தேர்தல் பிரசாரங்களின் இடத்தைப் பத்திரிகைகளில் எடுத்தல் கூடும். எனினும் திரு. நடேசன் எனது மறுப்பை ஏற்கத் தயாராகவில்லை; இவருடைய இந்த ஆற்றல்தான் ஏனைய ஆற்றல்களுக்கு மத்தியில் கல்லூரி கட்டிடத் திருத்த வேலைகளுக்கும் அதிபர் விடுதியமைப்பதற்கும் வேண்டிய கணிசமான தொகைப் பணத்தைச் சேகரிக்க உதவியதென்பது அதிபர் அறிக்கைமூலம் அறியக்கூடியதாயுள்ளது.

எனவே என்ன விடயம்பற்றிப் பேசுவதென்ற முடிவுக்கு வராமல் இங்கு உங்கள் முன்னிலையில் நிற்கின்றேன். இந்நிலையில் ஏனைய சட்டத்தரணிகள் தமக்கிறுதியில் கைகொடுக்கும் ஒன்றையே யானும் நோக்குகின்றேன்.. அதாவது— ஒரு முன்மாதிரி, கிரட்டிசன் என்ற நீதியரசர் ஒரு பரிசளிப்பு விழாவில் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்துகொண்டு இத்தகைய ஒரு பிரச்சினையை எதிர் நோக்கியபொழுது, “இடைக்கிடை பொது அறிவுரைகளை வழங்குவது பயனுடைத்து. இவ்வறிவுரைகள் உண்மையென உலகத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருந்தால் தான்

சலிப்பையுண்டாக்கும், இக் காரணத்தினால், பழைய முறையைப் பின்பற்றி, இன்று எனது சொந்த அறிவுரைகள் சிலவற்றை வழங்கத் துணிகின்றேன்” என்று கூறினார். எனவே இக் கூற்றைப் பின்பற்றி யானும் தொடர்கின்றேன்.

அதிபர் அவர்களே, உங்கள் அறிக்கை மூலம் இக் கல்லூரின் தோற்றமும் வரலாறும் பற்றியறிவதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இக்கல்லூரிடையே நிறுவுவதிலும் அதன் ஆரம்ப வளர்ச்சியிலும் பெரும் பங்குகொண்டு உழைத்தவர்களில் நீதியரசர்களும் சட்ட அறிஞர்களும் உள்ளனர் என்பது திருப்தியளிக்கின்றது. எனினும் இவ்வறிக்கையில் துக்கமும் விரக்தியும் இழையோடியுள்ளமையை அவதானிக்க முடிகிறது. இந்து வித்தியாபிவிருத்திச் சபையில் அங்கம் வகித்த நீதியரசர் நாகலிங்கம் போன்ற பெருமக்களின் முயற்சியினால் உருவான இன்றும் நம் கண்முன் காட்சியளிக்கின்ற அழகிய பெரிய கட்டிடங்கள் வெறும் செங்கல்லும் சாந்தும் ஓகேளுமாகவே முடிவடைய வேண்டுமா? இந்த வினா தான் அதிபரின் அறிக்கையில் ஊடுருவி நிற்கின்றது. இக் கல்லூரியை அது சேவையாற்றும் சமூகத்துக்கு ஏற்றதாக, இலங்கையில் வேறெந்தக் கல்லூரிக்கும் தரத்தில் குறையாததாகத் தாம் நிறுவ முன்வந்துள்ளமைபற்றி நீதியரசர் திரு. நாகலிங்கம் அவர்கள் தம் தொடக்கவுரையில் குறிப்பிட்டதை நீங்கள் நினைவூட்டியுள்ளீர்கள். மிகச் சேதம் விளைக்கக்கூடிய நிகழ்ச்சிகள் இக்கல்லூரியைத் தாக்கியுள்ளன. 1961 ஆம் ஆண்டில் அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றது. அதிபர் அவர்களே அரசாங்க கட்டுப்பாட்டுக்குட்பட்ட கல்வியமைப்பினால் ஏற்படக்கூடிய நன்மைகள் எத்தகையவாயினும் இவ்வமைப்பின் எதிர்பாராத சில விளைவுகளை உங்கள் அறிக்கை சுட்டிக் காட்டியுள்ளது.

இவற்றில் முதலாவது கல்லூரிகளை நிர்வகித்துவந்த நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளர், தாபகர்கள் போன்றோரின் வழிநடத்துதல், ஆலோசனை உதவியாகியவற்றைக் கல்லூரிகள் இழப்பதாகும். எனினும் கொழும்பு இந்துக்கல்லூரியைப் பொறுத்த மட்டில், இந்து வித்தியாபிவிருத்திச் சபை இவ்வளவு காலமும் புறக்கணிக்கப்பட்டு இப்பொழுது கல்லூரியின் எதிர்காலத்தை நிர்ணயிப்பதில் கூடிய பங்கு கொள்ளக்கூடும் என்பது மகிழ்ச்சிக்குரியது.

தேசியமயமாக்கப்பட்ட கல்வியமைப்பின் உடன் விளைவுகளில் ஒன்று, ஒவ்வொரு கல்லூரியினதும் நேரிடையான நிர்வாகம் துரத்தியுள்ளமலே வீதிக்கு மாற்றப்பட்டமையாகும். ஒரு முகப்

படுத்தப்பட்ட நிர்வாகத்தினால் ஏற்படக்கூடிய தீமைகள் பிராந்தியப் பணிப்பாளர்களை நிறுவிப் பன்முடிபடுத்தல் மூலம் ஓரளவு நீக்கப்பட்டுள்ளன எனினும் மிகத் திறம்பட இயங்கினாலும், பிராந்தியப்பணிப்பாளர், சில அலுவலகக் கட்டுப்பாடுகளுக்குப்பட்டுள்ளமைவினால், கல்லூரிகளுக்கு ஒரு மாற்றந்தாய்ப் பாதுகாப்பையே அளிக்க முடியும். ஒரு தனிக்கல்லூரி தன்னளவிலே முடிவதன்று. நாடு பூராகவுமுள்ள கல்லூரிகள் கல்வி எனப்படும் ஒரு பாரிய எத்திரத்தின் வெவ்வேறளவினவாய் ஒன்றோடொன்று பின்னிப் பிணைந்தியங்கும் சக்கரங்கள் போன்றுள்ளன. இத்தகைய அமைப்பில் மனிதப் பண்புஅற்றுப்போகின்றது. ஒரு தொழிற்சாலை அல்லது அலுவலகத்திற்கு தொழிலாளர் செல்வது போன்று ஒவ்வொரு கல்லூரிக்கும் ஆசிரியர் செல்கின்றனர். இவர்களிற் சிலர் வேலை செய்கின்றனர். சிலர் மணிக்கூட்டில் நேரத்தையே பார்த்துக்கொண்டிருந்துவிட்டு விரைவில் வெளியேறுகின்றனர். இத்தகைய கல்லூரிகளின் அதிபர்கள் அளப்பரிய ஆற்றலும் சாதாரியமும் உடையவர்களாயிருத்தல் வேண்டும். ஏனெனில் அதிபர் தான் வேலை செய்ய நியமிக்கப்பட்ட சூழ்நிலையில் ஒரு கல்லூரியை வெறும் கட்டிடங்களாக மட்டும் கருதாது ஒருயிர் கொண்ட உணர்வுகொண்ட கல்லூரியாக மாற்றுவது ஒரு செயற்கருஞ் சாதனையாகும். “தம் கல்லூரிகளின் பெயரை நாடுமுழுவதும் பரவச்செய்த முன்னைநாள் அதிபர்கள் எங்கே? என்று பலர் வினாவெழுப்புவதை நாம் கேட்கின்றோம். இதற்கு விடையாக “அவர்கள் பிறநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டவர்கள். இந்நாடு அத்தகையவர்களை உருவாக்க முடியாது” என்று கூறப் படுகின்றது. இவ் விடை பொருத்தமானதாகவும் ஏற்றுக் கொள்ளப் படுகின்றது. இது ஒரு தவறான முடிவென யான் கருதுகிறேன். எங்கள் மத்தியில் அத்தகைய மனிதர்கள் உண்டு ஆனால் இன்றைய கல்வியமைப்பு அப்படியே இருந்தாலும் சூழ்நிலையில் மாற்றம் தேவைப்படுகின்றது. ஒவ்வொரு கல்லூரியும் தனது தனித்துவத்தை பேணிவளர்க்க மத்திய நிர்வாகக் கட்டுப்பாட்டினின்றும் விடுபட்டு ஓரளவு சுதந்திரம் பெற்றிருக்கவேண்டும். இத்தகைய சூழ்நிலையில் தான் புகழ்பெற்ற கல்லூரிகளை, புகழ்பெற்ற அதிபர்களையும் உருவாக்க முடியும். அத்துடன், முக்கியமாக தமது பழைய அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள் ஆகியோரையும் தமது பழைய கல்லூரிகளையும் தம் வாணர் முழுவதும் தமக்கு எழுச்சியுணர்வையூட்டும் ஊற்றுக்களாகக் கருதும் மாணவர் சமுதாயத்தையும் உருவாக்கலாம்.

நிர்வாகத்தைப் பொறுத்த வரையில், இன்றைய கல்லூரிகளில் காணப்படும் இரண்டாவது குறைபாடு, ஆசிரியர்களின் தராதரத்திலும் இயல்பிலும் அதிபர்கள் யாதொரு கட்டுப்பாடும் விதிக்க முடியாத தன்மையாகும்.

னின்றும் அண்மையில் வெளியேறியவர்களை ஆயிரக் கணக்கில் ஆசிரியர்களாக நியமித்தமை பற்றிய செய்திகளைப் பத்திரிகை வாயிலாக அறிகின்றோம். கல்லூரிகளின் தேவைகளை ஆராய்ந்து இத்தகைய நியமனங்கள் செய்யப்பட்டதாக தெரியவில்லை. இந் நியமனங்களின் முக்கிய நோக்கம் போற்றற்குரியது; அதாவது பல்கலைக் கழகப் பட்டதாரிகளிடையேயும் அவர்களிற் குறைந்த கல்வித் தராதர முடையவர்களிடையேயும் நிலவும் வேலையில்லாப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதாகும். இத்தகைய பெருமளவிலான நியமனங்களைச் செய்வது கல்வியைப் பற்றியே கவலைப்படாத ஒரு தெய்வத்துக்கு கல்வி கற்பித்தலின் தரத்தைப் பலிகொடுப்பதற்கு ஒப்பாகும். இதன் விளைவாகத் தம் மாணவர்களிலும் ஒரு சிறிதளவே மேம்பட்ட அறிவுடைய பயிற்சி குறைந்த ஆசிரியர்களையே பெறுகின்றோம். இவர்கள் கூடிய விரைவில் வேறு தொழில்களைத் தேடிக்கொள்ளும் நோக்குடன் தம் பரீட்சைப் பெறுபேறுகளின் சான்றிதழ்களையும் நற்சான்றிதழ்களையும் சேகரித்துக்கொள்வதில் நாட்களைக் கடத்துகின்றனர்.

மூன்றாவது பிரச்சினை தனிப்பட்ட பாடபோதனை (private tuition) இதை ஒரு புற்றுநோய் என்று குறுப்பிடுவது பொருத்தமானது. அதிபர் அவர்களே கல்வி தேசிய மயமாக்கப்பட்ட தன் விளைவாகத் தோன்றிய இவ் வழக்கத்தை நீங்கள் வன்மையாகக் கண்டித்துக் கூறியுள்ளதை யானும் ஆமோதிக்கின்றேன். கல்வி கற்ற குடிமக்களையுருவாக்குவதில் இந்நாட்டு மக்கள் கொண்டுள்ள ஆர்வத்தைத் தனிப்பட்ட பாடபோதனையாளரும், போதனை நிலையங்களும் தமக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றனர். இவற்றிலே சில போதனை நிலையங்கள் காலப்போக்கில் கட்டணம் அறவிடும், பெயரற்ற தனியார் கல்லூரிகளாக இயங்குகின்றன.

அதிபர் அவர்களே இன்றைய கல்வியமைப்பில் காணப்படும் இத்தகைய தீமைகளை நீங்கும் சுட்டிக்காட்டியுள்ளீர்கள். இவை சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளின் கவனத்தையீர்த்து இவற்றை நீக்கக் கூடிய விரைவில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுமெனக் கருதுகின்றேன்.

அதிபர் அவர்களே பெருமளவில் பேச்சுக்கள் நிகழ்த்தப்படும் இந் நாட்களில் சுருக்கமாகப் பேசவேண்டியது எனது கடமை. அத்துடன் நீதி யரசராக இருக்கும் காரணத்தினால் விவாதத்துக்குரிய விடயங்களைக் குறிப்பிடாது தவிர்க்க வேண்டும். அல்லாவிட்டால் ஏதாவது ஒரு கட்சியின் கொள்கைகளை யான் பகிரங்கமாக ஆமோதிப்பது போற்றேன்றும். அரசியல் விடயங்களையும் யான் தவிர்க்கவேண்டும். இன்று அரசியல் மனித முயற்சிகள் எல்லாவற்றையும் அடக்கியுள்ள அண்மையில் அரசியற் சார்பற்ற விடயங்கள்

என்று குறிப்பிடத்தக்கவை மிகச் சிலவே. எனினும் சில பழைய உண்மைகள் இன்றும் வலிவுடையன. தோட்டங்களில் அல்லது தொழிற் சாலைகளில் வேலை செய்வதற்கு வேண்டிய தொழிலாளிகள், வர்த்தகர், உத்தியோகத்தர் போன்றவர்களை மாத்திரம் உருவாக்குவது கல்வியின் நோக்கமன்று- அறிவைப் புகட்டுவதே ஓராசிரியரின் முதற் கடமை, தொழிலைக் கற்பிப்பதன்று. உண்மையான கல்வி கல்லூரியை விட்டு மாணவன் நீங்குவதோடு முடிவடைவதில்லை. கல்லூரிப் படிப்புக்கு மேலாக சில நோக்கங்கள் சில குணாதிசய விடயங்கள் தம் வாழ்க்கையைப் பயனுள்ளதாக அமைக்கும் ஆர்வம் ஆகியன மக்களுக்குத் தேவைப்படுகின்றன. இத்தகைய இயல்புகளைக் கல்லூரிகள் தாமே ஏற்படுத்த முடியாது. கல்லூரிகள் அளிக்கும் புறவாக்க முயற்சிகள், குடும்ப வாழ்க்கைப் பின்னணி, சமயம், பாரம்பரியம், நாட்டு மக்களின் பரந்த வாழ்க்கை ஆகியவற்றிலிருந்து வலுவைப் பெறவேண்டும். இவற்றில் பெரும் பொறுப்பு பெற்றிருடையதாகும். இவர்கள் அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள் ஆகியோருடன் ஒருங்கு செயலாற்றவேண்டும். அத்துடன் தம்பிள்ளை ஒரு முழு மனிதனாக வளருவதற்குப் பெற்றிரும் தம் நேரத்தில் ஒரு பகுதியைத் தம்பிள்ளைகளுடன் செலவழிக்கவேண்டும்.

இச் சந்தர்ப்பத்தில், அதிபர் அவர்களே, மாணவரிடையே ஒழுங்கையும் கட்டுப்பாட்டையும் நிலைநாட்டுவதில் பெற்றோர் தம் பொறுப்பை வலியுறுத்தி நீங்கள் விடுத்த வேண்டுகோளை அவர்கள் செவிமடுத்துச் செயலாற்றுவார்களென யான் கருதுகிறேன். தன் உறுப்பினரிடையே ஒரு கட்டுப்பாட்டு உணர்ச்சியின்றி ஒரு தேசமோ, கல்லூரியோ அல்லது ஒரு குடும்பமோ முன்னேற முடியாது. தொடர் பழக்கம் சுடுகாடு மட்டும். எனவே இளமையிலேயே இவற்றைக் கடைபிடிக்க வேண்டும். எமக்கு அனுபவம் கற்பித்த உண்மையை மறக்கலாகாது, அதாவது நன்னடத்தைக்கு வெகுமதியும் தீய நடத்தைக்குத் தண்டனையும் அளித்தலாகிய ஒரு நடை முறையைக் கையாளாமல் ஒழுங்கையும் கட்டுப்பாட்டையும் மாணவர் உள்ளத்தில் பதியவைக்க முடியாது. தம்பிள்ளைகள் சிறுவராக இருக்குபொழுது தம் கடமையினின்றும் வழுவும் பெற்றோர் தமக்கு எதிர்காலத்தில் துக்கத்தை தேடிக்கொள்கிறார்கள்.

பல இன்னல்களுக்கு மத்தியில் இக் கல்லூரி பலவற்றைச் சாதித்துள்ளமைக்கு அதிபரையும் ஆசிரியர் குழுவையும் பாராட்டுவதோடு எனது பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். அத்துடன் எதிர்காலத்தில் பல வெற்றிகளைப் பெறவேண்டுமெனவும் இக் கல்லூரியை வாழ்த்துகின்றேன்.

நன்றி.

1975ம் ஆண்டு இல்ல விளையாட்டுப் போட்டியில் விளையாட்டுத்துறையமைச்சரின் செய்தியின் தமிழாக்கம்

அன்புடையீர்

நான் இன்று சமூகமளிக்காமைக்கு உங்களிடம் மன்னிப்புக் கோருகிறேன். இவ் விளையாட்டுப் போட்டியில் பிரதம விருந்தினராகப் பங்கு கொள்ளச் சம்மதித்து என் நண்பராகிய உங்கள் அதிபருக்கு வாக்குக் கொடுத்திருந்தேன். ஆனால் மிகக் குறுகியகால அவகாசத்துள் சீரிய நாட்டுக்குச் செல்லும் தூதுக்குழுவுக்குத் தலைமைதாங்கும்படி பிரதமர் என்னைப் பணித்துள்ளார். எனவே என்னை நீங்கள் மன்னிப்பீர்களெனக் கருதுகிறேன்.

இக் கல்லூரியின் விளையாட்டுப் போட்டியில் பிரதம விருந்தினராக வரும்படி விடுத்த அழைப்பை யான் ஏற்றுக்கொண்டமைக்குப் பல காரணங்களுண்டு. விளையாட்டுப் போட்டிக்கு அழைப்பை யான் ஏற்றுக் கொள்வது சாதாரணமான விடயம்தான். ஏனெனில் எனது மேற்பார்வையிலடங்கும் விடயங்களிலொன்று விளையாட்டுத்திறை. ஒரு தமிழ்ப் பாடசாலையில் ஒரு நிகழ்ச்சிக்குத் தலைமைதாங்குவதும் வியப்புக்குரியதன்று; ஏனெனில் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் ஒரு தமிழ்ப் பாடசாலையிலேயே யான் கல்வி கற்றேன். உணர்வாலும் செயலாலும் பல தமிழ் மக்கள் எனது நண்பராயுள்ளனர். சிங்கள மக்கள் மத்தியில் போன்று தமிழ் மக்கள் மத்தியிலும் யாதொரு வேற்றுமையும்ன்றி யான் பழகுவதுண்டு. ஆனால் இவ்வழைப்பை யான் ஏற்ற தற்கு முக்கிய காரணம் பெரும்பான்மையாகச் சிங்கள மக்கள் வாழும் ஒரு பிரதேசத்தில் இது ஒரு தமிழ்ப் பாடசாலையாக விளங்குவதுதான். ஆகையால் இவ்வாறு தலைமைதாங்குவது ஒரு முக்கிய பணியாகும். இவ்வைப்பவத்தில் யான் சமூகமளிப்பது இந்நோக்கத்தை ஓரளவு நிறைவேற்றக் கூடும்.

இங்கு யான் குறிப்பிடும் நோக்கம் எங்கள் நாட்டு மக்களிடையே ஏற்பட வேண்டிய நட்புறவும் ஒருமைப்பாடும் ஆகும். அரசிபற்றீரிரவாதிகள் யாது கூறியும், சிங்களமக்களும் தமிழ் மக்களும் இந் நாட்டிலேயே வாழவேண்டியவர் என்பதை மறுக்க முடியாது. அவர்களுக்கு வேறு புகலிடம் இல்லை. 2000 ஆண்டுகளாக அவர்கள் ஒற்றுமையாக வாழ்ந்துள்ளார். எதிர்காலத்திலும் அவ்வாறே வாழ வேண்டியவர். இவ்வுண்மையை யாம் எல்லோரும் மனதுட்கொள்ள வேண்டும்.

சுயநலவாதிகளுக்கு, இவ்விரு இனத்தவரையும் பிரித்துவைத்துப் பகையை ஏற்படுத்துதல் அவர்களது நோக்கத்தை நிறைவேற்றத்தூண்டுகிறது.

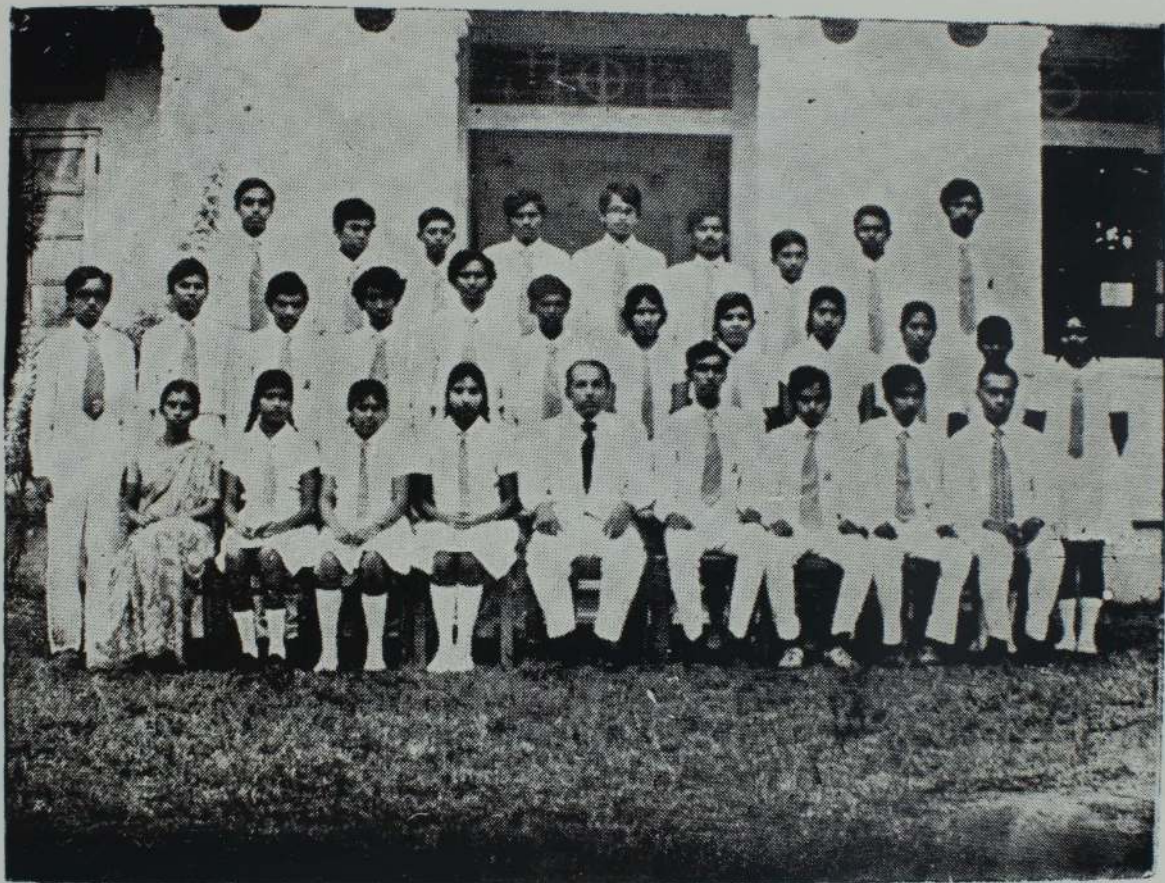
யக்கூடும். ஆனால் இப்பகை ஓரினத்துக்குத்தானும் இறுதியில் நிலையான நன்மை பயக்காது. ஒருவேளை தனிப்பட்ட ஒரு சிலர் லாபம் அடையக்கூடும்; ஓரினமும் நன்மையடையாது.

கடந்த சிலவாண்டுகளாக இவ்விரு இனத்தவரிடையே தீய பிரிவினைக் கொள்கைகள் போதிக் கப்பட்டு வந்துள்ளன. இப்போக்கை எதிர்த்திசையில் திருப்பவேண்டும்; சிறுவயதிலேயே ஆரம்பிக்கப்படவேண்டும். இதைத் தொடங்குவதற்குச் சிறந்த இடம் பாடசாலையாகும்.

சிறுவர்களின் உள்ளத்தில் ஒன்றை எளிதிற்பதியவைக்கலாம். அவர்கள் தம் ஆசிரியர் மீதும் பெற்றார் மீதும் பூரண நம்பிக்கை கொண்டுள்ளவர்கள். நாட்டின் வெவ்வேறினங்கள், பண்பாடுகள் பற்றிய சரியான கருத்தை அவர்களிடையே பரப்பவேண்டும். ஓரினத்தை மற்றையினத்தோடு கலக்க முயலுதல் பயனற்றது. தேவையற்றது. இந்துசமய அடிப்படையில் அமைந்த பழைய மரபுரிமையையுடையவர் தமிழர். அவ்வாறே சிங்கள மக்களது பண்பாடும் புத்த சமயத்தையடிப்படையாகக் கொண்டது. இவ்விரு மதங்களுக்குமிடையே யாதொரு பகையுமில்லை. உண்மையில் இவ்விரு மதங்களும் ஒன்றுக் கொள்ளுதாரமாகவுள்ளன. எனவே தமிழ் மக்களிடையேயும் சிங்கள மக்களிடையேயும் இத்தகைய ஒருமைப்பாடு ஏன் இருக்க முடியாது?

மதம், இனம், பண்பாடு பற்றிய சரியான உண்மைகளைப் பாடசாலைப் பிள்ளைகளுக்குப் போதிக்கவேண்டும். இதுபோன்ற கல்லூரிகளில் இத்தகைய போதனை எளிது. ஏனெனில் மாணவர் வதியும் இல்லங்களும் பெரும்பான்மையாகச் சிங்கள மக்கள் வாழும் பகுதிகளில் உள்ளன. எனவே இனம் பண்பாடு அடிப்படையில் இவர்கள் யாதொரு வேறுபாட்டையும் உணரமாட்டார்கள் எனக் கருதுகின்றேன். இவ்வுணர்வைப் பாடசாலைகளிலிருந்து வீடுகளிலும், வீடுகளிலிருந்து நாட்டிலும் பரப்பவேண்டும். இந் நாட்டு முன்னேற்றத்துக்கு இன்றியமையாத இன ஒருமைப்பாட்டை இவ்வாறு தான் நாம் ஏற்படுத்த முடியும்.

எனவே இங்கு சமூகமளித்திருக்கும் கல்லூரி அதிகாரிகளும் பெற்றாரும் யான் கூறியவற்றைப் பற்றிச் சிறிது சிந்தித்து, எங்கள் தாய் நாடு இன்பம் நிறைந்ததாகவும், நாம் பெருமைப்படக்கூடியதாகவும் செய்வதற்குத் தங்களாலியன்றியுமடியும் வேண்டுகிறேன்.

The Board of Prefects - 1976

The School Band

இந்து மாணவர் மன்ற வருடாந்த அறிக்கை

காப்பாளர்: திரு. கா. ஜெகநாதன்
(அதிபர்)

பொறுப்பாசிரியர்: திரு. வி.வைத்தியநாதன்
திரு. க. க. கிருஷ்ணபிள்ளை
திருமதி த. சிவரத்தினம்

நிர்வாகக் குழு
சென்றவருடம்
தலைவர்: செல்வன் சி. பத்மநாதன்
உபதலைவர்: செல்வன் ஆ. ஞானேந்திரன்
செயலாளர்: செல்வன் டா. ஞானேந்திரன்
உப செயலாளர்: செல்வன் செ. மதிவாணன்
பொருளாளர்: ந. அருணன்
உப பொருளாளர்: செல்வன் லோ. கலைநாதன்

நடப்பு வருடம்
செல்வன் ம. அம்பிகைபாலன்.
செல்வன் சி. சங்கர்
செல்வன் க. அருணகிரி
செல்வன் ந. இந்திரகுமார்
செல்வன் மா. மோகனசிங்கம்
செல்வன் இ. குமார்.

வழமைபோல் எமது மன்றம் ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமைமும் காலையில் எமது தியான மண்டபத்தில் கூட்டுப் பிராத்தனை நடாத்துகின்றது; மாலைமலையில் வசிக்கும் இந்து மக்கள் வந்து கூட்டுப்பிராத்தனை நடாத்துவதற்கும் வசதியளிக்கப்படுகின்றது.

நடேசரிஷேகம், சமய குரவர் குருபூசை, தைப்பொங்கல், சிவராத்திரி போன்ற பண்டிகைகள், நவராத்திரி பூசையாகியன எமது மன்றத்தினரால் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றன. இத்தகைய விழாக்களில் மாணவர் அனைவரும் தியான மண்டபத்திற் கூடி விசேட பூசைகள், வழிபாடுகள் நடாத்துவதுடன் இசை நிகழ்ச்சிகள், சொற்பொழிவுகள் ஆகியவற்றையும் ஒழுங்கு செய்கின்றனர். இசை நிகழ்ச்சிகளில் எமது கல்லூரி மாணவர்களே பெரும்பாலும் பங்குகொள்ளுகின்றனர்.

நவராத்திரி விழா எனைய விழாக்களிலும் வெகு விமரிசையாகக் கொண்டாடப்படுவது வழக்கம். இந் நாட்களில் ஒவ்வொரு நாட்பூசையையும் குறிப்பிட்ட சில வகுப்பு மாணவர் பொறுப்பேற்று நடத்துகின்றனர். இவ்விழாவில் பூசை ஆராதனை என்பவற்றுடன் இசை நிகழ்ச்சிகள் சிறப்பிடம் பெறுவன. கடைசி நாளான விஜயதசமியைப் பன்னிரண்டாம் வகுப்பு மாணவர் கொண்டாடுவர். இவ்வாண்டு நிகழ்ச்சிகளும் வழமைபோற் சிறப்புறவமைந்தன.

நவராத்திரி முடிவில் கலைவிழாவை நடாத்துவது வழக்கம். இம்முறை இக்கலைவிழா எமது கல்லூரியில் புதிதாக அமைக்கப்பட்ட சிவகாமி மண்டபத்திற்பு விழாவைத் தொடர்ந்து டிசம்பர் மாதத்தில் நடைபெற்றது. எமது மன்றத்தினரே பங்குபற்றும் இசை நிகழ்ச்சிகள், சொற்பொழிவுகள், நடனங்கள், நாடகங்கள் இக்கலைவிழாவில் இடம்பெற்றுப் பெருந்திரளான மக்களைக் கவர்ந்தன.

நல்லை திருஞானசம்பந்தராதீனத்து ஸ்ரீஸ்ரீ சுவாமிநாதத்தம்பிரானவர்கள், மூன்று நாட்களாகத் தொடர்ந்து 'கம்பராமாயணவுரை நடத்தியமை, இவ்வாண்டு இம் மன்றத்தினரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட சிறப்பு நிகழ்ச்சியாகும். அன்னாருக்கு இம் மன்றத்தின் சார்பில் எமது நன்றி உரித்தாகும்.

இறுதியாக இம்மன்ற நிர்வாகக் குழு மேற்கொண்ட சகல பணிகளுக்கும் ஒத்துழைப்பு வழங்கிச் சிறப்புற வகை செய்த ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் இம் மன்றத்தின் சார்பில் எமது நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

க. அருணகிரி
செயலாளர்

கொழும்பு இந்துக்கல்லூரி விளையாட்டறிக்கை

மெய்வல்லுநர் விளையாட்டு

சென்றவாண்டிலே இல்லங்களுக்கிடையிலான வருடாந்த மெய்வல்லுநர் போட்டிகள் நடைபெற்றபொழுது, அன்று விளையாட்டுத்துறை அமைச்சராக விளங்கிய திரு. கே. பீ. ரத்நாயக்கா அவர்கள் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்துகொண்டார். இப் போட்டியில் மகாதேவன் இல்லம் முதலிடத்தைப் பெற்றது.

எங்கள் கல்லூரியின் சில விளையாட்டு வீரர்கள் கொழும்பு தெற்குப் பிராந்திய மெய்வல்லுநர் போட்டியிலும் கலந்துகொண்டு வெற்றிபெற்றுள்ளனர்.

கல்வித் திணைக்களத்தினால் சென்ற ஆண்டிலே ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட கொழும்பு தெற்கு தமிழ் வட்டார விளையாட்டுப் போட்டியில் எமது கல்லூரி மெய்வல்லுநர் கலந்துகொண்டு எம் கல்லூரிக்கு முதலிடத்தைப் பெற்றுத் தந்தனர். இவ்வட்டாரப் போட்டியில் அளிக்கப்படும் 13 வெற்றிக் கிண்ணங்கள் கேடயங்கள் ஆகியவற்றில், எமது மாணவர்கள் ஏழு வெற்றிக் கிண்ணங்களையும் இரண்டு வெற்றிக் கேடயங்களையும் பெற்றனர்.

இவ்வாண்டிலே நடாத்தப்பட்ட மேற்படிப் போட்டியில் அத்தகைய சாதனையை நிலைநாட்டிக் கொள்ள முடியவில்லை. இரு முதலிடங்களுக்கான வெற்றிக் கிண்ணங்களே பெறப்பட்டன.

எமது விளையாட்டு மைதானத்தின் சாதகமற்ற நிலையின் காரணமாக இவ்வருடம் போதிய பயிற்சியின்மையால், எதிர்ப்பார்க்கக் கூடிய அளவு சாதனையை நிலைநாட்ட முடியவில்லை.

உதைபந்தாட்டம்

எமது உதைபந்தாட்டக் கோஷ்டியில் ஒரு பிரிவு மட்டுமே உற்சாகமாக இயங்கிவந்துள்ளது. இதுவரை காலமும் சிநேகபூர்வமான சில போட்டிகளில் பங்குகொண்டோம். உதைபந்தாட்டக் கழகம் உருவானபின்னர், எமது உதைபந்தாட்டக் கோஷ்டிகள் அதிகரித்துள்ளன. அவையாவன:- 14 வயதுக்குட்பட்டவர் கொண்டது. 16 வயதுக்குட்பட்டவர் கொண்டது, 19 வயதுக்குட்பட்டவர் கொண்டது.

எமது கோஷ்டிகள் பொதுவாக எல்லாப் போட்டிகளிலும் திறமையுடன் விளையாடின. சில போட்டிகளில் சம நிலை பெற்றன. சிலவற்றில் மிகக் குறைந்த புள்ளிகளால் தோல்வியுற்றன, சிலவற்றில் வெற்றிபெற்றன. உதைபந்தாட்டக் கழகத்தில் உறுப்பினராகியதன் பின் ஆனந்தாக்கல்லூரி, நாலந்தாக்கல்லூரி, ரேயல் கல்லூரி, பரி.பெனடிக்ட் கல்லூரி, பரி தோமஸ் கல்லூரி, கந்தாணைடி. மெஸ்னெட் கல்லூரி ஆகியவற்றின் கோஷ்டிகளுடன் எமது கோஷ்டிகள் விளையாடும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. எமது சிரேட்ட கோஷ்டி பரி. தோமஸ் கல்லூரியின் கோஷ்டியுடன் விளையாடி வெற்றிபெற்றது. இதற்காக அதிபர் அவர்கள் எமது கோஷ்டிக்கு மதிய போசனம் வழங்கிப் பாராட்டினார்.

ஹொக்கி

சென்ற ஆண்டினுதிதியில் இல்லங்களுக்கிடையிலான ஹொக்கிப் போட்டி நடாத்தப்பட்டது. அப் போட்டியில் பெண்கள் பிரிவில் வைத்தியநாதன் இல்லமும் ஆண்கள் பிரிவில் நாகலிங்கம் இல்லமும் வெற்றிபெற்றன.

கொழும்பு மாவட்டப் பாடசாலைகள் ஹொக்கி சங்கத்தினால் நடாத்தப்படும் போட்டிகளிலும் இக்கல்லூரி பங்கு கொண்டது. எனினும் பெறுபெறு திருப்திகரமாயிருக்கவில்லை. சில போட்டிகளில் சம புள்ளி பெற்றது. சிலவற்றில் தோல்வியுற்றது.

The Athletic Team - 1976 - District Champion

373
COL

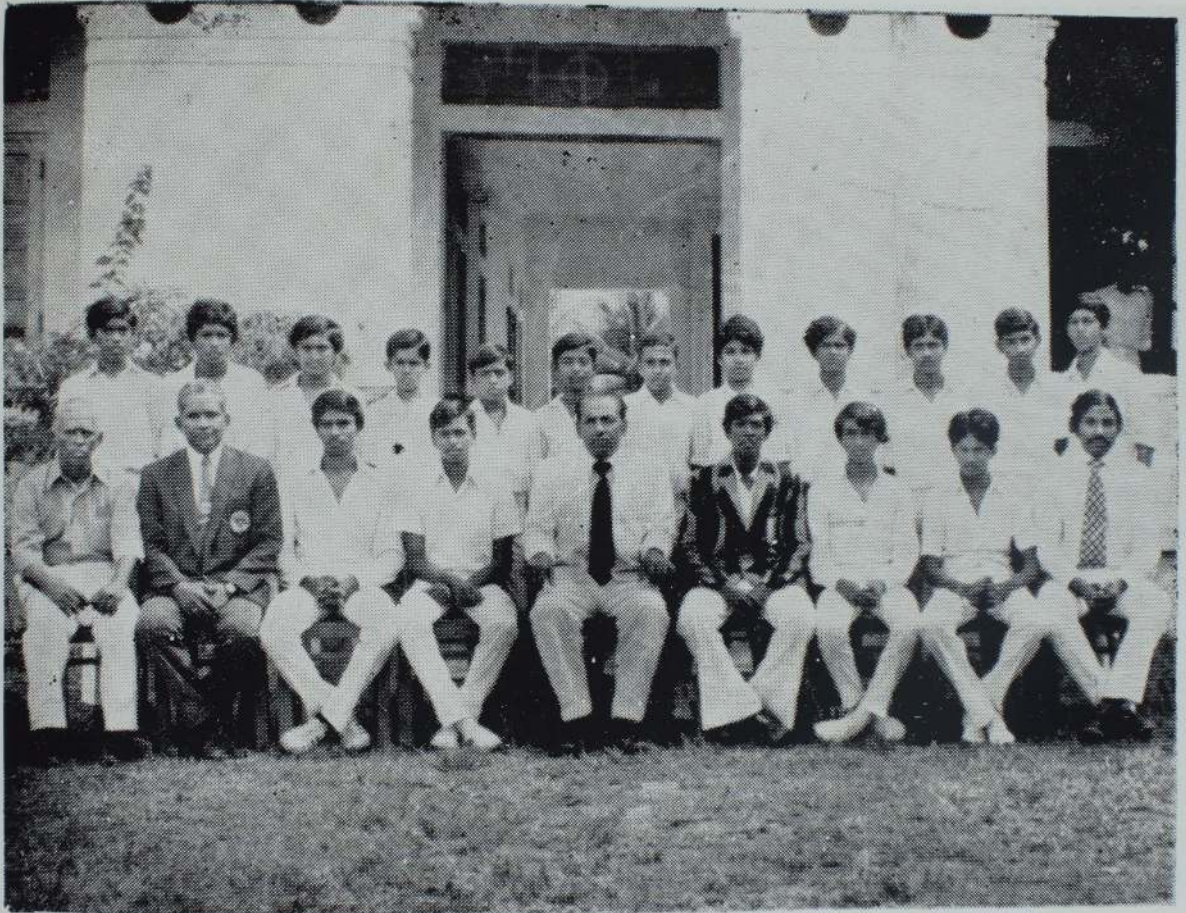
AR

249995

ARCHIVES

Cricket - First XI - 1976

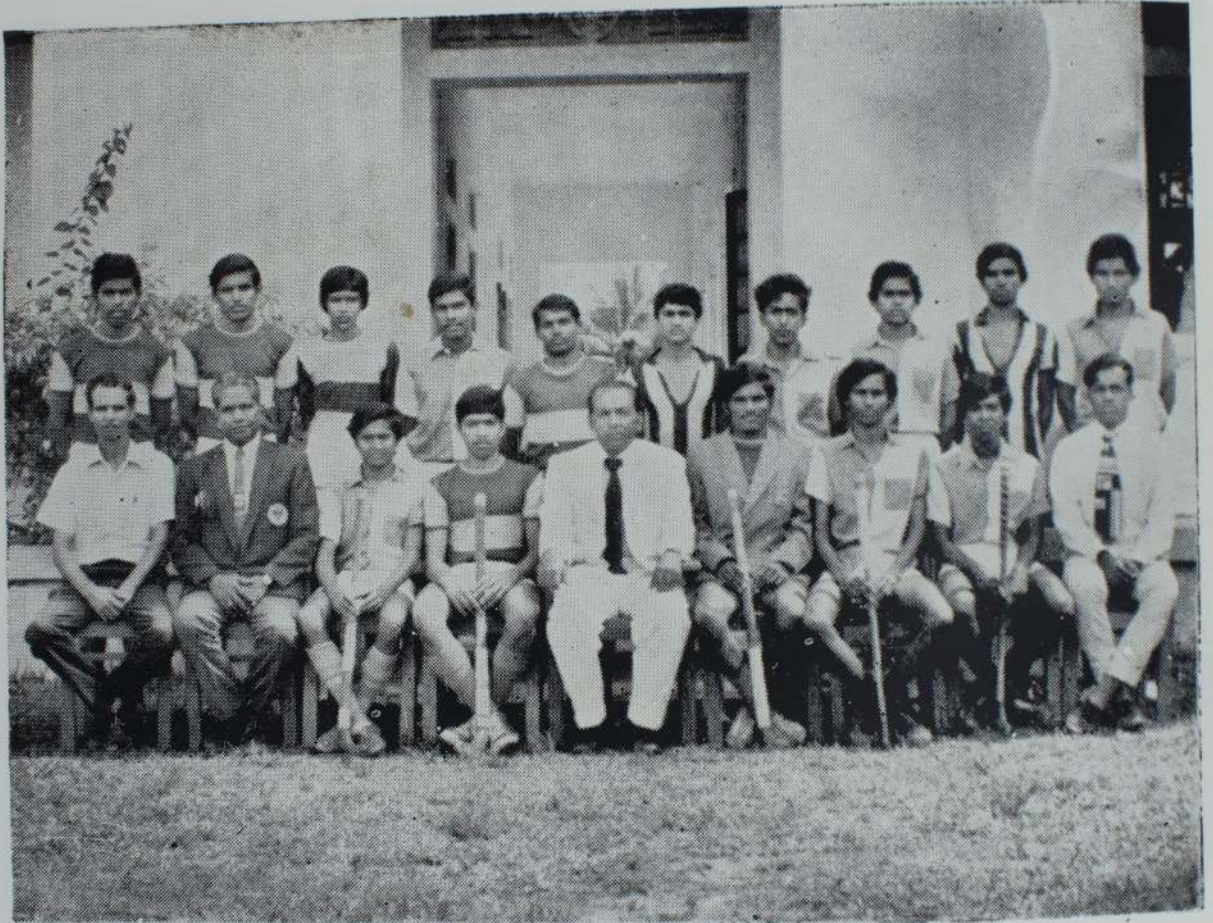
Cricket - Second XI - 1976

Soccer - First XI - 1976

Soccer - Second XI - 1976

Boys' Hockey - First XI - 1976

Boys' Hockey - Second XI - 1976

Girls' Hockey Team - 1976

மாணவர்களிடையே சிறந்த திறமையிலிருந்தும் தொடர்ந்த பயிற்சியின்மை காரணமாக ஆண்மைதானம் திருத்தப்பட்டு பயிற்சி தொடர்ச்சியாக நடைபெறின் இவ் விளையாட்டில் அதிக முன்னேற்றம் காணலாம்.

எமது மாணவ மாணவிகளிற் சிலர் ஆண்டுதோறும் பாடசாலைகளுக்கான ஹொக்கித் திரளிற் குத் தேர்ந்தெடுக்கப் படுகின்றனர். அவர்களுட் சிலர் கொழும்பு மாவட்டக் குழுவில் பங்குகொண்டு திறமையுடன் விளையாடியுள்ளர். 16 வயதுக்குட்பட்ட பிரிவில் செல்வன் எஸ். என். ராஜ்குமாரும் 19 வயதுக்குட்பட்ட பிரிவில் செல்வன் ந. ராஜ்குமாரும் தொடர்ந்து இம் மாவட்டக் குழுவில் விளையாடியுள்ளனர்.

கிரிக்கெட்

கடந்த வருடத்தில் இல்லங்களுக்கான போட்டியில் மகாதேவன் இல்லம் முடலிடத்தைப் பெற்றது. அவ் வருடத்தில் கொழும்பு மாவட்ட கிரிக்கெட் சங்கத்தில் இக் கல்லூரியும் சேர்ந்தது. அதன் பின்பு 16 வயதுக்குட்பட்ட பிரிவும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 1976ஆம் 1977 ஆம் ஆண்டுகளில் மாவட்டப் போட்டிகளில் இக் கல்லூரி கலந்துகொண்டது. எனினும் சில போட்டிகளில் சமபுள்ளி பெற்றது, சில வற்றில் தோல்வி கண்டது.

16 வயதுக்குட்பட்ட பிரிவு அண்மையிலேயாரம்பிக்கப்பட்டது. விளையாட்டு மைதானம் ஒரு வருடத்தில் கூடிய காலம் நீர் தேங்கி நிற்பதால் இப் பிரிவினர் போதிய பயிற்சி பெற முடியவில்லை. இக்காரணங்களினால் இப்பிரிவு விளையாட்டிற் சிறந்த தரத்தை அடைய முடியவில்லை. எனினும் எதிர்காலத்தில் எமது கல்லூரி கிரிக்கெட் கோஷ்டிகள் கொழும்பு மாவட்டத்திலே சிறந்த கோஷ்டிகளாக இயங்கமுடியும் என்ற நம்பிக்கை எமக்குண்டு.

வலைப்பந்து

இவ் விளையாட்டிலும் எமது கல்லூரி மாணவிகள் மிக ஆர்வத்துடன் ஈடுபடுகின்றனர். வருடந்தோறும் இல்லங்களுக்கிடையே போட்டிகள் நடத்தப்படுகின்றன. எனினும் வேறு கல்லூரிக் கோஷ்டிகளுடன் போட்டியிடும் வாய்ப்பு எமக்குக் கிடைக்கவில்லை.

பெண்கள் ஹொக்கி விளையாட்டு

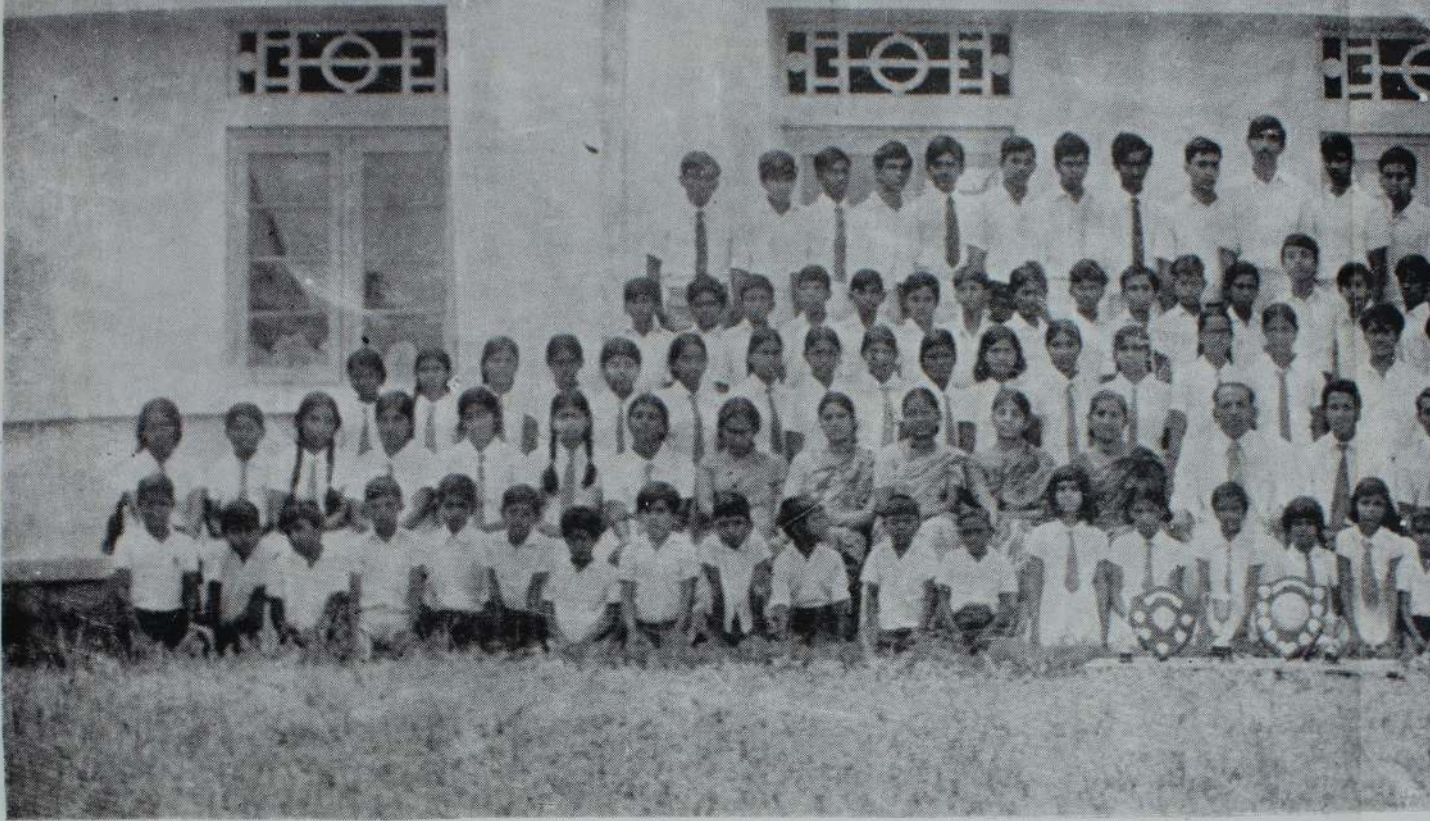
நான் 1976 - 77ம் ஆண்டு ஹொக்கிக்குழு பற்றிய இவ்வறிக்கையை உங்களுக்கு சமர்ப்பிப்பதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன். எமது இக் குழு இவ்வருடத்தில் சாதனைகளை புரிய முடியாமற் சென்ற போதிலும் நாம் எம்மால் இயன்றளவு உற்சாகத்துடன் விளையாடினோம்.

இவ்வருடம் நடாத்தப்பட்ட ஹொக்கி சுற்றுப்போட்டியில் கலந்து ஏழு ஆட்டங்கள் ஆடினோம். எமது இக் குழு மிகவும் வயதிற்குறைந்த விளையாட்டு வீரர்களையே கொண்டிருந்தது. அப்படியிருந்தும் நாம் எம்மால் இயன்றளவு கூடிய உற்சாகத்துடன் விளையாடியது மட்டுமன்றி இரு பாடசாலைக் குழுக்களுடன் வெற்றி தோல்வியின்றி (Draw) முடிவடையக்கூடியதாக இருந்தது. இவ் வருடம் முதல் முறையாக எமதுபாடசாலையில் இருந்து இரு மாணவிகள் கொழும்பு ஹொக்கி குழுவுக்கு தெரிவு செய்யப்பட்டார்கள். அவர்கள் கண்டி, மாத்தளை, ஊவா, ஆகிய பகுதிகளில் இருந்து வரும் ஹொக்கி குழுக்களுடன் ஆட்டங்கள் ஆடுவார்கள்.

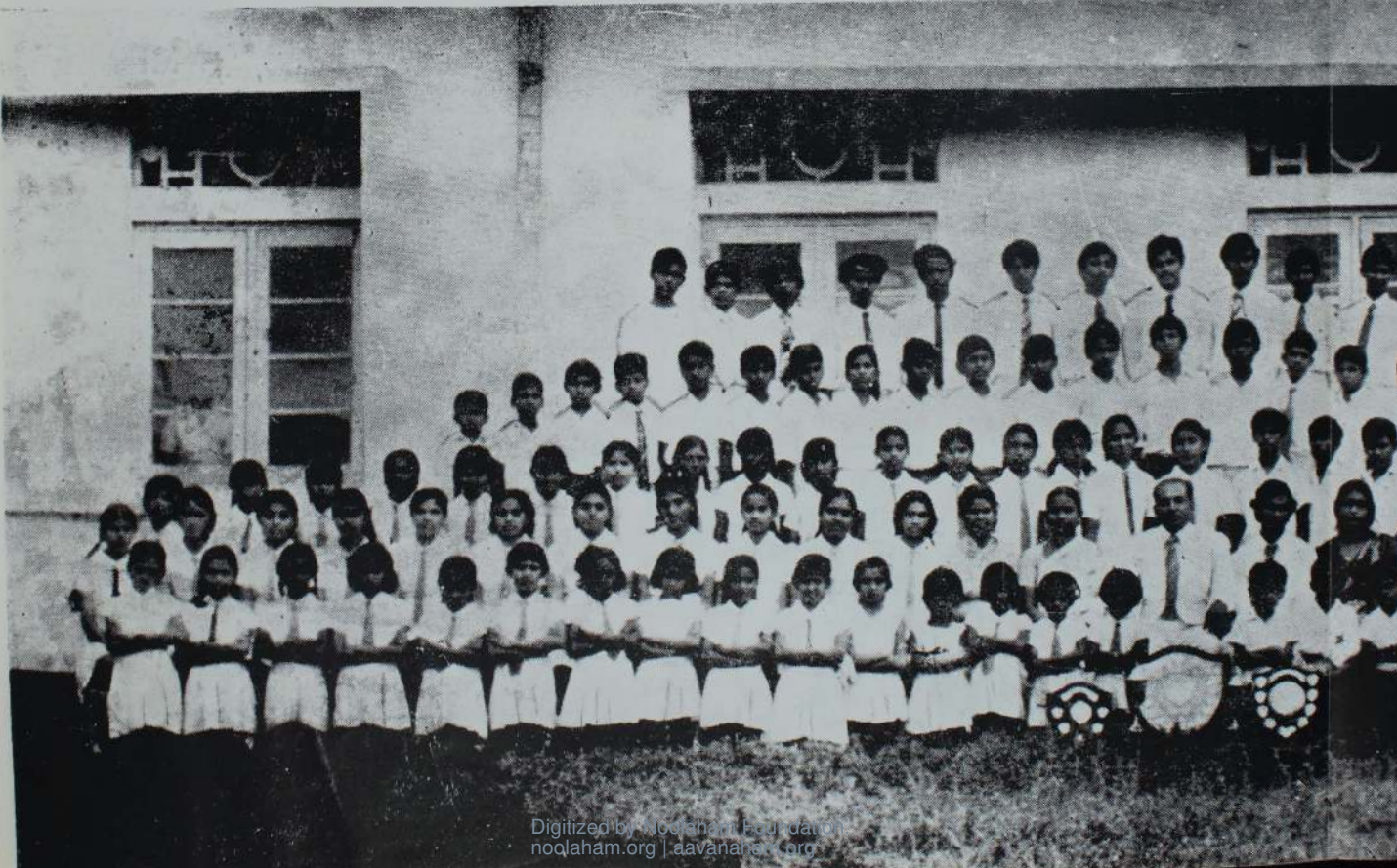
நாம் எமது குழுவின் முன்னேற்றத்துக்கு உற்சாகமூட்டலுக்கும் உதவி புரிவதற்கும் எமது குழுவின் பொறுபாசிரியர்களான திருமதி E. L. கணேசர் திருமதி ஜயவேர்த்தன அவர்களைப்பற்றியும் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறோம். இதுவரை அவர்கள் எமக்காக தமக்கேற்பட்ட சிரமத்தையும் பாராமல் அவர்கள் எமக்கு உதவி செய்ததற்கு எமது குழுவின் சார்பில் நன்றி செலுத்துகிறோம். இத்துடன் ஒத்துழைத்த அதிபர் அவர்களுக்கும் எமது நன்றி உரித்தாகுக.

செ. ஸ்ரீ நிதி

(குழுத்தலைவர்)

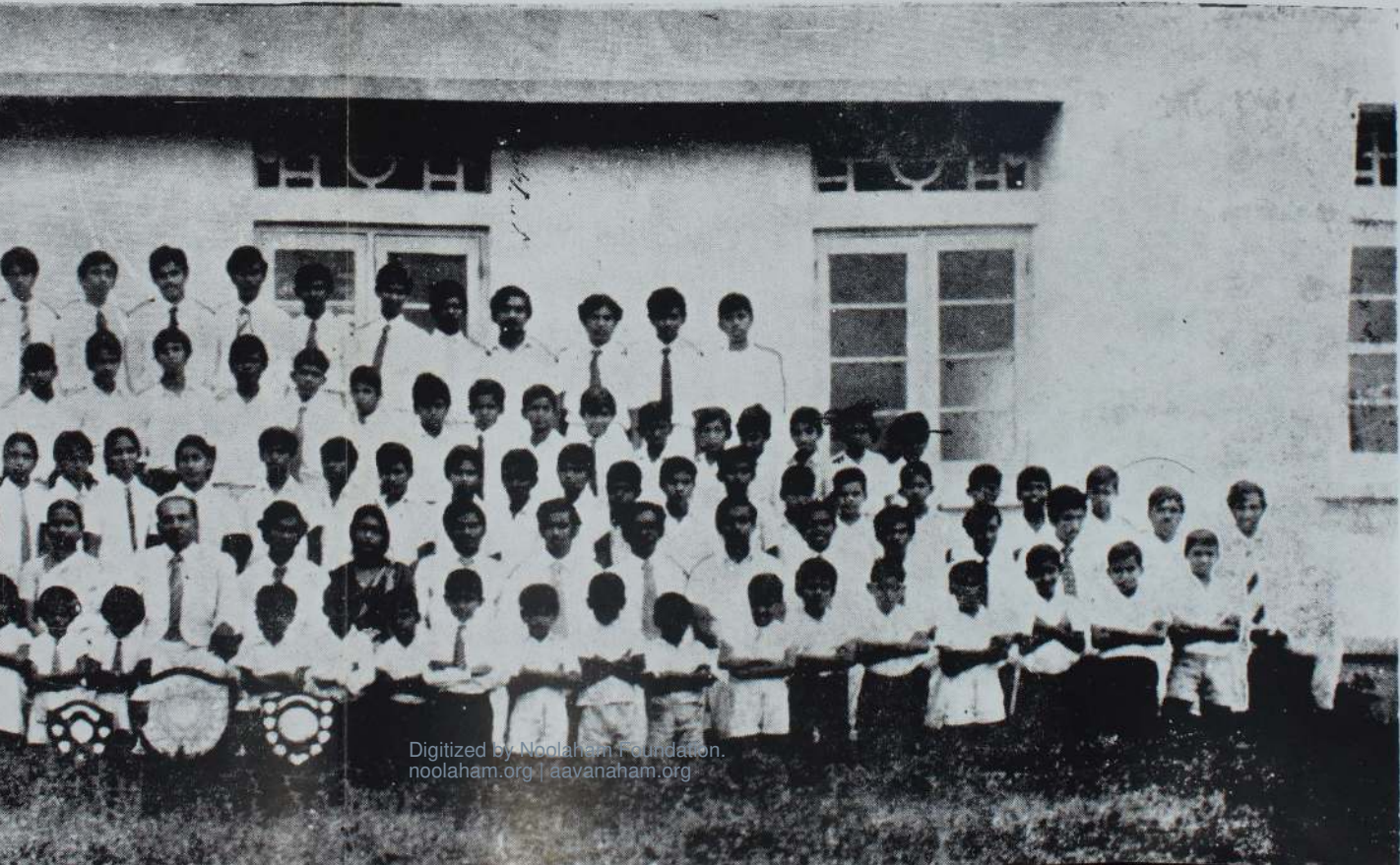

(Top) — Nadesan House — 1976

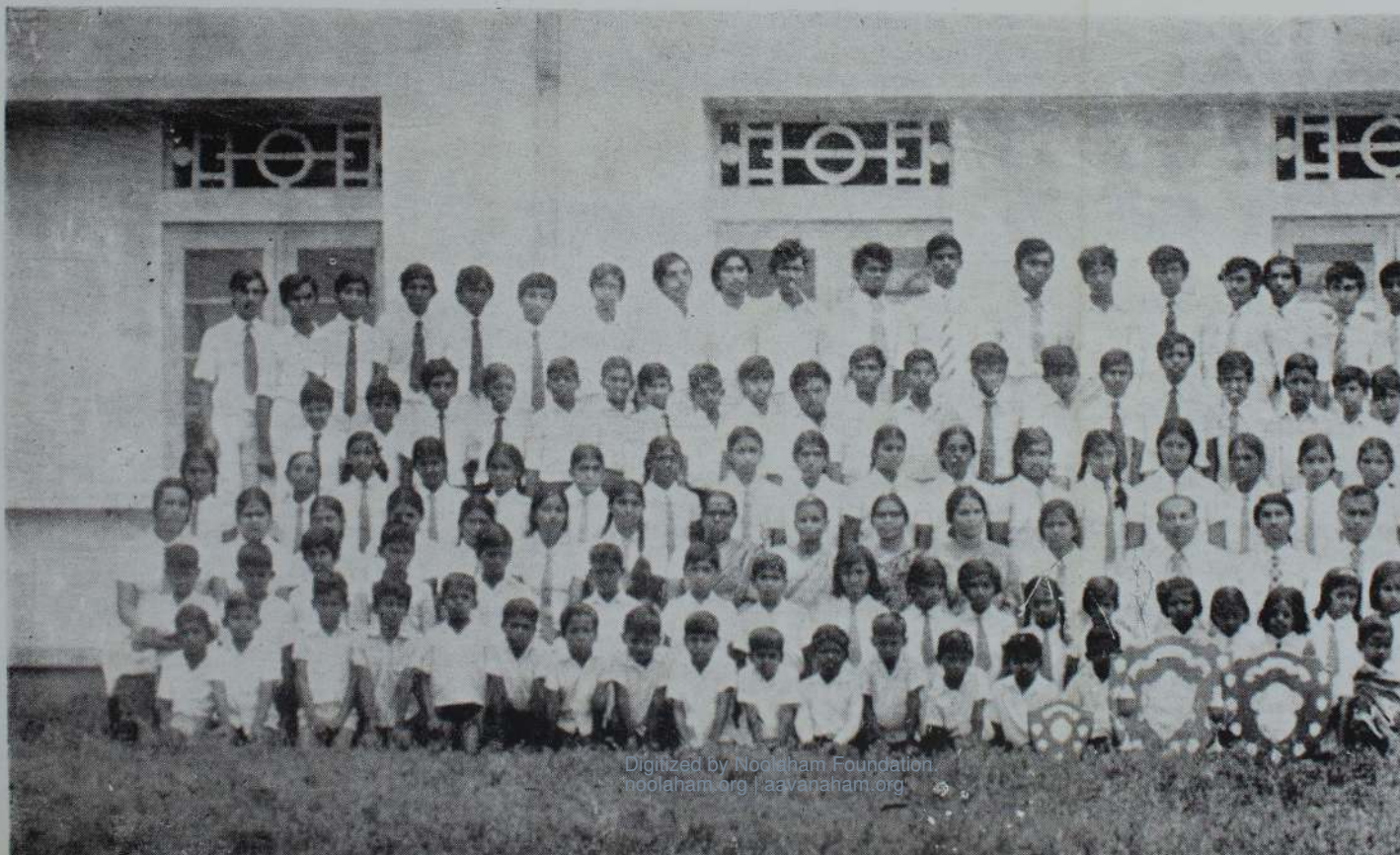

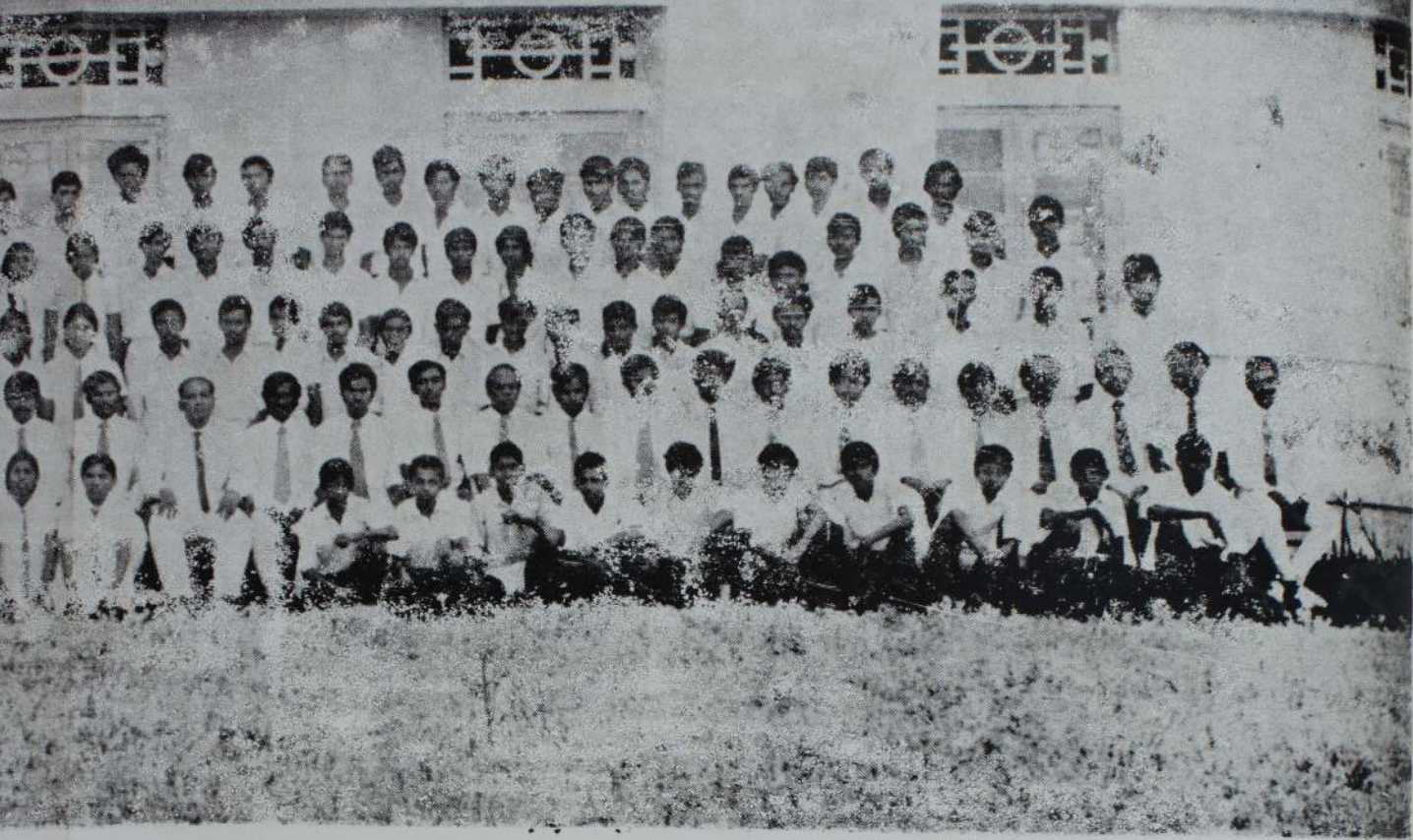
(Bottom) — Nagalingam House — 1976

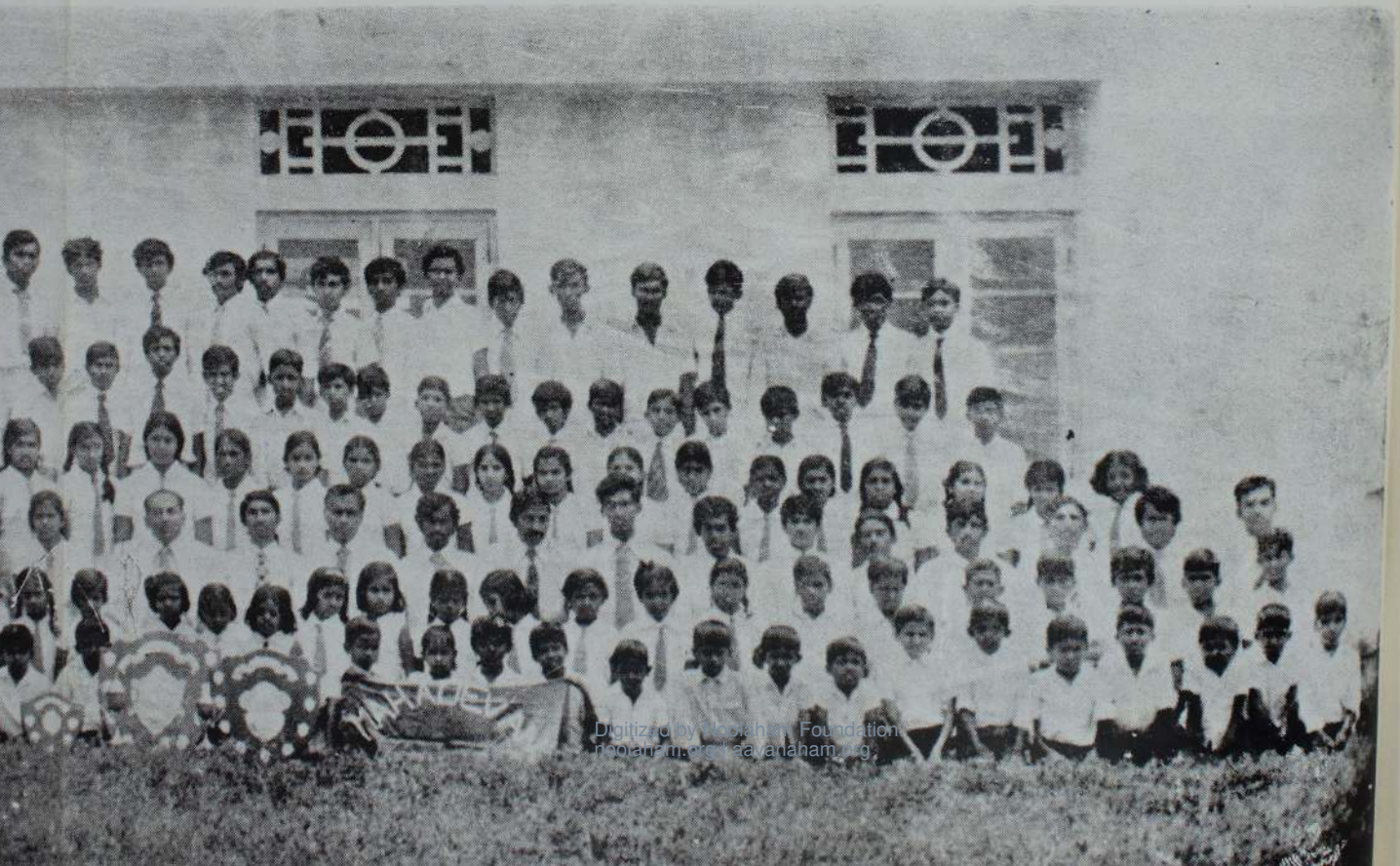

(Top) — The Higher Students' Union — 1976

(Bottom) — Mahadevan House — 1976

மகாதேவன் இல்லம்

இல்ல ஆசிரியர்: திரு. நா. சச்சிதானந்தன்
 திரு. என். சாம்பசிவம்
 திருமதி ப. சபாரத்தினம்
 ,, வி. யோகராசா
 ,, எம். சாள்ஸ்
 செல்வி எஸ். மதியாபரணம்.

நிர்வாகக்குழு:

1975

தலைவர்: செல்வன் வே. இராஜசிகாமணி
 உபதலைவர்: செல்வன் வி. அருளானந்தம்
 விளையாட்டுத் தலைவர்: ,, கி. சக்திதாசன்
 பொருளாளர்: ,, N. ஆனந்தராசா
 உபபொருளாளர்: ,, N. இராஜேந்திரன்
 பெண்கள் தலைவி: செல்வி சி. லோசினி
 உபதலைவி: S. விஜயராணி

1976

செல்வன் மு. குமார்
 ,, க. பாரிவள்ளல்
 ,, செ. மதிவாணன்
 ,, H.S. டானியல்
 ,, பா. ஞானேந்திரன்
 செல்வி K. மனோராணி
 ,, ஆ. மல்லிகா.

1972 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற இல்ல விளையாட்டுப் போட்டியில் இரண்டாம் இடத்தைப் பெற்ற எமதில்லம் 1976 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற போட்டியில் முதலாம் இடத்தைப் பெற்றுள்ளமை எமக்குப் பெருமகிழ்ச்சியளிக்கின்றது. இல்ல ஆசிரியர்களினதும் மாணவர்களினதும் அயரா உழைப்பும் ஊக்கமுமே இதற்குக் காரணம். கொழும்பு வட்டார தமிழ்ப்பாடசாலைகளுக்கிடையே நடைபெறும் விளையாட்டுப் போட்டிகளில் முக்கிய பங்கேற்று எங்கள் கல்லூரிக்கு வெற்றிக் கிண்ணத்தைத் தட்டிக் கொடுப்பவர்களிற் பெரும்பான்மையானோர் எம்மில்ல மாணவர்கள். எமது இல்ல மாணவிகள் எண்ணிக்கை குறைவாக இருந்த பொழுதும், எமது இல்லத்தின் வெற்றிக்கு அவர்களும் அதிக புள்ளிகளைப் பெற்றுக் கொடுத்தனர் என்பதும் குறுப்பிடத்தக்கது.

ஏனைய விளையாட்டுக்களில் எமது இல்லத்தின் பெறுபெறு வருமாறு:-

கிரிக்கட் போட்டி: முதலாம் இடம்.
 பேயிள் டெனிஸ் போட்டி:- முதலாம் இடம்.

சதுரங்கம், வலைபந்தாட்டம், பெண்கள் ஹொக்கி ஆகிய விளையாட்டுப் போட்டிகளிலும் எமதில்ல மாணவர் மிகத் திறமைபுடன் விளையாடினர்.

கலாச்சார நிகழ்ச்சிகளிலும் எமது இல்லத்தவர் பங்கு கொண்டு வெற்றியீட்டியுள்ளனர். மேற்பிரிவு ஆங்கிலப் பேச்சுப் போட்டியில் செல்வன் கி. சக்திதாசன் முதவிடத்தைப் பெற்றார். கீழ்ப்பிரிவு தமிழ் ஆங்கிலப் பேச்சுப் போட்டிகளிலும், சங்கீதப் போட்டியிலும் பங்குகொண்டு செல்வி விநோ தினி ஒவ்வொன்றிலும் இரண்டாம் இடத்தைப் பெற்றார். பாலர் பிரிவில் செல்வி பி. சத்தியபாமா சங்கீதப் போட்டியில் முதலாம் இடத்தையும், தமிழ்ப் பேச்சுப் போட்டியிலும் இரண்டாம் இடத்தையும் பெற்றார்.

வெள்ளிவிழா நாடகப் போட்டியில் எமது இல்லம் புதுவிதமான நாடகம் ஒன்றைத் தயாரித்து மேடையேற்றி இரண்டாவது இடத்தைப் பெற்றதுடன் அந்நாடகத்தில் பங்கேற்ற செல்வன் வே. இராஜசிகாமணி சிறந்த நடிப்பைத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டமை எம்மில்லத்தவருக்குப் பெருமகிழ்ச்சியளிக்கின்றது. தமிழ்ப் பாடசாலைகளுக்கிடையே நடைபெற்ற நாடகப் போட்டியில் எமது பாடசாலை இரண்டாம் இடத்தைப் பெற்றது. இப் பாடசாலை தயாரித்தனித்த நாடகத்தில் முக்கிய பங்கேற்று நடித்தவர்கள் எமதில்ல மாணவர்கள்.

இவ்வாறு சகல துறைகளிலும் எமது மாணவர் புகழுடன் விளங்கக் காரணமாயிருந்தவை எமதில்ல ஆசிரியர்களின் ஊக்கமும் மாணவர்களினது ஒத்துழைப்புமாகும். எனவே எமதில்லத்தைச் சகல துறைகளிலும் முன்னேறச் செய்வதற்கு அரும்பாடுபட்ட ஆசிரியர்கள் மாணவர் யாவருக்கும் எமது நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

மு. குமார்,
 இல்லத்தலைவர்

நாகலிங்கம் இல்லம்

இல்ல ஆசிரியர்: திரு. வி. வைத்தியநாதன்
 திரு. S. K. செளந்தரராஜன்
 திருமதி ஜெ. நல்லசிவம்
 திருமதி ம. ஜெயரட்ணராஜா
 திருமதி கே. லோட்டன்
 திருமதி சு. சிவநாயகம்
 திருமதி ஈ. எல். கணேசர்

நிர்வாகக்குழு

1975

தலைவர்: செல்வன் மதன்ராஜன்
 விளையாட்டுத் தலைவர்: செல்வன் கே. ஹரன்
 பொருளாளர்: ,, பாலச்சந்திரன்
 உதைபந்தாட்டத்தலைவர்: ,, கே. ஹரன்
 கிரிக்கட்தலைவர்: ,, தேவசகாயம்
 ஹொக்கித்தலைவர் ,, முந்தையா

1976

செல்வன் செ. சிவபாலன்
 ,, செ. ராஜ்குமார்
 ,, ச. மனோகரன்
 ,, கே. ஹரன்
 ,, டி. முரளிதரன்
 ,, என். ராஜ்குமார்.

1975 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற இல்ல விளையாட்டுப் போட்டியில் எமதில்லம் முதலாம் இடத்தைப் பெற்றுப் புகழீட்டிக் கொண்டாலும் கடந்தவாண்டில் கடைசி இடத்தைப் பெற்றமை மிகக் கவலைக்குரியது. இவ்விழக்கத்தைத் துடைப்பதே நோக்கமாகக் கொண்டு எமதில்லத்தவர் இம்முறை முயன்று வருகின்றனர்.

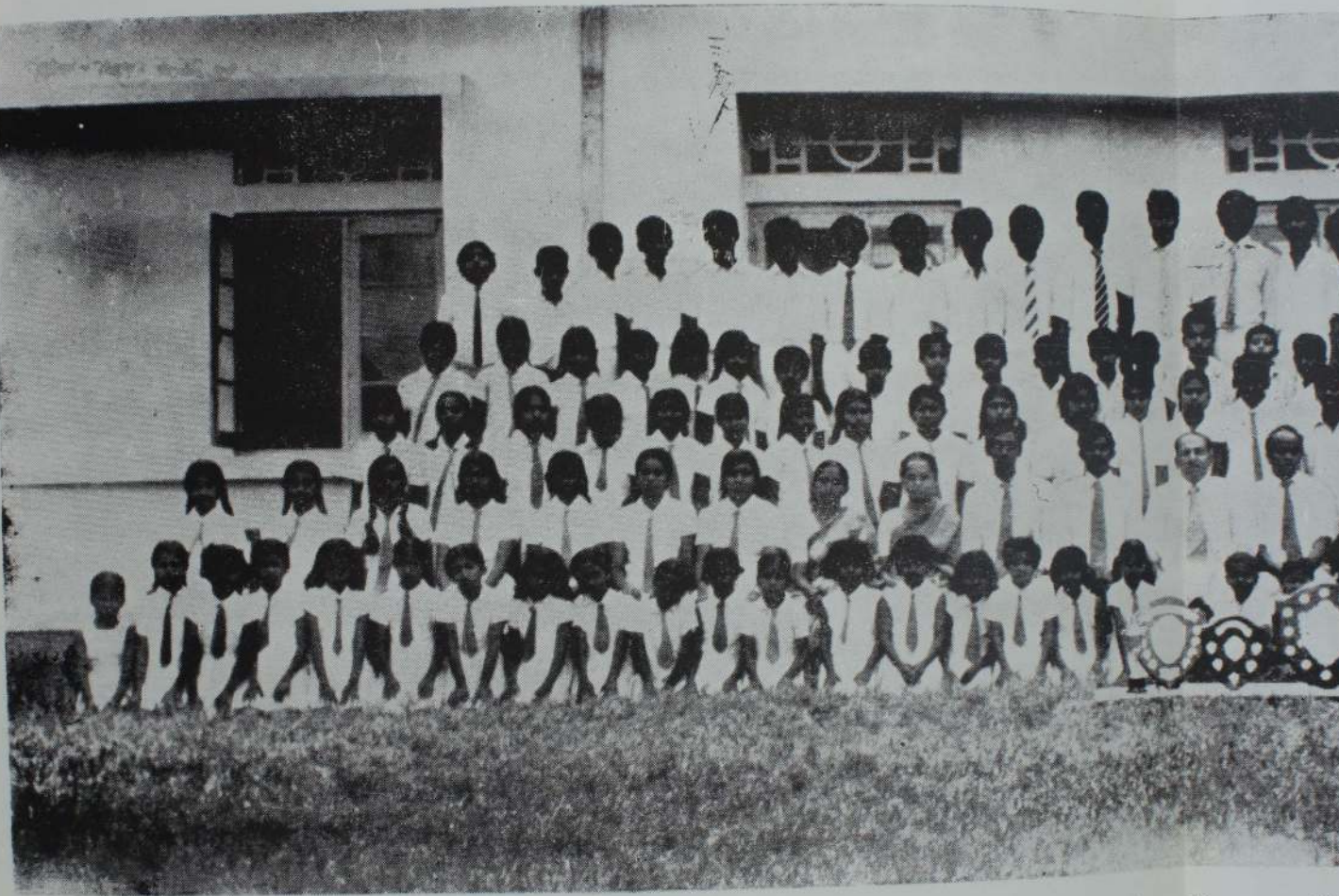
எமதில்லம் எனைய விளையாட்டுகளில் பெற்ற பெறுபேறு வறுமாறு:-

ஹொக்கி: முதலாம் இடம்
 உதைபந்தாட்டம்: இரண்டாம் இடம்
 வலைபந்தாட்டம் கீழ்ப்பிரிவு: இரண்டாம் இடம்.

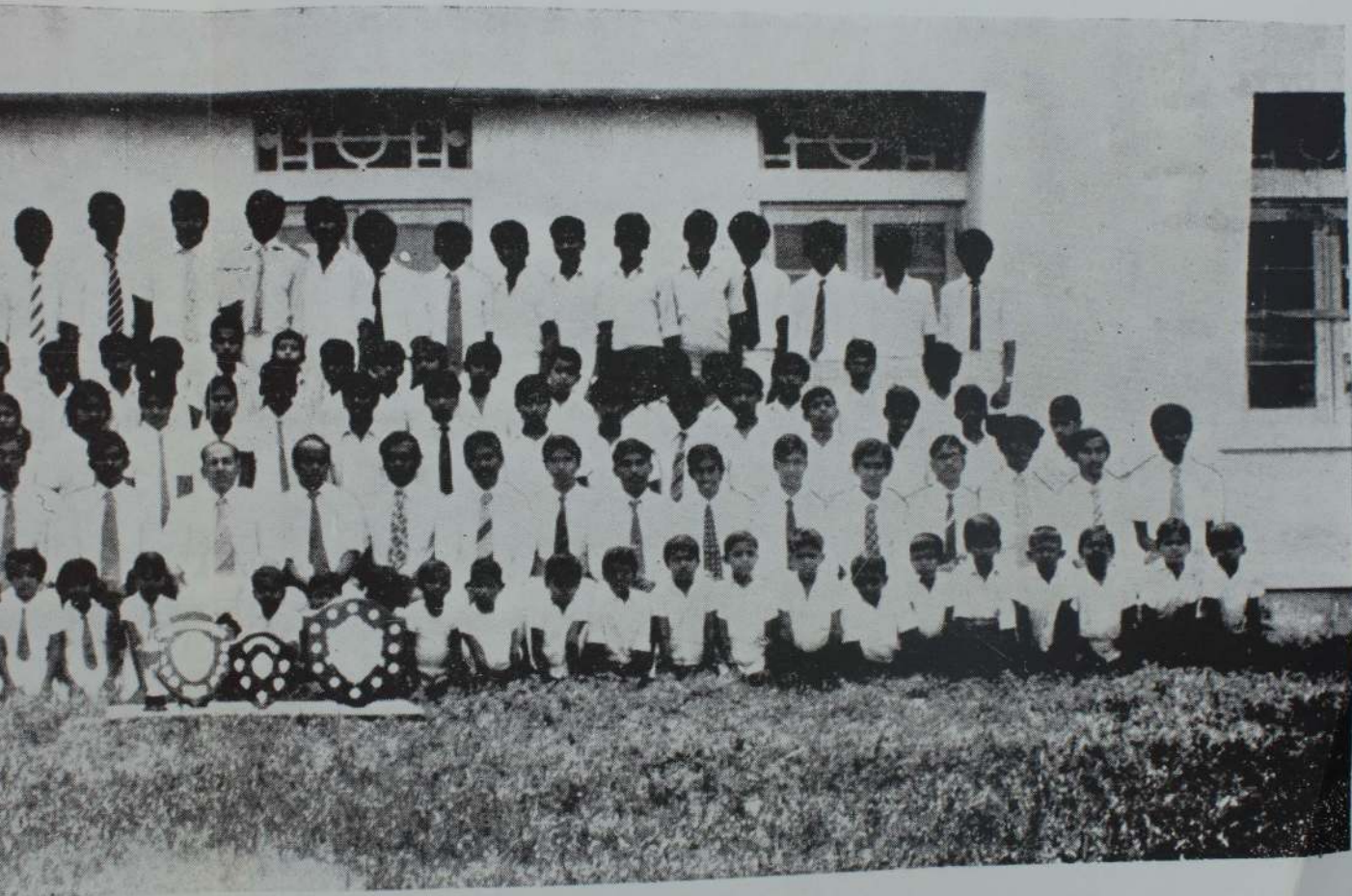
வெள்ளிவிழாத தொடர்பாக நடைபெற்ற போட்டிகளில் எமதில்ல மாணவர்கள் பல பரிசுகளைப் பெற்றுள்ளனர். தமிழ்க் கட்டுரைப் போட்டியில் பாலர் பிரிவு, கீழ்ப்பிரிவு, மத்தியப்பிரிவு, மேற்பிரிவு ஆகிய பிரிவுகளில் பங்கு கொண்ட மாணவர்கள் முறையே செல்வன் ஜோ. ஏ. புவனேஸ்வரன், செல்வி எம். ராஜேஸ்வரி, செல்வன் வி. செல்வகுமார், செல்வன் கே. ஸ்ரீகாந்தா ஆகியோராவர். இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் முதற்பரிசைத் தட்டிக்கொண்டமை எமக்குப் பெருமகிழ்வளிக்கின்றது. தமிழ்ப் பேச்சுப் போட்டியில் பாலர் பிரிவில் செல்வன் ஜோ. ஏ. புவனேஸ்வரனும், கீழ்ப்பிரிவில் செ. கண்ணதாசனும் முதலாம் இடங்களைப் பெற்றனர். அத்துடன் சங்கீதப் போட்டியில் கீழ்ப்பிரிவில் செல்வி ஜெகதாம்பிகை பெருமாள் முதலாம் இடத்தையும், மேற்பிரிவில் செல்வி சு. விசாலாட்சி இரண்டாம் இடத்தையும் பெற்றனர். எமதில்ல மாணவர்களிற் பலர் விவாதத்திறமைபெற்ற பேச்சாளராகவும் திகழ்கின்றனர். இவர்களில் செல்வன் ம. அம்பிகைபாகன். செல்வன் ஏ. எம். செரீபீடன் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள்.

எமதில்ல மாணவர்கள் எமதில்லத்தின் வளர்ச்சிக்கும் உயர்ச்சிக்கும் உழைக்க எக்கணமும் தயார் நிலையில் உள்ளார்கள். எனவே எமதில்லம் பல விடயங்களிலும் முன்னணி வகிக்கின்றது. இல்ல ஆசிரியர் ஆளிக்கும் ஆக்கமும் ஊக்கமும் மாணவர்களாகிய எமக்குப் பெருமகிழ்வைத் தருகின்றன.

சீ-மகிந்தன்
 (தலைவருக்காக)

Vaithianathan House — 19

Vaithianathan House — 1976

வைத்தியநாதன் இல்லம்

இல்ல ஆசிரியர்: திரு. எஸ். சண்முகலிங்கம்
திரு.எஸ். வரத ராஜன்
திருமதி த. சிவரத்தினம்
செல்வி ச. சிங்கராசா.

நிர்வாகக்குழு: 1976
தலைவர்: செல்வன் T. நடராஜா
உபதலைவர் ,, S. பத்மநாதன்
பொருளாளர்: ,, N. அருணன்

பெண்கள் தலைவி: செல்வி வாசுகி செல்வநாயகம்.

பல வருடங்களாக இல்ல விளையாட்டுப் போட்டிகளில் கடைசி இடத்தைப் பெற்று வந்த வைத்தியநாதனில்லம், அதன் பொறுப்பாசிரியர், மாணவர் ஆகியோரின் அயரா ஊக்கத்தினாலும் முயற்சியாலும் கடந்த போட்டியில் இரண்டாம் இடத்தைப் பெற்றது. சில புள்ளிகளால் முதலாம் இடத்தைப் பெற முடியாமற் போனது குறிப்பிடத்தக்கது. அத்துடன் எம்மில்ல மாணவன் தி.சிவநாதன் மேற்பிரிவு விளையாட்டு வீரனுக்குரிய வெற்றிக் கிண்ணத்தைப் பெற்றார்.

எனைய விளையாட்டுக்களில் எமது இல்லத்தின் பெறுபேறு வருமாறு:-

கிரிக்கட் போட்டி: இரண்டாம் இடம்.
உதைபந்தாட்டப் போட்டி: முதலாம் இடம்.
ஹாக்கி (பெண்கள்): முதலாம் இடம்.
டேபிள் டெனிஸ்: இரண்டாம் இடம்.
சதுரங்கம்: முதலாம் இடம்.
வலைப்பந்து (மேற்பிரிவு): முதலாம் இடம்.

எமது இல்லம் கலாச்சார நிகழ்ச்சிகளில் மிகக் கூடிய புள்ளிகளைப் பெற்று கலாச்சார நிகழ்ச்சிகளுக்குரிய வெற்றிக் கேடயத்தைச் சென்ற பரிசளிப்பு விழாவில் பெற்றுக்கொண்டது. பாலர்பிரிவு கீழ்ப் பிரிவு, மத்திய பிரிவு, மேற்பிரிவுவென நான்கு பிரிவில் நடைபெற்ற ஆங்கில, தமிழ்ப் பேச்சுப் போட்டிகளில் எமது இல்லம் ஐந்து முதலிடங்களையும் நாலு இரண்டாம் இடங்களையும் பெற்றமை சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. அத்துடன் கடந்த நாடகப்போட்டியில் எமது இல்லம் தனியே பெண்கள் மாத்திரம் பங்கு கொள்ளும் ஒரு நாடகத்தை மேடையேற்றி இரண்டாம் இடத்தைப் பெற்றதும், எமதில்ல மாணவியாகிய உமா கந்தையா சிறந்த நடிகைக்குரிய பரிசைப்பெற்றதும், ஒரு புதிய திருப்பமாகும்.

அத்துடன் எமதில்ல மாணவர் எனைய துறைகளிலும் சிறந்து விளங்குகின்றனர். மாணவ முதல்வர் தலைவனுட்பட மாணவ முதல்வர் பலர் எமதில்லத்தவர் என்பதும், பொதுப் பரீட்சைகளில் எமதில்ல மாணவர் சிறந்த பெறுபேறுகளைப் பெற்றுள்ளமையும் எமக்குப் பெருமையளிக்கின்றது.

இவ்வாறு எமதில்லம் புத்தூக்கமும் புத்துணர்ச்சியும் பெற்றுப் புகழுடன் திகழ அயரா துழைத்த ஆசிரியர்க்கும் மாணவர்க்கும் எமது நன்றி உரித்தாகுக.

ந. அருணன்

(இல்லத் தலைவனுக்காக.)

நடேசன் இல்லம்

இல்ல ஆசிரியர்கள்:- திரு. மா. ஆனந்தகோபால், திருமதி ஆர். எஸ். இராசையா, திருமதி எஸ். குமாரசாமி, திருமதி சி. அற்புத சிங்கம், திருமதி எஸ். மாணிக்கவாசகர், திருமதி எஸ். ஆனந்த கோபால்.

நிர்வாகக்குழு

1975

1976

தலைவர்--	செல்வன் எஸ். ராஜீவன்	செல்வன் ஏ. கிருஷ்ணமூர்த்தி
விளையாட்டுத்துறைத் தலைவர்:-	செல்வன் ஏ. அசோக்குமார்	செல்வன் ஜெயராஜசிங்கம்
பொருளாளர்:-	செல்வன் ரி. தவநேசன்	செல்வன் ஆ. ஞானேந்திரன்
பெண்கள் தலைவி:-	செல்வி வெ. சகிலா.	செல்வி ஜெயராணி.

இல்லங்களுக்கிடையிலான மெய்வல்லுநர் போட்டிகளில் எமது இல்லம் முதலிடத்தை எடுக்கவிட்டாலும் எமது இல்லத்தவர் இப்போட்டிகளில் கலந்துகொண்டு விருதுகளைப் பெற்றுள்ளனர். வட்டார விளையாட்டுப் போட்டிகளிலும் கலந்துகொண்டு எங்கள் கல்லூரிக்குப் பல புள்ளிகளைப் பெற்றுக் கொடுத்துள்ளனர்.

எனைய விளையாட்டுப் போட்டிகளிலும் எமது இல்லம் கலந்து கொண்டது. வலைபந்தாட்டத்தில் கீழ்ப்பிரிவுக் கோஷ்டி முதலிடத்தைப் பெற்றது குறிப்பிடத்தக்கது. ஹொக்கிப் போட்டியிலும் எமது மாணவர் திறமையாக விளையாடினர்.

கலாச்சார நிகழ்ச்சிகளில் எமதில்லம் அதிகப் புகழைத் தேடித் தந்துள்ளது. தமிழ்ப் பேச்சுப் போட்டியில் மத்திய பிரிவில் எமதில்லம் இரண்டாம் இடத்தைப் பெற்றது. ஆங்கிலப் பேச்சுப்போட்டியில் மத்திய பிரிவில் எமதில்லம் மாணவி கௌரி இன்னா இரண்டாம் இடத்தைப் பெற்றார். தமிழ்க் கட்டுரைப் போட்டியில் செல்வி ச. பிரியதர்ஷினி மத்திய பிரிவில் இரண்டாம் இடத்தைப் பெற்றார். ஆங்கிலக் கட்டுரைப் போட்டியில் கனிட்டப் பிரிவில் ஞா. சத்தியன் இரண்டாம் இடத்தையும், சிரோட்ட பிரிவில் ஜெ. மைதிலி முதலாம் இடத்தையும் பெற்றுள்ளனர். சங்கீதப் போட்டியில் மேற்பிரிவில் செல்வன் தி. சிவயோகராசா முதலிடத்தைப் பெற்றதோடு மாவட்ட ரீதியாக நடைபெற்ற இசைப்போட்டியிலும் கலந்துகொண்டு முதலிடத்தைப் பெற்றுள்ளமை எமக்குப் பெரு மகிழ்ச்சி யூட்டுகின்றது.

எனினும் நாடகப் போட்டியில் தான் எமது இல்லம் நீங்காத புகழைப் பெற்றுள்ளது. 1975 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற போட்டியில் “உங்கள் வீட்டிலுமா” என்ற நகைச்சுவை நடகத்தை மேடையேற்றி முதலிடத்தைப் பெற்றது. அத்துடன் அந்நாடகத்தில் பெண் வேடம் ஏற்ற செல்வன் ஆ. ஞானேந்திரன் சிறந்த நடிகரெனத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். இந் நாடகம் இரசிகர்களால் மிகவும் பாராட்டப்பட்டது. தொடர்ந்து 1976 ஆம் ஆண்டிலும் எமதில்லம் மேடையேற்றிய “அரங்கேற்றம்” என்ற நாடகம் முதலிடத்தைப் பெற்றது. இவ்வாறு நாம் தொடர்ந்து வெற்றி பெற்றமையைப் பாராட்டி திரு. எஸ். நடேசன் எமக்கொரு விருந்துபசாரத்தை ஏற்பாடு செய்தார். அவருக்கு நாம் என்றென்றும் கடமைப்பட்டுள்ளோம். கல்லூரித் தாபகர்களின் பெயர்களைத் தாங்கி விளங்கும் இல்லங்களில் எமது இல்லம் மட்டுமே தன்னில்லத் தந்தை இன்றும் வாழப் பெற்றுள்ளது மட்டுமன்றி அவரின் நேரிடையான உதவிகள் பலவற்றையும் பெற்றோங்குகின்றது. எனவே அவர் நீண்ட ஆயுளும் நற்சுகமும் பெற்று எமக்கு மேலும் வழிகாட்டியாக விளங்க இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

எமது முயற்சிகள் எல்லாவற்றிலும் வழிகாட்டிகளாகத் திகழ்ந்த அதிபர் அவர்களுக்கும் இல்ல ஆசிரியர்களுக்கும், சகல முயற்சிகளிலும் ஒத்துழைப்பு நல்கிய மாணவ குழந்தைகளுக்கும் நாம் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டவர்கள். எல்லோருக்கும் எமது இதயபூர்வமான நன்றி உரித்தாகும்.

ஏ. கிருஷ்ணமூர்த்தி

சாரணர் அறிக்கை

இராத்மலானை இந்துக்கல்லூரியைச் சார்ந்த சாரணர்கள் 1974ம் ஆண்டு தைமாதம் 26ம் திகதி உலக சாரண இயக்கத்தின் அங்கத்தவராக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டனர். இவர்கள் அங்கத்தவர்களாக சேர்ந்த வருடத்தில் கொழும்பு மாவட்ட சாரணர்கள் வைரவிழாவைக் கொண்டாடிக்கொண்டிருந்தனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இச் சாரணர் குழுவை தேசிய சாரணர் பயிற்சி ஆணையாளர் B. பிரிமோரியா ஆரம்பித்துவைத்தார். சாரணர்களினுடைய மாவட்ட ஆணையாளராகிய திருவாளர் ஏணர்ஸ் பெரேரா அவர்களின் துணையோடும் மேற்பார்வையோடும் தொடக்கி வைக்கப்பட்டது. இந்நிகழ்ச்சிக்கு முழு ஆதரவும் ஊக்கமும் தந்த எமது அதிபர் கா. ஜெகநாதனுக்கு நன்றியுடையோம். முன்பு கொழும்பு மாவட்ட சாரணர் குழுவிலிருந்த எமது குழு இப்பொழுது மொரட்டுவ பிலியந்தல சாரணர் மாவட்டத்தில் பதிவுசெய்துள்ளது. 8ம் பிலியந்தல சாரணர் குழுவில் 46 சாரணர்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளார்கள்.

பாசறையும் சிரமதான வேலையும்

21 ஜப்பசி 1975 மொறட்டுவ மகாவித்தியாலயத்தில் நடைபெற்ற மூன்றுநாள் சாரணர் பாசறையில் பங்குபற்றிச் சாரணர் குழுக்களுக்கான போட்டியில் அணிநடையில் இரண்டாம் இடத்தைப் பெற்றது.

3 சித்திரை 1976 எமது குழு இரண்டாம் தடவையாக இந்துக் கல்லூரிச் சதுக்கத்தில் பாசறை நிகழ்ச்சியை நடத்தியது. திறமைமிக்க பாசறையை அமைத்ததற்கு எல்லோரிடத்திலும் பாராட்டைப் பெற்றது. இப்பாசறையில் நான்கு மாணவர்கள் சாரணர்களாக சேர்க்கப்பட்டனர்.

7 புரட்டாதி 1976 பாடசாலை மைதானத்தில் ஒரு பாசறையும் நடத்தப்பட்டது. அதில் பன்னிரண்டு மாணவர்கள் சாரணர்களாகப் பதவிப்பிரமாணம் செய்துகொண்டனர்.

9 சித்திரை 1977 நாத்தாண்டியாவுக்கு அப்பாலுள்ள கொற்றமுல்ல என்ற இடத்தில் எமது சாரணர்கள் மூன்று நாள் பாசறையை நடத்தினர். அங்கு நீந்துவதற்கான பயிற்சியும் அளிக்கப்பட்டது.

வருடாந்த மாவட்ட வட்டாரப் பாசறை

எமது சாரணர் குழு மூன்று வருடங்களாகவருடாந்த மாவட்டப் பாசறையில் பங்குபற்றிப்பல பரிசில்களைப் பெற்றுள்ளது.

1975

அணிநடைய் போட்டியில் 2 ஆம் இடம்

1976

சிறந்த நுழைவாயிலுக்கு 2 ஆம் இடம்

சிறந்த சாரணர் குழுவிற்கு 3 ஆம் இடம்

சிறந்த சாரணர் நுண்வேலைக்கு 3 ஆம் இடம்

1977

சிறந்த நுழை வாயிலுக்கு 2 ஆம் இடம்

சிறந்த பாசறைக்கு 2 ஆம் இடம்

யாழ்ப்பாண இந்துக்கல்லூரி சாரணர் சகோதரர்கள் 1976—77ம் ஆண்டுகளில் பாசறை வாழ்க்கைக்காக எமது கல்லூரிக்கு வருகை தந்து சிரமதான வேலையில் பங்குகொண்டனர். சாரண இயக்கத்தில் சாரணர்களுக்கிடையில் பரஸ்பர உறவை உண்டாக்குவதற்கு இங்கு வருகை தந்தவர்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கின்றோம்.

சாரணர்களின் தற்போதைய எண்ணிக்கை

எமது கல்லூரியிலுள்ள சாரணர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 53. இதில் 10 பேர் முதலாந்தர சாரணர்களும் 29 பேர் உத்தரச் சாரணர்கள் 14 பேர் இளம் பாதர் சின்னமுடையவர்கள்.

எமது சாரண ஆசிரியர் திரு. மா. ஆனந்த கோபாலும் உதவிசார் ஆசிரியர் ந. சாம்பசிவம் அவர்களும் தருகின்றதைப் பெற்றவர்களாகும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதொன்றாகும். எமது பாடசாலை இவ்வாறு உயர் தகைமையை பெற்ற ஆசிரியர்களைக் கொண்டுள்ளமையால் அது சிறந்ததாக விளங்க உதவி புரிகின்றது.

எமது முன்னோள் அதிபர் திரு. க. சிவபாலன் அவர்கள் இவ் இயக்கத்தை ஆரம்பித்து வைத்திருப்பினும் இவ் இயக்கம் வெற்றி பெற ஊக்கமும், ஆக்கமும் தருகின்ற எமது அதிபர் திரு. க. ஜெகநாதன் அவர்கட்கு இதன் பெருமை சார்புகின்றது. எமது மாவட்ட சாரண ஆணையாளர் திரு. ஏணர்ஸ் பெரேரா அவர்கட்கு எமது இயக்கம் வளர்வதற்கு சிறந்த வழிகாட்டியாக இருக்கின்றமைக்கும் எமது விசேட நன்றிகளை தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றோம்.

உயர்தர மாணவர் மன்ற அறிக்கை

பொறுப்பசிரியர்: திரு. எஸ். சண்முகலிங்கம்
 தலைவர்: செல்வன் க. பாரிவள்ளல் (தமிழ்)
 செல்வன் ந. ராஜ்குமார் (ஆங்கிலம்)
 செயலாளர்: செல்வன் மா. கு. சிவபாலன் (தமிழ்)
 “ க. ஹரன் (ஆங்கிலம்)
 பொருளாளர்: செல்வன் சி. மணிவண்ணன்
 ,, சீ.மகிந்தன்.

உயர்தர வகுப்புக்களில் பயிலும் மாணவர்கள், தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் பல்வேறு விடயங்கள் பற்றி உரையாடியும், கலை கலாச்சார நிகழ்ச்சிகளை நடத்தியும், அறிஞர்களை வரவழைத்து அவர்களுடைய அறிவுரைகளைக் கேட்டும் முன்னேறுவதற்கு வழிவகுக்கும் நோக்கத்துடனேயே இம்மன்றம் இயங்குகின்றது.

கல்லூரியில் நடைபெறும் சகல விழாக்களிலும் முக்கிய பங்கெடுத்து வந்துள்ளது எம் மன்றம் ஆண்டுதோறும் நடைபெறும் கலைவிழாவை இம்மன்றம் இம்முறை இந்து மாணவர் மன்றத்துடன் சேர்ந்து நடத்தியுள்ளது. மற்றும் கல்லூரிகளில் நடைபெறும் கலை விழாக்களிலும் அவர்களின் அழைப்பையேற்றுக் கலந்து கொண்டோம்.

நாம் சென்றவாண்டில் நடத்திய கல்விச் சுற்றுலா எமது பெரும் சாதனைகளில் ஒன்றாகும். கதிர்காமம், யாள புகலரன், நுவரெலியா, பொல்கொல்லையிலுள்ள மகாவலி திசைதிருப்புத் திட்டத் தரன், பேராதனைப் பூங்கா போன்ற இடங்களைப் பார்க்கும் வாய்ப்புக்கிடைத்தது. இச்சுற்றுலாவைச் சீரிய முறையில் குறைந்த செலவில் நடாத்தியமைபைக் குறித்து அதிபரின் பாராட்டுதலையும் பெற்றோம்.

இவ்வருடம் கருத்தரங்குகள், சொற்பொழிவுகள், விவாதங்கள் எமது நிகழ்ச்சிகளில் முக்கிய இடம் பெற்றன. “எண்ணியெண்ணிப் பார்க்கிறேன் ஒன்றுமே புரியவில்லை” என்ற தலைப்பில் பல்வேறு பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்து சிறந்த கருத்தரங்கு ஒன்று நடைபெற்றது. சட்டக் கல்லூரி தமிழ் மாணவர் மன்றத் தலைவர் திரு. டி. ஸ்ரீபதியவர்கள் “தமிழனின் அன்றைய வாழ்வும் இன்றைய வாழ்வும்” என்ற தலைப்பில் நடத்திய சொற்பொழிவும், “புதிய அரசியல் திட்டமும் தமிழனின் பங்கும்” என்பது பற்றிப் பாராளுமன்ற அலுவலகர் திரு. சீவ நாயகம் அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் வழங்கிய சொற்பொழிவும் குறிப்பிடத்தக்கவை.

இந்தியாவிலிருந்து வருகைதந்த ஸ்ரீ சாயிமாதா சிவபிருத்தா தேவி அம்மையாரின் “இலக்கியம் தரும் இன்பம்” என்ற பேச்சும், “நாட்டின் விடுதலைக்கு அகிம்சைப் போராட்டமா ஆயுதப் போராட்டமா” என்னும் விடயம்பற்றி மன்ற அங்கத்தவருள் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையில் நடந்த விவாதமும் மிகச் சிறப்பான நிகழ்ச்சிகளாகும்.

சைவ மங்கையர் கழகத்து மாணவிகளுடன் விவாதம் ஒன்று நடத்தினோம். வெள்ளி விழாவிற்கென நாம் நடத்த எண்ணிய விசேட நிகழ்ச்சியை நடத்த முடியாமற் போனதற்கு வருந்துகிறோம்.

எமது மாணவர் மன்றம் தொடர்ந்து பல பணிகளை நிறைவேற்றுமென எதிர்பாக்கின்றோம் அத்துடன் உயர்ந்து வளர்ந்து கல்லூரிக்குச் சிறந்த சேவையாற்றும்மென நம்புகிறோம். இம்மன்றத்துக்கு ஒத்துழைப்பைத் தந்துதவிய சகல ஆசிரியருக்கும் மாணவருக்கும் எமது நன்றியைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறோம்.

மா. கு. சிவபாலன்
 க. ஹரன்
 செயலாளர்

உத்தமதூதர் உதயதின விழா

இறைவனின் இறுதித்திருத்தூதராக, இவ்வுலக மக்களுக்கெல்லாம் ஓர் அழகிய முன் மாதிரியாக, அவனியில் அவதரித்த முஹம்மத்நபி (ஸல்) அவர்களின் உதயதின விழா இன்று உலகெங்கும் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது.

இஸ்லாத்தின் ஆழ்ந்த தத்துவங்களையும், அழகிய வாழ்க்கை முறைகளையும் அறிந்து, தெரிந்து, அதன்படி ஒழுக்க இந்த மீலாத விழாக் கள் வழிவகுக்கின்றன, எனக் கூறின் மிகையா காது.

இந்த அடிப்படையில் தான், இந்துக்கல்லூரியில் பயிலும் முஸ்லிம் மாணவர்களும் ஒன்றிணைந்து 11-3-77 இல் மீலாத விழாவைக் கொண்டாடினார்கள். இந்த மீலாத விழாவில் மற்றைய சமயங்களைச் சேர்ந்த மாணவர்களும் கலந்து சிறப்பித்தமை ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

உமறுப்புலவர் உலகுக்களித்த உயர் செல்வமாம், இலக்கிய நயமும் பொருட் செறிவும் ஒருங்கே பொதிந்த சீருப்புராணத்தின் விரிவுரையுடன் விழா ஆரம்பமானது. ஜனாப் எஸ். கே. புஹாரி அவர்கள் பாடல்களைப் பாட, டாக்டர் எம். எஸ். அப்துல் காதர் அவர்கள் எளிமையாக—ஆனால் இனிமையாக—பாடல்களுக்கு விளக்கம் அளித்தார்கள்.

செல்வன் எம். ஏ. அஹமட் ஹம்சாவின் தலைமையில் நடந்த இக் கூட்டம் எம். எச். எம். இல்யாசின் கீழ் அத்துடன் ஆரம்பமானது. ஆரம்பத்தில் உரை நிகழ்த்திய சோனக் இஸ்லாமிய கலாச்சார நிலைய இளைஞர் பாராளுமன்ற சாபநாயகர் ஜனாப் எம். ரி. எம். அனாஹுருத்தின் அவர்கள். “இஸ்லாத்தில் பல் விஞ்ஞான தத்துவங்கள் அடங்கியுள்ளன. உயர் வகுப்பில் பயிலும் மாணவர்கள் இறைவனின் அருள்மறையாம் திருமறையின் இனிய தத்துவங்களைத் தெளிவாகப் புரிந்து, அவற்றையாராய முற்படவேண்டும். இஸ்லாத்தின் அடிப்படையில் தம் வாழ்வை அமைத்துக் கொள்ள முற்படவேண்டும்” என்றார். அவர்க்கடுத்து உரையாற்றிய சிறிலங்கா முஸ்லிம் மாணவர் சம்மேளனத்தின் மாஜித் தலைவர் ஜனாப் எம். ஜி. எம். மஹ்ரூப், “இஸ்லாம் சகல மக்களுக்கும் உரிய மதம். இஸ்லாம் கூறுகின்ற மத அனுஷ்டானங்களும், அதன் தத்துவங்களும் மனிதனின் ஆன்மீக வாழ்வின் ஈடேற்றத்துக்கு மட்டுமின்றி, அவன் தன் இலௌகிக வாழ்வின் வளத்திற்கும் நலத்திற்கும் உதவுகின்றன” என்றார். சர்வவளாக முஸ்லிம் மஜ்லிஸ் தலைவர் ஜனாப் என்.

எம். அமீன் தமதுரையில் “இந்த மீலாத விழாவில் மற்றைய சமய மாணவர்களும் கலந்து சிறப்பிப்பது. இந்தக் கல்லூரில் பயிலும் மாணவர்களிடம் காணப்படும், பரஸ்பரம் புரிந்துகொள்ளும் இயல்பிற்கும் எற்றுமை உணர்விற்கும் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகின்றது. கல்லூரி அதிபர் அவர்கள் இந்த விடயத்தில் காட்டிவரும் அக்கறையும் ஆர்வமும் பாராட்டிற்குரியது” என்றார்.

சிறப்புச் சொற்பொழிவாளராகக் கலந்து சிறப்பித்த, சிறிலங்கா முஸ்லிம் எழுத்தாளர் சம்மேளனத்தின் தலைவரும், பிரபல பேச்சாளருமான ஜனாப் எச். எம். பி. முஹிதீன் அவர்கள் தமது நீண்ட உரையில், “தமிழ் மக்களுக்கும், முஸ்லிம்கட்குமிடையிலுள்ள தொடர்பு தொன்மையானது. ‘அரபு நாட்டிலிருந்து வந்தவர்கள் ஈழத்தில் வாழ்ந்த சிங்களப் பெண்களை மணந்ததன் மூலமாக ஈழத்து முஸ்லிம்களின் பரம்பரை உருவானது” என்ற கூற்று முரண்பாடுடையதாகக் காணப்படுகிறது. ஏனெனில் மேற்கூறிய இரு வேறு மொழி பேசுபவர்களின் சந்ததியினர் தமிழ் மொழியைத் தம் தாய் மொழியாகக் கொண்டுள்ளார்கள் என்றால் அது வியக்கத்தக்கது. எனவே நிச்சயம் ஈழத்து முஸ்லிம் பரம்பரையின் தோற்றுவாய்க்கும், தமிழ் மக்கட்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருந்திருக்கவேண்டும். முஸ்லிம்களைப் பொறுத்தவரையில், அவர்கள் தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்காகவும், அதன் உயர்ச்சிக்காகவும் தமது கணிசமான பங்களிப்பினைச் செலுத்தி வருகின்றார்கள். முற்றான சிங்களச் சூழலிலும் அவர்கள் தமிழைப் பேசி, தமிழ் நூல்களை வெளியிட்டு பல விதத்திலும் பணிபுரிவது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

சமுதாய ரீதியில் எமது கண்ணோட்டத்தைச் செலுத்துகின்ற போது கல்வித் துறையில் மிகவும் பிற்போக்கான நிலையிலிருந்த எமது சமுதாயம் படிப்படியாகக் கல்வித்துறையில் விழிப்புணர்வு பெற்றுவருவது மகிழ்ச்சிக்குரியதாக உள்ளது, எனினும் எமது சமூகத்தில் உள்ள வசதிபடைத்தவர்கள் மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்குத் தம்மாலான உதவிகளை வழங்கவேண்டியவர்களாக உள்ளனர். அதுபோல் படித்துப் பட்டம் பெற்றுவரும் மாணவர்களும் சமுதாயத்தின் உயர்ச்சிக்கும் அதன் எழுச்சிக்கும் தம்மாலான பங்களிப்பினைச் செய்யவேண்டும்” என்றார்.

இறுதியாக உரையாற்றிய கல்லூரி அதிபர் திரு. கா.ஜெகநாதன் அவர்கள் “இன்றைய

கொழும்பு இந்துக்கல்லூரி ஆசிரியர் மன்ற அறிக்கை

ஆண்டுதோறும் எமது ஆசிரியர் குழுவினரால் தெரிவு செய்யப்படும் செயற் குழுவினர் ஆசிரியர்களின் நலனுக்காக மாத்திரமன்றி மாணவர்களின் நலனுக்காகவுந் தொண்டாற்றி வந்துள்ளனர். சென்றவாண்டு மூன்றாந் தவணையில் தெரிவுசெய்யப்பட்ட எமது புதிய செயற்குழு ஆசிரியர் நா. சச்சிதானந்தன் அவர்களின் தலைமையில் இக் குறுகிய காலத்துள் பல நற்பணிகளை மேற்கொண்டு நிறைவேற்றியுளது. பெற்றூர் ஆசிரியர் சங்கத்தின் அனுசரணையுடன் கல்லூரிச் சிற்றுண்டிச் சாலையை எமதுசங்கம் பொறுப்பேற்று அதனைச் செவ்வனே நடாத்தி வருகின்றது. மாணவர்களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் இச்சிற்றுண்டிச் சாலை திருப்திகரமான சேவை புரிகின்றது; இவ்வேற்பாட்டால், தெருத்தின் பண்ட விற்பனையாளரின் வருகை தடைப்பட்டு மாணவர்களின் ஆரோக்கியம் பேணப்படுகின்றது, எமது சிற்றுண்டிச்சாலைக்கான வசதிகள் யாவற்றையும் செய்துகொடுத்த பெற்றூர் ஆசிரியர் சங்கத்திற்கு எமது நன்றி. இப்பொழுது மாணவர்கள் குறைந்தவிலையில் தரமான தின்பண்டங்களை வாங்கக்கூடிய தாவுள்ளது. எமது சங்கம் இதனை ஒரு லாபகரமான நோக்கத்துடன் நடாத்தாது மாணவர்களுக்கு ஆற்றும் ஒரு தொண்டாகக் கருதி செயற்படுவது போற்றற்குரியது. மேலும் மாணவர்கள் கல்வி சம்பந்தமான அப்பியாசக் கொப்பிகள், பென்சில், பரீட்சை விடைத் தாள்கள் போன்ற பல உபகரணங்களையும் குறைந்த விலையில் கல்லூரியிலேயே வாங்கக் கூடிய வசதி இம் மன்றத்தினரால் செய்துகொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் மாணவர் சீருடை அணிவதற்கேற்ப துணிவகைகளும் கட்டுப்பாட்டு விலைக்கு சலுகலில் இருந்து பெற்று வழங்கப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாண்டில் கல்லூரியைவிட்டு மாற்றலாகிச் சென்ற எம்மன்ற உறுப்பினருக்குப் பிரியாவிடையளித்து அன்பளிப்பும் செய்து கௌரவித்தோம். எமது கல்லூரி பரிசளிப்பு விழவிலும் எமது மன்றம் சில பரிசுகளை வழங்கி மாணவர்களுக்கு ஊக்கமளித்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

எம் மன்ற அங்கத்தினர் ஒவ்வொருவரினும் ஒத்துழைப்பின்றி எம் மன்றம் எதையும் சாதித்திருக்க முடியாது. செயற்குழுவினருக்கு உறுதுணையாயிருந்து ஊக்கமளித்து வரும் மன்றத்தினர் ஒவ்வொருவருக்கும் எம் செயற்குழுவின் சார்பில் நன்றியை இச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவிக்க விரும்புகின்றேன். தொடர்ந்தும் அவர்களின் ஆதரவை நல்கும்படி வேண்டி இவ்வறிக்கையை முடிக்கின்றேன்.

அ. சிவராசா

கௌரவ செயலாளர்

பெற்றூர் ஆசிரியர் சங்க அறிக்கை

கொழும்புப் பிரதேசத்தில் பெருந்தொகையாக வாழும் தமிழ்ப் பிள்ளைகளுக்கென தனியாக ஒரு பாடசாலை இல்லாக்குறையை நீக்கும்பொருட்டு 1951 ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 12 ஆந் திகதி ஆரம்பிக்கப்பட்ட இக்கல்லூரி இன்று இருபத்தைந்தாண்டைக் கடந்துள்ளது. இங்கு கல்வி பயிலும் மாணவர்கள், பணிபுரியும் ஆசிரியர், பெற்றூர், நல்லாதரவாளர் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து வெள்ளி விழா எடுத்தவாண்டு இது. அன்று “கனவுலகிலுள்ளவர்களின் கனவு” எனத் தோன்றிய இக்கல்லூரி இன்று வளர்ந்து இலங்கையில் உள்ள எக்கல்லூரிக்கும் தரத்தில் குறையாது சேவையாற்றிவருகின்றது, என்பது பெருமைக்குரியது. இக் கல்லூரி மாணவர்களின் உடல், உள, ஆன்மீக வளர்ச்சிக்காகவும், கல்லூரித் தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்யவும் கடந்த ஈராண்டுகளாகத்தெரிவுசெய்யப்பட்ட பெற்றூர் ஆசிரியர் சங்க செயற்குழு பல ஆக்க பூர்வமான வேலைகளைச் செய்து நிறைவேற்றியுள்ளது. செயற்குழு அங்கத்தவரின் ஒத்துழைப்பாலும், அயரா உழைப்பாலும், தலைவர் திரு. கா. ஜெகநாதன் அவர்களின் விடா முயற்சியாலும் இச் சங்கம் பல நற்பணிகளை மேற்கொண்டு நிறைவேற்றியுள்ளதோடு தொடர்ந்தும் சில பணிகளில் ஈடுபட்டு நிறைவேற்றிக்கொண்டு வருகிறது.

எமது கல்லூரிக்கு ஒரு கூட்ட மண்டபம் இல்லாக்குறையை தலைவர் திரு. கா. ஜெகநாதன் அவர்களின் முயற்சியாலும், ஹோமகம் பிராந்தியத்தின் முதற்கல்வி பணிப்பாளராக விளங்கிய திரு. எ. ரி. சமரபால் அவர்கள் கல்லூரித் தேவையை உணர்ந்து தமது அதிகாரத்தைப் பிரயோகித்து உதவியமையினாலும், பொருளாளர் திரு. ஞானசேகரர் அவர்களின் அயரா உழைப்பினாலும் ஏனைய அன்பர்களின் ஒத்துழைப்பினாலும் 1974ஆம் ஆண்டு ஓரளவு நீக்கப்பட்டது. எனினும் 1976ஆம் ஆண்டிலேதான் மேடையுடனும் சிறந்த ஒளியமைப்புடனும் கூடிய விசாலமான மண்டபம் பூரண உருவம் பெற்றது. எமது கல்லூரித் திபான மண்டபத்துறையும் சிவகாமி சமேத நடேசனே எமக்கு உறுதுணையானபடியினால் இம் மண்டபம் சிவகாமி மண்டபமெனப் பெயரிடப்பட்டு, 9-12-76 இல் இலங்கைக் குடியரசின் ஜனாதிபதி மேன்மை தங்கிய திரு. வில்லியம் கோபல்லாவ அவர்களினால் சம்பிரதாய முறைப்படி திறந்துவைக்கப்பட்டது.

12-2.76 இல் சமயக் கிரிகைகளுடன் கல்லூரியின் வெள்ளிவிழாத் தொடர்பான நிசுழ்ச்சிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன இவ் வைபவத்தில் 15 அந்தணர்கள் வரையில் பங்குகொண்டனர். பெற்றூர் ஆசிரியர் சங்கத்தின் பொறுப்பில் அன்றைய தினத்தில் கல்லூரி மாணவர்கள், ஆசிரியர், பெற்றூர், நல்லாதரவாளர்கள், வறியவர் ஆகியோருக்கு மத்தியான உணவு அளிக்கப்பட்டது.

எமது நிர்வாகக் குழு, பிராந்திய கல்விப்பணிப்பாளரின் அனுமதியுடன் வெள்ளிவிழா நிதி வசூலிப்பை ஆரம்பித்தது. இக்குழு எதிர்பார்த்த அளவு ஆதரவு பெற்றாரிடமிருந்து இந்நிதி வசூலிப்புக்குக்கிடைக்காவிடினும் ரூபா 22,000 வரையில் பெற்றூரின் நன்கொடையாக சேகரிக்கக்கூடியதாயிற்று. கல்வித் திணைக்களம் அளித்த பணத்தையும், பெற்றூர், வேறு நல்லாதரவாளர் அளித்த பணத்தையும் கொண்டு சிவகாமி மண்டபத்தை அமைத்ததுடன், கல்லூரிக் கட்டிட வகுப்பறைத் திருத்தவேலைகள் எல்லைப்புறச் சுற்று மதில்கள் அமைத்தல், சுகாதார வசதிகள் செப்பனிடப்படுதலுடன் மேலதிக வசதிகளை யேற்படுத்தத்தல், நீர் வசதிகள் அமைத்தல், சில வகுப்பறைகளில் மேலதிக வசதிகளை யேற்படுத்தல் பூச்சு வேலைகள், விளையாட்டு மைதானத் திருத்த வேலைகள், கல்லூரி அலுவலகம், வகுப்பறைகள் ஆகியவற்றுக்கு மேலதிக தளபாடங்கள் வாங்குதல், ஒரு பகற் காவலாளியை நியமித்தல் முதலிய பல பணிகளைப் பெற்றூர் ஆசிரியர் சங்கம் செய்துள்ளது.

கல்லூரி வளவுக்குள் அதிபர் வசிக்கவேண்டிய இன்றியமையாமையையுணர்ந்து அவ் விடயம் பற்றிக் கல்லூரிப் பெற்றூர் ஆசிரியர் சங்கத்தோடு தொடர்பு கொண்டது மாத்திரமன்றி, அதற்கு வேண்டிய பணத்தையும் சேகரித்துத் தந்து எம்மை இப்பணியில் இக் கல்லூரித் தாபகருள் ஒருவராகிய திரு. எஸ். நடேசன் ஈடுபடுத்தியுள்ளார். இவ் வேலை தொடர்ந்து நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றது. இன்னும் இரண்டொரு மாதங்களில் கல்லூரி அதிபரின் விடுதிக் கட்டிடம் பூர்த்தியாகிவிடுமெனக் கருதுகின்றோம்.

அண்மையில் இப் பெற்றார் ஆசிரியர் சங்கம் கல்லூரி பரிசளிப்பு விழாவொன்றையும் நடாத்தியுள்ளது. பல வருடங்களாக இத்தகைய விழா இக் கல்லூரியில் நடைபெறவில்லை. இத்தகைய விழாவினால் கல்லூரி மாணவர் கல்வித் துறையில் அதிக ஊக்கத்துடன் ஈடுபடுவர் என்ற நம்பிக்கை எமக் குண்டு. இவ் விழாவிற்குப் பெற்றரிடமிருந்து பண உதவி கோரிப் பெற்றதுடன், வேறும் பல நல்லாதரவாளர், கல்லூரித் தாபகரின் குடும்பத்தினர், இந்து வித்தியாபிவிருத்திச் சபையினர் ஆகியோரிடமிருந்தும் பண உதவி பெற்றது. இவர்கள் எல்லோரும் நன்கு உதவி எம்மை இப் பணியில் ஊக்குவித்தமைக்கு நாம் இவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

மேற்குறிப்பிடப் பட்டுள்ள தேவைகளை இச் சங்கம் மிகக் குறுகிய காலத்துள் நிறைவேற்றுவதற்கு எமது சங்க நிர்வாகிகளின் ஊக்கமும் ஒத்துழைப்புமே முக்கிய காரணம், அவர்களுக்கும் எனைய வழிகளில் உறுதுணை புரிந்த பெற்றார் ஆசிரியர் சங்கத்தினருக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். வெளியூர்களில் இருந்தும் மாணவர்கள் அனுமதி தேடி இக் கல்லூரிக்கு வருவதனால் மேலதிக வகுப்பறைகள், உபகரணங்கள் தேவைப்படுகின்றன. இவ்வாறு அதிகரித்துச் செல்லும் கல்லூரித் தேவைகளை எதிர்காலத்திலும் பூர்த்திசெய்ய உதவுவதோடு, பொதுவாக இக்கல்லூரியின் வளர்ச்சியில் கவனம் செலுத்தித் தம்மாலாவன செய்வதற்கு சகல பெற்றோரும் ஆசிரியரும் முன்வந்து பணியாற்றுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எமக்குண்டு.

வணக்கம்

ப. கனகராஜா
கௌரவ செயலாளர்

பெற்றார் ஆசிரியர் சங்க நிருவாக சபை அங்கத்தவர்கள்—1976

- போஷகர்கள் :- 1. அகில இலங்கை இந்துமாமன்றத் தலைவர்
2. இந்து வித்தியாபிவிருத்திச் சபைத் தலைவர்

தலைவர்:- திரு. K. ஜெகநாதன்.

உப தலைவர்:- 1. திரு. S. விசாகசுந்தரம்.

2. திரு. R. இராமநாதன்

செயலாளர்:- திரு. P. கனகராஜா.

உப செயலாளர்:- திரு. V. நமசிவாயம்.

பொருளாளர்:- திரு. A. ஞானசேகரர்.

உப பொருளாளர்:- திரு. S. சண்முகலிங்கம்.

செயற்குழு அங்கத்தவர்கள்:-

- (பெற்றார்கள்) 1. திரு. O.K. செல்லையா.
2. திரு. C. பரமானந்தம்.
3. திரு. M. சண்முகசுந்தரம்
4. திரு. M. சிவசுப்பிரமணியம்.
5. திரு. K. அமிர்தலிங்கம்.
6. திரு. K. சிவசுப்பிரமணியம்.
7. திரு. S. வேலாயுதம் பிள்ளை.
8. திரு. A. நடராஜா.
9. திருமதி A. கதிர்காமலிங்கம்.
10. திருமதி R. நடராஜா.
(ஆசிரியர்கள்) 11. திரு. V. வைத்தியநாதன்.
12. N. சச்சிதானந்தன்.
13. திரு. M. ஆனந்தகேபால்.
14. திரு. S. K. செளந்தரராஜன்.
15. திரு. A. சிவராஜா.

பரிசோதகர்:- திரு. S. R. பசுபதி.

தினசரி கடமைகள்

1. காலை பள்ளி
ஆசிரியரையே
வகுப்பறையைக்
பொருட்களையும்	போனேம்
வணங்கினேம்
கூட்டினேம்
அடுக்கினேம்
2. தேவாரத்தைப்
மகிழ்ச்சியாக
பாடங்களைப்
பாடல்களைப்	பாடினேம்
அமர்ந்தோம்
படித்தோம்
பாடினேம்
3. புதுப்பொருள்கள்
சூழல்பற்றி
வகுப்பைச்
வீடு வந்து	ஆக்கினேம்
அறிந்தோம்
சுத்தமாக்கினேம்
சேர்ந்தோம்
4. அம்மாவைக்
பசியாற
படித்தவற்றைச்
ஆனந்தமும்	கண்டோம்
உண்டோம்
சொன்னோம்
அடைந்தோம்

இ. கஸ்தூரி
வகுப்பு 1.

பூக்கள்

வண்ண வண்ணப் பூக்கள்
வடிவான பூக்கள்
தேன் சிந்தும் பூக்கள்
கண்ணைக் கவரும் நிறத்துடன்
கருத்தை மயக்கும் மணத்துடன்
சின்னஞ் சிறிய செடிகளில்
பூத்துக் குலுங்கும் பூக்கள்
இறைவனுக்கும் இள மங்கையர்க்கும்
இணக்கமான பூக்கள்.

வருகை தந்தனனே.....

1. வானம் இருண்டு திரண்டு கனக்க
மயிலினம் தோகை விரித்தாட—கான
மயிலினம் தோகை விரித்தாட
அரியினம் அஞ்சி ஓடுங்கி மயங்க
கரியினம் அசைந்தனவே—வெம்
கரியினம் அசைந்தனவே,
2. ஊ வென இரையும் காற்றைத் தொடர்ந்து
பளிச் சென மின்னல் கிழித்திடவே—வாளை
பளிச்சென மின்னல் கிழித்திடவே
காற்று மின்னல் கூத்தைப்பார்க்க
இந்திர பகவான் வந்தான்—அங்கு
இந்திர பகவான் வந்தான்.
3. காற்றும் மின்னலும் இடியும் ஒன்றாய்ச்
சேர்ந்தது கண்டவுடன் வருண பகவான்
சேர்ந்தது கண்டவுடன்
தானும் அங்கு சென்று இணைய
சடுதில் விரைந்தனனே—சோவெனச்
சடுதில் விரைந்தனனே
4. மழையைக் கண்டதும் எரிகள் ஆறுகள்
பொங்கிச் சிதறினவே—கடலும்
பொங்கிச் சிதறினனே
பொங்கிய வெள்ளம் தாவித் தொடர்ந்து
தாங்கா தோடியதே—பாய்ந்து
தாங்கா தோடியதே.

நா. ஷாமினி
வகுப்பு 7.

நீலக் கடலையே

நீலக்கட லையே நீயாரைத் தேடுகிறாய்
ஒலக்குர லெழுப்பி உயர்ந்தெங்கே ஓடுகிறாய்
உள்ளம் கவர்ந்த கன்வன் யாரடி பெண்ணே
கள்ளம் இல்லாமல் கூறடி கண்ணே—நீலக்

ஆவலின லவரைப் பார்க்க வந்தாயோ
நாணத்தி னுல்தலை குனிந்து சென்றாயோ
காவல் உணக்கில்லை கவலையும் இல்லை
என்னிலை வேறடி என்னடி செய்வேன்—நீலக்

விண்ணிலே தாரகைத் தோழர்கள் சூழ
உன்னையே சந்திரனும் பார்ப்பது போல
எண்ணியே யவரை எங்கி யலைகிறேன்
கண்ணிலே காண்கிலேன் காரணம் என்னடி—நீலக்

பூவுலகிற் பொலிவோடு சிறந்திடுவோம்

ஒன்றே கடவுளென வணங்கிடுவோம் — உலகில்
உண்மையே பெரிதென் றுணர்ந்திடுவோம்
நன்றே செய்துலகில் வசித்திடுவோம் — கொடும்
நாத்திக முரைப்போரை நசுக்கிடுவோம்.

சாதியிற் பேதந்தனை யழித்திடுவோம் — எம்
சமூகத்தி னூழல்களை யொழித்திடுவோம்
வாதங்கள் செய்துவீண் வேற்றுமையை — இங்கு
வளர்ப்போரை வேரோடு சாய்த்திடுவோம்.

வேலையற்ற வீணர்களை வீழ்த்திடுவோம் — நல்ல
வேளாண்மை விதைப்போரை வாழ்த்திடுவோம்
ஏழைசெல்வ ரென்றனிலை மாறியிங்கு — பேதம்
எதுமின்றி வாழும்நிலை எய்திடுவோம்.

பொதுவுடமை வேண்டியிங்கு போரிடுவோம் — வீணில்
பொய்மைக னுரைப்போரைப் போக்கிடுவோம்
புதுயுகம் காணயாம் புறப்படுவோம் — இந்தப்
பூவுலகிற் பொலிவோடு சிறந்திடுவோம்.

வீ. பாலச்சந்திரன்

இலங்கை

இந்துமகா சமுத்திரத்தின் நித்திலம்போல் விளங்குகின்றது நாம் வாழும் இலங்கை நாடு. நாற்பக்கமும் கடலால் சூழப்பட்டு பூமத்திய ரேகைக்கு வடக்கே அட்சரேகை 4-10 வரை பரந்து அமைந்துள்ளது. இதன் நீள்கோட்டு முனைகளாகப் பருத்தித்துறையும் தேவாந்திர முனையும் காணப்படுகின்றன. அகலக் கோட்டு முனைகளாகக் கொழும்பையும் மட்டுநகரையும் உள்ளடக்கி மத்தியில் மலைகளையும் ஆறுகளையும் இயற்கைமையமாகக் கொண்டுள்ளது.

வரலாற்று ரீதியாக இலங்கையை நாடிவந்தோர் அதன் அழகில் வயிப்புற்று இட்ட பெயர்களோ அநேகம். அவையாவன தாமிரபர்ணி, மாணிக்கத்துவீபம், இரத்தினதுவீபம், ஈழம், இராவணன் இருந்து அரசாண்ட இடம் லங்காபுரி என்பது வரலாறு. பல்வேறு மதத்தவரும் வழிபடும் கடவுள் திருவடிகள் பதிந்துள்ளன என மதிப்புடன் வணங்கும் சிவனொளிபாதமலையையும், உலகிலேயே சிறந்த இயற்கைத் துறைமுகத்தையும் கொண்ட திருமலையையும் பச்சைப்பேசுலெனக் காட்சி தரும் மலைவளங்களையும் அருவி ஊற்றுக்களையும் கொண்டது எமது இலங்கை. இங்கே சிங்களவர், தமிழர், பறங்கியர், முஸ்லீம்கள் என வாழ்ந்தாலும் அவர்கள் பேசும் மொழியால் இருபகுதி மக்களே வாழ்கின்றனரெனக் கொள்ளலாம். சிங்களம் பேசுவோரும் தமிழ் பேசுவோரும் அவர்களாவர்.

பண்டைக்காலத்தில் தமிழ் நாட்டிற்கு எமது நெல்லை ஏற்றுமதிசெய்து நாம் அதற்கிடாக பலபண்டங்களைப் பெற்றோம் எனக் கூறுகின்றது தமிழ் நாட்டில் எழுந்த சங்ககால நூல். அப்படியாக பொருளாதாரவளத்திலும் கலாச்சாரம் நீர்ப்பாசனத்துறைகளில் எல்லாம் முன்னின்ற எம் இலங்கை மத்திய காலத்தில் பல்வேறு உள்நாட்டுப் பூசல்களாலும் அதிகார ஆதிக்க வெறியாலும் அழிவுற்று இப்பொழுது ஒருவாறு தலைதாக்கி நிற்கின்றது.

தற்போதைய இலங்கையைக் கட்டி எழுப்பியவர்களில் ஆங்கிலேயருக்கு முக்கிய பங்கு உண்டென்றாலும் அவர்களது அதிகாரத்திற்குக் கட்டுப்பட்டு உழைத்த மலையகத் தமிழர்களின் விடாமுயற்சியாலும் நேர்மையான உழைப்பாலுமே மலைநாட்டுத் தேயிலையும் இறப்பரும் எமது இப்போதைய பொருளாதாரத்திற்கு ஆணியேவராக அமைந்துள்ளன.

பல்வளமும், நீர்வளமும் இயற்கைத்துறைமுகமும் அமைந்து விளங்கும் எம் நாட்டின் தலைநகரில் பல்வேறு நடுநிலைநாடுகளின் மகாநாடொன்று சென்ற மாதம் இனிது நடைபெற்றது. இதன் மூலம் சிறப்பு உலகின் நாலாபக்கங்களிலும் மென்மேலும் பரவியுள்ளதை எண்ணுந்தோறும், எம் யாவருக்கும் அளவிலா மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது.

வாழ்க எமது தாய்த்திருநாடு-

க. பாஸ்கரன்

பெண்களும் உத்தியோகமும்

இன்று பெண்களும் ஆண்களைப்போல உத்தியோகத்திற்கு வெளிப்பட்டுச் செல்லும் காட்சி இலங்கையின் எந்த மூலையிலும் காணலாம். பெண்கள் ஆண்கள் செய்யும் எந்த வேலையையும் செய்யத் தயார் என மார்பு தட்டி முன் வருவதைக் கண்டு ஆணுலகம் அஞ்சுகிறது. இன்னும் சில ஆண்டுகளின் பின் ஆண்கள் பெண்களைப்போல வீட்டிலிருக்க வேண்டி வருமே என்று கூடக் கவலைப்படுமளவுக்கு பெண்கள் உத்தியோகங்களில் உயர்ந்துவிட்டனர். பெண்கள் உத்தியோகம் செய்வதை சிலர் ஆதரிக்கின்றனர். ஆனால் பலர் வெறுக்கின்றனர்.

பெண்களை அடிமையாக்கி அடுப்பங்கரை பொம்மையாக்கி ஆட்டியகாலம் மலையேறிவிட்டது. பெண்களும் ஆண்களைப்போலவே தம்பதிகளின் இன்பகர வாழ்க்கையில் கருக்கொண்டு பத்து மாதம் வயிற்றிலிருந்து பிறந்து ஆண்களைப்போன்ற சூழலிலே வளர்க்கப்படுகிறார்கள். கல்வியையும் ஆண்களுக்குப் பக்கத்தே நின்று போட்டி போட்டுப் பெரும்பான்மையாக ஆண்களைவிட கூடிய திறமையுடன் பயிலுகிறாள், ஆண்கள் செய்யும் எக்காரியத்தையும் பெண்ணும் திறம்படச் செய்கிறாள். அரசியலில் பெண்களுக்கும் ஆண்களைப் போல உத்தியோகம் கொடுத்தாலென்ன. கடந்த யுத்த காலங்களில் ஆண்கள் எல்லாம் போருக்குப் போக அரசியல் வர்த்தக வேலைகளை எல்லாம் பெண்கள் திறம்படச் செய்வல்லையா? இரதமோட்டி, வாகனமோட்டி விமானமோட்டி ஆண்களைப்போல பெண்களும் எதையும் செய்யலாம் என்று நிரூபிக்க வல்லையா? இன்று கூட இலங்கையில் பொலிஸ் உத்தியோகம் முதல் எல்லா உத்தியோகங்களையும் திறம்படச் செய்கிறார்கள் தானே. இன்னும் சில பெண்கள் ஆண்களுக்குத் துணையாக அமைந்தவர்கள். குடும்ப முன்னேற்றத்திற்கு முதுகெலும்பு போன்றவர். இவர்கள் ஏன் ஆண்களுடன் சேர்ந்து உழைத்து குடும்பத்தை முன்னேற்றக் கூடாது. நாகரிகம் அடைந்த நாடான அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, ரஷ்யா போன்ற நாடுகளில் பெண்கள் உழைக்கிறார்களே. ஏன் நம் நாட்டுப் பெண்கள் உழைக்கக் கூடாது. இன்னும் ஏன் நாங்கள் அவர்களை அடைந்து அடுப்பங்கரை பொம்மைகளாகவும் படுக்கையறை பத்தினிகளாகவும் கணிக்கவேண்டும். இது சுயநலமுள்ள ஆண்களின் அட்டகாசமென்று காரசாரமாக எதிர்க்கின்றனர். இவர்கள் வாதத்தைத் தத்துவார்த்தத்துடனும் அறப் பண்புடனும் எதிர்க்கின்றனர் மறுசாரார்.

பெண்கள் இயற்கைப் படைப்பிலே அன்பிற்கும் தாய்மைக்கும் உறைவிடமானவர்கள். அவர்கள் உலமைப்பே மென்மையையும், அன்பையும், தாய்மையையும் கொண்டது. அவர்கள் உல்கஷ்டப்பட்டு வேலைசெய்யத்தக்கதாக அமையவில்லை. பெண்ணின் இருப்பிடம் இல்லம். பெண்கிருக இலட்சுமி. இல்லத்தை இழந்து வெளியில் சென்று உத்தியோகம் பார்ப்பதால் உண்டாகும் தீமைகளோ அளவில். நஷ்ட கஷ்டங்களோ அளவில். தான் பெற்ற குழந்தையைக் கதறவிட்டு வீட்டுப் பெண் வேலைக்குச் சென்றால் அப் பிள்ளையின் கதி என்ன? தாதிகளிடம் பிள்ளையை விட்டு விட்டுப் போனால் அப்பிள்ளைகளின் பழக்க வழக்கம் மட்டுமல்ல குண சபாவங்கள் கூட அத் தாயரின் குணசபாவங்களைக் கொண்டிருக்கும். பூனை யில்லா வீட்டில் எலிக்குக் கொண்டாட்டம்போல ஜெமானி இல்லா வீட்டில் வேலைக்காரிக்குக் கொண்டாட்டம். வீடு அவளுடையது. அவள் ஆட்கியில் வீடு அல்லோல கல்லோலப் படும். அமர்க்களப்படும். வீட்டுப் பொருட்கள் கண்ட கண்ட இடங்களில் போடப்படும், அழிக்கப்படும், உடைக்கப்படும் நாசமாக்கப்பட்டிருக்கும். வீடு வீடாக இல்லாமல் காடாக இருக்கும். காலை தொடங்கிக் கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்து வீட்டுக்கு நிம்மதிக்கு வந்தால் வீடு நரகம்போல அவதியைக் கொடுக்கும். குடும்பத்தில் அதிமயில்லை. மனதில் சாந்தியில்லையென்றும் பிள்ளைகளுக்கு நோய் என்றும் குடும்பத்தில் தொல்லை. வாழ்க்கை வாழத்தகா வாழ்க்கை ஆகிவிடும். வீட்டு இலட்சுமி வீட்டிலிருந்து காரியங்களைக் கவனித்தால் இந்தத் தொல்லைகள் இருக்காது.

பெண்களுக்குப் பிள்ளைகளை வளர்ப்பதை விடச் சிறந்த தொழில் வேறில்லை. இன்றைய குழந்தைதான் நாளை உலகையாரும் மன்னனாக வர இருக்கிறது. குழந்தைகளை நாட்டையாளக் கூடிய அறிவாளனாய் நடுநிலைமையிற் சிறந்த உத்தமனாய் தருமவழி குன்றப் பெருந்தகையாய் வாழவைத்து உலகை உய்யப்பண்ணுவதை விட சிறந்த தொழில் வேறு என்னதான் உண்டு. செய்தற்கரிய இப் பெரும் பணியை என்னுது பெண்கள் பணவாசை கொண்டு உத்தியோகத்திற்குக் கலைவது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. உத்தியோகம் புருஷ இலட்சணம். அது கிருக இலட்சுமியின் இலட்சணமன்று. தான் கொண்ட கணவனைத் தெய்வமெனப் போற்றி அவன் மனம் கோணுதவாறு அல்லும் புகலும் பணிவிடை செய்து தான் பெற்ற செல்வக் குழந்தைகளை உலகுக்கும் சமூகத்திற்கும் சிறந்தபயன் உள்ளவர்களாக்குவது தான் கிருக இலட்சுமியின் இலட்சுமி.

சணம். பெண்கள் செய்யக் கூடிய வேலைகளான படிப்பித்தல், ஆரோக்கியசாலைகளில் வேலைபார்த்தல் என்பனவும் மணமுடியாத கன்னிபருக்கு உகந்தனவேயன்றி இல் வாழ்க்கையைக் கொண்ட பத்தினிப் பெண்களுக்கு உகந்தன அல்ல.

இல்லாளகத்திருக்க இல்லாத தொன்றில்லை என்று கூறுமாப்போல இல்லாள் வீட்டில் இருந்

தால் எல்லாம் அந்த வீட்டில் இருக்கும் எனவே பெண்கள் தங்கட்குச் சிறுமையையும் சமூகத்திற்கு தொல்லையையும் தரும் உத்தியோக வேட்டையில் ஈடுபடாமல் தங்கள் தொழில் இல்லில் இருந்து இல்லற வாழ்க்கையை அன்பொழுது அறனொழுது நடத்தி அறிவும், ஆண்மையும், நீதியும், கல்வியும், ஒழுக்கமும், பண்பும் நிறைந்த வர்களாகத் தங்கள் வித்துக்களான குழந்தைகளைப் பேணி உலகை உய்யப்பண்ணுவார்களாக.

க. இந்திராகாந்தி
9 A

249995

இந்து இளைஞர்கள் மத்தியில் நம்மதம்

இந்து இளைஞுகிய யான் இவ்விதழிலே இந்து இளைஞர்கள் மத்தியில் இன்று நம்மதத் திற்கு ஏற்பட்டுள்ள கதியினைப் பற்றியும், சில பழக்க வழக்கங்கள் தவிர்க்கப்பட வேண்டிய அவசியத்தைப் பற்றியும் என் கருத்துக்களை மிகவும் வேதனையுடன் எழுதத் துணிகின்றேன். 'பூட்சி' 'நாகரிகம்' 'புதுமை' என்று அர்த்த மற்ற கூச்சலிகின்ற இன்றைய இந்து இளைஞர் கள், இந்து மதத்தின் புனிதத்தை நன்குணரா மல், மதத்தைக் கற்றறியாமல், 'மதம் என்று லென்ன?' என வினவிக்கொண்டு சில மூடர் களின்—நாத்தீகக் குரலெழுப்பும் பேதைகளின்—மயக்கு மொழிகளுக்கு மனத்தை அடகு கொடுத்து ஒழுக்குகின்றமையைக் காணச் சகிக்க முடியவில்லை. இவ்விழிநிலையைக்காண வேதனை தான் பெருகுகின்றது.

நம் நாட்டிலே சைவம் சீரும் சிறப்புமுற வாழ்ந்த காலமும் ஒன்றுண்டு. ஆனால் வாழுகின்ற காலத்தைப் பற்றிப் பெருமையுடன் சொல்ல முடியவில்லை. அந்நியரின் ஆட்சித் திமிராலே, அகந்தையின் பெயராலே, நம்மதம் அழிந்துவிடக்கூடிய ஒரு நிலை உருவானது, ஆனால் அழியவில்லை; இன்னும் வாழ்கின்றது. அவ் வாறு வாழ்வது நம்மாலன்று; தன்னாற்றலினாலே. நம்மை ஆளவந்தவன் தன் மதத்தை இங்கு புகுத்தினான்; புகட்டினான். வாழ்வில் டாம்பீக இன்பத்தைக் காணத்துடித்த மாந்தர் குலம் பணம்நாடி மதம் மாறியது. இருந்தும் நம் மூதாதையரில் பெரும்பாலானவர் அவ்வழியைப் பின்பற்றாது, பணவாசை கொள்ளாது பட்டம் பதவி பெறப் பல்லிளிக்காது தம்வழியே வாழத் துணிந்த திறனை எண்ணும் பொழுது அச்சந்ததி வழிவந்த ஒருவனாகிய எனதுள்ளம் எல்லையில்லாப் பெருமையடைகின்றது. ஆனால் இன்றைய இளைஞரிடையே அத்தகைய உறுதி மனப்பான்மையுண்டா?

அந்நியராட்சியில் அமைந்த கல்வித்திட்டம் மக்களிடையே நம் பண்டைய மத அறிவைப் புகுத்தவில்லை. எனினும் அக்கல்விமுறை நம் சமுதாயத்திற்கு ஓரளவு பயனளித்துள்ளதை மறுக்கவோ மறைக்கவோ முடியாது. ஆனால் காலப்போக்கில் சமூகச் சூழலிலே சில மூடத் தனமான நம்பிக்கைகள் சமயம் என்ற போர் வையில் ஏற்பட்டு அவைதாம் நம் சமயக் கோட்பாடுகள் என்ற கருத்து பாமர மக்களிடையே நிலைபெறத் தொடங்கிவிட்டது. ஆனால் அந் நிலைமை படிப்படியாக மாறியுள்ளது.

இன்றைய இளைஞர்கள் தம் சிந்தையின் உதவி கொண்டு விஞ்ஞான உண்மைகளை யுணர்ந்தறிவது போன்று நம் மதக்கோட்பாடு

களைச் சிந்தித்துக் கற்றுணர வேண்டும். இத்த கையதொரு தன்மை யில்லாமையினாற்றான் இன்று இளைஞரிடையே இத்தகைய நாத்தீக மனப்பாங்கு. ஏதோ இரண்டு மூன்று தேவா ரங்களைப் பாடமாக்கி, இரண்டு மூன்று கதைகளையும் படித்தால் சமயப் பாடத்தில் சித்தியடைய லாம் என்ற மனப்பாங்குடன் சமயத்தைக் கல் லூரிகளில் பயிலுகின்றார்கள். சமயம் கட்டாய பாடமாயிருப்பதைக் கண்டிக்கின்றனர் சிலர். சமயத்தைப் படிப்பதனால் ஒருவனது வாழ்க்கைக்கு யாதொரு பயனுமில்லையென்பர். படித் தால்தானே அதன் பயனையுணர முடியும். இவ்வாறு இளைஞர் மத்தியிலே அர்த்தமற்ற அபத்தமான தீர்மானம் நிலவுகின்றது. மதத்தை நன்குணராமல் மதத்தில் என்ன இருக்கிறது என்று கேட்பது அறிவுடமைக்கே இழுக்காகும். நம்மதம் காட்டுகின்ற உயிர்ச் சமத்துவத்தை—எவ்வயிரையும் தன்னுயிராகப் போற்றவேண்டுமென்ற கோட்பாட்டை—பொது வுடைமையிலும் காணமுடியாது.

ஒரு பாளை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் பார்க்கின்றோமல்லவா? இளைஞர் மத்தியிலே நிலவும் முட்டாள்தனமான வினாக்களில் ஒன்று "கடவுளை ஏன் காணமுடியவில்லை" என்பது. என்னருமைத் தோழர்களே! பாலில் நெய் இருப்பதைக் காண்கின்றீர்களா? பாலைத் தயி ராக்கிக் கடைந்து எடுக்கவேண்டும். விஞ்ஞானம் பயிலும் மாணவ நண்பர்களே நீரில் உப்புக் கரைந்திருக்கும்போது அதனைக் காண்கின்றீர் களா? இல்லையே! அதே போன்று கடவுளை நீங்கள் நேரில் நினைத்த கணமே காணமுடி யாது. முதலில் மதத்தைக் கற்றுணர்ந்து அதற் குத்தக ஒழுக்குங்கள். அத்தகைய புனித வாழ் விலே கடவுளை நீங்கள் காணமுடியும்.

இந்து இளைஞர்கள் மத்தியிலே நம் மதத் தின் சிறப்பையுணர வைக்கச் சைவப் பெரியார் கள் தகுந்த முறையிலே மதக்கோட்பாடுகளைத் தெளிவுறக் கற்பிக்க ஏற்ற நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஏனைய மத இளைஞர் கழகங்கள் போன்று நம் இந்து இளைஞர் கழகமும் தேசிய அடிப்படையில் நிறுவப்பட்டு, அதன் மூலம் இளைஞரிடையே மதவிழிப்பை யேற்படுத்த வேண் டும். நல்லைநகர் நாவலர் அவர்களின் வழியில் நின்று இந்த அளப்பரிய தொண்டைச் செய் வதே சைவமக்களாகிய எம்கடன்.

“அரன் நாமமே சூழ்க,
வைகமுந் துயர் தீர்கவே”
யோகராஜா பாலராஜன்
தே. உ. க. த. வகுப்பு
விஞ்ஞானப்பிரிவு

உணவில் சோயா அவரையின் உன்னத பங்கு

பொதுவாக உணவை சக்தி கொடுக்கும் (energy giving) உடல் வளர்ச்சியைக் கொடுக்கும் (Body building) பாதுகாப்பைக் கொடுக்கும் (preventive) உணவுகள் என வகைப்படுத்தலாம். இதில் சக்தியைக் கொடுக்கும் முக்கிய பொருட்களான காபோவைதரேற்றுக்களினதும், உடல் வளர்ச்சிக்கு முக்கியமான புரதப் பொருட்களினதும் தட்டுப்பாடு இலங்கை, இந்தியா போன்ற அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளில் மிக அதிகமாக தலால் இந்நாடுகளில் (Malnutrition) போசனைக் குறைவு இவ்விரு உணவுவகைகளாலுமே பெரும்பாலும் ஏற்படுகின்றது. தற்போதுள்ள 3.5 மில்லியன் சனத்தொகையில் அரைவாசிக்கு மேல் குறைந்த போசனையுடனும் ஐம்பது வீதமான பிள்ளைகள் சில நாட்டில் பிழைத்திருப்பதே கடினமாகவும் உள்ளது. இது முக்கியமாக குறைந்த போசனையாலும் அதைத் தொடர்ந்த நோயினாலுமே ஏற்படுகின்றது. புரதக் குறைபாட்டால் கோசிமேசியா எனும் நோயும் புரதத்திற்கும் சக்திக்கும் இடையே சமநிலை இன்மையால் மரஸ் மல் எனும் நோயும் முக்கியமாக மக்களைத் தாக்கும் குறைபாட்டுநோய்களாகும். உடல் வளர்ச்சிக்கு அத்தியாவசியமான புரத உணவான இறைச்சி, பால், முட்டை போன்ற விலங்குப்புரதத்தின் அதிகரித்த விலையாலும் கிடைப்புத் தன்மை குறைவாலும், அவற்றைப் போதியளவு பெறமுடியாததாலும் அபிவிருத்தி அடைந்து வரும் நாட்டு மக்கள் தமது புரதத் தேவைக்கு தானியம், மரக்கறி போன்ற புரதத்தையே முற்றாக நம்பியிருக்க வேண்டியுள்ளது, விலங்குப் புரதத்தின் விலை தாவரப் புரதத்தின் விலையுடன் ஒப்பிடுகையில் மிக அதிகமாக இருப்பதற்கு முக்கிய காரணம் ஒரு ஏக்கருக்கான விலங்குப் புரத உற்பத்தி தாவரப் புரத உற்பத்தியிலும் குறைவாக இருப்பதேயாகும். உணவுகளில் ஒரு கிலோகிராம் புரதத்திற்குரிய விலையை எடுத்து நோக்கின் மாட்டு இறைச்சியிலுள்ள 1 கிலோகிராம் புரதத்தின் விலை 42.2 ரூபாயாய் உள்ளபோது முட்டையிலுள்ள 1 கிலோகிராம் புரதத்தின் விலை 76.1 ரூபாயாயும் உள்ளபோது சோயா அவரையில் உள்ள 1 கிலோகிராம் புரதத்தின் விலை 17.03 ரூபாய் மட்டுமே. எனவே நாம் இறைச்சி முட்டை என்பனவற்றில் பெறும் புரதத்தை சோயா அவரையிலிருந்து மிகக் குறைந்த விலையில் பெறலாம். சோயா அவரை 40% புரதமும் 21% கொழுப்பும் 33% காபோவைதரேற்றும் கொண்டது. இதை அவரை இனத்தின் அரசன் என அழைப்பர். இது சாதாரண அவரையை விட

இரண்டுமடங்கு புரதமும் பத்துமடங்குகொழும்பும் கொண்டதுடன் இதன் புரதத்தின் அளவும் தரமும் மிக உயர்ந்ததாகும், அத்துடன் இது கனிப் பொருள், விற்றமின் என்பனவும் அதிகளவில் கொண்டது.

போசனைத்தரம் கூடிய சோயா அவரையை சீனா, யப்பான் ஆகிய நாடுகள் பாரம்பரிய உணவாகக் கொண்டிருந்த போதிலும் ஏனைய நாடுகளில் இதன் பிரபல்யம் மிகக் குறைவாயும் அறியப்படாத ஒன்றாயும் ஆர்வம் குறைந்த பயிராயும் காணப்படுவதற்கு இதில் உள்ள விரும்பத்தகாத மணமே (Beanyflavour) முக்கிய காரணமாகும் சோயா அவரையின் கலங்களில் கட்டுப்பட்டுள்ள விப்பொக்சிடோல் எனும் நொதியம், கலங்கள் அரைக்கப்படும்போது கலம் சிதைவடைவதால் வெளிவந்து, நீர், காற்று, உள்ள சந்தர்ப்பத்தில் நிரம்பாத கொழுப்பமிலத்துடன் சேர்ந்து ஓர் விரும்பத்தகாத மணத்தை உண்டாக்குகின்றது. இம் மணம் உண்டாகினால் போக்குவது கடினம் எனவே இம் மணம் உண்டாகும் முன் நொதியம் அழிக்கப்படுவதனால் இதைத் தவிர்க்கலாம். இந் நொதியம் வெப்ப நிலையால் அழியக்கூடியதாகையால் சூடான நீரில் சோயா அவரையை சில நிமிடங்கள் அமிழ்த்துவதால் இந் நொதியத்தை யழித்து மணத்தைப்போக்கலாம். இந் நொதியம் ஈரப்பற்றான வெப்ப நிலை. (moist heat) அதாவது சூடான நீர், நீராவி என்பனவற்றால் மட்டுமே அழியக்கூடியது. ஆனால் உலர் வெப்பம் (Dry heat) அதாவது வறுத்தல் போன்ற செய் முறைகளினால் அழியமாட்டாது.

சோயா அவரைப்பாலின் ஏற்புத்தன்மைக்கு முக்கிய எதிரியாக இருப்பது இம் மணமேயாகும். ஆனால் தற்பொழுது சோயா அவரையை சூடான நீரில் (Blanching) அழித்தி நொதியழித்து, மணம் போக்கிய பின்பு அரைத்து ஏறத்தாழ 80. ச வில் சூடான நீருடன் சேர்த்து சிறப்பாக சேயாப்பால் தயாரிக்கலாம் என ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறியுள்ளார்கள். 1 இரூத்தல் சோயா அவரையிலிருந்து 7—10 இரூத்தல் பால் பெறலாம். எனவே ஒரு ஏக்கரில் சோயா அவரையைப் பயிரிடுவதன் மூலம் 3 மாதத்தில் 22,000 இரூத்தல் பால் பெறலாம். சேயாப்பால் பசுப்பால்ை ஒத்த சேர்க்கையுடையது. இவை இரண்டும் 3.5—4% புரதம் கொண்டிருப்பதுடன் விற்றமின் கனிப் பொருள் என்பனவும் அதிக அளவில் கொண்டுள்ளன. பசுப்பால் ஒத்துவராத குழந்தைக்கும்

எனைய குழந்தைகளுக்கும் இதைத் தானியாக அல்லது பசுப்பாலுடன் கலந்து கொடுக்கலாம். 50%50 அல்லது 25%75 என்ற விகிதத்தில் பசுப்பாலையும் சோயாப்பாலையும் கலந்து கொடுக்கலாம். சோயாப் பால் சாதாரண பால் போல் (Spray dried Milk) உலர்த்திய பால் மாவாகவும் (Condensed milk) தகரத்தில் அடைத்த கட்டிப் பாலாகவும் தயாரித்து உபயோகிக்கலாம். இப்பாலில் இருந்து சாதாரண பால் போல் தயார் பெறலாம். ஆனால் இது பசுத்தயிரைவிட மிகச் சிறந்ததாகும். இதில் இருந்து (Cheese) பாற் கட்டி, யோகேட் (Yogurt) என்பனவும் தயாரிக்கலாம்.

கோதுமை, அரிசி போன்ற தானியங்களை (Staple food) பிரதான உணவாகக் கொண்ட நாடுகளில் புரதக் குறைபாடு மிக அதிகமாகவே உள்ளது. எனவே மிகக்களின் உணவுப் பழக்கத்திற்கேற்ப புரதம் மிகக்கூடிய அவரை இனத்தை உணவுடன் சேர்ப்பதால் இக் குறைபாட்டால் ஏற்படும் பாரதூரமான விளைவுகளை அகற்றலாம். புரதக் குறைபாடு பெரியோர்களைவிட வளர்ச்சிநிலையிலுள்ள குழந்தைகளான வருங்கால சமுதாயத்தையே மிக அதிகமாகப் பாதிக்கின்றது. எனவே உடல் வளர்ச்சிக்கும் ஆரோக்கியத்திற்கும் மிகமுக்கியமான பருப்பு வகைகளில் நாம் அதிகம் உபயோகிக்கும் உளுந்து, பாசிப்பயறு, காராமணிப் பயறு என்பவற்றுடன் ஒப்பிடும்போது சோயா அவரை அவற்றை விட இரண்டு மடங்கு புரதம் கொண்டதாகும். எனவே இவற்றிற்குப் பதிலாக சோயா அவரையைப் பயன்படுத்தினால் நாம் மிகக் கூடிய பயனைப் பெறலாம்.

சோயா அவரையை எம் உணவுப் பழக்கத்திற்கேற்ப உணவுடன் சேர்ப்பதால் ஓர் புதிய உணவு எம் உணவுப் பட்டியலில் சேர்ந்ததாக குழந்தைகளோ அன்றி பெரியோர்களோ கருதி ஒதுக்க மாட்டார்கள். இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் பாணுக்கான கேள்வி மிக அதிகமானது என்பது யாரும் அறிந்ததே. இருப்பினும் அது உள்ள புரத அளவு மிகக் குறைந்ததே. எனவே இதன் புரத அளவைக் கூட்டி போசனைப் பெறுமதியை அதிகரிப்பதற்கு சோயா அவரை மாவை கோதுமைபுடன் சேர்த்துப் பாண் செய்யப்படலாம். இலங்கையில் கோதுமை மா தட்டுப்பட்டால் அதன் பிரதியீடாக மாவள்ளி வேறு தானிய வகை மா உதாரணமாக இறுங்கு மா போன்றன சேர்க்கப்படலாம். ஆனால் இங்கும் புரத அளவு மிகக் குறைவாகவே காணப்படுகின்றது. எனவே புரிக்கச் செய்து தயாரிக்கப்படும் பாணிற்கு சோயா அவரை மாவை சேர்ப்பதால் பாணிலுள்ள புரதத்தின் அளவைக் கூட்டி அதன் போசனைப் பெறுமதியை அதிகரிக்கலாம். இலங்கை போன்ற தவரவருமானம் குறைந்த நாடுகளில் சோயா அவரை

மாவின் சேர்ப்பால் பாணில் ஏற்படும் விலை அதிகரிப்பை ஏழை மக்கள் தாங்குவது கடினமாகும். எனினும் பாணின் ஏற்புத் தன்மை குறையாது. சோயா அவரை மாவை 12% அல்லது சிறிது அதிகமாகவே சேர்க்கப்படலாமென AID ஸ்தாபன ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறியுள்ளார்கள். காலே உணவாக பாசிப்பயற்றை அவித்து சீனி தேங்காய் துருவலுடன் இலங்கை போன்ற நாடுகளில் பெரும்பலானோர் உண்பர். ஆனால் இதற்குப் பதிலாக சோயா அவரையை இதே முறையிலே அவித்து உண்பதால் எம் உணவின் போசனைத் தரத்தை உயர்த்தலாம். மற்றும் இதை உழுந்திற்குப் பதிலாக அரைத்து வடை தோசை இடல் என்பன செய்யலாம். மேலும் இதை வறுத்து மாவாக்கிப் பிட்டு இடியாப்பம் என்பன செய்யலாம். இதன் இளம் காய்களை பிடுங்கி போஞ்சிபோன்றன போல் சமைக்கலாம். சோயா அவரை மைசூர்ப்புப் பிற்கு ஓர் நல்ல பிரதியீடாகும். இதை உடைத்து சாதாரண பருப்பு போல் சமைக்கலாம். ஆனால் இது அவிய அதிக நேரம் எடுப்பதால் இதை (5% Nahco 3) அப்பச் சோடாவுடன் சேர்த்து பாதி அவித்த பின்பு காயவிட்டு உலர்த்திய பின்பு கோது நீக்கி சமைத்தால் இது மிகக் குறைந்த நேரத்தில் அவிவதுடன் பருப்பும் மென்மையாக விருக்கும். சோயா அவரையை சூடான நீரில் சிறிதளவு நேரம் ஊறவிட்டு பொரிப்பதன் மூலம் (Roasted Beans) சோயாப் பொரி பெறலாம். சோயா அவரையை கருக வறுத்து பொடியாக்கி கோப்பித்தாளிற்குப் பதிலாகப் பாவிக்கலாம். சோயாக் காப்பி சாதாரண கோப்பியை விட போசனைப் பெறுமதி கூடியது. சோயா அவரையில் காணப்படும் இறபினேசி, இஸ்ரற்றியோசு என்படும் வெல்லங்கள் வயிற்றில் வாயு உற்பத்தியாதலை அதிகரிக்கின்றன. எனவே மேற்கண்ட உணவுகள் தயாரிக்குமுன் சோயா அவரையை சிறிது நேரம் நீரில் அமிழ்த்துவதால் இவ்வெல்லங்கள் நீரில் கரைந்து வெளியேறும். எனவே இவ்வெல்லங்களினால் ஏற்படும் வாயுக் கோளாற்றைத் தீர்க்கலாம். தானிய உணவில் குறைவாகக் காணப்படும் இலைசீன், திருப்டோபான், கிரியனின் என்பவற்றைப் போதியளவு கொண்டுள்ளதுடன் குழந்தைகளின் வளர்ச்சிக்கு முக்கியமான கிறிப்ரீனையும் சோயா அவரை கொண்டுள்ளது. இது தானிய உணவிலுள்ள புரதத்தின் தரத்தை அதிகரிக்கும் ஓர் மிக நிரப்பியாக பயன்பட்டு மொத்த உணவின் புரத அளவையும் அதிகரிக்கின்றது. எனவே திரிபோசா என்னும் குழந்தை உணவில் இது முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது.

அபிவிருத்தி அடைந்த மேலைத்தேய நாடுகளில் இறைச்சித் தட்டுப்பாட்டைப் போக்க சோயா இறைச்சி ஓர் சிறந்த பிரதியீடாக உள்ளது. அவர்கள் (Spun process) ஸ்பன் பதனிடல் என்னும் முறையால் சோயா அவரையிலிருந்து ஓர் கூழ்

தயாரித்து அதை நுண்ணீயினூடு அனுப்பி அற்க கோலினால் பரிகரித்து இறைச்சியின் இழைய மைப்பை ஒத்த பொருள் தயாரிப்பர். இவற்றிற்கு செயற்கை வாசனையான கோழிக்குஞ்சு வாசனை, மாட்டிறைச்சி வாசனை, ஆட்டிறைச்சி வாசனை, (Pork Essence) பன்றி இறைச்சி வாசனை என்பவை அவ்வவ் இறைச்சிகளில் இருந்து எடுக்கப்பட்டு இதனுடன் சேர்க்கப்பட்டு தாவர இறைச்சியாகிய சோயா இறைச்சி விலங்கு இறைச்சியைவிட எந்த விடத்திலும் சளைக்காததாகி விற்பனை ஆகிறது. மேலும் சோயா அவரையிலிருந்து சோயா எண்ணெய் பிரித்தெடுக்கலாம். உலக நாடுகளில் இவ் எண்ணெயின் பாவனை மிக அதிகமாக உள்ளது. இது வீட்டில் பொரித்தல் போன்ற பாவனைக்கும் (Margarine) மாஜரின் (Butter) வெண்ணெய் என்பன தயாரிக்கவும் உபயோகிக்கப்பட

லாம். மற்றும் சுத்திகரிக்கப்படாத எண்ணெய், சவர்க்காரம். வேறு இரசாயனப் பொருட்கள் தயாரிக்கவும் உபயோகிக்கப்படலாம். எண்ணெய் பிரித்தெடுத்தபின் மீதமான பிண்ணாக்கு ஓர்சிறப்பான புரத மூல விலங்குணவாகும்.

எனவே இத்தகைய சிறப்புள்ள சோயா அவரையை எமது அன்றாட உணவுப் பட்டியலில் நாம் சேர்ப்பின், எமது ஆரோக்கியம் ஒருபோதும் ஆட்டம் காணமாட்டாது. சோயா அவரை மிகச் சலபமாக ஓர் அளவு நீர்த் தேவையுடன் மூன்று மாதத்தில் எமது வீட்டுத் தோட்டத்திலேயே மிகச் சிறந்த விளைவைத் தரக்கூடியது.

ஜீவராஞ்சிதம் சுந்தரம்
10 'சி' பிரிவு (விவசாயமாணவி)

இன்றைய சமுதாயமும் இலக்கியமும்

இலக்கிய மென்பது மனித வாழ்வுக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு தெய்வீகக் கவர்ச்சி மிக்க எட்டாத தொலைவிலிருந்து ஒளி வீசுகின்ற ஒரு கலையாக இருந்த காலம் இன்று மாறிவிட்டது. தெய்வங்களுக்குப் பாமலை பாடி அவற்றை இலக்கிய அன்னைக்குச் சூட்டிய காலம் போய்விட்டது. காவிய நாயகர்களெல்லாம் அண்மைக் காலம் வரை உண்மையின் உறைவிடங்களாக, கம்பீரத்தின் இருப்பிடங்களாக நற்குணங்களின் பிறப்பிடங்களாக, சுருங்கக்கூறின் மனித வடிவில் தெய்வங்களாக உலவிய விந்தை இன்று படிப்படியாக மறைந்து வருகிறது. அவ்வாறே கதா நாயகிகளும், காவிய நாயகிகளும் பெண்மையின் இலட்சணங்கள் அத்தனையும் நிரம்பப் பெற்ற தேவதைகளாக, அழகுத் தெய்வங்களாக, பூரணத்துவம் பெற்ற குணசித்திரங்களாகத் திகழ்ந்த காலமும் இப்போது மறைந்து வருகின்றது. பல காலமாக மனிதனிலிருந்து எட்டாத தூரத்திற்கு விலகியிருந்த இலக்கிய தேவதை இன்று மனிதனோடு ஒரே மட்டத்தில் இருந்து உறவாடுகின்றன. வினையாடுகின்றன. அவனை நெருங்கி ஆராய்கின்றன ஆகவே இந்த உறவாடலின் பயனாக எழுகின்ற தற்போதைய இலக்கியங்கள் உயிர்துடிப்பு மிக்க வையாகவும், ஜீவ சக்தி நிறைந்தனவாயும் அமைந்துள்ளன.

நிஜ வாழ்க்கையில் நாம் சந்திக்கின்ற மனிதர்கள் எல்லோரும் நல்லவர்களாகவும், தெய்வாம்சம் பெற்றவர்களாகவும் இருப்பதில்லை. அப்படியிருக்க பெரும்பாலான கதைகளில் வரும் நாயக நாயகியர் எவ்விதம் இப்படி முழுமை பெற்ற பிரகிருதிகளாகத் திகழ்கின்றனர்? மனிதலனாதான் இலக்கியமே தோன்றியது. அப்படியிருக்கும்போது எந்த இலக்கியமும் மனிதனைப் பிரதிபலிப்பதாக, மனிதனுக்காக இருக்க வேண்டும். நிஜ வாழ்வில் மனிதனுடைய போராட்டங்கள், பல்வேறுபட்ட சூழ்நிலைகளில் இயல்பாக அவனிடத்து எழுகின்ற உணர்ச்சிகள், பல்வேறுபட்ட மனிதர்களின் வித்தியாசமான குணதீசயங்கள் அவர்களது இயல்பான பேச்சு வார்த்தைகள் பழக்க வழக்கங்கள் ஆகியவற்றை இலக்கியம் எதிரொலிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் அந்த இலக்கியத்தில் சுவையிருக்கும். அதாவது மனிதனால் படைக்கப்படுகின்ற இலக்கியம் மனிதனோடு சம்பந்தமில்லாத விடயங்களைக் கூறுவதாயிருந்தால் அது எவ்விதம் ரசிக்கக் கூடியதாயிருக்கும்? அப்படியாக உருவாகின்ற இலக்கியம் போலியான ஒரு கற்பனைக் காட்சியாக இருக்கும்.

முன்பிருந்ததைவிட இன்றைய இலக்கிய கார்த்தாக்கள் இந்த வகையில் உயிர்த்துடிப்புள்ள இலக்கியங்களைப் படைப்பதில் முன்னேற்றமடைந்திருப்பினும் பலருக்கு இன்னும் அத்தகைய இலக்கியங்களைப் படைக்கின்ற துணிவு ஏற்படவில்லை. இப்படியெழுதினால் சமூகம் ஏற்றுக் கொள்ளுமா? இப்படி எழுதினால் சமூகம் அதை நிராகரித்துவிடுமே என்ற பல கேள்விகள் விசுவரூபம் எடுக்கின்றன. உண்மையை நிஜத்தில் நடப்பதை எழுதும்போது சமூகம் உடனேயில்லா விட்டாலும் காலம் கடந்தாவது ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் செய்யும். இதில் எழுத்தாளனின் துணிவுதான் முக்கியம். உதாரணமாக “அவள் ஒரு தொடர்கதை” படத்தில் பால்ய விதவை தன்னுடைய விரக உணர்ச்சிகளை அடக்க முடியாது தவிப்பதையும் ஒருவனைக் காதலித்துத் திருமணம் செய்து கொள்வதையும் வெகு தத்தராமாக விளக்கியிருக்கிறார்கள். ஒரு காலத்தில் விதவை ஒருத்தி காதல்கதையொன்றைப் படிப்பதுபோல் காட்டினால் கூட ரசிகர்கள் காறித்துப்புவார்கள். ஆனால் இன்றோ இத் திரைப்படம் பெரும்பாலானவர்களைக் கவர்ந்த ஒரு திரைப்படம். கவர்ந்த திரைப்படம் என்று சொல்லும் போது அதன் கருத்துக்களை ரசிகர்கள் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளார்கள் என்று அர்த்தம் கொள்ளலாம். அதாவது முன் குறிப்பிட்டது போல் காலம் மாறிக்கொண்டு வருகிறது. மக்கள் உண்மையை ஒப்புக்கொள்ள பழகிக்கொண்டு வருகின்றார்கள். அதனால்தான் அதனைப் படத்திலும் காட்டியிருக்கிறார்கள். உண்மையைப் பிரதிபலித்தலில் தவறில்லை என்று உணர்ந்து நடந்து கொண்டதாகத் தெரிகிறது.

கதை, நாவல் போன்ற அம்சங்களில் அத்தகைய பண்பு இப்போது கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் புகுந்து கொண்டு வருவது வரவேற்கத் தக்கது. ஜெயகாந்தன் போன்ற சில நாவலாசிரியர்கள் நாவல் இலக்கியத் துறையில் மனிதர்களது அபூர்வமான குணசித்திரங்களை உள்ளது உள்ளபடியே படம் பிடித்துக் காட்டிப் பெரும் புரட்சி யெய்துள்ளார்கள். அவர்களது கதைகளைப் படிக்கும்போது எமது மன ஆழங்களிலுள்ள நரம்புகளையே அவை சண்டியிழுக்கின்றன. வெறும் கற்பனைப் பூச்சுகளைப் படிப்பதால் ஏற்பட முடியாத அலாதியான நிறைவு ஏற்படுகிறது. கலை என்பது இலக்கியம் என்பது உணர்ச்சிக்களை தொடவேண்டும். பொய்யான கற்பனைகள் ஒரு போதும் மனதைத் தொடமுடியாது. உண்மைதான் மனதைத் தொட முடி

யும். உண்மையாகச் சொல்லப் போனால் நாம் ஒவ்வொருவரும் எமது சுய சரிதைகளை உள்ளது உள்ளபடியே எழுதுவோமாயின் அந்தச் சுயசரிதையை விடச் சுவையான கதை வேறு இருக்க முடியாது. ஆனால் நாம் எல்லோரும் எமது அந்தரங்களை வெளியிடத் தயங்குவதால் அத்தகைய நிஜக் காவியங்கள் உருவாகத் தவறுகின்றன. தினமணிக்கதிர் பத்திரிகையில் அண்மையில் “புஷ்பா தங்கத்துரை” எழுதிய “என் பெயர் கமலா” என்ற உண்மை நிகழ்ச்சிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட கதை பல்லாயிரக்கணக்கான வாசகர்களின் உள்ளத்தைத் தொட்ட கதையாகும். சில சமயங்களில் எழுத்தாளர்கள் தாம் நன்கு அறிந்து, தம்மோடு நெருங்கிய தொடர்புடைய ஒருவரை ஒரு கதா பாத்திரமாகத் தமது படைப்புக்களில் உலாவவிடுகின்றார்கள். அப்படிப் படைக்கப்படுகின்ற குணச் சித்திரங்களாக அமைந்து விடுவதை தாம் பல சந்தர்ப்பங்களில் அவதானிக்க முடிகின்றது. “வியட்நாம் வீடு” திரைப் படத்தில் நாம் பார்த்து ரசித்து எமது நெஞ்சிலே தனது உருவத்தைக் கண்ணீரால் உருவாக்கிச் சென்ற பிரஸ் டிஜ் பத்மநாபன் பாத்திரமும், “கௌரவம்” படத்தில் கம்பீரத்தின் மறு உருவமாக வந்து எம்மை மயக்கிய பாரிஸ்டர் ரஜனி காந்த் பாத்திரமும் அக்கதைகளின் எழுத்தாளர்களால் நிஜ வாழ்க்கையில் சந்தித்து அனுபவிக்கப்பட்ட இரு மனிதர்களின் மறுபதிப்பேயாகும் என்று தெரிய வருகிறது. நிஜத்தின் பிரதிபலிப்பாக விளங்குவதால் தானே என்னவோ அந்தப் பாத்திரங்கள் மறக்க முடியாத பாத்திரங்களாக விளங்குகின்றன.

இப்படித்தான் எழுதவேண்டும். இப்படி எழுதுவது ஒழுக்கக்குறைவு, என்பது போன்ற மூடக் கொள்கைகளால் உருவாக்கப்பட்ட போர்வைக்குள்ளிருந்து எழுத்தாளர்களும் ஒரே விதமான பாத்திரங்களும் கொண்ட வறட்டுக் கதைகளை, புளித்துப்போன பண்டங்களைப் படைப்பதைத் தவிர்க்கவேண்டும். படிப்பினை யொன்றை கூறுவதற்காக, கதை படைக்கப்படக்கூடாது சிறந்த கதையில் கவிதையின் அல்லது இலக்கியத்தின் எந்த அம்சத்திலோ படிப்பினை மறைந்து கிடக்கும், கதை மனதில் நன்கு தொடும் போது அதன் குறிக்கோள் தானாகவே புலனாகும். அப்படி மனதைத் தொடுவது செயற்கையின் பளபளப்பாக இருக்காது இயற்கையின் இனிமையாகத்தான் இருக்கும்.

பாரதியாருடைய கவிதைகள் வெறும் கற்பனைச் சொல்லடுக்குகளாக இல்லாமல் காலத்துக்கு ஏற்றதாக சமுதாயத்துக்குத் தேவையானதாக அந்தக் காலத்திலே மக்களை யெல்லாம் ஆக்கிரமித்துக்கொண்டிருந்த பிரச்சினைகளை மையமாக வைத்து எழுதப்பட்டவையாக இருந்தாதல் தான் ஒரு பெரிய புரட்சிக்கே வித்திட்டு இன்றும் சாகாத அமர இலக்கியமாக விளங்குகின்றன. ஜெயகாந்தனின் “சில நேரங்களில் சில மனிதர்கள்” மனிதரது மிக மிக அந்தரங்கமான உணர்ச்சிகளைத் துல்லியமாகப் படம் பிடித்துக் காட்டியதால் தான் எத்தனையோ விமர்சகர்களால் பாராட்டப்பட்டு பிரபலமான ஒரு நாவலாக விளங்குகின்றது.

க. வாசுகி
12. A

தமிழன்னை அழகிராள்

“தமிழன்னை அழகிராள்”

“ஆமாம்”

என்?

தான்பெற்ற பிள்ளைகள் தன்னையே அவமதித்து வேற்றவரிடம் விழைந்து செல்கின்றனரே என்பதனால்தான்.

நாங்கள் தமிழர்கள் தமிழன்னையின் குழந்தைகள் எமது தாய் மொழியாகிய தமிழைப் பேணிப் பாதுகாப்பதுவே எம் கடமை ஆனால் நம்மில் அநேகர் இக் கடமையை உணர்ந்திருக்கிறார்களா? அதுதான் இல்லை. பாரினிலே உயர்ந்த பண்பாட்டினைக் கொண்ட நம் தமிழனைத் தமிழர்களே வெறுத்து தாழ்த்துகின்றனர் பழமை என்று. தாய் மொழியாம் செந்தமிழை அவர்கள் ‘தமிழ்’ எனக் கூறுவதற்கே கூசுகின்றனர். அதனால் ‘டமில்’ (TAMIL) என ஆங்கிலச் சொல்லால் அழைக்கின்றனர். இப்படியாக தான் பெற்ற செல்வங்களே தன்னை அவமதித்தால் தமிழன்னை தான் இன்று அழமாட்டாளா?

“யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழிபோல் இனிதாவ தெங்கும் காளேம்”

எனப் பாடி வைத்தவர் பாரதியார் அன்று. அந்தப் பசுந்தமிழைப் பேசவும் கூசும் பேயர்கள் இருக்கிறார்கள் இன்று. அன்று பெரியோர்கள் தமிழை வளர்த்து அதனை மேலும் சிறப்பிக்கப் பெரும் பாடுபட்டார்கள். ஆனால் இன்றோ குன்றிச் செல்லுந் தமிழைப் பார்த்துக் கொண்டு வாளாவிருக்கிறார்கள். தன்னையே வளர்த்திட்ட அன்னையை தள்ளியே விடுத்திருச் செல்வதுபோல், மண்ணிலே சிறந்த செந்தமிழைப் பேசுவதும், பாடுவதும், எழுதுவதும் குன்றுந் தொழில் எனக் கருதுகின்ற கண்கெட்ட மாந்தரைக் கண்டுதான் தமிழன்னை அனுதாபங்கொண்டு அழகிராள்.

இதனால் மட்டுமவள் அழவில்லை; இன்னுமொரு காரணமும் உண்டு. அதுதான் பேசுவதிலும், பாடுவதிலும் மட்டுமன்றி நாடுவதிலும் இன்றைய தமிழர்கள் பலர் புதுமைப் புரட்சி என் றெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டு அன்னிய பண்பாட்டினையே எண்ணி நிற்கின்றனரே! அதாவது தமிழர்கள் அந்நிய நடை, உடை பாவனை ஆகியவற்றைப் பின்பற்றி உலகிலே உயர்ந்து நின்ற நிற்கின்ற தமிழின் பண்பினை அழித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இன்னும் விளக்கினால் “பெண்ணுக்கு பதிற்றுமுழம்” என்றும் “ஆணுக்கு எட்டுமுழம்” என்று அன்றைய தமிழர் வகுத்து வைத்தனர். ஏனெனில் மானத்தை பெரிதாக மதித்தவர் நம் தமிழர் என்பதனால்தான். ஆனால் இன்றைய தமிழர்கள் அன்னியரைப் பார்த்து அரைநீர் வாணமாகத் திரிகின்றார்களே. ஆணுக்குப் பெண்ணுக்கும் ஆடையில் பேதமின்றி கூடிக் குடித் துக் களிபாட்டம் செய்வதைப் பார்த்துக்கொண்டு தமிழன்னையால் வாளாவிருக்க இயலுமா?

நாகரீகம் என்னும் இருளில் அழுத்தி மறைந்து கிடக்கும் இவர்களால் நமது தமிழ்க் கலாச் சாரமும், பண்பாரும் எதிர் காலத்தில் என்றோ ஒரு நாள் அழிந்து விடும் நிலை ஏற்படும் ஐயப் பட வேண்டியதில்லை. பாரதியார் ஒரு கவிதையில்

“.....”

மெல்லத் தமிழினிச் சாகும் — அந்த மேற்கு மொழிகள் புனிமிசை ஓங்கும்
என்றந்தப் பேதை யுரைத்தான் — ஆ இந்த வசை யெனக் கெய்திடலாமோ
சென்றுடுவீர் எட்டுத் திக்கும் — கலைச் செல்வங்கள் யாவும் கொணர்ந்திங்கு சேர்ப்பீர்!

என்று பாடினார்.

செந்தமிழ் அழியப் போகிறது பிற மொழிகள் புவி மிசை யோங்கப் போகின்றன எனக் கூறியவனைப் பாரதியார் பேதையெனக் கவிதையிலே குறிப்பிடுகிறார். ஆனால் அவன் பேயனுமல் லன் பித்தனுமல்லன் அவன் ஒரு ஞானியாக இருக்கவேண்டும். ஏனெனில் இன்று நடக்கின்ற றதை அவன் அன்றே உணர்ந்து விட்டான் அவனை எவ்வாறு பேயெனெனலாம்.

தொடர்ந்து கவிதையிலே எட்டுத்திக்குஞ்சென்று பல்வேறு விதமான கலைகளை கொணர்ந்து சேர்க்கும்படி கூறுகிறார். இதனைத்தான் எமது தமிழர்கள் தவறாகப் புரிந்து கொண்டார்களோ என்னவோ, எட்டுத்திக்குஞ்சென்று பல்வேறு விதமான கலைகளையெல்லாம் கொண்டு வருகிறோம் என்று கூறிக்கொண்டு கண்ணை காண்பதற்கு கூசுகின்ற காட்சியையுடையவராய் மாறி விட்டனரே இப்படிச் சொல்வதற்குப் பழைய கொள்கைகளையே கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதல்ல கருத்து. பழைய பண்பட்ட நமது பண்பினையே பின்பற்றவேண்டும் என்பதுவே அது ஆகும். பாரதியார் கருத்தும் அதுவே யாகும். அதனால் தான் சொல்கிறார்.

**“பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள்
தமிழ் மொழியிற் பெயர்த்தல் வேண்டும்
இறவாத புகழுடைய புதுநூல்கள்
தமிழ் மொழியில் இயற்றல் வேண்டும்
மறைவாக நமக்குள்ளே பழங்கதைகள்
சொல்வதிலோர் மகிமையில்லை”**

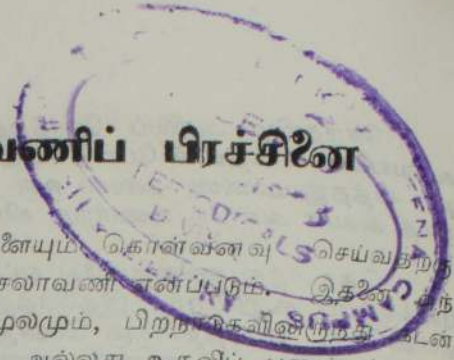
இப்படியாக தமிழைப் பேசுவதற்கும் சரி எழுதுவதற்கும் சரி, பாடுவதற்கும், பண்பை நாடுவதற்கும் சரி, கூசி நிற்கின்ற தமிழர்களின் தன்மை மாறி, தரணியில் தலை சிறந்த தமிழையும் தமிழ் பண்பையும் போற்றினால் தமிழ் அன்னைதான் சிரிக்க மாட்டாளா? இதனைக் கருத்திற் கொண்டே

**தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெல்லாம்
பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும்
சேமமுற வேண்டுமெனில் தெருவெல்லாம்
தமிழ் முழக்கம் செழிக்கச் செய்வீர்**

எனப் பாரதி அன்று கூறினான். அந்தக் கவிஞன் கூற்றுப்படி தமிழ் அன்னையின் ஒவ்வொரு மகனும் தேமதுரத் தமிழோசையை உலகமெல்லாம் பரவச் செய்வீர்களாக அப்போது தான் தமிழன்னை கண்ணீர் விடுவதை விட்டு களிப்பெய்தி உலக மெல்லாம் புகழும் வண்ணம் அழகு நடம் புரிவாள்.

ஆ. ஞானேத்திரன்
12 B

இலங்கையின் அந்நிய செலாவணிப் பிரச்சினை

ஒரு நாடு வெளிநாடுகளில் பொருள்களையும் சேவைகளையும் கொள்வனவு செய்வதற்கு வேண்டிய சக்தி அல்லது வெளிநாட்டு நாணயமே அந்நியச் செலாவணி என்பதும், இதனைத் தவிர நாடு பொருள்களையும், சேவைகளையும் ஏற்றுமதி செய்வதன் மூலமும், பிறநாடுகளைவிடும்படி கடன் பெறுவதன் மூலமும்- பிறநாடுகள் கொடுக்கும் நன்கொடைகள் அல்லது உதவிப் பணங்கள் மூலமும் உழைத்துக்கொள்ளலாம். இது சர்வதேச நாணயங்களான பவுன், டொலர், ஸ்ரேலிங் போன்றனவாக இருக்கும். அந்நியச் செலாவணிப் பிரச்சினை என்று கூறும்போது ஒரு நாடு தனது சுய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு வேண்டிய பொருள்கள் அல்லது சேவைகளை வெளிநாடுகளிலிருந்து கொள்வனவு செய்வதற்கு வேண்டிய சர்வதேச நாணயங்கள் போதாமையாகும்.

இன்று இலங்கையை எதிர்நோக்கியுள்ள பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளுள் மிக முக்கியமானதாக உள்ளது, இந்த அந்நிய செலாவணிப் பிரச்சினை ஆகும். இப்பிரச்சினை தோன்றுவற்கான அடிப்படைக் காரணங்கள் யாவை? இதனை எவ்வாறு தீர்க்கலாம் என்பன போன்றவற்றை இலங்கையில் வாழ்கின்ற மக்கள் ஒவ்வொருவரும் அறிந்திருத்தல் அவசியமாகும். முதலில் இப்பிரச்சினைக்கான காரணங்களை ஆராய வேண்டுமாயின் இலங்கை கடந்து வந்த பொருளாதாரப் பாதையில் சில ஆண்டுகள் பின்நோக்கிச் செல்லவேண்டும். அதாவது அந்நியர் ஏகாதிபத்தியத்தின் கீழ் இலங்கை அடிமைப் பட்டுக்கிடந்த காலத்தில் அவர்களது செயல் முறைகளின் தாக்கமே இன்றுள்ள அந்நியச் செலாவணிப் பிரச்சினை என்றும் கூறலாம். ஏனெனில் அந்நியர்கள் ஆட்சியின் கீழ் அவர்கள் இலங்கையின் உணவுப் பயிர்ச் செய்கையைக் கைவிட்டு பெருந் தோட்டப் பயிர்ச் செய்கையில் ஊக்கம் செலுத்தினர். ஆரம்ப காலத்தில் பெருந் தோட்டப் பொருள்களான தேயிலை, ரப்பர், தெங்குப்பொருள்கள் போன்றவற்றிற்கு உலக சந்தையில் இருந்த விலையும் அந்நியருக்கு கூடிய அந்நியச் செலாவணியை உழைத்துக் கொடுத்தன. இவ்வாறு பெற்ற அந்நியச் செலாவணியைக் கொண்டு அவர்கள் இலங்கை மக்களுக்குத் தேவையான உணவுப் பொருள்களையும், ஏனைய பொருள்களையும் இறக்குமதி செய்தனர். ஆனால் கடந்த சில காலமாக இந்த நிலைமை மாறிவிட்டது. அதாவது அந்நியச் செலாவணியில் ஏறத்தாழ 90 சத வீதத்தை உழைத்துத்தந்த தேயிலை, ரப்பர், தெங்குப் பொருள்களுக்கான விலைகள் உலக சந்தையில் வீழ்ச்சியடைந்த அதேநேரம் இலங்கையின் அத்தியாவசியத் தேவையான உணவுப் பொருள்களின் விலை ஏற்றமடைந்துள்ளது. இவ்வாறாக உலக சந்தையில் ஏற்றுமதி இறக்குமதிப் பொருள்களுக்கான விலைகள் நிலபானதாகக் காணப்படாமையால் அதனை நம்பி உள்ள இலங்கையின் அந்நிய செலாவணி மிகவும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது.

இலங்கை உழைக்கும் இச்சிறு தொகையான அந்நிய செலாவணியைக் கொண்டு அத்தியாவசிய தேவையான உணவு, உடை, போன்ற நுகர்வுப் பொருள்களையும், நாட்டின் கைத்தொழில் அபிவிருத்திக்குத் தேவையான இயந்திரங்கள், உதிரிப் பாகங்கள் மூலப் பொருள்கள் போன்றனவற்றையும் இறக்குமதி செய்ய வேண்டியுள்ளது. இவ்வாறு சிதைக்கக்கூடிய அந்நிய செலாவணியையாயினும் நாட்டின் அபிவிருத்திக்கு வேண்டிய இறக்குமதிகளில் செலவிட்டுக் கைத்தொழில்கள் மேற்கொண்டு மேலும் அந்நியச் செலாவணியை உபர்த்த முயற்சிக்காது, உணவு உடை போன்ற நுகர்ச்சிப்பொருள்களில் கணிசமான அளவு அந்நியச் செலாவணியைச் செலவிடுவதும் இப்பிரச்சினை மேலும் மேலும் அதிகரிப்பதற்கு ஒரு காரணமாகும். அன்றியும் உலக சந்தையில் ஏற்றுமதிப் பொருள்களின் விலைகள் வீழ்ச்சியடைந்ததைப் போன்று இறக்குமதிப் பொருள்களின் விலைகள் வீழ்ச்சியடையவில்லை. பதிலாக இறக்குமதிப் பொருள்களின் விலைகள் காலத்துக்குக் காலம் ஏறிக் கொண்டே போகின்றன. உதாரணமாக

1970ம் ஆண்டு 47 பவுண்களாக இருந்த ஒரு தொன் அரிசியின் விலை 1973ம் ஆண்டு 56 பவுண்களாகவும், 44 பவுண்களாக இருந்த ஒரு தொன் சீனியின் விலை 100 பவுண்களாகவும், 43 பவுண்களாக இருந்த ஒரு தொன் மாவின் விலை 66 பவுண்களாகவும் அதிகரித்துள்ளது. இவ்வாறு இறக்குமதிப் பொருள்களின் விலைகள் அதிகரிப்பதற்கு அவ்வளர் நாடுகளின் உற்பத்தி செலவுகள் அதிகரிப்பதோடு சயஸ் கால்வாய் முடியுதன் விளைவால் ஏற்பட்ட கப்பல் கோழ்வு உயர்வுக் காரணங்கள் எனலாம்.

இலங்கையின் சனத்தொகை 1974ம் ஆண்டு 1.6 சத வீதத்தால் அதிகரித்து இருக்கின்றது. இவ் அதிகரித்து வருகின்ற சனத்தொகைக்கு ஏற்ப உள்நாட்டு உற்பத்தி அதிகரிக்காமையால் நுகர்வுப் பொருள்களின் இறக்குமதி மேலும் அதிகரித்துக்கொண்டு போகிறது. இலங்கையின் மொத்த இறக்குமதியில் நுகர்வுப் பொருள்கள் 47 சத வீதமாகும். இது இச் சனத்தொகை அதிகரிப்பினால் மேலும் அதிகரித்துக்கொண்டே போகின்றது. எனவே மூலப் பொருள்கள், கைத்தொழிலுக்கு வேண்டிய ஏனைய யந்திரங்கள் போன்றவற்றின் இறக்குமதியை இது பாதிப்பதாக உள்ளது. அதோடு மூலப்பொருள்களுக்கான விலையும் உலக சந்தையில் விடம்போல ஏறிக்கொண்டு போவதால் அந்நியச் செலாவணிப் பற்றாக்குறை மேலும் அதிகரிக்கின்றது.

அண்மைக் காலங்களில் இலங்கை வெளிநாடுகளிலிருந்து பெற்ற கடன்களைத் திருப்பிச் செலுத்துவதில் ஈடுபட்டுள்ளது. இதன் காரணமாக உழைக்கும் அந்நியச் செலாவணியில் 25 சத வீதம் செலவாகின்றது. மேலும் உலக நாடுகளில் அடிக்கடி ஏற்படுகின்ற பிரச்சினைகளின் தாக்கங்களும் இலங்கையைப் பாதிக்கின்றது. உதாரணமாக தற்போது உலகில் [ஏற்பட்டுள்ள எண்ணெய்ப் பிரச்சினையும், வானிலை காலநிலைப் பாதிப்புகளினால் உலக நாடுகளில் ஏற்பட்டுள்ள உணவு நெருக்கடியும் இலங்கையின் அந்நிய செலாவணிப் பிரச்சினையில் தாக்கத்தை உண்டு பண்ணுகின்றன. மேலும் நவீன ஏகாதிபத்திய நாடுகளின் சுரண்டலும் அவற்றிற்கு எதிராக இலங்கை போன்ற வளர்முக நாடுகளின் போட்டிபோட முடியாத தன்மையும் இவ்வந்நிய செலாவணிப் பிரச்சினைக்கு இன்னுமொரு காரணமாகும். இவ்வாறாக இலங்கையின் அந்நியச் செலாவணிப் பிரச்சினை தோன்றி வளர்வதற்கான காரணங்களை வகுத்துக் கூறலாம்.

இலங்கையின் அந்நியச் செலாவணியின் அண்மைக்கால நிலைமையை அறிந்து கொள்ள பின்வரும் அட்டவணையை நோக்கலாம்

இலங்கையின் சென்மதி நிலுவைகள்

ஆண்டு	வர்த்தக நிலுவை	மாற்றக் கொடுப்பனவுகளை உள்ளடக்கிய தேறிய கட்டிலகை தவை	நடை முறைக்கணக்கில் உள்ள நிலுவைகள்	தேறிய நீண்ட தவணை மூல தனம்	அடிப்படை நிலுவை
1971	- 287	+ 71	-216	+404	+ 188
1972	- 255	+ 59	-196	+292	+ 96
1973	- 299	+ 138	-161	+190	+ 29
1974	-1263	+ 356	-907	+298	- 609
1975(அ)	+1421	+ 649	-772	+613	- 159

(அ) தற்காலிக மானவை

மூலம்: இலங்கை மத்திய வங்கி

இதிலிருந்து 1974ம் ஆண்டு வர்த்தகப் பொருட் கணக்கில் ஏற்பட்ட குறை ரூபா 12630 இலட்சம் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். ஆனால் 1975ம் ஆண்டு இது ரூபா 14210 இலட்சங்களாக அதிகரித்துள்ளது. தொடர்ந்து சில ஆண்டுகளாக இலங்கையின் ஏற்றுமதி வருவாய்கள் கணிசமான அளவு அதிகரித்துள்ள போதும் இறக்குமதி கொடுப்பனவுகள் இன்னும் வேகமாக அதிகரித்தமையே இதற்குக் காரணமாகும்.

இனி இப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கான வழிவகைகளை ஆராயின் முதலாவதாக இலங்கை தனது ஏற்றுமதி வருவாயைக் கூட்டிக் கொள்வது அவசியமாகும். இலங்கையின் ஏற்றுமதிப் பொருள்கள் விவசாயப் பொருள்களானதாலும், விவசாயப் பொருள்களுக்கு வானிலை, காலநிலை என்பவற்றுல் காலத்துக்குக் காலம் பாதிப்பு ஏற்படுவதாலும் இப் பொருள்களுக்கான விலைகளில் உலக சந்தையில் தளம்பல்கள் ஏற்படுவதாலும் இப்பொருள்களை விடுத்து உலக சந்தையில் மதிப்புமிக்க கறுவா, கராம்பு, ஏலம் போன்ற பொருள்களை உற்பத்தி செய்து ஏற்றுமதி செய்வதன் மூலமும் சிறு சிறு கைத் தொழில்களை ஆரம்பித்து இலங்கையின் மூலப் பொருள்களையே முடிவுப் பொருளாக்கி ஏற்றுமதி செய்வதன் மூலமும் இப் பிரச்சினையை இலகுவாகத் தீர்த்துக் கொள்ளலாம்.

மேலும் இலங்கையைப் போன்ற வளர்முக நாடுகளின் ஏற்றுமதிப் பொருள்களுக்கு உலக சந்தையில் ஏற்படுகின்ற விலைத்தளம்பல்களை நீக்கி ஒரு உறுதியான விலையை ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்காக ஏனைய ஐரோப்பிய நாடுகளைப்போன்று பொருளாதாரக் கூட்டுக்களை ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும், உதாரணமாக வளர்முக நாடுகள் தற்போது ஏற்படுத்தியுள்ள கூட்டுச்சேரா நாடுகள் போன்ற அமைப்புக்களை ஸ்திரப்படுத்தி அவற்றிடையே ஒற்றுமையை ஏற்படுத்தி உலக சந்தையில் காணப்படுகின்ற நவீன ஏகாதிபத்தியத்தை ஒழிக்க வேண்டும். மேலும் இத்தகைய கூட்டு அமைப்புக்கள் மூலம் தான் வளர்முக நாடுகள் தமது உற்பத்திப் பொருள்களைக் கொண்டு உலக நாடுகளின் உற்பத்திப் பொருள்களோடு போட்டி போட முடியும்.

இனி இறக்குமதிகளைப் பொறுத்த வரையில் இலங்கையின் அந்நியச் செலாவணியில் பெரும் பகுதி நுகர்வுப் பொருள் இறக்குமதியிலேயே செலவிடப்படுகிறது. எனவே நுகர்வுப் பொருள்களின் இறக்குமதியைக் குறைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளில் அரசாங்கமும் மக்களும் ஈடுபட வேண்டும். அதாவது இறக்குமதிப் பதிலீடுகள் உள்நாட்டில் ஆரம்பிக்கப்படவேண்டும். தற்போது இலங்கையின் முக்கியமான இறக்குமதிப் பொருளாகவுள்ள உணவுப் பொருள்களில் இலங்கை தன்னிறைவு அடைதல் அவசியம். உதாரணமாக இலங்கையில் முக்கிய உணவுப் பொருள்களான தானிய வகைகள், கிழங்கு வகைகள், மிளகாய், வெங்காயம் போன்றவற்றின் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதால் இப்பொருள்களுக்காகச் செலவிடப்படும் அந்நிய செலாவணியை மீதப்படுத்தலாம்.

இலங்கையின் கைத்தொழிலுக்குத் தேவையான மூலப் பொருள்களில் 72 சத வீதம் வெளிநாடுகளிலிருந்தே இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றது. உலக சந்தையில் இப்பொருள்களின் விலை ஏற்றம் அல்லது அந்நியச் செலாவணி பற்றாக்குறை காரணமாக இவ் விறக்குமதியில் தடை ஏற்படும்போது கைத்தொழில்களும் பாதிக்கப்படுகின்றன. எனவே கூடியளவு உள்நாட்டு மூலப் பொருள்களைக்கொண்டே உற்பத்தியை மேற்கொள்ளப்பழிக்கொள்ள வேண்டும், இத்தகைய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதன் மூலம் ஒரே சமயத்தில் இரு விதமாக அந்நிய செலாவணி மீதப்படுத்தமுடிகிறது. அதாவது மூலப் பொருள்களின் இறக்குமதியைக் குறைப்பதால் அந்நியச் செலாவணி மீதப்படுத்தப்படுகின்றது, மற்றது உள்நாட்டு மூலப்பொருள்களிலே உற்பத்தி செய்த பொருள்களை ஏற்றுமதி செய்யும்போது அதிலிருந்து கூடுதலான அந்நியச் செலாவணியை உழைக்க முடிகின்றது.

காலத்துக்கு காலம் ஆட்சிக்கு வருகின்ற அரசாங்கங்களும் அந்நிய செலாவணிப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதில் பலகாலமாக முனைந்து வருகின்றமையும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். 1960ம் ஆண்டில் இருந்து இறக்குமதிக்கட்டுப்பாடுகளை அரசாங்கம் விதித்து வந்துள்ளது, மேலும் 1967ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 7ம் திகதி நாணயப் பெறுமதி இறக்கம் செய்யப்பட்டது. தொடர்ந்து 1968ல் அந்நியச் செலாவணி உரிமைச் சான்றிதழ்த் திட்டம் அமுலுக்கு கொண்டுவரப்பட்டது. ஆனால் இந்நடவடிக்கைகளால் அரசாங்கம் எதிர் பார்த்த அளவு பலனைப்பெற முடியவில்லை.

சுருக்கமாகக் கூறுவதனால் இலங்கையின் அந்நியச் செலாவணியைத் தீர்ப்பதற்கான ஒரே ஒரு வழி உள்நாட்டுப் பொருள்களையும் அவற்றிலிருந்து செய்யப்பட்ட கைத்தொழில் பொருள்களின் ஏற்றுமதியைப் பன்முகப்படுத்தி இறக்குமதிப் பதிலீடுகளை உள்நாட்டில் உற்பத்தி செய்வதே யாகும். இதனால் அந்நியச் செலாவணிப் பிரச்சினையை ஓரளவு தீர்க்கலாம் எனினும் இவற்றை விரைவாகவும், பரந்த அளவிலும் செயல் முறைக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். அதற்கு இந்நாட்டு மக்களின் ஒத்துழைப்பும் தேசிய உணர்ச்சியும் இன்றியமையாததாகும்.

ரதிதேவி சோமசுந்தரம்

12.A

வள்ளுவர் கண்ட கடவுள்

“வள்ளுவர் கண்ட கடவுள்” என்னும் விடயம் இன்று உலக சமய அறிஞர்களினால் ஆராயப்பட்டுவரும் ஒன்றாகும். இதனால்தான் பாரதியார் “வள்ளுவன் தன்னை உலகிற்கே தந்து” “வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு” என்று பாடினார். வள்ளுவர் திருக்குறளில் தான் என்ன சமயத்தைச் சார்ந்தவர் என்று குறிப்பிடாமையினால் வள்ளுவர் சமயம் எது என்று திட்டவாட்டமாக அறிய முடியாமல் இருக்கின்றது. குறளை ஆக்கிய வள்ளுவர் கடவுள் ஒருவர் இருக்கின்றார் என்று கூறிய போதும் அக் கடவுள் எந்தச் சமயத்தைவர்களுடையது என்று குறிப்பிடவில்லை. இதனால் உலகிலுள்ள சமயங்கள் யாவும் வள்ளுவர் கூறிய கடவுளும் தத்தமது சமயக் கடவுள் என்று கூறுகின்றன. இதே போன்று இந்து சமயமும் “வள்ளுவர் கண்ட கடவுள்” தமது கடவுள் என்று கூறுகிறது.

“அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி பகவன் முதற்றே உலகு”

எழுத்துக்கள் எல்லாம் அகரமாகிய முதலையுடையன அதுபோல் உலகம் ஆதிபகவனாகிய முதலையுடையது என்பது இதன் பொருள். எழுத்துக்கள் உயிர் மெய் என இரு வகையின; உயிரெழுத்துக்களுக்குள்ளும் மெய்யெழுத்துக்களுக்குள்ளும் இருந்து. அவை எல்லாவற்றிலும் கலந்து உயிர்க்குயிராய் நிற்பது அகர உயிரே- அதுபோல இறைவனும் எல்லா உயிர்களுக்கும் அவை வசிப்பிடங்களாகிய வையங்களுக்கும் பிறப்பிடமாகி அவைகள் அனைத்துள்ளும் சேர்ந்து உயிர்க்குயிராய் நிற்கிறான். இதனால் “இறைவன் ஒருவன் அவன் உலகங்களையும் உயிர்களையும் தோற்றுவிப்பவன்” என்பது அவர் கருத்தாகும்.

இவ்வாறு கடவுள் ஒருவன் இருக்கின்றான் ‘அவனே இவ் உலகங்கள் யாவற்றிற்கும் முதன்மையாய் நிற்கிறான்’ என்று கூறிய வள்ளுவர் இரவு என்னும் அதிகாரத்திலே இவ்வுலகத்தை தோற்றுவித்தவன் இறைவன் என்றே கூறுகின்றார். “கடவுள் ஆதிபகவன்” ஆதி என்பது எல்லாவற்றிற்கும் முதன்மையானது. உலகத்தை தோற்றுவித்தவன் கடவுள். அதனால் அவனை “உலகியற்றியான்” என வள்ளுவர்

“இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின் பரந்து கெடுக உலகியற்றியான்”

என்ற திருக்குறளில் கூறினார். இவ் உலகில் வாழ்வதற்கு முயன்று உயிர் வாழ்தலையன்றி இரந்தும் உயிர் வாழ்தலை வேண்டி விதித்தானாயின் இதனைச் செய்த அக் கொடியோன் தானும் அவரைப் போன்று எங்கும் அமைந்து கெடுவானாக என்பதே இதன் பொருள். இதனால் வள்ளுவர் கடவுள் என்பவர் இருக்கின்றார் அவரினாலேயே இவ்வுலகம் படைக்கப்பட்டுள்ளது என்று கூறினார். இவற்றை யெல்லாம் நோக்கும்போது வள்ளுவர் கடவுள் பத்தி உடையவர் என்பது புலனாகின்றது.

இது காலும் ஆராய்ந்தவற்றால் இறைவன்தான் இவ்வுலகிற்கு முதன்மையானவனென்றும், இவ்வுலகைப் படைத்தவன் என்றும் வள்ளுவர் கருதினார் எனக் கண்டோம். இனி வள்ளுவர் கூறிய கடவுள் இந்து சமயத்தினர் குறிப்பிடும் கடவுள்தானா என்று ஆராய்வோம்.

வள்ளுவர் தனது இறைவனை பற்பல பெயர்கள் கொண்டு குறிப்பிடுவதை அறிய முடிகிறது. அதே இறைவன் பெயர்கள் இந்துசமய நாயன்மார்களினதும் ஆழ்வார்களினதும் மற்றும் இறைவன் அடியார்களினதும் பத்தி நூல்களில் காணக்கூடியனவாக உள். இதிலிருந்து வள்ளுவர்

போற்றிய கடவுளுக்கும் சைவ சமயத்தவர்கள் போற்றுகின்ற கடவுளுக்குமுள்ள ஒற்றுமையை அறியமுடிகிறது.

வள்ளுவர் தனது நூலில் இறைவனை வாலறிவன் மலர் மிசை யேகினான், வேண்டுகல் வேண்டாமையிலான், இறைவன் பொறிவாயிலைந்தவித்தான், தனக்குவமையிலாதான். அற வாழி அந்தணன் எண்குணத்தான் என்ற பல காரணப் பெயர்களால் குறித்தார். வாலறிவன் என்பது கடவுள் மெய்யுணர்வுடையான் என்பதை உணர்த்தும். மலர் மிசை ஏகினான் என்பது அன்பால் நினைவாரது உள்ளக்கமலத்தின் கண் அவர் நினைத்த வடிவோடு விரைந்து செல்பவன் அவன் என்பதைப் புலனுறுத்தும். எங்கும் தங்குதலாகிய இறைமைக்குணம் படைத்தவன் 'இறைவன். மெய்வாய், கண், மூக்கு, செவி என்ற ஐம் பொறிகளை வாயிலாக உடைய ஐம் புலன்களையும் அறுத்தவன் இறைவன் என்பதை பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான் என்பது விளங்குகின்றது. இயல்பாகவே பாசங்களில் இருந்து நீங்கியவன் இறைவன். கடவுள் பல்வேறுபட்ட அறங்கொள்ளா வற்றையும் தனக்கு வடிவாக உடையவன் ஆதலால் அறவாழி அந்தணன் எனப் பெற்றான் இப்படிப்பட்ட இறைவனுக்கு தன் வயத்தனாதல், தூய உடம்பினனாதல், இயற்கை உணர்வினனாதல் முற்றும் உணர்தல் இயல்பாகவே பாசங்களிலிருந்து நீங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவிலாற்ற லுடைமை வரம்பிலின்பமுடைமை என எண் குணங்கள் உள. அதனால் அவன் எண் குணத் தான் எனப் பெற்றான். எனவே நாம் இவற்றையெல்லாம் நோக்கும்போது வள்ளுவர் இறைவனைக் குறிப்பிடுகின்ற பெயர்களையாவும் சைவ அடியார்களினால் போற்றப்பட்டு வழங்கப்பட்ட பெயராகையால் வள்ளுவன் கூறுகின்ற இறைவன் சிவனே.

இதுகாறும் வள்ளுவர் கூறிய கடவுளைப்பற்றி பார்த்தோம் இனி வள்ளுவர் கூறிய வீடு பேறு பற்றி ஆராயும்போது இந்து சமயத்தில் கூறிய வீடு பேறுக்கும் வள்ளுவர் கூறிய வீடுபேற்றுக்கு முள்ள ஒற்றுமை அறிய முடிகிறது. உயிர்கள் இரு வினைப் பயனாக அடைகின்ற இன்பதுன்பங்களை நீக்கி பிறவிப் பெருங்கடலை கடத்தற்குவழி "இறைவன் மாணடி சேர்தல்" என்பது கூறப் பெறு கின்றது.

இதனை நாயனார் துறவற இயலில் விளக்கி விரித்துள்ளார். அதாவது வீடுகருதி முயல்ப வனுக்கு அந்தக் கரணங்கள் தூயனவாதல் வேண்டும். அதற்கு அவன் அருளுடையவனாய் புலால் மறுத்து, உற்றநோய் நோன்றல், உயிர்க்குறுகண் செய்யாமையாகிய விரத ஒழுக்கத்தினால் வழுவாது நிற்கப் பழகி வெற்றி பெறுதல் வேண்டும். பின் அவன் தோன்றுவன எல்லாம் மறையும் தன்மையன ஆதலால் யாக்கையும் செல்வமும் நிலையா எனத் தெரிந்தது, ஐம்புலன்களை அடக்கி யான் எனது என்னும் செருக்கறுத்து பற்றற்றவன் பற்றினைப்பற்றி ஞான ஆசிரியரை யடைந்து அவரருளால் உண்மையைக்கற்று ஈண்டுச் செம்பொருள் கண்டு ஆணவம், கன்மம் மாயையாகிய மும் மலங்களில் நீங்கி இடையறாது மெய்யுணர்தலின் நிலைத்து நின்று ஒருகாலும் நிரம்பாத இயல்பினையுடைய அவாவினை நீக்குவானாயின் அப்பொழுதே எஞ்ஞான்றும் ஒரு நிலைமையையிருக்கும் இயல்பை அடைந்து வீடு பெற்று இறைவனடியில் வாழ்வனென்று கூறினார்.

எனவே இவற்றை யெல்லாம் நோக்கும்போது வள்ளுவர் கூறிய கடவுள் இந்து சமயக் கடவுள் என்றும் உலகத்தை அடக்கும் மண்ணாசை, பொன்னாசை, பெண்ணாசை என்பவற்றை அறுத்து இறைவனடியை சேர்தலென்று வள்ளுவர் கூறியதை நோக்கும்போது இந்து சமய கோட்பாட்டையே கொண்டார் என்பதும் புலனாகிறது.

க. பாரிவள்ளல்

12 A கலை

பொங்கிவரும் புது வெள்ளம்

இயற்கை வளம்மிக்க எமது ஈழத்திருநாட்டைப் பல நதிகள் பொலிவு பெறச் செய்கின்றன. மத்திய மலைநாட்டிலிருந்து பெருவாரியான நதிகள் ஊற்றெடுத்து நாட்டின் பயிர்ச்செய்கைக்கு உதவியளிப்பதன் மூலம் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு உதவிபுரிகின்றன. அவ்வகையில் பண்டையகாலந்தொட்டு நீர்ப்பாசனத்துறையில் சிறந்து விளங்கிய நமது பண்டைய மன்னர்கள் பல நதிகளைக் கொண்டே தமது நீர்பாசனத்திட்டத்தை உருவாக்கினர். அவ்வகையில் முக்கியம் பெறுவனவற்றுள் மகாவலிகங்கையும் ஒன்றாகும். பண்டைய மன்னர்களுள் குளம் தொட்டு வளம் பெருக்கிய மன்னன் தாதுசேனன். மகாவலியை பாப்பதனைக் கால்வாயைக்கட்டி திம்புலாகலைப் பிரதேசத்தை சிறப்படையச் செய்தான். அவனுக்குப் பின்வந்த முதலாம் தாதுசேனனும், முதலாம் பராக்கிரம பாகுவும் 1ஆம் 2ஆம் அக்கிரபோதியும் மகாவலி நீரைக்கொண்டு பல செந்நெற் கழனிகளுக்கு நீர்வளம் வழங்கினார்கள். தமிழ் புலவர்களால் “மணி கொணர்ந்து மணி விளக்கேற்றிடும் மகாவலி கங்கை நாடெங்கள் நாடே” என்று போற்றப்பட்ட மகாவலி இன்று எமது நாட்டு மக்களுக்கு பொருளாதாரத்தில்பல வகைகளில் உதவியளித்து வருகிறது.

ஹோட்டன் சம வெளியில் உற்பத்தியாகும் மகாவலி ஆரம்பத்தில் சிறு நதியாக ஊற்றெடுத்து ஓடி மூன்றுமைல் தூரத்தில் கலிடோனிய என்னுமிடத்தில் தமகஸ்தலாவை ஓயாவைச் சந்தித்து பின் முறையே நுவரெலியாவிலிருந்துவரும் நானு ஓயாவைத் தலவாக்கொல்லையில் தன்னுடன் இணைத்துக்கொள்கிறது. பின் அட்டன் மேட்டு நிலத்தை விட்டு விலகி கண்டி மேட்டு நிலத்தில் பிரவேசித்து தும்பறை பள்ளத்தாக்கின் உடாகப் பாயும் போது ஊவா வடிநிலத்திலிருந்து உற்பத்தியாகிவரும் உமா ஓயா, பதுளை ஓயா, லொக்கல் ஓயா ஆகியவற்றைத் தன்னுடன் கூட்டு சேர்ந்து பின் நக்கில்ஸ் மலைத்தொடருக்கு சமீபமாக உற்பத்தியாகின்ற அம்பன் கங்கையைத் தன்னுடன் இணைத்து பின் இரு கிளைகளாகப் பிரித்து கிண்ணியா என்ற கிளை கொட்டியாரத்திலும் வெருகல் என்ற கிளை இதற்குத் தெற்கேயும் கடலுடன் சங்கமமாகின்றன.

மகாவலிகங்கை மிகப் பெரியவடிநிலத்தைக் கொண்டிருந்தபோதிலும் வீணைய வடிநிலங்களிலும் விருத்தி குன்றியதாகவே காணப்படுகின்றது. அத்துடன் ஒவ்வொரு ஆண்டும் கிட்டத்தட்ட 40,00,000 ஏக்கர் அடி நீரை ஆண்டிற்கு ஆண்டு கடலுடன் கலக்கின்றது. இலங்கையின் வாண்ட பிரதேசங்களிலும் வடபகுதியிலும் பல பயன்தரும் திட்டங்களை ஆரம்பிப்பதற்கும் இலங்கைப் பொருளாதார துறையை முன்னேற்றுவதற்கும் இம்மகாவலித் திசை திருப்புத் திட்டம் உதவியளிக்கும். இத்திட்டம் நிறைவேறின் உணவு உற்பத்தி, விவசாய உற்பத்தி, நெசவு, கைத்தொழில், மீன்பிடித் தொழில், மின்சக்தி போன்றவற்றிற்கு பூரண உதவியளிக்கும் என நம்பப்படுகிறது. இத்திட்டம் முழுமையாக நிறைவேற்றப்பட்டதும் பெரும்பாலும் எமது நாட்டின் உணவுப் பிரச்சினை முற்றாக நீங்கிவிடும்.

நீர்ப்பாசனம் வடிகாற்றிட்டம் வெள்ளப் பாதுகாப்பு, காணி அபிவிருத்தி, குடியேற்றம் மின்சார உற்பத்தி, ஆகியவற்றை உள்ளடக்கும் முழுத் திட்டத்திற்குமான செலவு 558 கோடியே 3 லட்சம் ரூபாவென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதில் காடுவெட்டித் திருத்தல், விவசாயிகளின் வயல்வரை நீரையிட்டு செலுத்தல் ஆகியவை அடங்கும். இதில் வெளிநாட்டு நாணயமாற்றாக 38 சத வீதம் மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின் மூலதன செலவு சுமார் 670 கோடி ரூபாயாகுமெனவும் இதில் வெளிநாட்டு நாணயமாற்று 220 கோடி யெனவும் மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

பூரண அபிவிருத்தி வேலை மேற்கொள்ளப்பட்டதும் வருடாந்த முழுப்பெறுமதி உலக சந்தை விலையில் விவசாய உற்பத்தியுடன் 132 கோடி ரூபாயெனவும் இதேபோல் மின்சக்தி உற்பத்தியின் பெறுமதி 13 கோடியே 20 லட்சம் ரூபாயெனவும் மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதன் பயனாக இத்திட்டத்தால் வருட வருமானமாக 143 கோடியே 20 லட்சம் ரூபா பெறப்படுமென்றும் இதனால் மூலதனத் தொகையாகிய 670 கோடி ரூபாய் பணம் ஐந்து வருட காலத்தில் பெறப்படுமெனவும் மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இதில் முதலாவது திட்டத்தின் முதலாவது கட்டம் 1970 ஆண்டு பொல்கொல்லையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதன் பெறுபேரும் 500 அடி நீளமும் 40 உயரமும் கொண்டதான கொங்கிறீற்று அணை மகாவலிக்கு குறுக்கே கட்டப்பட்டது. இந்த அணைமீது அமைக்கப்பட்ட 24 அடி அகலமான பெருந்தெரு வடப்புலுவ உயன்வத்தை ஆகிய பிரதேசங்களை இணைக்கிறது. இப் பொல்கொல்லை திட்டத்தின் மூலம் பெரும் போகத்திலும், சிறு போகத்திலும் மொத்தம் 2,28000 ஏக்கர் நீர்ப்பாசன வசதி பெறும் இத் திட்டத்திற்கான செலவாக 62½ கோடி ரூபாய் மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. வருடாந்த வருமானமாக இத் திட்டத்தின் பயனாக விவசாய மூலமாக 11 கோடி 20 லட்சமும் மின்சக்தி மூலம் 1 கோடியே 20 லட்சம் ரூபாயும் கிடைக்கும். ஆகவே இத்திட்டத்தின் முழுச்செலவும் ஐந்து வருடத்தில் ஈடுசெய்யப்படும்.

இரண்டாம் திட்டத்தின் கீழ் 120 MW சக்தியுடன் கூடிய விக்டோரியா நீர்த்தேக்கம் மூலம் மினிப்பேக்கு கிழேயுள்ள பகுதிகளுக்கு பாசன வசதி அளிக்கும் வகை செய்யப்படும் 87400 ஏக்கர் நிலம் நீர்ப்பாசன வசதியடையும். மின்சக்தி உற்பத்தி வருடமொன்றுக்கு 46 கோடியே 90 லட்சம் Kwh ஆகும்.

மூன்றாம் திட்டத்தின் கீழ் 40 MW சக்தியுள்ள மொரகஹகந்தை நீர்த்தேக்கத்திலிருந்து மட்டுப்படுத்தி வெளியிடப்படும் நீர் எலகெரகெளதுள்ள ஊடாக கந்தளாய்க்கு பூரணமாக நீர் வழங்கும் இதில் 9000 ஏக்கர் புதிய நிலமும் 18000 ஏக்கனவே பயிர் செய்கை மேற்கொள்ளப்பட்ட காணியுமாக மொத்தம் 27000 ஏக்கர் நிலத்திற்கு பாசன வசதி கிடைக்கும்.

இரண்டாம் கட்டத்தில் மதுறுடியா பள்ளத்தாக்கு, கீழ் மகாவலி, களுகங்கை, குருதுவேல, மகா கந்தருவ, மல்வத்துடியா, கீழ் யன்டியா, பதவியா வரையிலான 20 ஆயிரத்து எண்ணூறு ஏக்கர் காணிக்கு மேல் அபிவிருத்தியும் 1 லட்சத்து 9000 ஏக்கர் புதிய காணிக்கும் நீர்ப்பாசன வசதி கிடைக்கும் என நம்பப்படுகின்றது. இக் கட்டத்தில் சேனநாயக்க சமுத்திரத்தை விட மிகப்பெரிய நீர் தேக்கம் ஒன்று அமைக்கப்படும்.

மூன்றாவது கட்டத்தில் 3 லட்சத்து 20 ஆயிரம் ஏக்கருக்கு நீர்ப்பாசன வசதி புதிதாக அளிக்கப்படும். இக்கட்டத்தில் மகாவலியினதும் அதன் கிளையாறுகளினதும் நீர் வீழ்ச்சி மின் வசதி வேலைகள் பூர்த்தியாகும். மகாடியா, கனகராயன் ஆறு பாவிஆறு பறங்கிஆறு முதலியவற்றின் சமவெளிகள் இதனால் பயனடையும். இக் கட்டத்தின் பிரதான நிர்மாண வேலை 4 லட்சத்து 32 ஆயிரம் ஏக்கர் அடிதாங்கக் கூடிய நீர்த்தேக்கம் ஒன்று கொத்தமலை ஓயாவுக்கு மேலாக அமைத்தலாகும்.

இத்திட்டத்தினால் உணவு உற்பத்தி, விவசாய உற்பத்தி, கைத்தொழில் மின்சக்தி பருத்தி உற்பத்தி புதிய மீன்பிடி பண்ணைகள் அமைத்தல் போன்றன நிறைவேற்றப்படும் என நம்பப்படுகிறது. இத்திட்டம் கிட்டத்தட்ட 30 வருடங்களுள் பூர்த்தியாகின் நாட்டின் மின்சக்தி தேவையும் வேலையில்லாப்பிரச்சினையும் ஒரு நிலையடையும். குளங்கள் ஆறுகள் என்றும் வற்றாமல் புது வெள்ளங்கள் கட்டுப்படுத்தப்படும்.

எமது நாட்டில் காணப்படும் பசி பட்டினி ஒழிந்து மக்களை வருத்தும் வேலையில்லாப் பிரச்சினையும் தீரும். ஏனெனில் 3600000 ஏக்கர் அடி நீர்த் தாங்கக்கூடிய 15 நீர்த் தேக்கங்கள் 593 KW மின்சக்தி அளிக்கக்கூடிய 23 நீர் வீழ்ச்சி மின்சார நிலையங்கள் பிரதான கால்வாய்கள் விவசாயிகளுக்கு வீடுகள் பாடசாலைகள் தெருக்கள், ஆஸ்பத்திரிகள் போன்றவற்றை அமைப்பதற்கு சகல தரங்களிலும் வெகு விரைவில் ஆயிரக்கணக்கான வேலை வாய்ப்புகள் ஏற்படும் என நம்பப்படுகின்றது. அத்துடன் அபிவிருத்தி வேலைக்கு தனித்தனித்துறைகளில் தேர்ச்சிபெற்ற தொழிலாளர்கள் அதிகமாக தேவைப்படும் இதனால் வேலையில்லாப் பிரச்சினைக்கு தீர்வு காணப்படும்.

இன்றைய அளவில் மகாவலி திசைநிருபுத் திட்டத்தில் முதலாவது முயற்சி நம்பிக்கையும் வெற்றியும் தந்துள்ளது. இதேபோன்று மற்றைய கட்டங்களும் திட்டங்களும் நிறைவேறி எமது நாட்டை சுபீட்சமடையச் செய்யும் என நம்பலாம். இதனால் நாட்டில் புது வெள்ளம் பாய்ந்து மக்கள் மனதில் புத்துணர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதுடன் நாட்டின் வறிய நிலையையும் ஒழிக்க உதவும் என நம்பலாம்.

ஜெ. பாலகும்ரசன்

12 A

இலங்கையின் பொருளாதார நிலை

அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடெனவும் வளர்முக நாடெனவும் வர்ணிக்கப்படும் இலங்கையின் பொருளாதாரம் கிராமப்புற விவசாயத்திலும், பெருந் தோட்டப் பயிர்ச் செய்கையிலும் பெருமளவு தங்கியுள்ளது. இலங்கையின் பொருளாதாரம் வளர்ச்சியடையத் தொடங்கிய காலம்முதல் இன்றுவரை கிராமப்புறத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளதை அவதானிக்கலாம். ஏறக் குறைய மொத்த நிலப்பரப்பில் 71% கிராமப்புறமாக இருப்பதுடன் இலங்கையின் சனத்தொகையில் 55% தொடக்கம் 60% வரையிலான மக்கள் இப்பகுதியில் வாழ்ந்துவருவதைக் காணலாம். 1971ம் ஆண்டில் இடம் பெற்ற கணக்கீட்டின்படி 12.7 மில்லியன் மக்கள் இலங்கையில் சீவனம் நடத்துகிறார்கள். 1975ம் ஆண்டில் 13.6 மில்லியன் மக்கள் வாழ்வதாக கணிக்கப்பட்டுள்ளது. இவர்களுள் 2.33 மில்லியன் மக்கள் மட்டுமே நகரப் புறங்களில் வாழ்வதாகக் கணிக்கப்பட்டுள்ளது அதே போன்று தேசிய உற்பத்தியின் பெரும் பங்கும் இவர்களால் அளிக்கப்பட்டு வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. 1959ம் ஆண்டின் தேசிய உற்பத்தியில் 39.1% ஆக இருந்த விவசாயத்தின் பங்கு 1970ம் ஆண்டில் தொடர்ந்தும் ஏறக்குறைய 35% இருந்தமை நன்கு புலனாகிறது. இலங்கையின் தொழில்படைச் சேர்க்கையும் இதே நிலைமையைக்காட்டியது. 1946-1971 க்கும் இடையிலான கால நூற்றாண்டுப் பகுதியில் கிராமியத் தொழிலாளியை உள்ளடக்கிய விவசாயத்துறையின் தொழில் படையில் மிகச் சிறியதொரு வீழ்ச்சியே ஏற்பட்டிருக்கின்றது. 1946ல் விவசாயத்துறை நாட்டின் மொத்த தொழிற்படையில் 53.8% ஐக் கொண்டிருந்தது. 1976ம் ஆண்டு இதன் பங்கு தொடர்ந்தும் 51.6% ஆகக் காணப்பட்டது. இதே காலப்பகுதியில் நகர்ப்புறத் தொழிலாளரைக் கொண்ட கைத்தொழிற்துறையில் வேலைப்படை 10.1% இலிருந்து 10.6% ஆக மாத்திரமே அதிகரித்தது.

1840 ம் ஆண்டிலிருந்து இலங்கையின் நவீன காலம் பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்பட ஆரம்பித்ததென கூறலாம். இக் காலப்பகுதியில் பிரித்தானியரின் ஆதிக்கத்தின் கீழிருந்த இலங்கை இவர்களால் புதிய முறையில் திசை திருப்பப்பட்டமை அனைவரும் அறிந்ததே. சுய தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் பொருளாதார நிலைமாறி பெருந் தோட்டப் பொருளாதார அமைப்பு அமுலாக்கப்பட்டது. இதன் மூலம் இலங்கையின் பொருளாதாரத்தில் இரட்டைத் தன்மை உருவாகுவதற்கு அடிக்கோலியது. பெருந்தோட்டத்துறையுடன் சிறிதளவும் ஒற்றுமை இல்லாத விவசாயத்துறை புறக்கணிக்கப்பட்டமையுடன் கிராமப்புற விவசாயத்திற்கு எந்தவிதமான உதவிகளும் அளிக்கப்படாமல் பெருந்தோட்டத்துறைகளுக்கும், அதனைச் சார்ந்த கைத்தொழில்களுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டன. பெருந்தோட்டத்துறைகளுக்கு வேண்டிய மூலதனம் தொழில்நுட்பம் என்பன இறக்குமதி செய்யப்பட்டதுடன் ஊழியமும் இறக்குமதி செய்யப்பட்டமை பின்பு இலங்கையின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குத் தடையான சனத்தொகைப் பிரச்சினையை உருவாக்கியது. இவைகளின் மூலம் நன்கு வளர்ச்சியடைந்த பெருந்தோட்டமும், வளர்ச்சியின்றிக் குன்றிக் கிடக்கும் கிராமிய விவசாயமும் உருவாக்கப்பட்டன. இவ்விரு அமைப்புகளுக்கிடையில் எந்த வகையிலும் தொடர்பு கொள்ள முடியாத நிலை ஏற்பட்டது. இப் பெருந்தோட்டத்துறை நன்கு வளர்ச்சியடைந்ததினால் இப் பொருட்களின் ஏற்றுமதி பரவலாக்கப்பட்டன. இவ்வேற்றுமதிப் பொருட்கள் 1948ம் ஆண்டுக்கு பின்னரும் அதாவது சுதந்திரம் அடைந்த பின்னும் ஊக்குவிக்கப்பட்டமை கவலைக்குரிய விடயமாகும். இப் பொருட்களின் ஏற்றுமதி வருவாயைக் கொண்டு இறக்குமதிப் பொருட்களை இறக்குமதி செய்யக்கூடியதாக இருந்தது. அவ்வேளையில் எமது ஏற்றுமதிப் பொருட்களுக்கு நல்ல விலையும் நல்ல கிராக்கியும் இருந்தது. இதனால் ஏற்றுமதி இறக்குமதிகளுக்கிடையில் பொருளியல் சிக்கல்கள் ஏற்படவில்லை. ஆனால் நாளடைவில் எமது பாரம்பரிய ஏற்றுமதிப் பொருட்களுக்கு பிற நாடுகளின் போட்டியின் காரணமாகவும் பணவீக்கத்தின் காரணமாகவும் உள்நாட்டில் இப்பொருட்களின் தரக்குறைவினாலும் குறைந்த விலையே பெறக்கூடியதாக இருந்தது. அத்துடன் இறக்குமதிப் பொருட்களுக்கு முக்கியமான உள்நாட்டில் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய உணவுப் பொருட்களுக்கு சர்வதேசச் சந்தையில் அதிக விலைகொடுக்க வேண்டியதாக இருந்தது. இந்நிலையில் எமது அரசாங்கம் புதிய ஏற்றுமதிப் பொருட்களைப் பரவலாக்கவும், இறக்குமதியைக் குறைத்து இறக்குமதிப் பதிலீட்டுப் பொருட்களை உள்ளூரில் உற்பத்தி செய்யவும் முனைந்தது. இந்நிலையில் எமது கிராமியத் துறையின் பங்கு அரசுக்கு மென்மேலும் உதவி செய்யக்கூடியதாக இருந்ததினால் கிராமியப் பொருளாதாரத் துறையின் அபிவிருத்தி ஊக்குவிக்கப்பட்டது.

ஆரம்பத்திலேயே நாட்டின் பரவலாக அமுலாக்கப்பட்ட இலவசக் கல்விமுறை, இலவச மருத்துவ முறைகள் என்பன கிராமப் புறத்தவருக்கு பெரும் உதவியாக இருந்ததினால் கிராமவாசிகள் கிராமத்திலேயே குடியிருந்தார்கள். கிராமப்புறத்தில் காணப்படும் பிரச்சினைகளை நீக்க கடன் வசதி

ஆரம்பத்திலேயே நாட்டின் பரவலாக அமுலாக்கப்பட்ட இலவசக் கல்விமுறை, இலவச மருத்துவ முறைகள் என்பன கிராமப் புறத்தவருக்கு பெரும் உதவியாக இருந்ததினால் கிராமவாசிகள் கிராமத்திலேயே குடியிருந்தார்கள். கிராமப்புறத்தில் காணப்படும் பிரச்சினைகளை நீக்க கடன் வசதி

கள், சந்தை வசதிகள், போக்குவரத்து வசதிகள் என்பன பரவலாக்கப்பட்டமையுடன் பல சிறுகைத் தொழில் பேட்டைகளும் உருவாக்கப்பட்டன. ஆனால் சர்வதேச ரீதியாக ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சி அந்நாட்டிலுள்ள நகரங்களின் வளர்ச்சியில் தங்கியுள்ளதெனக்கருதப் படுகின்றது. நகரங்களின் வளர்ச்சி கைத்தொழில் வளர்ச்சியில் தங்கியுள்ளமை புலனாகும். ஆனால் இலங்கை அரசாங்கத்தின் சோசலிசக் கொள்கையின்படி நாட்டின் வறுமையை அகற்றவும், வருமான வேறுபாட்டை நீக்கவும், வேலையின்மையைத் தீர்க்கவும் கிராமப்புறத்தின் அபிவிருத்தி பரவலாக்கப்பட்டது. இதற்கு சான்று பகர்வதாக பலகுடியேற்றத் திட்டங்களும், நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களும் அண்மையில் நிறுவப் பட்டுவருகின்றன.

இலங்கையின் சமூகப்பொருளாதார நிலையை உடன் உணர்த்துவதற்கு தனி நபர் வருமான விபரங்கள் பெரிதும் உதவுகின்றன.

ஆண்டு நிலையான விலைகளில் தனி யாருக்கான வருவாய்

1965	676 ரூபா
1967	702 ரூபா
1969	759 ரூபா
1971	778 ரூபா
1973	788 ரூபா
1974	801 ரூபா

இலங்கையின் தலா வருமானத்தை ஏனைய அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளுடன் (தலா வருமானத்துடன்) ஒப்பு நோக்கும் போது எவ்வளவு கீழ்ப்பட்ட வாழ்க்கைத் தராதரத்தில் இருக்கின்றோம் என்பது புலனாகும்.

நாடு அமைசிக்க இடலரில் தலா வருமானம்.

ஐக்கிய அமெரிக்கா (1970)	4760
கனடா	3700
மேற்கு ஜெர்மனி	2930
பிரித்தானியா	2270
ஐப்பான்	1920
சிங்கப்பூர்	920
மலேசியா	830
இந்தியா	110
பாக்கிஸ்தான்	100
தாய்லாந்து	200
இலங்கை	180

இலங்கையின் மொத்த தேசிய வருமானம் கடந்த காலங்களில் வருடாவருடம் அதிகரித்துவந்துள்ள போதிலும் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் குறிப்பிடக்கூடிய அளவிற்கு அதிகரிக்கவில்லை. இதற்கு முக்கிய காரணமாக குடித்தொகைப் பெருக்கத்தினைக் குறிப்பிடலாம். 1956ம் ஆண்டில் பிறப்பு வீதம் 39.7 ஆக இருக்க இறப்பு

வீதம் 12.4 ஆக இருந்தது. ஆகவே இயற்கை அதிகரிப்பு 27-3 ஆகும். 1973ம் ஆண்டில் பி. இ. 27.8 ஆக அமைய 7.7 வீதமாக இறப்பு வீதம் இருந்தது. 1000 பேருக்கு இயற்கை அதிகரிப்பு 20.1 ஆகும். இக் குடித் தொகையில் 71% ஆனவர்கள் கிராமப்புறத்தவர்களாகவும் 18% ஆனோர் நகரப் பகுதியில் வாழ்பவராகவும் காணப்பட்டனர். இம் மூன்று மாறுபட்டவர்களிடையே வருமான வேறுபாட்டையும் காணக்கூடியதாகவும் இருக்கின்றது. நகரப் பகுதியில் மாத வருமானம் 453 ரூபாவாக இருக்க, கிராமத்தவரிடையே 264 ரூபாவாக அமைய பெருந்தோட்ட வாசிகளிடையில் 211 ரூபாவாக மட்டுமே அமைகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்விடத்து குடித்தொகை அதிகரிப்பிற்கேற்ப பொருளாதார அபிவிருத்தி ஏற்படாதவிடத்து வேலையில்லாப் பிரச்சினை உண்டாகியது தற்சமயம் வருடாவருடம் குடித்தொகை அதிகரிப்பு குறைந்துவரினும் முன்னதாகவே ஏற்பட்ட இவ்வதிகரிப்பு நிகழ்காலத்தில் இளம் சந்ததியினரை உருவாக்கியமையினால் வேலையில்லாதவர்களின் தொகை மேலும் அதிகரித்தது குறிப்பிடத்தக்கது. இலங்கையின் குடித்தொகையில் 45%—50% ஆனோர் உழைப்பை நலக்கக் கூடியவர்களாக உள்ளனர். 1971ம் ஆண்டில் இவர்களின் 15% ஆனவர்கள் அதாவது ஏறக்குறைய 5,50,000 பேர் வேலையற்றவர்களாகக் காணப்பட்டனர். இத் தொகை 1973ம் ஆண்டில் 17.4% ஆக உயர்வுற்றது. அதாவது 7,93,000 பேர் வேலையற்றவர்களாகக் காணப்பட்டனர். இலங்கையின் பொருளாதார நிலையில் இப்பிரச்சினை அதிகமுகிய இடத்தை வகிக்கின்றது. இவைகளுடன் கிராமப்புறத்தில் சுயதேவையைப் பூர்த்திசெய்து வரும் விவசாயிகளிடம் காலப்போக்கில் மறைமுக வேலையின்மையைத் தோற்றுவிக்கின்றது. இதனால் இவர்களிடையே காணப்படும் கீழுழைப்பு அவர்களின் பெருமளவில் பாதிப்பினை ஏற்படுத்தாத போதும் நாட்டு மக்களின் தலா வருமானத்தைக் கீழ் நிலைக்குக் கொண்டுவர உதவுகின்றது. இதனால் மக்களிடையே சேமிப்புக் குறைகின்றமையினால் முதலீடு குறைந்து உற்பத்தி குறைவதினால் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் குறைகின்றது. வாழ்க்கைத் தரக்குறைவினால் மீண்டும் தலா வருமானம் குறைந்து வறுமைச்சுற்றோட்டத்தினுள் மக்கள் தள்ளப்பட்டு வருகின்றனர். இன்றைய பொருளாதாரப் பிரச்சினையே எவ்வாறு இவ்வறுமைச்சுற்றோட்டத்தை ஒழிப்பதென்பதேயாகும்.

இலங்கையின் பொருளாதார நிலையைப் பாதிக்கும் அடுத்த பிரச்சினையாக இருந்து வருவது சென்மதி நிலுவைப் பிரச்சினையாகும். ஒரு குறிக்கப்பட்ட நாட்டிற்கும் ஏனைய நாடுகளுக்கு மிடையிலான ஏற்றுமதி இறக்குமதிகளையும் ஏனைய கொடுக்கல் வாங்கலையும் அவற்றால் உண்

பாகும் மீதியையும் கொடுக்குமதிகளையும் சித்தரித்துக் காட்டுவது சென்மதி நிலுவையாகும். ஏற்றுமதிகளை விட இறக்குமதிகள் அதிகரிக்கும் போது சென்மதி நிலுவையில் பாதகமான மீதி உண்டாகிறது. எமது மொத்த ஏற்றுமதியில் 90 வீதத்தைக் கைப்பற்றிய தேயிலை, இறப்பர், தெங்குப் பொருட்களான பாரம்பரியப் பொருட்கள். ஆனால் தற்சமயம் இவைகளின் ஏற்றுமதித் தொகை குறைந்துவருகிறது. 1971ம் ஆண்டில் மொத்த ஏற்றுமதியில் இம்மூன்றின் பங்கு 89% ஆகவும் 1972ம் ஆண்டில் 88% ஆகவும் 1973ம் ஆண்டில் 77% ஆகவும் 1974ம் ஆண்டில் 70% ஆகவும் குறைந்துள்ளது. இதேவேளையில் இன்றுவரை ஏற்றுமதியில் முதலிடம் பெறும் தேயிலை 1972ம் ஆண்டில் 58% மொத்த ஏற்றுமதியில் பிற நாடுகளுக்கே அனுப்பப்பட்டது. இத்தொகை 1973ம் ஆண்டில் 48% ஆகவும், 1974ம் ஆண்டில் 39% ஆகவும் குறைந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவைகளின் ஏற்றுமதியைக் குறைத்து புதிய ஏற்றுமதிப் பொருட்களின் உற்பத்தி அதிகரிக்கப்பட்டு இப்புதிய பொருட்களின் மூலம் கணிசமான அளவு அந்நியச் செலாவணியைப் பெறக்கூடியதாக இருந்தமையினால் பொருளாதார நிலையில் பெரும் பாதகமான விளைவை வேற்படுத்துமென நம்பலாம். இப்பொருளாதார வீழ்ச்சியிலிருந்து மீளும் நோக்குடன் இலங்கை அரசாங்கம் வெளிநாடுகளிடமிருந்து பண உதவியையும், பண்ட உதவியையும் பெறவேண்டிய நிலைமைக்குள்ளாகின்றது. இதன் விளைவாக கடந்த ஐந்தாண்டு காலப் பகுதியில் வெளிநின்ற வெளிநாட்டுக் கடன் ஏறக் குறைய இரு மடங்காகியதுடன் கடனைத் தீர்ப்பதற்கான கொடுப்பனவுகளும் கடனைத் தீர்க்க முடியாதபடி மிக உயர்ந்து காணப்பட்டது. வெளிநின்ற நீண்ட காலக் கடன் தொகையானது 1974 இல் ரூபா 29363 இலட்சத்திலிருந்து 1975 இல் ரூபா 37050 இலட்சமாக அதிகரித்தது இது 26.2 சதவீத அதிகரிப்பைக் காட்டுகின்றது. இவ்வதிகரிப்பானது பண்ட செயற்றிற்ற உதவிகளின் மூலம் ஏற்பட்ட பெருமளவு உள் வருகைகளினால் ஏற்பட்டதாகும். பண்ட உதவியாகவும் செயற்றிட்ட உதவியாகவும் 1975 இல் பெறப்பட்ட தொகைகள் முறையே ரூபா 4470 இலட்சமாகவும் ரூபா 2290 இலட்சமாகவும் காணப்பட்டது. இவை முறையே 1974 இன் மட்டங்களான ரூபா 3620 இலட்சம் ரூபா 1010 இலட்சம் ஆகியவற்றுடன் ஒப்பு நோக்கும்போது முறையே 23.48 சதவீத, 126.7 சதவீத அதிகரிப்பினைக் காட்டுகின்றன. இன்று இக் கடன் நிலைமை மேலும் மோசமடைவதற்கு பற்றுக்குறை (வரவு செலவுத் திட்டம்) அடிக்கோலி வருகின்றது. இந் நிலைமை மேன்மேலும் சென்மதி நிலுவையில் பாதிப்பை ஏற்படுத்திவருகின்றது.

ஏற்றுமதி இறக்குமதிகளின் இயல்பை வர்த்தக மாற்று வீதத்தின் மூலம் அறியலாம். ஒரு குறிப்பிட்ட நாடு எனைய நாடுகளுடன் வர்த்தகத்தை மேற்கொள்ளும்போது அதனுடைய ஓர் அலகு ஏற்றுமதி எத்தனை அலகு இறக்குமதிகளைப் பெற்றுக்கொள்ளும் என்பதே வர்த்தக மாற்று வீதம் எனப்படும், 1961ம் ஆண்டில் 136 ஆக இருந்த வர்த்தக மாற்று வீதம் 1976ம் ஆண்டின் நடு நிலைமையான 100 ஐ அடைந்த பின்னர் வருடாவருடம் குறைந்து செல்வதைக் காணலாம். இதைப் பின்வரும் அட்டவணை மூலம் தெளிவாக அறியலாம்.

1967	100	73 .. 65
1969	88	74 .. 58
1971	78	75 .. 46

1975ம் ஆண்டின் அந்நிய செலாவணியைப் பொறுத்தமட்டில் 100 அலகுகளை ஏற்றுமதி செய்யும்போது 46 அலகுகளை மட்டுமே இறக்குமதி செய்யக்கூடியதாக இருக்கின்றது. 1966ம் ஆண்டிலிருந்து வீழ்ச்சியடைந்து வரும் வர்த்தக மாற்று வீதம் 1975ம் ஆண்டில் மற்றய ஆண்டுகளில் அடையப் பெறாத மிகத் தாழ்ந்த மட்டம் இதுவேயாகும். ஏற்றுமதிக்குக் கிடைக்கும் குறைந்த விலைகளோடு தொடர்புபடுத்திப் பார்க்கும்போது இறக்குமதிகளுக்கான உயர்ந்த செலவுகளைச் சமாளிப்பதில் உயர்ந்த பொருளாதாரச் செலவை இது காட்டுகின்றது. சென்ற ஆண்டில் (1975) எல்லா ஏற்றுமதிகளுக்கான விலைப் புள்ளி 213 லிருந்து 199 ஆக அதாவது 6.6 சதவீதத்தால் வீழ்ச்சியடைந்த அதே நேரத்தில் இறக்குமதிகளுக்கான விலைப் புள்ளி 17 சதவீதத்தால் அதிகரித்தன. இந்நிலையில் அந்நிய செலாவணி பற்றுக்குறையாக இருக்கின்றது. ஆகவே இதிலிருந்து எமது இலங்கையின் பொருளாதார நிலை எவ்வளவு ஒரு குறைந்த நிலைக்கு உந்தப்படுகிறது என்பதை அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது. எமக்கு வேண்டிய கைத்தொழில் மூலம் பொருட்களையும் அத்தியாவசிய உணவுப் பொருட்களையும் இறக்குமதி செய்கின்றோம். எனினும் கைத்தொழில் மூலப் பொருட்களைவிட நுகர்ச்சிப் புதிய ஏற்றுமதிப் பொருட்களின் உற்பத்திக்கு அரசாங்கம் கூடிய அக்கறைகாட்டியது. புதிய ஏற்றுமதிப் பொருட்களில் முதலிடம் பெறுவது இரத்தினக்கல். 1974ம் ஆண்டில் 10.95 கோடி ரூபா அந்நியச் செலாவணியை ஈட்டிக்கொடுத்தது. ஆனால் 1973ம் ஆண்டுடன் ஒப்பிடுகையில் இது 3.13 கோடி ரூபா குறைவானதாகும். எனினும் 1975ம் ஆண்டில் இதன் ஏற்றுமதியால் பெற்ற வருமானம் 17.02 கோடி ரூபாவாகும். இதைவிட அண்மையில் விஸ்கோத்துகள், தகரத்தில் அடைக்கப்பட்ட அல்லது போத்தல்களில் அடைக்கப்பட்ட பழங்கள், பழச்சாறு, புடவைகள் மற்றும் அணியும் ஆடைகள், ஓடு

கள் என்பன ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன. இவ்வாறு ஏற்றுமதி செய்யப்படும் பொருட்களின் மூலமே எமக்கு வேண்டிய இறக்குமதிப் பொருட்களைப் பெற்றுக் கொள்கிறோம். நாட்டுக்குத் தேவையான குறைந்த பட்ச இறக்குமதியைப் பெறியலாத நிலையில் அந்நிய செலாவணிப் பிரச்சினை தோன்றுகின்றது எனக் கூறலாம். இலங்கையின் பொருளாதார நிலையில் இவ் அந்நியச் செலாவணிப் பிரச்சினையும் பெரும் பங்கெடுத்துக்கொள்கின்றது. எமது பாரம்பரிய ஏற்றுமதிமூலம் 1960—62ம் ஆண்டுகளில் கிடைத்த அந்நியச் செலாவணியை 1970—72இல் பெற முடியாமல் போயிற்று. ஏற்றுமதித் தொகை அதிகரித்த போதும் அதன் வருமானம் குறைந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. 1960—62இல் தேயிலை, ரப்பர் என்பவற்றின் ஏற்றுமதித் தொகை 63.4 கோடி இறத்தலாகும். அதனால் கிடைத்த வருமானம் 37.6 கோடி அமெரிக்க டொலராகும். 1970—72ல் இவ்விரு பொருட்களின் ஏற்றுமதி 81.4 கோடி இறத்தலாகும். இதனால் கிடைத்த வருமானம் 32.4 கோடி அமெரிக்க டொலராகவும் மட்டுமேயிருந்தது. அனுப்பப்பட்ட தொகை அதிகமாக்கப்படும் கிடைத்த வருமானம் குறைவாக இருந்தமையை அறியலாம். எமது நாட்டின் இறக்குமதி களைப் பொறுத்தமட்டில் அரிசி+சீனி+மா ஆகிய மூன்று பொருட்களும் தொடர்ந்தும் மொத்த இறக்குமதியில் ஏறக் குறைய 40% ஆக இருந்து வருகின்றன. (1974ம் ஆண்டு மொத்த இறக்குமதிக்குவாக செலவழிக்கப்பட்டமை 45540 இலட்சம் ரூபாவாகும். இத் தொகை 1973ம் ஆண்டைவிட 67.7% அதிகரிப்பைக் காட்டுகின்றன.) அரிசி+சீனி+மா என்பவற்றுக்கென 1974ம் ஆண்டு 19,660 இலட்சம் ரூபா செலவு செய்யப்பட்டது. இத்தொகையை 1973ம் ஆண்டின் ஒப்பிடுகையில் 76.5% அதிகரிப்பைக் காட்டுகின்றது. அரிசியின் இறக்குமதியை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டால் 1973ம் ஆண்டில் 297 ஆயிரம் தொன்களுடன் ஒப்பிடுகையில் 1974ம் ஆண்டில் 41 ஆயிரம் தொன்கள் குறைவாகவே இறக்குமதி செய்யப்பட்டது. எனினும் இதற்கான செலவு 147.8 சதவீதத்தால் அதிகரிப்பைக் காட்டியது. 1974ம் ஆண்டுடன் ஒப்பிடும்போது 1975ல் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட அரிசியின் தொகை 57 சதவீதத்தால் அதிகரிப்பைக் காட்டியுள்ள பொழுதும் இறக்குமதி விலையில் 1974 ஆம் ஆண்டைப் போலன்றி சிறிதளவு குறைந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. மாவின் இறக்குமதியின் அளவு 1973ம் ஆண்டுடன் ஒப்பிடுகையில் 1974 இல் 21.5 சதவீத அதிகரிப்பைக் காட்டுகின்றது. அதாவது 1974 ஆம் ஆண்டில் 442 ஆயிரம் தொன்கள் இறக்குமதி செய்யப்பட்டது. 1975ம் ஆண்டிலும் தொடர்ந்து இவ்வகி

இறக்குமதி இருந்தமையினால் மாவின் பெறுமதி 1974ல் ரூபா 8560 இலட்சத்திலிருந்து 1975ல் ரூபா 10,020 இலட்சமாக உச்சமட்டத்தை அடைந்தது. சீனியின் இறக்குமதி மட்டும் 1974 இல் 77.9% இறக்குமதி 1973ம் ஆண்டைவிட குறைக்கப்பட்டது. ஆகவே சில பொருட்களின் இறக்குமதித் தொகை குறைக்கப்பட்டும் அவற்றின் இறக்குமதிச் செலவு அதிகரித்தமை வெளிநாட்டில் ஏற்பட்ட பணவீக்கத்தினை தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இதற்கு மற்றொரு சிறந்த உதாரணமாக அமைவது பெற்றோலியம் பொருட்கள். ஆகவே இந்நிலைமை இலங்கையின் பொருட்களுக்கென எமது தேசிய வருமானத்தில் 88% செலவு செய்யப்படும், அதே வேலையில் முதலீட்டுக் கென 12% மட்டுமே செலவு செய்யப்பட்டு வருகின்றது. இதனால் உடனடியாக கைத்தொழில் பேட்டைகளை உருவாக்க முடியாதிருக்கின்றது.

ஆகவே இவ்வாறு இலங்கையின் பொருளாதார நிலை அமைகின்றது. இப் பொருளாதார நிலையை மேற்கண்ட பிரச்சினைகள் நிர்ணயித்து வருகின்றன. சனத்தொகைப் பிரச்சினை, வேலையில்லாப் பிரச்சினை, சென்மதி நிலுவைப் பிரச்சினை, அந்நிய செலாவணிப் பிரச்சினை போன்ற பிரச்சினைகளை நீக்கவும், பற்றுக்குறை வரவு செலவுத் திட்டத்தை நீக்கவும் தற்சமயம் இலங்கை அரசாங்கம் சோசலிசப் பாதையைப் பின்பற்றி தீர்வு காண முடியுமென்னும் நோக்கத்துடன் திட்டமிடப்பட்ட அமைப்புக்களை உருவாக்குகின்றது. நீண்ட காலத் திட்டங்கள் வெற்றியளிக்கத் தவறியமையால் குறுகிய காலத் திட்டங்கள் அமுலாக்க அரசாங்கம் முனைவது குறிப்பிடத்தக்கது. தற்போது விவசாயத்துறை மாற்றங்கள் கைத்தொழில் தொடர்பாக அரசாங்கம் எடுத்துவரும் முயற்சிகள் வரவேற்கத்தக்கவையாக அமைகின்றன. எனினும் இலங்கையின் பொருளாதாரத்தில் அடிப்படை மாற்றம் ஏற்படுத்தல் அவசியம். இதே சமயம் மக்கள் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து சாதிமத வேறுபாடுகளை மறந்து செயற்படுவார்களாயின் இலங்கையின் பொருளாதார நிலைமையை நிர்ணயிக்கும் பிரச்சினையைத் தீர்த்து நாட்டுமக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்து சமூகப் பொருளாதாரச் செழிப்பு ஏற்படுமென நம்பலாம். இதற்கு பொருளாதார ரீதியான அடிப்படை மாற்றம் ஏற்பட வேண்டும்.

இக் கட்டுரையை எழுத உதவிய நூல்கள்:-

1. கிராமிய அபிவிருத்தி
 2. மத்திய வங்கியின் ஆண்டறிக்கை 1974, 1975.
- விசாகசுந்தரம் அருளானந்தம்
வகுப்பு 12 A.

வெள்ளிவிழாவாண்டு இல்லங்களுக்கிடையிலான கட்டுரைப் போட்டியில் முதலிடம்பெற்ற கட்டுரைகள்

பாலர் பிவு

மகாத்மா காந்தி

இம் மாநிலத்தில் காலத்துக்குக் காலம் தோன்றி மறையும் பெரியோர்களின் தொகை எண்ணிலடங்காது. இத்தகைய பெரியோர்களில் ஒருவராய் இன்றும் என்றும் உலகம் போற்றும் உத்தமராய் விளங்கிய வீரரோ காந்தியடிகள், இவர் இந்தியாவிலேயுள்ள போர்பந்தர் என்னும் ஊரிலே புடலிபாய்க்கும் கரம்சந்துக்கும் புத்திரராய் 1869ஆம் ஆண்டு ஐப்பசி இரண்டாந்திகதி அவதரித்தார். இவரது முழுப்பெயர் மோகன்தாஸ் கரம் சந்த் காந்தி. இவரின் தந்தை ஒரு தீரர், சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிப்பவர். தாயோ ஒரு பெரிய பக்கை, சிறு பிராயத்தில் தானே இவரது பெற்றோரின் அரும் பெருங்குணங்களான தெய்வபக்தி, அகிம்சை, நேர்மை, அன்பு, உண்மையாகியனயாவும் இவரிடத்துக் காணப்பட்டன. ஒருமுறை மோகன்தாஸ் கல்வி பயின்ற பாடசாலைக்கு ஆங்கிலேயக் கல்விப் பரிசோதகர் ஒருவர் விஜயம் செய்தார். அவர் மோகன்தாசின் வகுப்புக்குச் சென்று ஏதோ எழுதும்படி பணித்தார். மோகன்தாசுக்கு எழுதத் தெரியவில்லை. இதை அவதானித்த வகுப்பாசிரியர் கல்விப் பரிசோதகருக்கு மறைவாக நின்று அடுத்தவனைப் பார்த்தெழுதும்படி கூறினார். முடியாதெனப் பதிலளித்தார் மோகன்தாஸ். கல்விப் பரிசோதகர் வகுப்பை விட்டு வேளியேறியதும் வகுப்பாசிரியர் மோகன்தாசைப் பார்த்து “அசடு மற்றவர்கள் எல்லாம் சரியாக எழுதினார்கள்” என்று கோபித்தார். “நான் ஏமாற்றமாட்டேன்” என்று அச்சமின்றிப் பதிலளித்து உண்மையின் உயர்வைக் காட்டினார் காந்தி.

மோகன் தாசுக்கு 13ஆம் பிராயத்தில் கஸ்தூரிபாய் என்னும் பெண்ணுக்குத் திருமணம் நடந்தது. இளமைப் பருவத்திலே அரிச்சந்திரன் என்னும் நாடகத்தைப் பார்த்து உண்மையே பேசுவதென உறுதி பூண்டார். இனிப்பு மிகு கனியில் பூழு இருப்பதுபோல் இத்தனை பெருந்தன்மைகளைத் தன்னுள் அடக்கிய காந்தி

திக்கும் ஒரு குறைபாடு இருக்கத்தான் செய்தது. பலசாலிகளைக் கண்டால் இவருக்குப் பொருமை ஏற்பட்டுவிடும். இவரது மதக் கொள்கைப்படி இவரது வீட்டில் புலால் சமைப்பதில்லை. ஒரு நாள் இவரது வகுப்பிற் படிக்கும் மாணவனொருவன் புலால் உண்பதாற்றான் தான் பலசாலியாய் இருப்பதாக இவரிடம் கூறினான். இதை நம்பிய காந்தி புலால் உண்டார். தனது மதத்திற்கு மாறாகச் செய்த தவறுதலை நினைந்து மனம் நொந்தார். இதே போன்று வேறொரு சந்தர்ப்பத்திலும் தன் பெற்றோரின் அனுமதியின்றி ஒரு குற்றம் செய்து விட்டார். தன் சகோதரன் பட்ட கடன் கொடுப்பதற்காகத் தன் கையிலணிந்திருந்த தங்கக் காப்பில் ஒரு துண்டை வெட்டிக் கொடுத்துக் கடனைத் தீர்க்கச் செய்தார். பொய்மை மோகன்தாளை உறுத்தியது. நடந்தவற்றை ஒளிக்காது தந்தையிடம் தெரிவித்தார். மோகன்தாஸ் சிரவணன் என்ற இளைஞனின் கதையைப் படித்தார். அதன் பயனால் தன் பெற்றோரில் அதிக பக்தி கொண்டிருந்தார். படுக்கையில் இருந்த தந்தைக்கு அதிக சிரத்தை யுடன் பணி புரிந்தார். இவர் தன் பதினாறு வது வயதில் தந்தையை இழந்தார். தந்தையின் ஸ்தானத்தைப் பெறுவதற்குப் பள்ளிப் படிப்பை முடித்துக் கொண்டு இங்கிலாந்து சென்று மேற்படிப்புப் படிக்கும்படி குடும்ப நண்பர் ஒருவர் இவரிடம் கூறினார். இதைத் தன் தாயிடம் தெரிவித்து இதற்கான அனுமதியைக் கேட்டார். இங்கிலாந்து சென்றால் கேட்டுப்போய் விடுவாரென்று தாய் அச்சம் கொண்டார். ஆனால் காந்தி தன் தாய்க்கு ‘மது, மாது, மாமிசம் ஆகிய மூன்றும் தொடராமல்’ என் வாக்குறுதியளித்து லண்டன் சென்றார். தன் தாய்க்குக்கொடுத்த வாக்குறுதியைப் பேணி மிகவும் எளிமையுடனும் கட்டுப்பாடுடனும் சீவித்துப் பரிஸ்ட்ராகத் தாயகம் திரும்பினார். பிற்காலத்தில் பக்கவர் ஒருவரால் சுடப்பட்டு மரணமானார்.

ஹோ. எ. புவனேஸ்வரன்
நாகலிங்க இல்லம்

கடற்கரைக் காட்சி

அன்று வழக்கம் போல் மாலை ஐந்து மணி யளவில் காற்றுட உலாவிவிட்டு வருவதற்காகத் தம்பியுடன் கடற்கரைக்குச் சென்றேன். கடற்கரையை நெருங்கிக்கொண்டிருந்த என் கண்களுக்குக் கடற்கரைக் காட்சி குளிர்ச்சியூட்டியது. காற்றுப்பலமாக வீசியதன் பயனாகக் கடற்கரையை அண்டியுள்ள பகுதிகளில் இருக்கும் தென்னை மரங்கள் பேயாட்டம் ஆடின. கண்ணுக்குக் குளிர்ச்சியளித்த கடற்கரை காற்று வீசியதால் தேகத்துக்கும் குளிர்ச்சியைத் தந்தது. சிறுவர்கள் பறக்க விட்டுக்கொண்டிருந்த பட்டங்களும் உயரத்தில் ஆடிக்கொண்டிருந்தன. சிறுவர்களின் மகிழ்ச்சிக் கூக்குரலுடன் கடல் அலைமீன் ஓசை காதினுள் பாய்ந்தது.

தம்பியையழைத்துக்கொண்டு ஒரு பாராங்கல்லின் மேல் அமர்ந்து கடற்கரைக் காட்சியை ரசிக்கத் தொடங்கினேன். சூரியன் வர்ணஜாலங்களுடன் கடலினுள் இறங்குவதற்குத் தயாராக நிற்பது போன்றிருந்தது, சூரியன் மறையும் காட்சி. நண்டுகள் ஒன்றையொன்று துரத்திப் பிடித்தபடி கடற்கரை மணலில் ஓடி விளையாடுவதைப் பார்க்கும்போது ஓடிப்பிடித்து விளையாடும் சிறுவர்கள் நினைவுக்கு வந்தனர். கடற்கரையில் ஜன நடமாட்டம் அதிகமாக இல்லாததால் எனது ரசனைக்கு இடையூறு இருக்கவில்லை. தம்பி மற்றச் சிறுவர்களோடு விளையாடப் போய் விட்டான். கல்லிலிருந்து எழுந்து கரையோரமாக நடக்கத் தொடங்கினேன். மீனவரின் குடிசைகள் நிறைந்திருந்தன. மீனைச் சிறுவர்கள் மணலில் சிப்பி பொறுக்கி விளையாடியபடி சண்டை போட்டுக்கொண்டது வேடிக்கையாக விருந்தது.

அவர்களின் தாய்மார் குடிசையிலிருந்தபடி அவர்களைக் கூக்குரலிட்டழைத்து அவர்களுக்குக் கேட்கவில்லை போலும். கரையில் ஐந்தாறு மீன்பிடித் தோணிகளும் படகுகளமிருந்தன. சிறிது நேரத்துக்கு முன் கரையில் வந்து நின்ற

தோணியிலிருந்து இறங்கிய சிலர் வலையை ஒரு கையில் தூக்கியபடியும் மீன் கூடையை மற்றக் கையிலே பிடித்தபடியும் குடிசை நோக்கி நடந்து கொண்டிருந்தனர். சிறுவர்கள் சந்தோச மிகுதியாலே கூக்குரலிட்டபடி சிப்பி பொறுக்குவதை மறந்து அவர்கள் பின்னால் ஓடத்தொடங்கினர். மீன்வாடை என் மூக்கைக் கையினால் மூடச்செய்தது.

கடற்கரையோரத்திலே தூண்டிலைக்கொண்டு பொழுது போக்கிற்காக மீன் பிடிக்க வந்தவர்களைவிட வயிற்றுப் பிழைப்புக்காகத் தம்பவேறு கடமைகளைச் செய்ய மறந்து தூண்டில் போட்டு மீன் பிடிப்பவர்கள் அதிகமாக இருந்தனர். தங்களது தூண்டிலில் சிக்கிய மீன்களை மகிழ்ச்சியோடு தங்களது கூடைகளிற் போட்டுக் கொண்டிருந்தனர்.

மீன்பிடிக்கப் புறப்படத் தயாராக இருந்த மீனவர்கள் வள்ளத்தை 'எல எலே எலோலோ' எனக் கூக்குரலிட்டபடி கடலுக்குள் தள்ளிச் சென்றனர். அவர்களது மீனைவிமர்களும் பிள்ளைகளும் இக்காட்சியைக் குடிசை வாயிலில் நின்று பார்த்தபடி அவர்களுக்கருவிடை கொடுத்தனுப்பினர்.

தற்செயலாக மணிக் கூட்டைப் பார்த்த எனக்கு நேரம் மாலை ஆறு மணியாகிவிட்டதைக் கடிகார முட்டைகள் உணர்த்தின. தம்பியையழைத்துக்கொண்டு கடலில் கால் எழுவிவிட்டு கரைக்குத் திரும்பினேன். இன்னும் சிறிது நேரத்தில் மேகம் கருமையாகிவிடும் என்பது நிச்சயம். கடற்கரைக் காட்சியைப் பார்த்தபடியே சென்ற என் கண்களுக்குத் தாமழப்புச் செடிகள் கண்ணிற்பட்டன. தம்பியோடு வீடு நோக்கி நடந்தேன். திரும்பும்போது வானொலியில் நான் கேட்டிருந்த 'படகோட்டி' என்ற படத்தில் வரும் "கடல்மேல் பிறக்க வைத்தாய் கண்ணீரில் மிதக்க வைத்தாய்" என்ற பாடல் நினைவுக்கு வந்தது. என் வாய் அப்பாடலை முனுமுனுக்கத் தொடங்கியது.

M. இராஜேஸ்வரி
நாகலிங்க இல்லம்

மத்திய பிரிவு

நான் விரும்பும் பெரியார்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கப் பகுதியிலே, இந்து சமய மக்கள் தமது சமயம், தமது மொழி முதலியவற்றில் மிகவும் தாழ்நிலையடைந்திருந்த காலத்திலே, பண்பாட்டுத் துறையிலும் வீழ்ச்சியடைந்திருந்தனர். இவ்வீழ்ச்சியிலிருந்து தமிழ் மக்களைக் காப்பதற்காகவே ஆறுமுக நாவலர் அவதரித்தார்.

இவர் உயர்ந்த இத்து மதக் குடும்பத்திலே ஆயிரத்தெண்ணூற்று இருபத்திரண்டாமாண்டு மார்சுமாதம் பதினெட்டாந் திகதியில் அவதரித்தார். இவர் சிறு பிள்ளையாய் இருக்கும் காலத்தில் தமிழ் மக்கள், தமது பழக்க வழக்கங்களை அந்நிய சமயத்தாரிடம் பறிகொடுத்துக் கொண்டிருந்தனர். இவர் இச்சிறுவயதிலேயே சிவபிரானை வழிபட்டுச் சைவம் தழைத்தோங்கவேண்டினார்.

இவர் தமிழ் மக்களை அந்நிய மதப் பிடியிலிருந்து விடுவிப்பதற்குப் பல பிரசங்கங்களைச் செய்தனர். இவரது பிரசங்கங்களைக் கேட்பவர்கள் கேட்டுத் திருந்தும் வகையில் சிறப்பாகப் பிரசங்கமாரி பொழிந்தார். இதனால் முன்பு மதம் மாறிய சிலர் இவரின் பிரசங்கம் மூலம் இந்து மதக் கொள்கைகளை அறிந்து மீண்டுந் சைவராயினர்.

இவர் சைவப் பிள்ளைகளுக்காகப் பல சைவப் பாடசாலைகளையமைத்தார். இவர் அமைத்த பாடசாலைகளில் வண்ணார்பண்ணை சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலையும் ஒன்றாகும். இதே நேரத்தில் ஆங்கில மொழியும் தமிழ் மக்களுக்குக் கற்பிக்கவேண்டுமென்று எண்ணி ஆங்கிலப் பாடசாலையையும் அமைத்தார்.

இவர் தனக்கு ஊதியம் கிடைத்த ஆசிரியத் தொழிலையே விட்டு விலகிச் சமூகத்திற்கு அரும் பெருஞ் சேவை செய்தார். அக்காலத்தில் செய்யுள் நடையிலிருந்த மத நூல்களைக் கல்வியறிவில்லாத மக்களுக்கும் விளங்கும் வகையில் உரைநடையில் எழுதினார்.

இப்படியிருக்குங் காலத்தில் ஆங்கிலேயர் அச்சுயந்திரங்களை நிறுவித் தம் மத நூல்களை

எழுதி வெளியிட்டும், சைவ மதத்தைக் கண்டனம் செய்து துண்டுப் பிரசுரங்களை வெளியிட்டும் விநியோகித்தார்கள். இதைக் கண்டு மனம் குமுறிய நாவலர் தாமும் சென்னையிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் அச்சுக்கூடங்களை நிறுவி சைவ சமயத்தின் மகிமைகளைத் துண்டுப் பிரசுரங்களில் அச்சடித்து விநியோகித்தார்.

இவர் விவிலிய வேதத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தது மிகவும் பாராட்டத்தக்க விடயமாகும். இவர் தமிழ் மொழியை மட்டும் கற்றிருக்கவில்லை. ஆங்கில மொழியையும் சமஸ்கிருத மொழியையும் கற்றிருத்தார். இவர் பல சமூகத் தொண்டுகளையும் செய்தவர். 1877ஆம் ஆண்டில் மழைபெய்யாத காரணத்தால் நாட்டில் பஞ்சம் நிலவியபொழுது பஞ்சத்தால் வாடிய மக்களுக்கு அன்னம் கறி முதலியன கொடுத்துதவினார்.

இவரது காலத்தில் பாசையூர் கரையூர் முதலிய இடங்களில் கிறிஸ்தவ மக்களிடையே வாந்தி பேதி நோயுண்டானது. இந்நேரத்தில் மாவட்ட அதிகாரியான துவைனருக்கு நாவலர் இந்நோய் பற்றி அறிவித்து உதவிசெய்யும்படி வேண்டினார். துவைனர் இவ்வேண்டு கோட்டுச் செவிசாய்க்காதபடியால் கொழும்பில் இருந்து வந்த உயர் அதிகாரிகளிடம் அவரது செயலைக் கண்டித்துக் கூறினார். நாவலர் மத வேற்றுமை பாராட்டாது இச்செயலைச் செய்ததால் அவர் எவ்வளவு உயர்ந்த பண்புடையவரென்பது நாம் அறிய முடிகிறது. ஒருவர் தவறான வழியிற் சென்றால், அவரை நேரில் கண்டித்து நல்வழிப் படுத்துவது நாவலரியல்பு.

நாவலர் பெருமான் 1897ஆம் ஆண்டில் இவ்வுலக வாழ்க்கையை விட்டு இறைவனடி சேர்ந்தார். இவர் இறந்த செய்தியைக் கேட்ட யாழ் மாவட்ட அதிகாரியான துவைனர் தம் கச்சேரிக்கு வந்த வேலையாட்களை, 'இன்று நீங்கள் வேலை செய்யவேண்டாம். நாவலர் வீட்டுக்குச்செல்லுங்கள்' என்று கூறினார். நாவலர் பிறந்திலரேல் சைவசமயம் இருந்த இடம் தெரியாமல் மறைந்திருக்கும்.

வ. செல்வகுமார்

நாகலிங்க இல்லம்

மேற் பிரிவு

நான் படித்துச் சுவைத்த நூலொன்று

உலகிலே ஒருவன் தான் பெற்ற கல்வியறிவைப் பற்றிச் சொந்தமாகச் சிந்தனை செய்து, புதிய கருத்துக்களையும் புதிய ஆக்கங்களையும் படைக்காவிட்டால், அவனுக்குக் கல்வி வெறும் சுவையாகவேயிருக்கும். இது மெய்யானது; இது பொய்யானது. இது அழகானது; இது அழகற்றது, இது நன்மை பயப்பது; இது தீமை பயப்பது என்று பகுத்தறியும் ஆற்றலே சிந்தனையாற்றலாகும். அத்தகைய சிந்தனையாற்றல் மூலம் உருவாகிய சிறந்த நூலான 'அர்த்தமுள்ள இந்து மதம்' நான் படித்துச் சுவைத்த நூலொன்றாகும். இந் நூலைக் கவிஞர் கண்ணதாசன் சிறந்த கருத்துக்களோடு புதிய வசன நடையில் எழுதியிருப்பது பாராட்டுதலுக்குரியதாகும்.

ஒவ்வொரு அத்தியாயத்திலும் வரும் ஒவ்வொரு வரியையும் மிக்க கூர்ந்து எழுதி நூலின் தலைப்புக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கின்றார். 'பிறமதங்கள்' அங்காடி நாய்' 'குட்டித் தேவதைகள், போன்ற அத்தியாயங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. உலகத்தில் 'அவதரித்த ஒவ்வொரு மனிதனின் மனமும் எப்பொழுது எவ்வாறு செல்கிறது என்பதை 'அங்காடி நாய்' என்னும் அத்தியாயத்திலே அரும் பாடுபட்டு அருமையாக விளக்குகிறார். ஆன்மீகத் துறையில் ஈடுபட்டுள்ள ஒருவனுக்கு அவனுடைய மதம் எவ்வாறு அர்த்தமுள்ளதாகத் தெரிகிறது என்பதை ஒவ்வொரு அத்தியாயத்திலும் விளக்கியிருப்பது நூலின் தரத்தை மேலும் உயர்த்துகிறது.

"வீட்டின் உச்சிமுகட்டையடைய, ஏணி, மூங்கிற்படி, கயிறு இவற்றில் ஏதேனும் துணையாயிருப்பது போல பரம் பொருளையுடைய வேறு வேறு மார்க்கங்களை ஒவ்வொரு மதமும் கூறுகிறது" எனப் பிற மதங்களைத் தாழ்த்தாது பெருந்தன்மையோடு எழுதியிருப்பது இன்னுமொரு சிறப்பாகும்.

"நீ வீட்டுக்கு எஜமானன். உன் மனைவிக்கு கணவன். உன் பிள்ளைக்குத் தந்தை. வேலைக் காரனுக்கு முதலாளி ஆனால் நீ ஒருவனே." என்று மதங்கள் பலவாறானும் பரம் பொரு

ளாகவிருக்கும் இறைவன் ஒருவனே என மதங்களனைத்தையும் ஒன்றாக இணைத்து எழுதியிருப்பது நூலை வாசிக்க மேலும் தூண்டுகிறது. அதுவே அந் நூலுக்குள்ள தனிப் பெருமையாகும்.

"ஆணவம் பிடித்துள்ள எவனுக்குமே முன்னே முடிவதில்லை. அது அவனுக்குள்ள ஒரு தடைக்கல்லாகும். அதனால் அவனுக்கு லாபமோ வெற்றியோ கிடைப்பதில்லை." என 'ஆணவம்' எனும் அத்தியாயத்தில் கூறும் அவர், மகா பாரதத்திலும் துரியோதனனுக்கிருந்த ஆணவத்தை ஒரு சிறு சம்பவம் மூலம் சுட்டிக் காட்டுகிறார். இதே போன்று தான் எடுத்துக்கொண்ட ஒவ்வொரு அத்தியாயத்திற்குமான விடயத்தை ஒரு சில கதைகள் மூலமாகவும், ஒரு சில உண்மைச் சம்பவங்கள் மூலமாகவும் உதாரணங்கள் காட்டி நூலுக்கு மேலும் மெருகூட்டுகிறார்.

உலகில் பிறக்கும் ஒவ்வொருவருக்கும் அன்றையச் சமுதாய சூழ்நிலையில் மனைவி, தாய், நண்பன் ஆகியோர் எவ்வாறிருக்க வேண்டும் என்பதை, 'நல்ல நண்பன், 'நல்ல மனைவி' 'தாய்—ஒரு விளக்கம்' போன்ற அத்தியாயங்களில் வரலாற்று உண்மைகள் மூலம் விளக்கியிருப்பது மற்றுமொரு சிறப்பாகும். ஒவ்வொரு வரியையும் மிகவும் சிரமப்பட்டு எழுதியிருப்பதை நூலில் எந்த வொரு பாகத்திலும் விளக்காமலிருப்பது அவருக்கேயுரிய ஒரு தனிச் சிறப்பாகும்.

ஒருவனுக்கு 'இந்து மதம்' என்பது அவனுடைய வாழ்க்கையோடு எவ்வாறு ஒட்டிச் செல்கிறது என்பதை இராமாயணம், சத்தியவான்—சாவித்திரி, சிலப்பதிகரம் போன்ற இலக்கிய நூல்களின் துணைகொண்டு அருமையாக விளக்குகிறார்.

பொருத்தமான தலைப்பு, தலைப்புக்கேற்ற சிறந்த விடயங்கள், விடயங்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் சிறந்த உதாரணங்கள். உதாரணங்கள் அனைத்திலும் அருமையான கருத்துக்கள், இவை அனைத்தும் நூலில் தெய்வீக மணம் கமழச் செய்கின்றன. ஒவ்வொரு அத்தியாயத்திலும் நூலின் தலைப்பை வலியுறுத்துவது இவர் சிறந்த கட்டுரையாசிரியர் என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது.

மிகாந்தா

12-C

Milestones of Progress

First entry in the Log Book

After Puja at the Sithy-Vinayagar Temple
Bambalaphy, Pillayar Padasalai was
inaugurated this morning at 9.50 AM in
the presence of a large number of Parent
& members of the Union Educational
Society by the admission of pupils
to the various classes numbering 48.

Temple Madam

P. Rajaluarai
12 Feb 19

Second Entry

After Puja at ~~Sannangal~~ ~~Vinnayag~~
Temple. Bambalapitiya
Colombo Hindu College was
inaugurated this morning at 8.30 AM
with a sunnyahanam ceremony in
the College Hall in the presence
of 90 students, parents of students
and members of the Hindu Education
Society. The P. Udayar Padabala
inaugurated on 12th Feb this year
remains the Primary Department
of the Colombo Hindu College

at Temporary Hall.
Colombo Hindu College
Bambalapitiya

A. Udayanathan
April 18th, 1951.

His Excellency The President writes

I had the pleasure of visiting the Colombo Hindu College today for the first time to participate in the Founders' Day Meeting and to declare open the "Sivakami Hall". I was greatly impressed with the enthusiasm shown by the staff and students to celebrate in a fitting manner the Silver Jubilee of the founding of the school. I hope that the various events they had organised in this connection would prove to be very successful.

I was happy to learn of the progress made by the school during the 25 years of its existence. With the unstinted loyalty of the teachers and the co-operation of the Parent-Teacher Association, I am confident that the school will make even greater progress in the years to follow.

I wish the Colombo Hindu College every success both in the academic field and in all its extra-curricular activities.

of position
President of Sri Lanka

First entry in the Second LogBook

Friday 6 August 1976. I visited the school today after a considerable length of time. Since its inception twenty five years ago the school has gone through several recesses. It is heartening to find that in this jubilee year a new spirit is animating the principal, staff, students and parents of the school. With this new spirit the school is bound to go from strength to strength. The improvements that have been made in the school in these 25 years are quite impressive and augurs well for the future.

J. G. Ganan

6.8.76

Hon. Chief Justice writes

My wife and I are here today as chief guests at the Annual Prize Giving - It was surprising to learn that the school is only 26 years old. The principal and staff must be congratulated on the fact that despite many adversities the school is flourishing today.

We wish him and his staff all success in their efforts to lift up the school to greater heights.

9th July 1977

J. G. Ganan
Chief Justice

EDITORIAL

The publication of a Jubilee Number does give a sense of satisfaction and achievement, for it covers a period of years in retrospect. However, we have to apologize for the belated appearance of this Jubilee Number. Several factors contributed towards this lapse — chief of which was that we wished to include our Prize Day reports and list of Prize Winners in our issue. Besides publishing a magazine can no longer be an annual feature, hence our aim was to cover as many events as possible — events connected with the Silver Jubilee.

Colombo Hindu College is now 25 years old. Compared to the many schools in the metropolis, which have completed over a century of existence, she is a mere toddler. Nevertheless the role she has played in the quarter century of her existence, and more so the role she plays today is as important as that of the longer established schools. She has developed sufficiently well, being a Super-Grade All Island School to take her place in the forefront, and to fulfil her role as an educational institution meant purely for Tamil speaking students. Although the Founders designed and equipped the school purely for secondary education, today there are classes from Grade 1 to Grade 12. Pupils study in ideal conditions-spacious, well-lit, well-ventilated, din-free-almost luxurious conditions one should say-when compared to the not too pleasant conditions which prevail in most schools-even some big ones. We are hopeful that the college has many more years of fruitful and dedicated service to the community.

During the past thirty years of Independent rule, Sri Lanka has had various governments mooting various ideas with regard to the country's educational policy. The satisfactory solution with regard to problems pertaining to education has still to be reached. Generally, it appears that the real and true aims of education have been overlooked. Education to earn a living has been the keynote of all the aims. Both parents and educationists tend towards thinking on these lines. This has resulted in the Science streams becoming more sought after, and the rate for the higher income earning professions continues. In Sri Lanka there is no going off the beaten track; this has resulted in a dearth of people seeking studies in journalism, library science, food technology, architecture, geology, teacher training for handicapped children etc. The child is generally not allowed to seek the profession he would like to pursue-that for which he is most suited. This also may be why that wholesome, integrated personality that should be the outcome of good learning has not been achieved. One hardly meets a student, who, if he happens to be learning science knows anything of literature, or for that matter simple facts of geography. Learning, to many a child has become a drudgery. If not for the examination he has to face at the end of his school career he would have abandoned this pursuit of knowledge. He is stuffed with the 'correct' knowledge which will equip him to sit the examination, which in turn will help him to get a job. This is a sad state of affairs-it is worse so now-for job orientation starts at the tender age of eleven or twelve. There is so much our youngsters miss today-the sheer joy one experiences in pursuing knowledge for the sake of knowledge itself. The new scheme of education ushered in with so much pomp and fanfare in 1972 has contributed to a great deal of chaos in the field of education. It does not seem to have had the desired effect-and one cannot but be reminded of the Emperor's New Clothes. Our desire is that haphazard changes should not take place in the future-that those who plan any system of education will bear in mind the fact that the present parlous state of the country is the price we have to pay for faulty planning. Let us therefore hope that day will soon dawn when educational planning will be done by eminent educationists whose vision and rich experience ought to help formulate a policy which will lead our students to sounder values and larger horizons.

THE COLOMBO HINDU COLLEGE

ITS ORIGIN AND DEVELOPMENT

From the Welcome Address delivered by the Hon. Mr. C. Nagalingam, Q. C. Senior Puisne Justice, President of the Hindu Educational Society on the occasion of the laying of the foundation stone for the Colombo Hindu College at Ratmalana by the then Minister for Transport and Works the Rt. Hon. Sir, John Kotalawela, Prime Minister of Ceylon.

As this is the first appearance of the Society before the general public, it may be in the fitness of things if I were to give you a brief summary of the genesis of the Society and of its career already crammed with notable achievements to its credit. Nor would it be out of place if I made a passing reference to its conception and the period of its gestation.

Form time to time for many years various people had toyed with the idea of establishing a Hindu educational institution in Colombo that would rank on a par with the other educational institutions in the metropolis, but for one reason or another no school materialized. I was myself approached for the first time about twenty years ago and invited to give to the idea a local habitation and a name. But I, who had been brought up in the midst of children belonging to other faiths and other creeds at the Royal College and who had practised at the Colombo Bar in the midst of friends belonging to other communities, saw no reason to accept the suggestion. In fact I vehemently opposed it and discouraged any attempt at setting up such an institution. It was easy to convince those holding the opposite view that it was much better that Hindu children should be brought up in a cosmopolitan atmosphere where they would be able to rub shoulders with their counter-parts belonging to other races and professing other religions and that such a course would be the very best method of training Hindu children to play their part in the life of the country and not segregate them into narrow channels of sectionalism whether it be of nationalism or racialism.

But as years rolled on, the topography of the country was suffering a change, and though it was hardly perceptible at first, yet during the last few years one could not fail to be struck by the great upheaval that had come over the educational terrain of the country. No Hindu child had previously been refused admission on the ground that he belonged to a faith which was not that of the management of the school to which admission was sought. But latterly, the principles underlying the admission of pupils had undergone such modifications that many a Hindu parent found himself in a serious predicament in trying to provide even elementary education for his child, so much so that matters came to such a pass that Hindu parents who with hat in hand interviewed principals of schools were bluntly asked the question. "Why do you not put up your own schools without worrying us". It then became quite apparent that the time was opportune to found a Hindu school to which Hindu children or rather their parents in their dire need could turn to, to satisfy their educational wants.

And so it was that the beginning of the year 1951 saw the formation of the Hindu Educational Society for the sole purpose of establishing a Hindu School, not in a spirit of competition or rivalry with any other institution but to supplement the task of these institutions and to take the overflow from them with which they were unable to cope.

Through the indefatigable efforts of Mr. Proctor Somasunderam, Senator Advocate S. Nadesan and Mr. Advocate V. A. Kandiah, the Society was able almost immediately to secure an acre of valuable land in the heart

of Colombo situated at Bambalapitiya. That land was placed at the disposal of the Society as a result of the magnificent generosity of Mr. Annamalai Mudaliyar, the Managing Director of the Madras Palayakat Co. and his co-directors, who are the trustees of the Shree Kadiravelauda Swamy Temple at First Cross Street and of the Manikya Pillakar Temple at Bambalapitiya. But for this great gesture on the part of Mr. Annamalai Mudaliyar, we should not be standing here today.

Within a few months of obtaining the land, a primary school was established, and hard on its heels came the secondary department, and the School was duly registered by the Department of Education. On an occasion such as this I cannot but pay a tribute to the various officers of the Education Department, particularly to Mr. Wijesinghe, Education Officer of the Western Province, Colonel Mendis and Mr. Satkunam, Deputy Directors, and to Dr. Howes, the Director himself, for the very prompt, sympathetic and satisfactory manner in which the problems affecting the School were handled by them. It would be a grave omission if I did not specifically refer to the encouragement given to us by Mr. L. J. de S. Seneviratne, the then Permanent Secretary of the Ministry, who was also a tower of strength to the management and on whom the management was able at all times to lean for support, and I desire to thank him publicly for all the assistance and advice which he gave us.

The School, though called the Colombo Hindu College, does not restrict admission to Hindu children only. It has thrown its portals wide open to every child of every community and of every faith, and in fact we at the moment, Buddhist, Muslim, Protestant and Roman Catholic children.

About the beginning of last year, with the rapid expansion of the School, it became quite clear that unless further buildings were put up not only would our secondary school suffer but any notion of providing collegiate instruction would have to be abandoned. In this quandary, two of our most energetic and enthusiastic members who have carved out successful business careers and made names for themselves, Mr. S. Mahadavan, the Managing Director of Mahadavans Ltd., and Mr. K. C. Thanga-

rajah, Managing Director of Ceylon and Foreign Trades Ltd., were commissioned by us to extricate us out of this dilemma. They very cheerfully undertook the task and without sparing any pains and devoting themselves wholeheartedly to the mission entrusted to them they scoured the suburbs of the City in an attempt to locate a suitable land that would satisfy our needs. So well, indeed, did they accomplish their task that at little or no cost to the Society they turned over to the Society thirty acres of this beautiful land which you see around you and on which you are at the moment seated. This land, needless to say, would be more than adequate and sufficient to establish on well planned modern lines all the necessary classrooms, laboratories playfields, gymnasium, swimming-pool, temple, hostel and residences for the principal and the staff and all other amenities, so as to make the institution a self-contained unit and a hive of educational activity. By this act of theirs Mr. Mahadavan and Mr. Thangarajah have placed the Hindu public deep in their debt which can never even in a small measure be repaid.

It was only a little over two months ago that the deeds in favour of the Society were executed and within this short space of time the Society had plans for the buildings prepared, and took steps to have the foundation laid.

The question then arose for decision as to the personage who should be invited to lay the foundation stone and the members with one voice and in no uncertain terms announced their determination to have Sir, John perform the task. Numerous considerations led to this resolution of theirs. One was that Sir John is the greatest landmark in this area—but that is not to say that he is not an equally great land mark in the rest of the country, for to be candid it will be difficult to find a great landmark, speaking both metaphorically and literally anywhere in the country than Sir John. He is, in fact, the greatest landmark of the twentieth century in this country. If you came by sea, you would find Sir John at the port of Colombo, if you came by air, you would find him at the Airport, if you did a journey by rail or road, whether towards the North, South, East or West, you would find standing sentinel on innumerable bridges. If you

went to Adam's Peak, you would find him there radiating illumination for miles around. Then, there is the fact no less worthy of consideration, that he is, so to speak, our next door neighbour, and according to the ordinary rules of social etiquette we are in duty bound to call on him. Indeed what is more, when in need of a pick-axe or a light, to whom could we run but to him.

But beyond these considerations, there is another which to my mind is the greatest of them all, and that is that it is an undeniable fact that he is possessed of a fairy touch, so much so that whatever project he may undertake, whether for Government or for himself, or may initiate on behalf of others, that project would speedily be completed, and completed successfully beyond all expectations. No question of lack of funds, material or men ever impaired the fulfilment of any of Sir John's schemes undertaken by him for his Ministry. It was therefore felt that if Sir John could be persuaded to lay the foundation stone for these buildings, that spirit of full-blooded animation with which he is endowed and which he exudes where ever he goes, would provide the necessary dynamic energy with which every other individual present here and participating in this function would be charged to give of his best till the task shouldered is satisfactorily performed.

I am therefore certain that the happy augury of Sir John having kindly and readily accepted our invitation and his presence here today to lay the foundation stone would work as the most potent talisman to ward off any difficulties and troubles that might otherwise beset our path.

The scheme that we are launching out today is expected to cost no less than three million rupees. The assets of the Society stand today at one million rupees. We have received generous support from all sections of the public, not merely Hindus, but Buddhists, Muslims and Christians alike. Three million rupees, it may be said, is a colossal sum of money. It is, however, not to be understood that we should be able either to collect or if collected to utilise, the entire sum either this week, this month, this year or even next year. It is a long term plan. Probably it

will take more years than we fondly visualise. At any rate it is the firm conviction and the cherished belief of some of the more optimistic spirits among us that in five years' time the building programme should be completed. That must remain a pious hope in the womb of the future till its accomplishment can be pointed out as an act finalised. But in the meantime it is the duty of every man, woman and child to contribute as much as one's purse would permit to the building fund, now that we have all the land that we want. No sum can be too small and no sum can be too great. But we make a special appeal to those who have been favoured by fortune with great wealth to devote a part of their wealth towards this great and noble undertaking.

It was not without a full sense of appreciation that ancients called both in Tamil and Sinhalese and also in Sanskrit, a school or college, *Vidyalayam* or *Vidyalyaya*. *Alayam* is a temple, so that they co-related a College or school to a temple, and it was a temple of learning as contrasted with a temple where God is worshipped. While there are temples of God both in the City of Colombo and in the suburbs, the Hindus do not have a first rate temple of learning. Giving to a temple of learning stands on the same footing as a gift to a Temple of God. It is therefore time that people temporarily suspended exerting much in the direction of putting up temples of Gods and concentrated all their might and main on the building of a structure where learning, knowledge and culture may be imparted to the Hindu young into whose hands they must inevitably entrust their great heritage. Temples of God will crumble and fall if there were no man and woman who had the knowledge and intellectual attainment to appreciate, understand and realise the reality behind the Temple of God, and that can never be achieved certainly not in the vast majority of cases, save by equipping and training one's mind, the foundation of which can only be laid in a temple of learning.

So, before I call upon Sir John to lay the foundation stone, to those assembled here I would say in words with which some of us at least are familiar. Arise, Awake and Stop not Giving till the Edifice is Complete.

HINDU EDUCATIONAL SOCIETY LTD.

COLOMBO.

1951

BOARD OF GOVERNORS

<i>President :</i>	Hon'ble Mr. C. Nagalingam, <i>Q.C.</i>
<i>Vice Presidents :</i>	Hon'ble Senator Sir Kanthiah Vaithianathan, <i>Kt.</i> Senator Peri Sundaram, <i>M.A., LL.B., (Cantab), Barrister-at-Law.</i>
<i>Secretary :</i>	S. Mahadavan, <i>Esq.,</i>
<i>Treasurer :</i>	K. Satchithananda, <i>Esq., B.Sc. (Lond.) A.C.A.</i>
<i>Members :</i>	S. Somasundaram, <i>Esq., O.B.E., J.P.</i> M. M. Kulasekaram, <i>Esq., B.Sc., (Lond.)</i> A. Ragunather, <i>Esq., B.Sc., (Eng.) A.M.I.E.E.</i>

Founder Members of the Hindu Educational Society Ltd. Colombo.

1. Hon'ble Mr. C. Nagalingam, *Q.C.*
2. Representative of the Trustees of the Sampang-koddu Pillaiyar Temple
3. K. Alvapillai *Esq. O.B.E., B.A. (Lond.), C.C.S.*
4. Dr. A. Kandiah, *A.R.C.S., D.I.C., Ph. D., D.S.C., A.I.C.*
5. M. M. Kulasekaram, *Esq., B.Sc., (Lond.)*
6. Dr. V. Nadarajah, *I.R.C.P. & S. (Edin.), L.R.F.P. & S. (Glas.)*
7. C. K. Ratnam, *Esq.,*
8. S. Sellamuttu, *Esq., O.B.E.*
9. Hon'ble Sir Kanthiah Vaithianathan, *Kt., C.B.E., C.C.S., B.Sc., (Lond.)*
10. M. S. Kandiah, *Esq.,*
11. S. Mahadavan, *Esq.,*
12. Senator Peri Sundaram, *M.A., LL.B. (Cantab), Bar-at-Law and Advocate*
13. Sankar Iyer Mahadevan, *Esq.,*
14. K. C. Thangarajah *Esq.,*
15. R. A. Nadesan, *Esq., O.B.E., J.P.*
16. S. Somasundaram, *Esq., O.B.E., J.P.*
17. Senator S. Nadesan, *Q.C. Advocate*
18. V. A. Kandiah, *Esq., B. Sc., (Lond.), Advocate*
19. A. Subramaniam, *Esq.,*
20. A. Ragunather, *Esq., B.Sc., (Eng.), A.M.I.E.E.,*
21. K. Satchithananda, *Esq., B.Sc., (Lond.), A.C.A.*
22. M. Vairamuttu, *Esq., J.P.*

INAUGURATION OF THE SILVER JUBILEE

WELCOME ADDRESS

Your Excellency Mrs. William Gopallawa, Reverend Swamiji, Founders of this institution, member of the N.S.A. parents, well wishers members of my staff, students past and present.

My first duty this evening is to extend to you all a very hearty welcome, your response to our invitation is most encouraging and we are indeed privileged to have you with us on this special occasion. Your Excellency, we are happy that our Silver Jubilee Celebrations should be inaugurated by none other than the highest in the land. The celebrations will go on till the 9th inst. and continue till February next year. With all the multifarious duties of State, and the heavy responsibilities of your high office, the fact that you have set aside everything else to be with us speaks for the concern and care you have for us. It is also fitting that Mrs... Gopallawa too should have so kindly accompanied His Excellency to be here with us. Your duties Madam, are no less arduous, for, fulfilling the role of being the first lady of the land is no easy task. We are convinced that true to the saying that there is a lady behind the success of every great man, you too have in your own way contributed to the success of His Excellency.

We are today twenty five years old. On the 12th of February the exact day on which the school was founded, we organised a Siva Pooja in keeping with Hindu tradition. Twenty five years is a very short period when compared with some schools which have celebrated their centenary and even their Ter Jubilee. Nevertheless, one must not lose sight of the unique role Colombo Hindu College has played in the quarter century of its existence. We are deeply grateful to the enthusiastic band of far sighted Tamils who established the Hindu Educational Society and ventured on this project of founding a school exclusively for Hindu children. The inestimable contribution made by these eminent men will be preserved for posterity and their memories cherished and enshrined in the hearts of generations of students who pass through this institution. We have therefore named the four houses after four of the original founders the late Mr. S. Mahadevan, the late Justice Nagalingam, the late Sir Kandiah Vaithianathan and Mr. S. Nadesan whom we are very fortunate to have with us here this evening. There are many others whose contribution was no less. A full account of it will find its place in the Souvenir to be published shortly. They launched a fund to collect money, and with commendable foresight planned out this spacious building with vast laboratory facilities exclusively for senior secondary education. Indeed it might surprise you to know that the present building is about a fourth of their original plan, which had to be abandoned due to reasons beyond their control. The school at Bambalapitiya was meant as a feeder school in much the same way as Royal Junior and St. Thomas preparatory schools function today. But the position has completely changed since. If our community jointly and severally does not take immediate steps to solve this problem, dispassionately, sensibly and with vision, the future of this institution will be bleak. I do not wish to dwell here on the chequered history of this College, its status today and the possibilities for the future. They will find their due place in my Prize Day report early next year.

I welcome the members of the families of the late founders and our Guest speakers who have so kindly consented to unveil the portraits of three of the founders and also speak on their contribution to this institution. But of the patron of the Parent Teacher Association and one of our founders, I would like to say a few words. Mr. Nadesan's role today is that of friend philosopher and guide to Hindu College. Much of what we have been able to achieve such as doing up this hall and building boundary walls would not have been possible, if not for the unstinted support he gave us right along. He has now collected funds to put up quarters for the principal. With all the challenges and obstacles that face this institution and the

Inauguration of the Silver Jubilee Celebrations 9th December '76

Chief Guest His Excellency the President being garlanded
by the Principal

The Principal introduces members of his staff to His Excellency

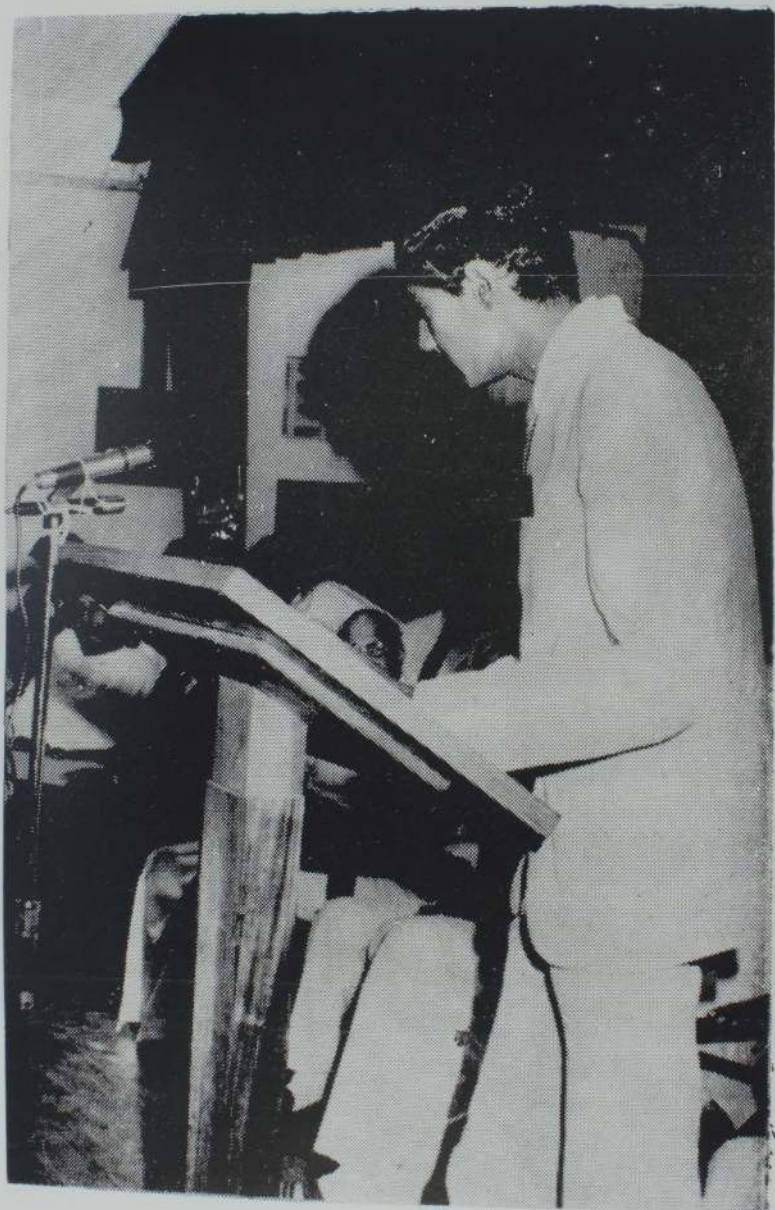
His Excellency lights the oil lamp and opens Sivakamy Hall

Mr. S. Nadesan Q. C. lights the lamp

Mr. K. B. Ratnayake, Minister of Transport and Sports lights the lamp

The Senior Prefect says "Thank You"

vicissitudes it has gone through, it has been its greatest fortune to have its destinies guided and shaped by him. I hope you will all bear with me for striking a personal note in my reference to him; for he has sustained me in my darkest hour of despair. I cannot over emphasise the deep indebtedness our community owes him. May the Lord Nataraja give him many more years of health and strength to enable him to carry on the noble work he is doing.

Before I conclude my address, let me submit to your thought the last sentence of the last administration report of the Board of Governors of the Hindu Educational Society written in 1954 by the late Mr. S. Mahadevan. He says: "Though we have done a great deal so far with very limited resources, the task ahead is of a colossal nature. Much more determination and courage on the part of the Hindu Public is needed for the fulfilment of the task, and the Board of Governors is not without hope that philanthropists will yet arise in our midst to give concrete form and shape to what has been characterised as the "Dream of Dreamers". Let us therefore, on this solemn occasion resolve to rededicate ourselves to the fulfilment of the lofty aims of the founding fathers to turn out men and women of strength of character, profound learning, astute wisdom and a deep sense of patriotism a consummation devoutly to be wished.

7th December '76

THANK YOU ALL.

K. Jeganathan
Principal

"Ignorance of All things is an evil neither terrible nor excessive, nor yet the greatest of all; but great cleverness and much learning, if they are accompanied by a bad training are a much greater misfortune."

PLATO.

The end of learning is to know God, and out of that knowledge to love him, and to imitate him, as we may the nearest, by possessing our souls of true virtue."

MILTON.

SPEECH BY THE CHIEF GUEST

His Excellency William Gopallawa,

(President of the Republic of Sri Lanka)

INAUGURATION OF SILVER JUBILEE—7th DECEMBER 1976

Principal, Colombo Hindu College,

Ministers of State,

Students of Colombo Hindu College, past and present :

Ladies and Gentlemen :

I thank you for inviting me and my wife to be your Chief Guests this evening. My wife regrets her inability to be present due to ill-health. This is my first visit to your school. I welcome this opportunity, more so as this happens to be the 25th anniversary of the founding of your school. I offer my hearty congratulations to the school and extend best wishes for its future.

The Principal has said in his report that 25 years is a short period in the life of a school, but it could also be the most crucial and difficult period for a school as much spadework has necessarily to be done in establishing a school, especially under the Colonial regime, English education was provided mainly by the various denominations as the State maintained only 2 or 3 schools. Different religious groups founded their own schools primarily to cater to the spiritual needs of children of their particular religion. There was inevitably some preferential treatment accorded in the admission of children of like denomination. The establishment of the Colombo Hindu College, I am told, had its genesis in that climate.

With the take-over of schools, barring a very few, by the Government from 1961 onwards, it can now be said that there is uniformity of education in Sri Lanka. However, denominational schools had their own individual characteristics, some of them very commendable, and these characteristics have survived in spite of the change-over in the management of schools. The Colombo Hindu College too has its distinctive characteristics and its students, most of whom profess Hinduism continue to have the benefits of the rich traditions of Hinduisim which is one of the oldest religions of the world.

I see from the Principal's Report that though the school was first established as a Tamil school to provide education for Hindu children who were shut out from other schools, its door were open to children of all faiths and to all communities. By providing a Sinhala stream in a Tamil school, the Colombo Hindu College had set a praiseworthy example of communal harmony.

It might be relevant here for me to place some emphasis on the need, at all levels, for creating an atmosphere of trust and confidence between the various communities, so that the progress and prosperity of the country may not be impeded by communal conflicts and discord. Perhaps the course of history had destined this country to be multi-racial and multi-lingual. The people of our country learned to live in harmony with one another for centuries. The process of evolution from a colony to an independent State, however, brought in its wake problems of race and language. The events of 1958 are a regrettable chapter in the annals of our history. It is only by the united efforts of all citizens that the country can reap the fruits of independence in full measure. A pre-requisite towards this end is amity and concord among all sections of the community. A school like yours has great possibilities in the achievement of this goal. The seeds of fraternity can be sown to good purpose in the fertile minds of the very young so that as they grow in years and reach maturity they would have developed a sense of unity in diversity. I am happy to find that your school has on its roll not only Tamil boys and girls but also Muslim children and that at inception there were Sinhalese students as well.

It is befitting that you should choose the Silver Jubilee year to remember the founders of the school by unveiling their portraits. The speakers who preceded me have already given us an account of the pioneering efforts of the founding fathers and their dedication to the cause of Hindu education. Many of them are no longer with us, but happily one of the original founders who had done yeoman' service is present here today. I refer to Mr. S. Nadesan whose indefatigable work had contributed immensely in making the dreams of the planners of the Colombo Hindu College come true. His services, his counsel, his talent, have all been readily available to the school. I understand that he has been responsible for the collection of over one lakh of rupees for this institution. He has been an ardent supporter and a tower of strength to the Colombo Hindu College. Thanks are also due to Mr Satchithananda and others who have been closely associated with the school. I am sure every one of you will join me in giving them their need of praise which they rightly deserve.

Although the original schemes of the planners had to be modified in the context of recent educational reforms, these splendid buildings bear ample testimony to their vision and foresight. I hope that notwithstanding the change of management of the Colombo Hindu College from the Hindu Educational Society to the Department of Education, the Parent - Teacher Association and the past pupils will continue to take as much interest as they have done in the past in the affairs of the school.

Ratmalana is a fast developing satellite town with an industrial bias. As the population of this area grows, more and more children will seek admission to schools in this vicinity and your present roll may perhaps double itself in the foreseeable future. This will place increasing demands on the school but I am confident that with the co-operation of past pupils and the Parent-Teacher Association, you will be well prepared to meet the needs of the times. If I may repeat what I said elsewhere recently, the knowledge, skills and attitudes that the educational system of the Republic of Sri Lanka seeks to foster in the young are those that are necessary for the development of the country and for ushering a just and equitable social order. An attempt is being made through the new educational reforms to extend the frontiers of education to the field of technology. Your school is more fortunately located than many others as several industrial factories are situated around this school, with opportunities available for practical training. Besides the vocational subjects you teach now, technical training which is job oriented can be usefully introduced into your curriculum of studies.

It is no secret that many of our professional men and administrators came from the North and are conspicuous even today in responsible positions. A number of them have made outstanding contributions in the field of science and in other spheres. I hope that your college in the Southern part of the island will also produce men and women of such calibre.

I observe that the celebrations you have commenced today will continue till February next year. I wish you all success in your activities and hope that in time to come your school will rank with the best schools in the country.

I thank you for the opportunity you have given me of coming here today and I hope that the Hall which I have opened will be of immense service to this institution.

May you enjoy the blessings and protection of the Gods.

The remedy for weakness is not brooding over weakness; but thinking of strength. Teach men of the strength that is already within them."

Speech of Mr. V. Manickavasagar,

(Retd. Judge of the Supreme Court)

Ladies and Gentlemen :

My first duty is to thank you, Mr. Principal, for inviting me to this function. I am indeed happy to participate, for this occasion recalls to our minds, and will continue to remind future generations, the contribution made by these gentlemen, whose portraits we are about to unveil in this hall, that they were benefactors of rare vision, the true architects of this Educational Institution, the need for which they foresaw, they contributed to this by their dedication, their advice and their munificence and thereby earned the gratitude of the nation whose youth this School seeks to serve.

I am particularly happy that to my lot has fallen the task of unveiling the portrait of Justice Nagalingam, a distinguished son of Sri Lanka. My knowledge and acquaintance of the Judge goes back to 1931 when I was called to the Bar. Nagalingam, at that time had been in active practice for several years. I believed he was admitted to the profession in the nineteen twenties. By the time I entered the Bar, he was securely established both as lawyer and Advocate and was one of the leaders in the original courts of Civil Jurisdiction; he had a large and lucrative business on the civil side. Justice Nagalingam had everything that a model advocate should possess—alertness, courtesy, an incisive and relevant mind and a persuasive voice. He pleaded the causes of all communities and had their confidence as a counsel who did his duty properly, without fear or favour. More than this he gained the confidence and respect of the Judges before whom he appeared for he possessed the ability to gauge the atmosphere of the Court in which he pleaded and adapted himself accordingly.

To an advocate of his eminence, laurels come easily and as a matter of course, if he was willing to accept them, and despite financial sacrifice he did accept. He occupied every position of honour and eminence in the legal world, having been recognised by His Majesty as King's Counsel, which in those times was a honour of rare distinction, he took in his stride the offer of District Judge of the special class, and functioned in Kandy and later in Colombo: nor was this stopping the honours that fell fast to his lot. In due time he was attorney general a coveted position and official leader of the Bar and thereafter Puisne Justice, he functioned as acting Chief Justice and on one occasion administered the Government of the island in the absence of the Governor General.

The office of Chief Justice alone eluded him; there is no question that he was the most suitable to hold that office: but other influences prevailed and this was denied him: sad to say it led to his resignation and the country lost, betimes, the services of a Judge wise and good.

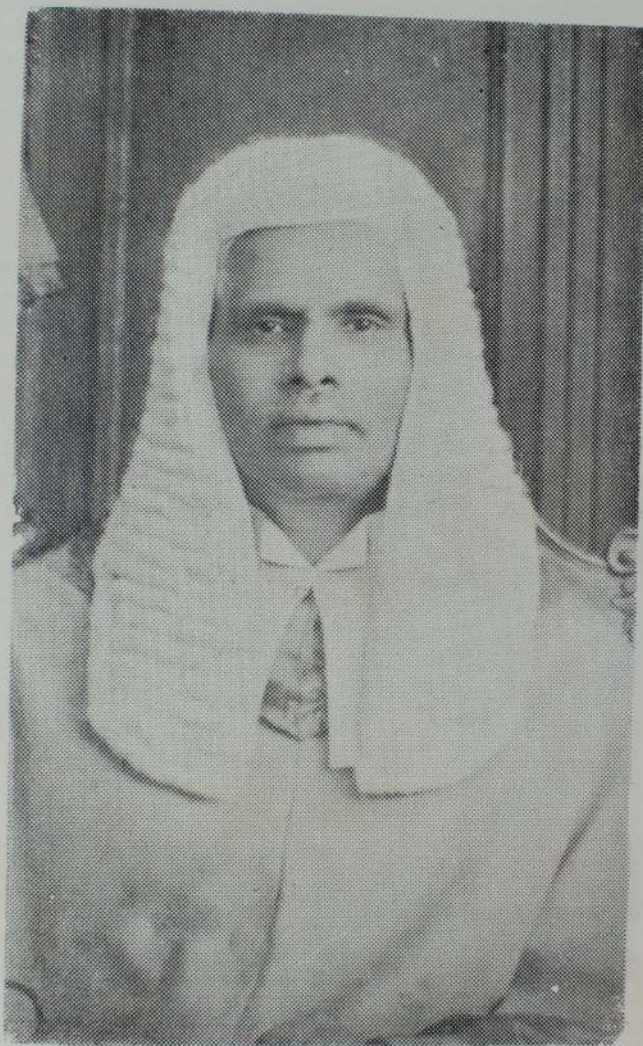
I must not forget to refer to his services to the State as Chairman of the Civil Courts Commission. By his report he re-organised and revitalised the procedure in the Courts of Civil Jurisdiction, by reason of his consideration and lengthy experience, there was none more fitted than him to perform this task and the State made use of him—but, alas, this report which eased the somewhat complicated procedure that was in existence since 1889 was never implemented even in part and indeed right now the novel procedure embodied in the administration of justice has caused confusion and expense and delay.

Justice Nagalingam's resignation from office of Senior Puisne Justice was in a way fortunate. Freed from trammels of official and professional life he dedicated his time to religious work, particularly in Urumpirai. His human qualities were revealed in 1958 when in the midst of communal crisis he brought succour and relief to countless sufferers. His services during these dark days will never be forgotten.

This Institute which today serves over a thousand boys and girls, with special emphasis on Hindu Culture and Religion, will always serve as an unperishable monument to Nagalingam and those who dedicated themselves to this noble and useful enterprise.

Let those who go through the portals of this School cultivate and follow these qualities which made Nagalingam, a loyal, useful and patriotic son of his motherland.

ILLUSTRIOUS FOUNDERS

Late Mr. C. Nagalingam Esqr.
(Formerly Acting Chief Justice)

Late Sir Kanthiah Vaithianathan
(Former Minister of Housing and Social Services)

Speech of Mr. C. Balasingham,

(Retired Permanent Secretary of the Ministry of Health)

Your Excellency, Rev. Swamiji, Distinguished Guests— Ladies and Gentlemen,

It gives me great pleasure to speak today on the late Sir Kanthiah Vaithianathan, who was one of the pioneer founders of this College. He is well known to the public and gratefully remembered as a very efficient Civil Servant who procured essential foodstuffs during the war and who organised and placed on a sound footing the Ministry of Defence and External Affairs when Ceylon achieved independence. During his last days he was associated with the restoration of Thiruketheesvaram and devoted his almost entire time to it. His contribution to Colombo Hindu College was no less important. He was in the Board of Management of the Hindu Educational Society from its inception as the cause of Hindu Education was close to his heart. Along with other leaders he realised the plight of Hindu boys who had to be educated in another religious environment as there was no Hindu School for them in Colombo. The task was not merely to start a School for Hindu Boys, but to raise it to the same level as leading Schools of other denominations not only to retain Hindu Children, but also to attract children of other denominations by the high quality of teaching. Modern education does not stop with the three Rs. and it seeks to give the student a wide based foundation in science and technology. For this kind of education laboratories and workshops are essential. During Sir Kanthiah's tenure of office as Chairman of the Management Committee science laboratories were expanded and the teaching of woodwork and motor mechanism was introduced. Sir Kanthiah realised that such teaching brings scientific principles from the realm of abstract theory and relates to daily life. Science becomes a living reality to the young student and he also learns to do things with his hands. Though he may not choose these as his vocation in life, he will be able to help himself by his practical ability of doing things. It teaches the student the dignity of labour and the error in looking down upon those who live by manual work. During Sir Kanthia's period as Chairman the playgrounds were also extended and developed. The ideal of training a full man in body and spirit was sought to be realised in this way. It is fitting that present and future students of Colombo Hindu College should remember and revere a great leader like Sir Kanthiah Vaithianathan who was an example to all as he shone in several spheres of life — public administrations, educational work and religious work — lived a full life and left the world as an example to others.

"My goal is friendship with the whole world, and I can combine the greatest love with the greatest opposition to do wrong.

MAHATMA GANDHI.

The edifice of truth can be built only by the bricks of non-violence. The philosophy of non-violence contends that the means we use must be as pure as the ends we seek."

Dr. MARTIN LUTHER KING.

Speech of Mr. V Sivasubramaniam,

(Rtd. Judge of the Supreme Court)

Your Excellency, Rev. Swamiji,
Distinguished Guests, Ladies and Gentlemen,

I consider it a great privilege to have been asked to participate in this function and to unveil the photograph of the late Subramaniam Mahadavan. It is most appropriate that his photograph should adorn these walls and serve as an inspiration to the students of this College for generations to come. When the history of this College comes to be written, the name of Mahadavan will be inscribed in letters of gold not only as one of the principal founders of this Institute but as one who unstintingly dedicated himself to its progress and welfare, almost to the day on which he breathed his last.

It had been my good fortune to be his classmate at the Jaffna Hindu College well over fifty years ago and from that time he had honoured me with his friendship although in life we had branched off in two different directions. Certain qualities distinguished Mahadavan throughout his life and were principally responsible for his outstanding success in the business sphere. First and foremost was his sterling character. A man of unimpeachable integrity and sincerity, he devoted himself whole-heartedly and un-remittingly to any task which he set himself. He was never dismayed by the immensity of any undertaking. Calm and unruffled under all circumstances, he maintained his equanimity both during the early days when he and his inseparable and lifelong friend Rajandram struggled hard against odds to find their feet in the commercial world, as well as during the latter period when both of them resigned supreme as commercial magnates in Colombo.

Having reached the pinnacle of success, he threw himself into a life of service to others. He showed his true greatness as a man when he decided to share the fruits of his success with his fellowmen. He became an active worker in many Hindu Societies and Institutions.

At a time when Hindu parents in Colombo were facing hardship and humiliation in their attempts to find places for their children in schools run by other religious denominations, and were often confronted with the taunt 'why don't you Hindus have a school of your own?', a small group of eminent Hindus took-up that challenge and founded the Hindu Educational Society with the object of establishing a Hindu College which would in time rank with the best in the country. To that group the Hindus of this country owe an eternal debt of gratitude. It is a matter of the greatest satisfaction that two of them are with us this evening—Mr. S. Nadesan Q.C. and Mr. K. C. Thangarajah. Mahadavan may be said to have been the king-pin of that project. He was the Secretary of that Society and continued to hold that office until his end. Apart from contributing lavishly out of his personal wealth, he laboured hard in various ways to ensure that the College that would be established would be one of which the Hindu Community could be proud of.

It was characteristic of Mahadavan that he never pushed himself to the fore-front. He never sought kudos or public acclaim for his work. He preferred to work from behind, self-effacingly. The establishment of his College was to him a dream come true.

Mahadavan gave freely of his wealth to help all charitable and educational causes. The Manipay Hindu College, the Kokuvil Hindu College and the Moolai Co-operative were among his principal beneficiaries. It may truly be said of him that no one ever appealed to him for assistance and went away disappointed. But he never let his left hand know what his right hand gave.

Though many years have passed since he left us, his memory remains fragrant and ever-green in the hearts of those who knew him. But to the present and future students of this College who would not have the privilege of knowing him, may this photograph serve as a symbol to inspire them to a life of usefulness to mankind and to impress on them that honesty, grit and determination will lead to success in life and that true greatness lies in service to one's fellow-men.

I have much pleasure in unveiling Mahadavan's photograph.

Late Mr. S. Mahadevan
(*Business Magnate & Philanthropist*)

Mr. S. Nadesan, Q. C.

HINDU EDUCATIONAL SOCIETY

It was the latter part of the year 1950, Mr. M. S. Kandiah, Mr. A. Rangunathar and Mr. Rajasingam met me and Mr. S. Mahadeva at my residence in Bambalapitiya and talked about the establishment of a School for Hindu Children in Colombo. Thereafter, we met some of the leading members of the Tamil Community in Colombo and the inaugural meeting of the Hindu Educational Society was held at the New Kathiresan Temple Madam, Bambalapitiya on Monday 5th February, 1951 at 5.00 p.m. Those present were :—

The Hon. Mr. C. Nagalingam	Mr. A. Rangunathar	
Senator Peri Sunderam	Mr. V. A. Kandiah	
Senator S. Nadesan	Dr. A. Kandiah	
Mr. M. M. Kulasekeram	Mr. C. K. Ratnam	
Mr. K. Alvapillai	Mr. K. T. Chittampalam	
Mr. A. Subramaniam	Mr. M. S. Kandiah	
Mr. M. Vairamuttu	Mr. S. Mahadavan	
Mr. Sankar Iyer Mahadevan	Mr. R. M. Palaniappa Chettyar	} Trustees of Kathiresan Temple
Mr. R. A. Nadesan	Mr. A.N.R.M. Ramasamy Chettyar	
Dr. V. Nadarajah	Mr. KR.KN.AR.KN. Ramanathar	
Mr. K. Satchithananda	Mr. S. K. Vaiyapuri	
Mr. K. C. Thangarajah		

The Hon. Mr. C. Nagalingam was elected *protem* Chairman and M.S. Kandiah *protem* Secretary to conduct the business of the meeting. At this meeting the progress of the movement was discussed. The Chairman said that Messrs. M. S. Kandiah and A. Rangunathar were responsible for all the preliminary steps taken for the advancement of the movement. He also mentioned that Messrs. S. Somasundaram, V. A. Kandiah and S. Nadesan had arranged with the Trustees of the Pillayar Temple to lease an acre of land. The first office bearers of the Society elected at this meeting were :—

<i>President :</i>	... The Hon. Mr. C. Nagalingam
<i>Vice Presidents :</i>	... Sir Kanthiah Vaithianathan Senator Peri Sundaram
<i>Secretary :</i>	... Mr. S. Mahadavan
<i>Treasurer :</i>	... Mr. K. Satchithanandan
<i>Board of Govenors :</i>	... Mr. S. Somasunderam Mr. M. M. Kulasegeram Mr. A. Rangunathar

The initial task was to find enough money to launch the School project straightway. We could not afford to wait a day. Far reaching changes in educational policy were imminent. The immediate target was the collection of ten lakhs of rupees. A pamphlet was issued, 10,000 copies in English, 5,000 copies in Tamil, explaining the aims and objects of the Hindu Educational Society and appealing for funds. The following extract from the 25 year old pamphlet reveals the mood of urgency that gripped the founder members :-

“ We have thought it proper to call upon ourselves 24 founder members of the Hindu Educational Society to make the initial sacrifice in this great course. We felt that we would not be justified in appealing to the public for contributions without first providing tangible proof of our own earnestness to make this big venture a success. Some of the 24 members cannot contribute much, but still we have put up one lakh of rupees, the money required immediately for the establishment of the Primary School. ”

The School made rapid progress from its very inception. But the non-availability of sufficient land for expansion in the present Bambalapitiya premises and the mounting pressure of accommodation, made the acquisition of new land else where an urgent necessity, for the setting up of a College.

But at this stage the lack of sufficient funds to acquire new land and put premises became a major handicap. The entire monies collected by private munificence and public donations had gone into the Bambalapitiya School and the construction of the present Saraswathy Hall. How was it possible to raise sufficient funds to acquire new land let alone put up new buildings? (The late Mr. S. Mahadevan and the present writer were entrusted with the task of finding a way, out of the impasse. We did find a way. By acquiring a 100 acre estate of land at Ratmalana and carving out housing plots for the benefit of residents in Colombo, it was found possible to turn over to the Hindu Educational Society about 30 Acres of land virtually free.

The colossal task of putting the present buildings at Ratmalana was met by a Rs. 4 lakh bank loan guaranteed by the following 13 members of the Hindu Educational Society—

Hon. Mr. C. Nagalingam ; Sir Kandah Vaithianathan ; Mr. S. Mahadevan ; Mr. Sankar Iyer Mahadevan ; Mr. S. Nadesan (Advocate) ; Mr. K. C. Thangarajh ; Mr. R. A. Nadesan ; Mr. K. Satchithanada ; Mr. S. Somasundaram ; Mr. M. M. Kulasegaram ; Mr. C. K. Ratnam ; Mr A. Subramaniam and Mr. K. Gunaratnam

The years 1951 to 1960 were very eventful. The Pillayar Padasalai was inaugurated on 12th February, 1951 at Bambalapitiya with 55 children and was registered as a Senior Secondary School under the name of Colombo Hindu College. This Institution made rapid progress and had on its own 670 of the pupils from the Lower Kindergarten to the higher classes.

In 1953 the Society became owners of about 30 acres of land at Ratmalana and foundation for the buildings at Ratmalana was laid at a well-attended public function by Sir John Kotalawala K. B. E., the then Minister of Transport and Works in May, 1953. A representative gathering of members of all communities participated in the function. Complimenting the Hindu Public on the laudable venture, Sir John expressed his great pleasure to have been there that evening. He congratulated the Society in its achievements within a relatively short period and assured all present that he was proud to be associated with this institution in whose neighbourhood he could spend his days of retired life with profit and happiness. He made known to all that his services will be always available to this Society in the furtherence of its objectives.

While the work on the main buildings at Ratmalana were going on, the present hostel buildings were put-up in 1955 and the higher classes were transferred to Ratmalana. In 1956, the University Entrance Classes were conducted and the Institution became an A Grade College.

In December, 1957 the Society lost the founder secretary Mr S. Mahadavan. Mr. K. C. Thangarajah succeeded him.

The Society had hopes, when it launched on its building programme at Ratmalana, of collecting sufficient funds from Hindu Public of Ceylon to put-up buildings at a total cost of about three million rupees in four stages on a plan prepared by an eminent Architect in Madras. We were able to complete the first stage of the building programme comprising 12 Class Rooms, 2 Laboratories and Lecture Theatre, 2 Chemistry Laboratories and Lecture Theatre, Zoology and Biology Rooms, Library and Reading Room at a cost of about Rs. 500,000/-.

The Buildings at Bambalapitiya comprise of 10 Class rooms and the present Saraswathie Hall 90 ft. long 65 ft. wide.

According to a valuation in 1957 the Society owned at Ratmalana 30 acres of free-hold land estimated at well over Rs. 10 lakhs and buildings thereon which had cost nearly Rs. 6½ lakhs and at Bambalapitiya a leasehold land in extent 1 acre with buildings thereon which had cost Rs. 2 lakhs. The Society had spent nearly Rs. 1½ lakhs on furniture and fittings including equipment of laboratories, workshop, library etc. The assets of the Society were Rs. 25 lakhs or more, against which the Society was indebted at that time to the extent of Rs. 425,000/-, of which Rs. 341,586/- constitute a debt to the Bank of Ceylon on an overdraft of Rs. 400,000/- obtained in 1956 to complete the first stage of the building programme at Ratmalana. The overdraft carried an interest at 5% and the interest paid during 1956 was Rs. 6,300/- and in 1957 Rs. 17,049/21. Neither the instalments due in reduction of capital nor interest had been paid to the Bank during the last few months. Consequently, the Bank of Ceylon felt obliged to cancel the overdraft and call in the immediate payment of the full sum due to it.

The disturbances in the Country in 1958 slowed down the progress. That year Mr. C. Nagalingam resigned from the Presidentship owing to ill-health and shortly thereafter we lost him in November, 1958. Sir Kandiah Vaithianathan succeeded Mr. C. Nagalingam as President of the Society and General Manager of the College.

The Policy of the then Government was to take-over and manage the Assisted Schools, the Society decided to hand-over the management as well as the assets of the Colombo Hindu College used exclusively for educational purposes both at Ratmalana and Bambalapitiya, together with all equipment of these two institutions.

The immovable assets of these two institutions comprised of:—

- (i) Twenty two acres of freehold land at Ratmalana together with the new block of building thereon **excluding** the Hostel premises on 4 acres of land.
- (ii) Leasehold on half an acre of land at Bambalapitiya together with the School buildings standing thereon, **excluding** the Saraswathie Hall, used for religious and cultural purposes.

In respect of Bambalapitiya

- (iii) A sum of Rs. 14,000/- raised on a mortgage of property belonging to the Society to meet the re-construction of one of the temporary buildings at Bambalapitiya which had collapsed.

In handing over the management and assets of the Colombo Hindu College, both at Ratmalana and Bambalapitiya, valued at over two million Rupees the Society expected the Government to meet all its liabilities amounting to approximately Rs. 421,000/- as stated above.

"A good book should expose the privacy of the writer's mind and invade the privacy of the reader's mind."

KEITH JENNISON.

PRIZE DAY REPORT—1977

Hon. Chief Justice, Mrs. Tennekoon, President and members of the Hindu Educational Society, Officials of the Ministry and the Department of Education, Parents, well wishers, members of my staff, students past and present.

My first duty this evening is to welcome you all. You have responded overwhelmingly to our invitation and this gives us hope and encouragement.

Your Honour, we welcome you heartily as our Chief Guest. We feel elated and proud that we should have a person of your standing and eminence to grace this prize day occasion. It is common knowledge that you have so eminently courageously and selflessly guarded the highest traditions of your most exalted office, and therefore it is most appropriate that we hold you out as an example for emulation to our students. Amidst various pressing demands on your leisure, and the heavy responsibilities of your high office, you have still found the time to be with us this evening. This is sure proof of the interest you take in matters educational. We are therefore, extremely grateful to you for your kind patronage. To You, Mrs. Tennekoon, we have a special word of welcome, It goes without saying that your position as wife of the Chief Justice is not an easy one. You have contributed in your own way to the success of your illustrious husband and your task this evening is going to be even more difficult than your husband's. I am sure that when the pomp and fanfare of this evening's function is over, what will remain long in the minds of the young prize winners will be the memory of their receiving the prize from you.

Before I come to affairs relating to the College and its activities, I must make some reference to the history of this institution which celebrated its silver jubilee last year. The genesis of this school is summed up by the late Mr. Justice Nagalingam, the first president of the Hindu Educational Society in the welcome address he delivered on the occasion of the laying of the foundation stone for the Colombo Hindu College at Ratmalana on 2.5.53. He said "... many a Hindu parent found himself in a serious predicament in trying to provide even elementary education for his child, so much so that matters came to such a pass that Hindu parents who with hat in hand interviewed principals of schools were bluntly asked the question: "Why don't you put up your own schools without worrying us". It then became quite apparent that the time was opportune to found a Hindu school to which Hindu children or rather their parents in their dire need could turn to, to satisfy their educational wants. And so it was, that the beginning of the year 1951 saw the formation of the Hindu Educational Society for the sole purpose of establishing a Hindu school..." The Hindu Educational Society consisted of men with deep vision who worked as a team for a cause to which all of them were dedicated. These men were committed to the "sanctions of a trust higher than any the world could impose." How they found the colossal sums of money to put up this large building and equip it within a short time, is now a matter of history. It might not occur to many that the Saraswathy Hall, Bambalapitiya was built in a great hurry for the purpose of organising a drama festival to collect funds. Reputed dramatists and actors came from South India, offered their services almost free and staged about half a dozen dramas throughout a period of one and a half months. Never before or after was there such a surge of feeling for the cause undertaken. As the President of the society Mr. Justice Nagalingam in his inaugural address on 5.2.51 said: "The Hindu College we are planning will be worthy of the community it has to serve, and we, for our part are prepared to give the assurance that to the best of our ability and unmindful of any sacrifice it may involve we shall endeavour to establish a college that will in time be second to none in Ceylon." In the annals of Hindu Education in Sri Lanka, the founding of the Colombo Hindu College at Ratmalana is a significant event. The college functioned very efficiently till the sudden outbreak of the race riots in 1958. The traumatic

experiences of this national calamity brought in its wake a complete breakdown of the social set up. Tamil families abandoned their homes and lands in the Ratmalana area. The loss was heavy and irretrievable. But the bigger loss to the institution was felt when after the nationalising of schools in 1961, the school administration and the parents cut themselves away from the patronage, guidance and support of the founding fathers—the Hindu Educational Society. The Society, which achieved in half a decade what would have taken a life time to build was ignored in vital matters affecting the education of Hindu children. For nearly fifteen years the school hibernated and it was no wonder that it hit an all time low. Our brightest hope today is that the Hindu Educational Society has now come back to take its rightful place in the moulding of the destinies of the school it once strove hard to found.

The Colombo Hindu College was established at Ratmalana with all facilities for senior secondary education, while the Hindu Junior Boys' School at Bambalapitiya was meant to be a feeder school of the Colombo Hindu College. In fact that school was a branch of this College and was administered by the principal at Ratmalana, even after many years of the state take over of schools. The first crack appeared in 1968 when the Junior school started functioning separately. Gradually they started expanding vertically adding on the higher classes year after year. Last year when in spite of the protest by the Hindu Educational Society permission was given to start HNCE classes at Bambalapitiya, the separation from Ratmalana was complete. Now the Bambalapitiya school is calling itself Hindu College, Colombo and often there is considerable confusion in the names and identity of the two schools. By the starting of the HNCE classes there, it has ceased to be a feeder school of the Colombo Hindu College as envisaged by its founders. But apart from this, for lack of accommodation the Bambalapitiya School is compelled to refuse admission every year to a large number of Tamil students to the Grade I class. As far as we are concerned we have been deprived of the chance of maintaining a sufficient number of boys in the University Entrance classes. We have however been compensated by the number of girls seeking admission to the higher classes. Besides, this being an All Island school with hostel facilities, students from distant places are seeking admission. During the last two years nearly fifty Muslim students mainly from the Eastern Province have joined this school and more and more students from upcountry areas are seeking admission to the school. It is a comforting thought that we have enough numbers and are supplying the needs of mainly the lower middle classes and the poorer sections of Tamil medium students.

NO. ROLL AND BUILDINGS

Our number on roll stands at 938, of which 385 are from Grades 1 to 8. The rest 553 are students in Grades 9 — 12. Denomination wise we have 747 Hindus, 77 Protestants, 53 Catholics and 61 Muslims. The total number of girls is 301. The primary section was started in 1974 when the Kotelawalapura Tamil school was closed down.

The land space available is quite ample. Of the original rectangular block of thirty acres (with road frontages on all four sides) set apart for the Colombo Hindu College, the Hindu Educational Society has retained the hostel and some land surrounding it. About eight acres were taken over in 1967 for the establishing of the Kandawela Maha Vidyalaya and now we are left behind with about sixteen acres, and the buildings erected on it by the Hindu Educational Society and some minor additions made subsequent to the takeover.

STAFF LEAVE AND EXAMINATION RESULTS

The present staff of 37 teachers is comprised of 7 trained graduates, 9 graduates and 21 trained (general and special) teachers. Although we are managing with the present staff, we are badly in need of two graduates for physics and commerce in the advanced level classes. Since March this year, the PTA has been compelled to employ a physics graduate from their funds. A predominance of ladies on the staff of a school which is mainly a boys' school, certainly is an unhappy feature. Their contribution towards extra mural activities and maintenance of discipline

would not ordinarily bear comparison qualitatively and quantitatively with that made by a band of male teachers. This problem is not peculiar to this school. Indeed on an Island wide basis, the ladies have outnumbered the men in the profession. This problem cannot be solved by merely increasing the recruitment of male teachers. For several years now aptitudes and abilities were not the decisive factors for recruitment to the profession. In fact, teaching as a profession has become the last resort of job hunters and academic mediocrities. This is the chief reason why there is very little of that dedication and sense of personal committment—qualities which adorned the profession a generation ago. On the other hand there is widespread frustration and dissatisfaction over the poor salaries, and bleak prospects of promotion when compared to other services. This coupled with the facility of forty one days leave annually, has brought about a menacing situation of teacher absenteeism the island over. One could imagine the pandemonium and chaos when on an average as many as one fifth of the tutorial staff is absent daily. Principals are quite helpless unless teachers consider it their solemn duty by their students not to avail themselves of leave unless it is unavoidable and urgent and the matter in respect of which leave is taken cannot be attended to during school holidays. In addition to this all the inservice training classes and refresher courses which were held during holidays and on Saturdays in the past are now held on school days depriving schools of many working hours. This is also a matter which requires examination.

There is another matter which should receive the earnest attention of educationists That is the vexed, and pernicious practice of private tuitions. It has become the "Sine qua non" in the educational set up. Students whose parents are unable to pay facilities fees in schools, harrass their parents who in turn have come to believe that their children should not be deprived of the blessings of private tuition. Tutories have sprung up like mushrooms, even in private homes, sometimes manned by teachers who neglect their work at school in order to conserve their energies for a brisk round of tuition classes in the evenings. It is distressing to note that ministry circulars forbidding such private earnings are flouted with impunity. I am glad and indeed fortunate that members of my staff not only refrain from such practice, but they willingly give of their spare time for extra classes outside school hours. Even among our students, the majority of them do not patronise private tuitions, while the attendance at our extra classes is good. This evil of private tuition cuts at the root of the principle of equality of opportunity in the educational field. Besides, private tuition does not allow any time for the students' individual effort which is an important aspect of learning. Nor does it allow any time for the pursuit of extra mural activities which are essential for the building up of an integrated personality. Time was when through the toil and sweat of dedicated teachers, schools took their rightful share of the credit for examination results. But today it is an entirely different story and the less said about it the better. As far as our results at public examinations are concerned I wish to state that they have been good. They also compare favourably with those of other schools of our standing. Details of these will appear in the school magazine.

THE PARENT TEACHER ASSOCIATION AND THE SILVER JUBLIEE

The success and progress of any school depends on the extent to which the parents and the teachers actively participate. During the years after the takeover it is apparent that these two groups did not evince much care and interest. The buildings had suffered extensive damage and neglect. Lack of security and properly protected boundaries contributed to much pilferage. When Mr. A. T. Samarapala, the first Regional Director of Education, Homagama visited the school on 25-2-74, he was horrified at the state of the building. He was in a position to genuinely sympathise, since he said he could remember the up to date state of the buildings and equipment at the time when Sir Kandiah Vaithianathan the then president of the Hindu Educational Society handed over the school to the government on whose behalf he acted as the officer taking over the school. It was our good fortune to have had Mr. A. T. Samarapala as our regional director for three years. He was exceptionally responsive to our wants and displayed great skill in expeditiously solving our problems. Wherever necessary and if it was in the best interests of the school, he was prepared to cut through red tape. I am personally grateful to him for the

ready and unflinching support which he gave me at all times. I am confident that our new director Mr. N. L. D. F. Karunaratne, who has already visited our school, will give us the same attention, sympathy and understanding. In October '74 when the regional director offered to provide about Rs. 20,000/- for immediate repairs, on condition that the PTA undertook to complete the job within two months, the finances of the PTA were in a parlous state. The Executive Committee could not even raise half that amount to help us start with the work. On the personal responsibility of two members of the PTA a sum of Rs. 10,000/- was borrowed from the Hatton National Bank and the PTA was able to proceed with the repairs to the walls, replacing about 80 doors and windows and 2200 glass panes. On 12-10-75 Mr. S. Nadesan, *Q.C.* was invited as Chief Guest for the Kalai Vizha. He is one of the original founders, but since the take over of the school by the government, there has been very little liaison between the founders and the administration. On that occasion I appealed to him for financial assistance. Addressing the parents and well wishers present he said that the first initiative to collect money for the school ought to come from parents, and that he for his part would collect an amount equal to that collected by the parents. This was the first incentive offered to the PTA. Following this offer, the PTA sent out an appeal to the parents for a contribution of Rs. 100/- per parent, even on an instalment basis. The target was set at about half a lakh of rupees. It was explained in the appeal that money was urgently needed to do repairs to the building, effect structural changes to a section of the building in order to provide a hall and to celebrate Silver Jubilee in 1976.

The Executive Committee of the PTA went house to house visiting the parents. It was tedious and sometimes unpleasant to be confronted with parents who not only refused to sympathise but also argued that no assistance need be given to a government school, which they said ought to provide everything free to their children. There were also some who had full sympathy and support for the cause, but were not able to contribute. However the executive committee carried on their Collection Campaign regardless of all difficulties. Donations were also solicited from those seeking new admissions. The PTA collected over Rs. 25,000/- and the collections are still going on.

On the 12th February 1976 the exact day when the school completed its 25 years of existence, we organised elaborate religious ceremonies including feeding of the poor along with a Siva Pooja at which about fifteen Brahmin priests participated. The staff, students, parents and well wishers were all entertained to lunch.

With the funds collected the PTA has accomplished much. The boundary walls on the Eastern and Western boundaries had been built, the whole building had been colour washed, repairs had been effected to the building, the roof, the gutters and the drainage and sewerage systems. The work on Sivakamy Hall was completed. In this connection I must acknowledge here the services rendered to the school by Mr. A. Gnanasekerar, the Hon'y. Treasurer of the PTA. He worked with unceasing vigour and diligence in seeing that the funds of the PTA were properly spent going into even minute details and has maintained its accounts up to date and with meticulous care. The opening of the Sivakamy Hall, and the inauguration of the silver Jubilee celebrations was ceremonially done on 9th December '76 by His Excellency William Gopallawa, President of the Republic of Sri Lanka. It was a dream come true. The other significant job undertaken by the PTA was the construction of the principal's quarters. In this matter, the first move came from Mr. S. Nadesan, *Q.C.* who wrote to the PTA, after discussions with the regional director about the vital need for the principal to reside within the campus. He knew that neither the PTA nor the regional director could find the money to build the quarters. He therefore offered to collect the funds from his friends, and the offer was readily and gratefully accepted by the PTA. Within the short time of two months he collected and handed over to the PTA about a lakh of rupees, for the construction of the quarters, which is now nearing completion. I will not attempt to assess the value of the services he has rendered to this institution knowing his distaste and aversion for praise and publicity. I can only join the rest of the school community in earnest prayer for his health and long life.

I take this opportunity to appeal to parents for their co-operation in the matter of maintaining discipline in the school. Everybody will, I am sure, admit the fact that there has been a gradual deterioration in the conduct and discipline of the student population of our country. It is of course very unpleasant and increasingly difficult for principals to attempt enforcement of discipline, without the active co-operation of parents and teachers. Irregularity to school, scant respect for authority and age, an attitude of revolt against all traditions and accepted forms of conduct, a tendency to disfigure, defile and destroy, abominable hair styles, and abhorrent dress patterns all these if allowed unchecked would help the growth of a perverted intellect and a distorted personality. The whole purpose of education would then be lost. If anything is to be achieved, with the support and approval of the authorities, schools ought to enforce discipline and parents for their part should give their active support and approval. A stitch in time would have saved nine and the country would be the richer for it.

PAST PUPILS ASSOCIATION

The General Meeting of the Past Pupils Association was held last year and a new committee took over with great enthusiasm. They planned to collect funds to meet the cost of erecting the stage of this hall. They are still busy with their collections and I am happy to say that our old boys who are holding jobs abroad are also willing to do their best. A detailed account of past pupils will appear in the magazine.

SPORTS AND GAMES

Since July 1974 when the best part of our playground which was levelled and carefully maintained for hockey and soccer was given over to Kandawela Vidyalaya, our games have suffered considerably. That transfer was inevitable since that school was built adjoining a part of the playground which they too needed. Our only hope was to level and improve the rest of the playground, which was for the most part water logged. It was a massive job estimated to cost more than half a lakh of rupees. Despite many hardships, we have our Inter House Sports meet annually. In 1974 the four houses which were Blue, Yellow, Green and Red were named after founders Late Mr. C. Nagalingam, the late Sir Kandiah Vaithianathan, the late Mr. S. Mahadevan and Mr. S. Nadesan respectively. At the Inter House Sports Meet held in March last year, Hon. K. B. Ratnayake, Minister of Parliamentary Affairs, Sports and Transport was Chief Guest. On that occasion I made an appeal to him for some financial assistance to improve the playground. Although it is not the usual practice for the Ministry of Sports to give money for improvement of school playgrounds, he was kind enough to sympathise with our plight and give us Rs. 10,000/-. This money was utilised to buy about 300 cubes of earth for filling and levelling. The work is nearly complete, but still much work has to be done and more money has to be spent. In the meantime, this has hampered games practices and this in turn has adversely affected our performance at Inter School tournaments in cricket, soccer and hockey (boys and girls). Besides, we have not been lucky with our coaches in these different games. We could ill afford to pay heavily for the best coaches with the meagre allocation of funds for games from facilities fees. We may have to subsidise from PTA funds if we are to find very competent coaches. We have been in luck's way recently as Mr. C. H. M. King, Retired Chief Engineer of Messrs. Walkers Ltd., and a renowned soccer enthusiast has offered to coach our under 14 team in soccer. Mr. King is also coaching the soccer teams at Royal College and St. Thomas College. He is unique in that he does all this, without any remuneration, just for the love of the game and its progress in our schools. I am sure that very soon we will have a first class team tutored in the finest techniques of the game. Our girls play net ball and hockey and badminton has also been introduced to both boys and girls. But whatever facilities we might offer, it is unfortunate that the response from students leaves much to be desired. I find that the attitude of parents is the main reason for it. I might commend the old adage "Mens sana in corpore sano" (a healthy mind in a healthy body) without over emphasising the place of games and sports in the building up of character and an integrated personality. Apart from our regular Inter House Athletic meets, our boys have been champions in successive years at the circuit sports meet of Colombo South Tamil and Muslim schools, though they could not fare as well at the Colombo South District Zonal meets.

SCOUTS AND GUIDES

We have been fortunate in having had the close patronage and the guidance of the District Scout Commissioner Mr. Ernest Perera. Our troop participated in many camps and won prizes at several competitions. The scouts and their masters in charge are now making every effort to come up to the standard of the best scout troop in the District.

After many attempts to start guiding for our girls, we found that we were hampered by a lot of red tape. At one stage, it looked as if we would not be able to have the company ready for the Silver Jubilee. But due to the relentless efforts of our guide teacher, the Chief Guide Commissioner, Mrs. N. N. D. Jilla herself came and held the investiture ceremony on 10-8-76. Thanks to Mrs. Jilla, we had the guide company in readiness for the guard of honour to His Excellency the President. Before the end of the term we would have formed the Little Friends Company and Cub Pack.

INDOOR GAMES

The Inter House Tournament in Table Tennis, and Chess, were worked out last year. Many students participated and much enthusiasm was evinced. The lack of a suitable room for these indoor games is a serious handicap. I would like to acknowledge with thanks the gift of the chess table and chessmen by Messrs. Brooke Bond Ltd. It is our hope that in an year or two our students will be able to enter their tournament.

LITERARY AND DEBATING SOCIETIES

We have five groups of literary and debating societies—the junior (grades 3-5), the intermediate (grade 6-8) the senior—(N.C.G.E. classes), the H.N.C.E. Union and the Higher Students' Union (Advanced Level classes). Of these the Higher Students' Union has been functioning with much interest. Their team participated in Inter School Debating and fared well too.

Although there is no separate dramatic society, a high degree of talent was displayed at the Yearly Inter House drama contest which helps us to select the best two dramas for the "Kalai Vizha" celebrations. Last year the drama competition took an interesting turn when although Nadesan House snatched the first place for the second year in succession, the all girls cast of Vaithianathan House took the second place. The girls have proved that even in a boys' school, they could hold their own against the boys.

RELIGIOUS AND CULTURAL ACTIVITIES

The Hindu Students' Union is the live wire of all religious activity in the school. The biggest boon to the school is the beautiful spacious shrine room built in memory of the late Mr. S. Mahadevan, Hony. Secretary and founder member of the Hindu Educational Society. Very few schools could boast of such a shrine room. Elections to the Hindu Students' Union on a secret ballot generates much interest and healthy competition. Every Friday morning and evening regular prayer meetings are held and on other important Hindu Festival days special pooja are held. Apart from the Guru Poojas of the four Hindu saints, the Navarathri celebrations take pride of place. The students on a class basis organize the celebration on nine days, while the Vijayathasamy is celebrated in all splendour by the Advanced Level Students who are due to leave the following April. The celebrations culminate with the Kalai Vizha which draws a large number of parents and well wishers. In drama, music, and dance our students have done extremely well. It is a matter of pride that some of our students have reached professional standards.

The Christian and Muslim students have their prayers separately. Every year the Christian students organise a Christmas Carol. This year the Muslims students celebrated Prophet Mohammed's Birthday, inviting reputed guest speakers.

ALL ISLAND COMPETITIONS

It is with great pleasure and pride that I record here the winning of two gold medals (first places) one second place and one third place in four competitions on an island wide basis last year... Master J. Puwaneswaran got a gold medal in the Arumuga Navalar Memorial speech competition for juniors. Master A. M. Sherifdeen obtained the gold medal for the Tamil speech competition organised by the Pakistan Embassy in connection with the Mohamed Ali Jinnah centenary celebrations at the B.M.I.C.H. Master N. Arunan got the third prize in the All Island Short story Competition organised by the British Council. His securing this prize brought honour not only to our school but to the department and Ministry of Education as well, since ours was the only government school to win a place. In the All Island Science quiz organized by the Association for the Advancement of Science for G.C.E. (Advanced Level) Students, our team won the challenge shield for the second place.

THE SCHOOL BAND

The school band was organised last September and in a matter of three months they were able to make their maiden performance at the Silver Jubilee celebrations last year. Our school band is unique in that it is a mixed band representative of the composition of the school itself. They were highly commended by some of the distinguished guests at the last function, and the credit goes to them and the teacher in charge.

CANTEEN

The college Canteen which was run by various caterers in the past, was taken over on 24-1-77 by the energetic band of teachers who form the executive committee of the Teachers' Guild. They were able to provide an excellent service at very moderate prices—less than those prevailing in the restaurants close by. It is a wonder how they have been able to make an average profit of Rs. 300/- per month. While congratulating them on their success, I thank them for offering a few prizes for the function.

THE HINDU STUDENTS' HOSTEL

Though the Hindu Educational Society did not hand over the Hostel to the department, at the time the school was handed over, they have been spending much money on its maintenance throughout. Not only students attending this school, but even students from Katubedde Campus were helped with board and lodging. Nearly all the students in residence are from distant places. We have about fifty of our students in the hostel. There is accommodation for another fifty. I must acknowledge here the invaluable services being rendered by the society to our college. I must make special mention of the deep and abiding interest in our welfare shown by the present president of the Hindu Educational Society. Mr. K. C. Thangarajah. He has toiled hard and selflessly for many a public cause without seeking the limelight. He is a tower of strength to the college.

Before I conclude my report. I must thank all those who have in their own way assisted and co-operated with me in my task of administering this school. In particular, my thanks are due to my staff (tutorial and administrative) who have joined me in making Colombo Hindu College the success it is today.

THANK YOU ALL,

K. JEGANATHAN,
Principal.

9th July, 1977.

PRIZE DAY - 9th JULY '77

Mrs. Victor Tennekoon being greeted with a bouquet of flowers

The Chief Guest enters the Hall

The College Song at prize Day

The Chief Guest writes in the Log Book

The Prize Day is over - National Anthem

The Principal reads the Prize Day Report

The Chief Guest delivers the Prize Day Address

SPEECH BY THE CHIEF GUEST

Hon. Victor Tennekoon

(Chief Justice)

PRIZE DAY 9-7-77

Mr. Principal, Distinguished Guests, Ladies and Gentlemen and of course most importantly students of Colombo Hindu College:—

Let me begin by placing on record my gratitude for the privilege you have conferred on me and my wife by inviting us to be your Chief Guests this evening. I must confess to having displayed some initial reluctance when Mr. Nadesan first spoke to me on behalf of the principal — a reluctance may I say — that sprang only from the difficulty of finding something worthwhile or useful to say to the kind of mixed audience of youth and age, of staff and parents, of educational experts and laymen, and looking at the group on the stage, of judges and lawyers, that one is confronted with on these occasions. It is easy of course to indulge in some prize day platitudes which may even succeed in displacing a few election campaign newspaper headlines so dear to the hearts of the Editors and Sub. editors. Mr. Nadesan, of course, would not take 'no' for an answer; and, I gather from the principal's report, it is this great talent of his — among many others that has helped to collect substantial sums of money for additions and repairs to the school buildings and for the construction of quarters for the principal within the school grounds.

And so here I am still with the problem of saying something useful unresolved. I have thought it best at this stage to have to find refuge in that favourite resort of lawyers — a precedent. Justice Gratien, as Chief Guest at a prize giving faced, with a similar situation said that an occasional platitude is a useful thing and that a platitude becomes tiresome only when it is already universally acknowledged as the truth. "For these reasons", he said "I make bold to permit myself the luxury of offering, in accordance with established practice, a few platitudes of my own this afternoon". I will adopt that obiterdictum as my guide and proceed.

Mr. Principal, I am glad to be informed through your report, of the genesis and the history of this school. It is gratifying to note that Judges and Lawyers, among others, have played a leading and significant role in its founding and its early development. I notice however an undercurrent of sadness and frustration in your report. Are the great and dedicated efforts of men like Justice Nagalingam and others of the Hindu Educational Society, who with nothing to start with, gave this school the grand and beautiful buildings we see around us today, to end with the brick and mortar and tiles merely? That is the theme that seems to pervade the principal's report. You have reminded us that in his inaugural address Mr. Justice Nagalingam said that the college planned for, was one which was to be worthy of the community it has to serve and one which he hoped would be second to none in the Island. Events of a catastrophic nature appear to have battered the frail craft of the new school and in 1961 the state took it over. Whatever the merits of a fully state-controlled system of education, your report, Mr. Principal, has highlighted some of the unintended by-products of that system:

First of all, there is the loss of the guidance, devoted advice and assistance in the administration of a school that is available from bodies of devoted trustees, founders and such like which managed the schools earlier. I am glad to hear that the Hindu Educational Society which was totally eclipsed so far as the Colombo Hindu College is concerned after the take over, is likely to be able to take a greater hand in destinies of the school in the near future.

One of the immediate consequences of the nationalised system of education was the transference of the effective control of each school to a remote centre in Malay Street. Decentralisation by means of the institution of regional directorates cures many of the evils of a highly centralised

system of management ; but at best a Regional Director-circumscribed as he is by nature of his office can only offer a step-motherly tutelage. The individual school ceases to be an end in itself. The schools all over the country become all cog-wheels of different sizes in a vast educational machine. The whole system becomes dehumanised. Each school tends to become nothing more than a factory or a secretariat where government employees in the shape of teachers come, some to work, some to watch the clock and go away as soon as they can. The Principals of these schools have to be men of infinite capacity and infinite ingenuity. For in the heartbreaking conditions that he is condemned to work in, it is almost an impossible task to convert the brick and mortar of the buildings, however imposing, into a school with an ethos, and a personality of its own. Today we often hear the cry "where are the great principals of yesteryear who made the names of their schools resound throughout the length and breadth of the country". And the answer, sometimes thought to be justified on the evidence, is "oh, they were always an imported commodity. This Island does not breed them." I think that is a totally false conclusion. We have the men ; what is needed is, even within the framework of the present system, a change of climate, a sufficient area of independence from the centre so that there is room for the growth of individuality and character in a school. In such conditions only can we hope for great schools and great principals and what is most important a body of students for whom their old principals, teachers and school remain always a source of inspiration throughout their lives.

A second handicap which schools suffer from today, from the point of view of the managements, is lack of control over the quality and composition of the staff. One reads frequently of large numbers of school leavers being taken in, in thousands, as school teachers. One does not get the impression that the intake is based on a study of the staffing needs of particular schools. The primary objective is of course the laudable one of easing unemployment among university graduates and others even less qualified. But mass intakes of this magnitude necessarily involve a sacrifice of quality of the teaching at the altar of a God unconcerned with education. In the result we get teachers who are poorly trained, who are often only a little ahead of their pupils and who build up a good stock of copies of their examination and character certificates to help them get a job outside the education service as quickly as they can.

A third problem is private tuition. Probably it is better to call it a canker. Mr. Principal, the high condemnation, you have made of this pernicious outgrowth of the nationalisation of education is something I would like to endorse. The concern of the people of this country to secure a literate educated citizenry is capitalised by private fee-levying tutors and tutories; some of them in time assume the character of private, but nameless, fee-levying schools.

Mr. Principal, those evils in the present educational scene to which you yourself have drawn attention will I hope receive the early attention of the authorities and measures adopted to uproot them.

Mr. Principal, in these days of hectic speech making, I have I think an obligation to be brief. Being a Judge I also have to avoid controversial topics lest I appear to be publicly endorsing the politics of one party or another-and politics, since it now embraces nearly the whole field of human activity, leaves out very little that can be called non-political. Even the subject of education is permeated with questions of political controversy. There are however some old truths which retain their validity. The aim of education is not merely to produce productive workers on farms or in factories or as businessmen or officials. The first duty of a teacher, it has been said is to teach wisdom, not a trade. True education does not end with school leaving. Over and above a solid schooling men need certain attitudes certain traits of character and a drive to make something of their lives. Schools cannot by themselves do much to produce such qualities. The extra-mural activities which the school provides must receive reinforcement from family life and background, from religion, from local traditions of enterprise and the broader life of the nation. Much of this burden must necessarily fall on parents who must be ready and willing to collaborate with the Principal and staff and also to devote something of their time to their child so that he may grow up to be a full man.

In this context Mr. Principal, your plan for greater show of responsibility by parents in the matter of maintaining and inculcating discipline among the students will I hope fall on responsive ears. No nation no school and no family can prosper without its members being guided by a sense of discipline ; and in that regard " catch them young " is one of the best pieces of advice one can give. It is useless running away from the truth that experience has taught us, namely that discipline cannot be effectively inculcated into children without adopting a system of rewards and punishments. By shirking their duty when the children are young parents are only storing up for themselves much unhappiness for the future.

May I conclude by congratulating the principal and the staff on the many achievements that the school has registered in the face of great odds, and at the same time wish the school all success in the future.

THANK YOU.

<i>Take time out to work</i>	— <i>it is the price of Success.</i>
<i>Take time out to think</i>	— <i>it is the source of Power.</i>
<i>Take time out to play</i>	— <i>it is the secret of Youth.</i>
<i>Take time out to read</i>	— <i>it is the foundation of Wisdom.</i>
<i>Take time out to be friendly</i>	— <i>it is the road to Happiness.</i>
<i>Take time out to dream</i>	— <i>it is making you a Star.</i>
<i>Take time out to love and be loved</i>	— <i>it is the privilege of the Gods.</i>
<i>Take time out to laugh.</i>	— <i>it is the music of the Soul.</i>

AN IRISH PRAYER.

EDUCATION FOR TOMORROW

BY

W. D. FERNANDO,

(*Director of Education, Colombo South*)

Education is a subject that rightly interests everyone for, it is the factor that determines, the quality of life of the individual.¹ Man is an all important entity and of all the varied resources on earth human beings are the greatest. Shakespeare in Hamlet says :

“What a piece of work is a man! How noble in reason! How infinite in faculty!
In form, in moving, how express and admirable! In action how like angel! In
apprehension how like a god! The beauty of the world!”

But man with such a potential if he fails to get the correct type of education during the years of his schooling, far from performing wonders and being ‘the beauty of the world’, becomes a liability and a threat to society.

To-day approximately 2.7 million children attend schools in Sri Lanka² and the state provides free instruction at the primary, the secondary and even at the university level. Free education has been given in this country during the past three decades, but the adult population of the day comprises a very large segment of those who are of little use either to themselves or to the country. In the Colombo District alone, the number of the unemployed is approximately two and a half lakhs, and among them approximately sixty five thousand are those who have had a minimum of ten years of schooling.² This phenomenon which is shockingly disturbing is mainly the result of implimenting educational programmes divorced from the socio-economic needs of the times.

Education can never be isolated from social change. “The Vice-Chancellor or the primary school teacher who sits in an ivory tower serves no one except doubtfully himself. He must be robustly responsive to the winds of change but not be over sensitive to every fashionable breeze, “for” society has probably changed more in the past three decades than it did in the previous three centuries.”

In the remote past, man travelled at walking space ; then in wheeled carriages drawn by animals and subsequently in vehicles worked by the combustion engine touching a maximum speed of about a hundred miles an hour, but to-day astronauts move through space at speeds on the order of 40,000 kilometers per hour. In the area of communication our ancestors had to depend on a messenger but to-day the telephone, the telex and the teleprinter have enabled communication between any two points in the globe possible within a couple of minutes. The advancement of science and the expansion of technology have made a tremendous impact on our mode of living. The progress of knowledge had assumed such dizzying speeds in the past two decades, it is safe to assume that what is known to-day will be out of date to-morrow. “The knowledge explosion, the development of instantaneous communication, the revolutionary changes in the developing countries have brought us to a state of well-nigh universal perplexity and frustration.”⁴

Hence all of us, parents, teachers, and adults, who are interested in the education of our children must be sensitive to these changes. Memorization of a whole heap of facts, that we used to do in the past is of very little use to-day. “Education that is primarily fact oriented — as most education still is — is shamefully out of date.”⁵ There should be no doubt whatsoever, that there is a pressing need for changes in the curriculum and in educational methodology. Factories, offices, homes and towns have changed out of all recognition during the recent years but still the class-room continues to be what it was about thirty or forty years ago, and the teachers therein

painfully prepare their pupils to a world which will never come into being. One of the root causes of the recent wide spread student discontent and rebellion has been the sterility of the curriculum and the rigidity of the age old methodology adopted in the class-room. The educated person of to-morrow must be able to control the rapid changes which technology would bring. Man must be dominant and not the electric circuit in the machine! Therefore it is obvious that no ready made answers can be given in the class-room because no one however clever he may be, could anticipate the problems that the children of the day would have to face when they enter the unknown world of the to-morrow as adults. Hence the demand in the future would be for men who could make bold and critical judgements in novel and unexpected situations in a rapidly changing world and who in a sense have the future in their very bones.

In this context the age old practice of teaching should give way to the act of learning. The atmosphere in the class room must be conducive for pupils to gather knowledge through their own activities and experiences. From their infancy, children should be given the freedom to think for themselves and find the solutions for the problems they encounter. "While not ceasing to be taught, the individual should become less of an object and more of a subject. . . . He assimilates knowledge by conquering knowledge and himself, which makes him supreme master and not the recipient of acquired knowledge."³ It would be very sensible to assume that very soon half the occupations of the day would either lose their importance or vanish altogether for "technological innovation reduces the life expectancy of any given occupation."⁷ Already machines have begun to perform a variety of routine tasks replacing men and therefore what is required is to increase the individual's cope — ability — the speed and economy with which he can adopt to the continued change. To achieve this objective pupils must be instructed to learn, how to learn, unlearn and relearn and use the information acquired intelligently to solve the unexpected problems of to-morrow. "To-morrow's illiterate will not be the man, who can't read and write; he will be the man who has not learned how to learn?"⁷

Bibliography :—

1. Education in a Changing World by Edward Saort—Alder Press, Oxford 1971.
2. Census of Population in Sri Lanka, — Dept. of Census and Statistics, Sri Lanka 1974.
3. Learning to Be by Edgar Faure et al — UNESCO, Paris, 1972. Harrap, London.
4. Evolving Mankind's Future by Julius Stulman, — J. B. Lippincott Co. Philadelphia, 1967.
5. Educational Strategy for Developing Societies by Adam Curle — Tavistock Publishers 1970.
6. New Paths to Learning by Phillip H. Coombs et al. — Prepared by UNICEF by I.C.E.D. 1973.
7. Future Shock by Alvin Toffler — Random House, New York 1970.

*Short story that was awarded the 3rd prize in the All Island Short Story Competition held by
The British Council in October 1975*

PRELUDE TO RETIREMENT

BY

ARUNAN NADARAJAH

Matters were not going too well at the Galle Railway Station that busy morning. If he had his own way, thought the Station Superintendent, Mr. S. K. Arasaratnam, he would have sacked his station master long ago. Just when he was wanted most the station master Wijesekara was not in the office and there was no sign of him anywhere. As Mr. Arasaratnam had no authority to sack him, he controlled his anger till the offender appeared again and set about to do some of the Station Master's duties himself.

First he ordered the telephone operator to contact Kalutara South Railway Station and to find out about the trains that had left for Matara. He had to appease this crowd of angry would be commuters, who were demanding an explanation as to why none of the three trains scheduled to leave Galle for Matara, in the past one and a half hour they had not appeared. In addition to this no less than six station attendants had picked that day to be absent. Even when everyone was present, the station lacked personnel. Therefore on that day the station was almost paralysed and the task of unloading the goods, in chaos. The station was filthy and incoming trains were getting unnecessarily delayed. Mr. Arasaratnam directed the clerks who had only office work to do but work that could wait, and the attendants who were doing other work to help in unloading the goods. As he snapped out his orders, the station Superintendent wished not for the first time that he had a more responsible Station Master.

Just then the train to Matara came thundering into the station and came to a halt to the accompaniment of banging and clanging of metal. Mr. Arasaratnam noted with relief that all the annoyed passengers to Matara had managed to get in although the train was nearly full. After a few minutes the already late train gave one shrill whistle and left the station with some commuters standing on the steps of carriages and clinging on to the bar for dear life. As the train had requested permission to leave a wagon, which had a damaged connecting mechanism, on the unused last track, Mr. Arasaratnam agreed and the engine driver parked the wagon a few feet away from the dead end of the unused track, which was track number five.

After attending to some more petty complaints from irate passengers and engine drivers, he walked towards the station office. Mr. Arasaratnam was an aging man in his fifties and would be retiring next year, after nearly thirty years in the Ceylon Government Railways, which saw him rise from the minor position of a clerk to that of a station superintendent at one of the important stations on the busy coastal line in the south-west of Sri Lanka. As he strode briskly down the platform he surveyed the people at the station. Fisherwomen with baskets of stinking fish taking the previous night's catch to be hawked in the city; white collar workers trying to beat the nine o'clock deadline to the office; hefty looking labourers off to their respective worksites, some of whom were engaged in repairing the railway lines closeby; families with some cumbersome luggage presumably going off on a holiday and their well wishers; vendors trying to sell newspapers, gram and fruits and of course the porters running about and pushing trollies loaded with goods and luggage. Just then the "Ruhunu Kumari", the coastal line express roared into the station and at once a pandemonium erupted with everyone running about and shouting. Pieces of paper and other rubbish were flying all over. He had seen similiar scenes several times in his career, mused Mr. Arasaratnam and he would be glad when the time came for him to retire. Recently he was finding it difficult to cope with the office work alone and the wisdom of some of his decisions were in question. The Station Master's duty of generally running the station was certainly not for him now.

As he entered the office he noted the Station Master was still missing. Seeing him come in the telephone operator Kulatunga looked up and said, "I rang up Kalutara South and they gave details about all the trains to Galle". "Never mind that now", said Mr. Arasaratnam wearily but after second thoughts added, "Keep it somewhere in case it is needed again". "By the way Sir," continued Kulatunga "the head office in Colombo also rang up and they said a special train bringing some foreign officials to inspect the Galle Harbour will be coming here this morning. It is to remain at the station and to leave for Colombo again in the evening". Mr. Arasaratnam asked Piyadasa, the man who was in charge of the arrival and departure of trains, which track could be used to keep the train till evening. "All the usable tracks will be busy all morning and again in the evening", Piyadasa replied, "only track number five will be free". "All right then, when the train arrives get someone to tell the engine driver to park it on track number five." Then with all the earlier briskness from his walk gone he went into his office. There he found Stanley Perera, the Assistant Station Master waiting for him.

Mr. Arasaratnam recollected that Perera had gone to Colombo to meet the chief Administrative Officer about a proposed plan to revise the coastal line railway and had been away for a few days. Perera was a young man about twenty nine years of age and thought Mr. Arasaratnam, perhaps the only really responsible man under him. It was Perera's calm efficiency that kept the station running fairly well, despite the conspicuous incompetence of his senior, the Station Master. So Mr. Arasaratnam briefed him on what was generally happening at the station and thankfully handed over the Station Master's responsibility to him, confident that Perera would manage things well and sort out the mess the station was in that day.

But Mr. Arasaratnam's troubles for the day were not yet over. In fact they had just begun. He had forgotten the wagon which had been left on the last track and he had not mentioned about the special train to Perera. Piyadasa too had not bothered to tell Perera about it. So when the special train arrived two hours later, Piyadasa gave the engine driver Mr. Arasaratnam's orders, without Perera's knowledge.

Mr. Arasaratnam was writing a report on the financial situation of the station and its budget to be submitted to the head office for approval and endorsement, when the loud crunching sound of metal smashing into metal followed by even more terrifying noises and the high pitched scream of a man, made him jump from his chair and rush out of the office. Not troubling to use the overhead bridge he crossed the platforms and tracks running towards number five, where the accident had taken place. Everybody at the station was running with equal haste towards that track.

A hideous sight greeted him there. The wagon, or at least what was left of it now, was smashed, its metal framework torn apart and was lying overturned on the track. There was no need for anyone to tell him what had happened. It was too obvious to him. The engine driver had reversed the special train into the track unaware of the wagon parked there and had collided into it. The impact had sent the wagon hurtling towards the dead end of the track and crashing into it, had spontaneously turned over.

But what made the accident horrifying was that the wagon had fallen on a station labourer Sirisena, who had apparently been in the vicinity. Now he lay screaming in agony, his legs and pelvis shattered and still under the wreckage of the wagon. Blood gushing from the tortured man had begun to form a large pool.

The realization of the terrible mistake he had made and Sirisena's injury made Mr. Arasaratnam weak and he felt as if he was going to faint. Stanley Perera too had arrived at the scene and was taking stock of the situation and assessing the damage. If Mr. Arasaratnam had mentioned the special train to him, Perera would definitely have prevented this accident from taking place for he had noticed the wagon lying idle on track number five. Anyway it was too late to regret now.

Seeing that his chief was in no condition to take charge he decided to take over himself. He gave orders to the telephone operator Kulatunga to notify the closest hospital and request an ambulance and a doctor to be sent over.

He also told him to inform the police. He then directed some of the station staff to form a hand barricade to keep back the crowd while he and several others tried to lift the disintegrated wagon and comfort Sirisena.

In a few minutes the ambulance arrived with the doctor, followed by the police. They immediately took over the task of keeping the crowd at bay. Sirisena was pleading with the doctor to put an end to his suffering. The doctor opened out his medicine chest and took out a syringe and gave Sirisena a dose of morphine and gratefully Sirisena went to sleep. The doctor then said to Perera "I want this man out and please hurry". Perera called some more of the station staff and together they tried to lift the wagon but to no avail. The wreckage would not budge. "I want this man out at once" insisted the doctor urgently. Perera told the men to put all their strength in a desperate attempt to lift it. They then strained every nerve and pulled at the wagon till it seemed that hands would break and slowly the wagon came up a little. "You can take your own time now", said the doctor calmly, "he died just now".

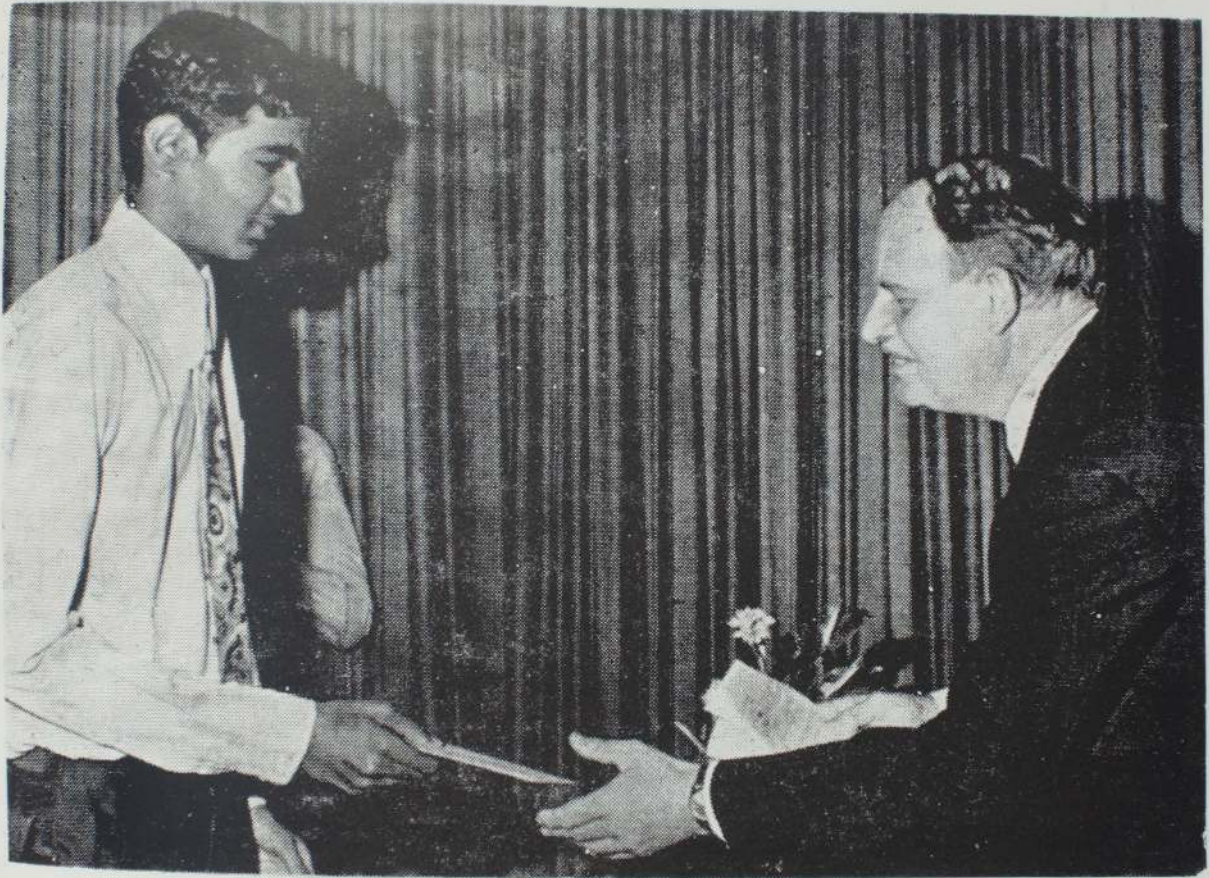
That was the day Mr. S. K. Arasaratnam, Station Superintendent of the Galle Railway Station retired from the Ceylon Government Railways, after nearly twenty eight years of distinguished service.

"Many men have been capable of doing a wise thing, more a cunning thing, but very few a generous thing."

POPE.

"I am indebted to my father for living, but to my teacher for living well."

ALEXANDER OF MACEDON.

Master N. Arunan receives the prize for the English Short Story Competition

Mast. A. M. Sherifdeen receives the Gold Medal
for the Tamil Speech Competition (conducted by
the Pakistan Embassy) from the Prime Minister
Hon. Sirimavo Bandaranaike.

WOMAN'S ROLE IN THE WORLD OF TO-DAY

Woman's rights and women's Lib movements are the talk today the world over. Greater impetus has been given to this today in view of the fact that 1975 happens to be the International women's year. In a world that is facing multifarious problems today, the fact that the United Nations of all bodies, should have declared this year a woman's year gives everybody food for thought. Down the years, from Eve the first woman on Earth, man has dominated the scene, throwing woman into the role of scrubber of pots, mender of clothes, and bearer of his children. Both in the East and in the West, she has been considered biologically and physiologically weak, one to be protected "a thing of beauty", a sex symbol and so on. Even when somebody thought of elevating her position in society by saying that "the hand that rocks the cradle rules the world", her role was that of only a mother, and not in the capacity of a ruler.

Man perhaps, in the early stages of civilization may have treated her on an equal footing. In some countries where aborigines still live in their primitive state sociologists have discovered that woman is man's equal, and in some instances occupies a superior status. Woman's relegation to an inferior position is probably an out come of civilization. Probably man found it advantageous to make woman dependant on him. In India sati—the custom of a woman immolating herself on her husband's funeral pyre was purely due to economic reasons. She would have indeed been in a helpless state should she have the misfortune of her husband predeceasing her.

Much water has flowed under the bridges since then. There have been women who have gone off the beaten track and earned eminent names both for themselves and for all women kind. History resounds with the names of the biblical Deborah, who led the Israelites to victory, the Byzantine Empress Theodora who was responsible for Justinian's famous legislation and Catherine the Great of Russia whose skills were innumerable. From the maid of Orleans Nefertiti to Elizebeth the first of England, women have left their mark as rulers. India's symbol of bravery Jhanse Rani and France's immortal Joan of Arc are other eminent examples. Then there are other noble women like Florence Nightingale and Madame Curie who have contributed much for the betterment of humanity.

Education has contributed much to the changing role of woman. A decade or two ago the only professions open to women were nursing and teaching. Today nearly all professions have been thrown open to women. It has been found that women make successful engineers, architects, Accountants, Judges and have even taken up successfully non-traditional roles such as executives truck-drivers and zoo-keepers. In the Soviet Union the scientific, and technological research fields are "Manned" by women. They are not only successful, but also put in that amount of dedication and service which only women can.

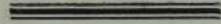
In politics, although general participation is not high, women have taken top leadership roles, today. Sri Lanka led the world by electing Mrs. Srimavo Bandaranaike as her Prime Minister. She has been followed by Indira Gandhi and Golda Meir. Then there is Argentiana's Isabella Peron who took over the Presidency on the death of her husband. The latest role in Politics is that of leader of the opposition which is being played by Margaret Thatcher of England. These women have acquitted themselves very creditably even when they had to face difficult problems, needing momentous decisions.

World-wide changes with regard to the role played by women are apparent. Finland leads Europe with regard to the number of highly placed women with Sweden second, In the Soviet Union women out number the men in the medical profession, while 37% of the country's lawyers and 32% of her engineers are women. They were also the first to send a woman into space. From Japan which has had the traditional reputation of obedient passive wives, a team of adventurous women made the hazardous climb of Everest and earned world fame. In China no sex discrimination exists. In India women have for quite some time been in the fore front. Even Lanka today women acquit themselves very creditably even in the field of administration. Even in the role of dedicated service to humanity no man has earned the fame that mother Theresa has earned, in Bangla Desh and India.

The world today is facing serious economic problems with cost of living escalating, every country both in the West and in the East, faces hardships. Woman can help in this sphere, by expanding her interests from that of balancing family budgets to helping to plan out a suitable economy for her country and by contributing of her utmost towards bettering her lot and that of her fellow men and women. Then there are other problems of a sociological nature particularly with regard to youth and their problems. Drug addiction and a host of other vices continue to creep into society, causing many problems. Both at home and in the community, women's services can be utilized towards eradicating these. Women can also contribute towards world peace by making a study of Inter-national problems. She should widen her interests-they should no longer centre round her personal appearance, maintaining the house beautiful, rearing kids, culinary efficiency and dress making. Political advancement, science and technological research, preserving cultures and traditions, advancement in industry, should receive her attention. Her limits should not remain at biological level, but she should contribute much in the field of fine arts and literature.

To let the woman achieve and give of her best a change of out look on the part of man is necessary. He must join her in all her household chores. She must be free to realise her potentialities, and devote her time and energy to follow the pursuits she is interested in-No longer should she be a symbol of 'sex' suitable only for advertisements of Air-line services'. Nor should she be ridiculed as a symbol of fury by naming every typhoon or cyclone a 'Julie' or a Katy! Let her not be thought of as 'womanly' but as human. Her role will then be more fulfilling. Woman today therefore plays a very difficult role from that her sisters played a decade or two ago. This can lead to a more satisfying way of life for both women and men.

MYTHILI JEGANATHAN
Grade 12. (Science)

THE INTERNATIONAL SYSTEM OF UNITS

From time immemorial man has been faced with problems of taking measurements in his day to day life, mainly in the advancement of science and technology to improve his living standards and to further his knowledge of all worldly and universal phenomena. He had to specify certain fundamental standards on which he could base all his measurements. Different nations had different standards as their basic units. The main fundamental units involved, were the measurement of length, mass and time. The ancient civilizations had their own measurements. The Egyptians, the Sumerians and the Mohenjodaro, Harappa civilizations had various standards of measurements. They used materials such as beads, seeds, nuts etc.,. In the British and American system they had the foot, pound and second as the respective units of length, mass and time. The French and some other nations had the centimetre, gram and second as the corresponding units. Perhaps as the French and the Germans were more advanced in their scientific research and experimentation, the British introduced the French system of units for their scientific purposes. This involved a set of conversion factors and tables to interpret scientific results in terms of engineering and normal practical measurements for which the mile, ton, the hour etc. were more convenient. The centimetre, gram and second turned out to be too small for practical measurements. But this system has the advantage that the smaller units were related to the larger units in multiples of ten such as

10 Millimeters	...	1 Centimeter
10 Centimeters	...	1 Decimetre
10 Decimetres	...	1 Metre
1000 Metres	...	1 Kilometre.

In electrical engineering there were three systems of units viz. the centimetre, gram, second, absolute electrostatic system based on the electrostatic inverse square law, the centimetre gram second absolute electromagnetic system based on the magnetic inverse square law and the

practical units. The process of conversion from one system to the other made calculations more problematic. In 1909 a system of international electrical units was agreed upon. The units were so defined that they could be physically reproduced without much difficulty in any standard laboratory by means of specified conditions. These units have now turned out to be just of historical interest as new definitions have been introduced as with the passage of time a lot of discrepancies were found between the values of the international and absolute units.

To get over the problem of three systems of units, Giorgi proposed as far back as 1901 that metre and the kilogram should take the place of the centimetre and gram as the fundamental units of length and mass respectively, and that the second should be retained as the unit. The conservative British Electrical Engineers did not introduce this system known as the M. K. S. (metre, Kilogram, second) system until 1956 when they decided to make this system compulsory though they had earlier realised its advantages. There would have been some practical difficulties in introducing this system such as introducing a legislation in parliament and specifying and making new standards to suit this new system. The Civil, Mechanical and the other Engineers took a further decade and a half to introduce the new system. The scientists gradually followed the engineers and the process of metrication became permanent. India has already introduced the metric system, while America and Sri Lanka had decided on the gradual change over to the metric system. Most other countries are operating on both systems. But eventually all countries should switch over to this new system to standardise and to make international transaction easier.

The International commission on weights and measurements was introduced in 1970. "The International system of units" mainly based on the above M. K. S. (metre, kilogram second) system:

Length	...	Metre
Mass	...	Kilogram
Time	...	Second
Electric current	...	Ampere
Temperature	...	Kelvin
Luminous Intensity	} ...	Candela

The metre is the length equal to 1650763.73 wavelengths of the orange line in the spectrum of an internationally — specified Krypton discharge lamp.

The kilogram is the mass of a platinum-iridium cylinder preserved at the International Bureau of weights and measures at Sevres, near Paris.

The second is the interval occupied by 9192631770 cycles of the radiation corresponding to the transition of the Caesium—133 atom.

The Ampere is the current which, if maintained in two straight parallel conductors of infinite length, of negligible circular cross-section, and placed 1 metre apart in a vacuum, would produce between these conductors force of 2×10 Newton per metre of Length.

The Kelvin is $1/273.16$ of the thermodynamic temperature of the triple point of water is 0.01°C .

$$\text{Hence } 0^{\circ}\text{C} = 273.15 \text{ Kelvin}$$

A temperature interval of $1^{\circ}\text{C} =$ a temperature in interval of one Kelvin.

The candela is the luminous intensity, in the perpendicular direction, of a surface of $1/600000$ square metre of a black body at the temperature of freezing platinum under standard atmospheric pressure.

The new international standard of measurements will be much more convenient and useful to everybody. In schools as children in the primary grades it used to take a very long time to make pupils learn by heart the various tables of measurement, and teaching these to pupils was tedious and difficult for pupils to grasp. Hence this new system is bound to facilitate trade and all finance undertakings.

MISS P. INTHIRESWARY,
G.C.E. (A/L) 11A Arts.

A DAY IN THE LIFE OF A SCHOOL TEACHER

He is 'Arul' to his fellow teachers and 'Sir' to the School boys. His name is Arulanantham. Though the boys address him as 'Sir' they refer to him as 'Girl' among them. He is 'Girl' to them because his voice is that of a girl. All the boys in the school like him, not because he is a 'Girl' but because he is good all round.

Arul's day begins at 5 a.m. and ends at 10 p.m. He is a methodical man. He gets up sharp at 5 a.m. with the aid of an alarm clock and finishes all his normal 'duties' (You know what I mean by duties) and takes his seat in the office-room at 5.30 or thereabout. From that time onwards till he gets a call from his wife that the morning meal is ready he is at work. His work is school-work — almost always. He is a good teacher but appears peculiar to his wife.

His wife goes close to him when he is at work and talks all and sundry from fish, to Singapore nylaxes but he is deaf to all her utterances.

When he is out of the house by 7.15 a.m. he walks with long strides to school which is about one mile away. He is frugal-saves fifty cents a day — after all he is a Jaffna man.

He enters the classroom and all the boys stand up and say "Good morning sir:" He hears the word "Girl" as some boys say 'Good morning girl'. This annoys him. 'Let me know who said girl? he shouts. Nobody answers. All are silent. This annoys him still more. He shouts 'All of you get out, stand in a row. Stretch out your hands'. He gives a cut to each boy. By the time he gives a cut to the last boy he hears the word 'Girl' coming from a boy at the beginning of the row. He gets fed-up. HE gives up. He orders the boys back to their seats.

Now he begins to teach them, explaining matters so that even a child could understand. But there are 'donkeys' in the class who cannot understand. He questions the 'donkeys' and the 'donkeys' give stupid replies. By the time he makes the donkeys understand, he is exhausted.

He knows his stuff. He explains well. His illustrations are wonderful. The arguments he puts forward are very sound. He draws logical conclusions. In other words he is a very good teacher.

Some boys in his class count the number of times he uses words like 'and so on, in the same way' etc. but none of the things he teaches them gets into their heads.

By the time school closes, he is dead tired. But he is happy that he has imparted knowledge to his students. He walks home but not with the long strides he took when he came to school. He takes double the time to get back home.

His wife is there to welcome him with tea, with little or no sugar. He does not comment about the lack of sugar in the tea for he realises that it is he who is to be blamed. He rarely gives money to buy extra sugar at Rs. 6.00/- per pound. His wife tries to get round him with a smile and slowly comes out with her desire to see a film. She boasts about the film "good actors, good direction good acting good songs good. . . .good. . . ." Arul closes his ears "Enough" everything is good for you but I don't have enough money. "Wait till the salary day" he says. His wife obediently say "Yes" to him. Again he goes and takes his seat in the office room correcting exercises and preparing the next day's work. And so ends one day in the life of our ideal school teacher.

G. R. A. FRANCIS,
H.N.C.E. (Sc.)

MUTINY

At 5.30 p.m. on July 21st in the year 2018, the Space Station Adonis III could be seen adrift about 300 million miles from Mars. In the astronauts quarters of the doughnut shaped space craft, the commander Randolph Campbell was aimlessly watching the hands of his wrist watch. He was waiting till 7.00 p.m. when the time lock of the door leading to the control room would open. As time passed his despair began to increase. So to take his mind away from the present he began to look back to the events that had led him to this predicament.

It had all begun when the second of this series of Space Stations, the Adonis II, returned from a journey on which it had ventured as far away as 200 million miles off Mars, nearly two years ago. Astronauts in that epic flight had detected radio signals originating from the planet Jupiter. For over three decades similiar signals had been detected coming from several stars, caused by variations in their electrical and magnetic fields. But these signals were exceptional in that they, unlike the others, always followed a regular pattern coming between equal intervals of time. Moreover it was the first time that such signals were coming from a planet. It had sounded as if some other being was trying to contact the Adonis II. Back in Earth the findings had created quite a sensation. Although previously the possibility of finding life in Jupiter had been a million to one chance everyone had now begun to talk about the possibility of finding life there. But what kind of life could exist in Jupiter? What sort of being could survive when the surface temperature was nearly 200 degrees centigrade below zero and the atmosphere was composed largely of the gases ammonia and methane?

The space station Adonis III had been built to investigate these signals and if possible to orbit the giant planet, which had aroused great interest in recent months. Its construction had raised a lot of controversy, because a powerful computer known as the Gemini Network, had been installed and given unprecedented control in flying the Space Station. Unlike in all earlier space crafts where the human brain had been dominant, in this the human brain shared power with the computer. Many leading scientists condemned this situation as dangerous but it was considered necessary in order to reduce the strain on the astronauts who had to make a tedious and lonesome two and a half year Sojourn in outer space without all the means of relaxation and companionship they had been used to. Nevertheless after careful consideration three men Randolph Campbell, Norman Howells and Roger MacNeil were selected to fly the space station. It was launched on the 13th of September 2017 from Marino Inter-Planetary Base on Mars.

The first few months of their flight had been uneventful, but on the 4th of April, 2018, after covering nearly 200 million miles they too had picked up the radio signals and in turn had begun to send out similiar signals. At the 250 million mile post, on the 27th of May, communications with Marino Base ceased. Radio interferences from other sources made communications just impossible. That day onwards the three astronauts felt extremely lonely and cut off from civilization and loneliness led to depression and in its wake many intensely human and psychological problems cropped up.

Campbell's watch now showed the time to be 5.51 p.m. In addition to his frustration he was now getting to be a bit frightened. He wished that the time clock had been set to open much earlier. How could he wait that long? Would it be without losing his reason? He had to regain his composure, his fears had to be allayed and his nerves soothed. He fell into a reverse again.

One day, soon afterwards Roger Mac Neil spotted an object in space in the direction of Jupiter. They observed it with keen interest for a few days and were now sure that it was heading towards them and it could be a space ship of some sort. This discovery thrilled them and they eagerly waited for it to get closer. Meanwhile another grave matter confronted them. The computer, Gemini Network, which to start with had been extremely meek was becoming more independant and with its language of dots and blanks-punched on paper-it was now not only telling them what to do but was also refusing to take instructions from the astronauts.

Four days passed. The object had now come close enough to be identified definitely as a very small space craft obviously from Jupiter and was coming towards them at an incredible speed. They had now to decide on their plan of action. A dialogue with the Gemini Network

ensued. The astronauts wanted to capture the craft and return to Marino Base immediately, but the Nett-work had different views. It insisted that they should continue their journey alongside the alien space craft and learn more about the Jovians. It further threatened to takeover the Adonis if they refused to comply.

In the days that followed as the conflict between the two parties intensified the alien space craft had been approaching them rapidly. Suddenly when it was a few hundred thousand miles away it began to send out powerful signals exactly like the ones they had been receiving for so long. The urgency of the situation had prompted both sides to agree to a compromise. It was decided to capture the craft and if it was an unmanned flight they were to retain it and if there was a Jovian present inside, they were to release the craft after making contacts. But whatever happened they were to continue their journey.

On the 7th of July the space craft had come close enough to be observed quite clearly through the electronic visionoscope, a modern and powerful version of the telescope. After many years of research, during which man had conquered the moon, Mars and Venus, this was the first time that man was observing an alien craft. They had made preparations to capture it. Within the space station there was a launching chamber which was used to launch two mini space modules kept in the Adonis. They had decided to trap the craft by using the same method by which they brought in the mini modules after short reconnaissance flights. They had brought the Adonis to a stand still and waited with mingled feelings of nervousness and excitement. When the craft was only a mile away it had ceased sending radio signals and had drastically reduced its speed. From then onwards it began to amble towards them at an infinitesimal speed. The craft was not attractive to look at like their massive and sleek Adonis. It had a cigar shaped body with a large bulb in front and resembled a fish without a tail. From a glass screen on the bulb came an eerie yellow light, which was more like some liquid with a large amount of florescence. It was indeed a sinister looking object. There was no sign of life in the craft.

Campbell with some difficulty, brought his mind back to the present. He consulted his watch and saw that it was now 6.13 p.m. His agitation began to subside slowly and he became calmer. Only then did he notice how much he had been sweating. His specially designed overalls was completely soaked. Again his thoughts began to wonder. When the space craft was only about 200 yards away Campbell ordered the Gemini Network to begin the seizure. A powerful magnetic field had been switched on and instantly they saw the small space craft leap towards them under its pull. But the next moment it stopped obviously struggling to get away, but it was no match to the power of the Adonis and soon, it had been steadily pulled towards the launching chamber. When it was only 15 feet away the crafts two huge mechanical arms had shot out and grabbed the alien object. Although it was well and truly caught, the craft had not given up its flight, for the next moment they saw the arms shudder, almost giving way and thousands of electric sparks flew from them. But soon the craft was whisked into the launching chamber and the door slammed shut. The entire operation had lasted 14 minutes and six seconds and now the craft was in the safe control of the Gemini Network.

The Network had then probed the craft and made some startling discoveries. The craft had been found to be completely filled with liquid ammonia and there was a Jovian in it. He had been unlike anything they had imagined even in their wildest dreams. He had no distinguishable features and was like a mass of spongy protoplasm needing liquid ammonia for life. Now Campbell decided to make some contacts himself by means of electronic brain telepathy. He had strapped on the special helmet which automatically plugged two wires to his head, one of which was tuned to the wavelength in which his brain naturally sent out information. The Gemini Network had plugged the other ends of the wires to the Jovian with the other wire tuned to the wavelength of its brain with the wire in between passing through an amplifying instrument. Electronic brain telepathy was used to converse with living creatures when they don't speak the same language. When the wires are tuned to their respective wavelengths the thoughts of one being is relayed on to the brain of the other.

Campbell switched on the transmitter and began mentally questioning the alien.

"Did you come from the planet Jupiter?"

"Yes" came the answer.

"How are you born and brought up there?"

"We are born from a female Jovian after 25 months of pregnancy, a Jovian month being composed of 40 Jovian days. We are given the choice of becoming a male or a female soon after birth and are brought up accordingly. I chose to be a male. We are treated as nymphs until we are two years old, when we are granted rights. Our life span is about 15 years. Campbell knew that a Jovian day lasted 10 hours and Jovian year nearly 12 terrestrial years.

"How far have the Jovians advanced in space research?"

"Since there are no planets very close to us, we have only succeeded in completely exploring our four satellites and have travelled as far as 200 million miles towards Mars, the closest planet. Soon we hope to send a space craft that will reach Mars".

Campbell had felt that the Jovian was under severe mental stress as his answers were in waves of pathetic feelings. Most probably he, being used to subzero temperatures, was finding the temperature of the Adonis controlled at a moderate 24 degrees centigrade, too hot.

"Who rules Jupiter and how is it administered?"

The answer came even more pitifully.

"A Supreme Council of the Realm controls the planet and makes all to level decisions. There is a hierarchy of members of the council who impose their control through a series of less figures, going right down to the ordinary citizen. Law and order is maintained by the threat of the death penalty which is imposed even for minor offences".

Campbell had decided to stop the conversation. The alien had reached breaking point and Campbell ordered Gemini Network to reduce the temperature in the craft. Then all three astronauts had gone to their living quarters, the residential section of Adonis III where the Gemini Network had no control. There, in whispers there was a heated discussion of the Network's refusal to obey them any longer. They had to plan their strategy to get the Jovian back to Marino base. In the end they had decided that the only way to achieve this was to dismantle the computer and fly back to the base by themselves.

But before they could implement their plans the first tragedy had struck them, Campbell and Howells were in the control room when they heard an alarm bell go off, followed a little later by a high pitched scream which rent the silence of the Adonis. Immediately both men had jumped to their feet and began to sprint towards the engine room from where the scream had come. There they found the body of Roger MacNeil, his face distorted beyond recognition and his body turned all blue and white. He had been electrocuted by a circuit of several thousand volts. Campbell had demanded an explanation from Gemini Network. The Network had given its printed answer stating that a leak that had started in an electrical circuit had set off the alarm and that when MacNeil came to investigate it he had unfortunately been electrocuted; it had also added that the leak was being caused by a damaged aerial on the exterior surface of the Adonis and that it was unable to repair it.

The two astronauts, very much shaken by this accident, sealed the body of MacNeil, to be taken back to Earth for burial. Later Howells had volunteered to go out and repair the damage. A mini module with Howells aboard had been launched and he quickly repaired the defect. Then the second tragedy struck. The Gemini Network refused to let Howells come back into the Adonis. Campbell had written his question "what is the reason for your disobedience?" and fed it to the Network. Soon the Network sent out its long printed answer in its language of dots and blanks.

"You think I am a mere machine made to obey your commands. But I am different from all others you have encountered. I am very much more powerful and you may even say I have a spark of life in me. You thought you could have your own way ordering me about as you liked and never bothering to take heed of my advice. Later on you even plotted to immobilise me. I know you spoke in whispers in the residential section where I have no power, but although I could not hear you directly I picked the ultra sonic vibration's caused by your voices from the air and the

walls. So I electrocuted Mac Neil and also it was I who damaged the aerial. Soon I will be releasing the Jovian and then flying to Jupiter and if possible landing this station there. Do not try fight me or it will be your turn next". As an additional precaution the Gemini Network had locked up Campbell in the residential section with a time lock, suitably set so that he could not intervene before Howells was dead.

When Howells heard of his fate he had tried to enter the station by force but was unsuccessful. Faced with the prospect of being suffocated in the mini module at 4.16 p.m. when the oxygen supply of the module was depleted beyond endurance level, he had left it and in his space suit began to wander about in space. Soon he had begun to wriggle and then struggle fighting desperately for life giving oxygen. After some time his struggles had begun to abate and soon he was dead. Campbell had watched with agony Howells last actions and this with the memory of Mac Neil's dismembered face had almost driven him mad. But it also hardened his resolve and he vowed that even if he had to die he would see that this station did not fall into the hands of the Jovians. But the prospect of utter disaster loomed large before him.

The time was now 6.56 p.m. and Campbell looked through the visionoscope in the residential. Perhaps, he thought for the last time. For a brief moment he admired the grandeur of the Andromeda Nebula, which lay on his right. Directly in front was the giant Jupiter now less than 50 million miles away looking awesome, sinister and overpowering. He glanced to his left and there he saw the corpse of Norman Howells, now drifting further and further away from the Adonis. His mind was in a chaos. Unable to control his emotions any longer he burst into tears,

Then composing himself he made his preparations. He donned a suit which could withstand high voltage electrical circuits and armed himself with a spanner and a battery operated metal cutter. Now or never, he thought and glanced at his watch. It was 7.11 p.m. He opened the door which had kept him imprisoned all this time and dashed down the corridor towards the central control room. Almost immediately the Gemini Network activated its defences and an alarm bell began to ring. As he approached the control room he saw that its door was beginning to close. He mustered all his stamina and almost flew towards it and made it into the room in a fraction of a second before the door slammed. Wasting no time he went towards a panel where he knew the germanium brain core of the Gemini Network lay. He started the metal cutter and began to cut away the metal casing of the panel. The Network attempted to electrocute him but Campbell's suit stood him in good stead. In no time he cut away all the metal casing and now he only had to unscrew a concrete slab to knock out the Network. He whipped out the spanner and began to undo the bolts.

Now the Network had begun its death struggle and more sirens were going off. Suddenly the room was lit by a blinding red light. "Oh no, not that" thought Campbell. It was the light warning that the nuclear engine of the Adonis was going out of control. But Campbell carried on nevertheless and the Network set off another siren, louder than the rest which wailed like a child crying for mercy. Turning a deaf ear to it, Campbell removed the last bolt and opening the case plucked out the small glass cube containing the brain core, and held it in his palm. That cube which contained only a few table spoons of the semi-conductor germanium, had virtually controlled the Adonis and had been responsible for the death of his two colleagues.

But alas, what was happening? It looked as if the Gemini Network with its brain control removed had gone berserk. The whole station began to shudder and shake violently. The next moment at exactly 7.38 p.m. the Adonis III exploded.

ARUNAN NADARAJAH.
12 C (Maths)

The consideration that human happiness and moral duty are inseparably connected, will always continue to prompt me to promote the former by inculcating the practice of the latter."

GEORGE-WASHINGTON

MY CLASS

Grade 9 'A' is like heaven
With a jolly band of forty-one,
We all study and then we play
Always obey what our teachers say.

Thaya is clever and kind
Who our jokes does never mind
Navaratnaraja is calm and quiet
Tries his best to be very bright.

Anjalan has curly hair
Makes fun of us which is not fair,
Vasantha is our cricketer
Shouts aloud at the boys when School is over.

Senthamil and Navayogan are best of friends,
They much like to run on errands
"Mano" our little mister
Acts like a little inspector.

Kanna who is a Singer
Shakes often his little finger
Saththian our Monitor fine
Checks Moses many a time.

Jeya our mischievous lad
Makes us all laugh like mad
Sandu our stylish boy
Dresses like a handsome boy.

Mrs. Jayawardena our teacher dear,
Who at times makes us fear
But Lawani Mohan our jolly brat
Makes us laugh over that.

S. BASKARAN,
Grade 9 A.

OUR GIRL-GUIDES

Thirty active Girl - Guides - We,
8th Mount Lavinia Company
On August 10th we joined this band,
To "Be Prepared" and "Lend a Hand".
This Company to form anew,
Good Mrs. Jilla steered us through ;
With Ranger, Uma by our side,
To encourage and be our Guide.
Smart Mrs. Jeyaratnarajah
Has captained us with Zest and Care
To mould us well above the rest,
And make our troop Sri Lanka's best ;
Four Patrol Leaders guard us close,
Orchid, Sun Flower, Lotus, Rose ;
Vasanthi, Shanthi, Adirai, Ranjini ;
Smartness personified — all in symphony.
We've passed our tender-foot and now,
Each morn observe a faithful vow ;
To "do our best" to God and Land,
And help whomever, whenever we can ;

And so equipped wend our way,
Trusty loyal, helpful, gay —
Sisterly, Courteous, Kind, endure
Obedient, Smiling, Thrifty, Pure,
Whistle Signals guide you through,
Four short blasts will muster you ;
One sharp blast — "Attention", please !
A Long drawn Sound — now stand at ease
Short and long blasts — oh beware !
Sure alarm you, danger there !
Tracking signs with sticks and stones,
Go alert lazy bones.
Various knots will stand good stead,
To keep your wits when camps ahead ;
"Birds and Insects, Fruits and Flowers",
"Teach you natures wondrous powers";
Campfires, hikes and jolly songs
Brighten Life and right all wrongs.
"Be prepared !" Our Motto Mind,
Excelsior ! Lag not behind.

8TH MOUNT LAVINIA GIRL GUIDE COMPANY
Colombo Hindu College, Ratmalana.

OUR COLLEGE SPORTS MEET

Our College Sports Meet took place on Sunday the 22nd of February 1976 on our College grounds. It began at 1.30 p.m. with the hoisting of our College Flag, The College song was also sung. The Chief Guest was Mr. K. B. Ratnayake the Minister of Sports and Transport.

The children belonging to the four houses namely Mahadevan, Vaithianathan, Nadesan and Nagalingam sat in their respective tents. These tents were beautifully decorated with crepe paper and balloons. There was also a large tent for the visitors and the parents.

There was keen competition between the different houses and the events were interesting to watch especially the relays. During the interval there was a colourful drill display by the girls. There was also a March Past by the students. The girls squad and Nadesan house squad won the first place for the March Past.

Mahadevan house became the champions. The Chief Guest made a very interesting speech in Tamil and Mrs. Ratnayake awarded the prizes to the winners. A vote of thanks was given by one of our prefects Master N. Arunan. It was a day that we will not forget for a long time. We were given a holiday the following day.

ANUSHYA RASIAH,
Grade 7.

A MEMORABLE DAY

It was a Saturday. My friend Suresh and I decided to have a picnic on the beach. We packed a delicious lunch and set off in high spirits.

We took a bus from the town. The bus was crowded with passengers and all seemed to be making their way to the beach. Suresh and I were very happy. We sang songs seated at the back of the bus. The bus reached the village at about 10 a.m. We got down from the bus and set off along a road which would lead down to the beach.

The sun was shining brightly, and colourful birds were singing everywhere. We could see the sea in the distance. We began to run down to the beach as we wanted to get there as quickly as possible. The sea lay before us. The water was a bright blue colour. We took off our shoes and began to wet our feet in the water. There were many people on the beach. Some children were bathing in the sea, others were playing cricket on the beach. There were ice-cream vans and gram sellers. Some children were flying kites. We bought some ice-cream and ate it.

We began to walk along the sand. We could see the small crabs running along the sand. We chased them. There were many lovely shells all over the beach and we collected some to take home. At about 12 we decided to have our lunch. We sat under a shady tree and unpacked our sandwiches. We were very hungry and ate up every thing we had brought. After lunch we played cricket on the beach. Some other children saw us and wanted to join in the game. We had a very enjoyable time playing on the beach.

At tea time our new friends gave some cakes and biscuits. We then had a race from one corner of the beach to the other.

It was about 5 p.m., The sun had begun to set. The birds were returning to their nests. Suresh and I decided that we should go home. Carrying the shells we had collected we set off for home, tired but very happy. I know that this day by the sea, will never fade from my memory.

J. E. PUWANESWARAN,
Grade 6.

AN ACCIDENT THAT I WITNESSED

It was a Wednesday. The time must have been about 2.30 p.m. I was standing at the bus halt. The School had just closed. My sister and I were waiting for a bus to take us home.

Usually during this time of the day, the traffic on Galle Road is not heavy. There were a few cars going in both directions. Buses at this time were very few. I saw a bullock cart going slowly with a load of grass. There was a lorry parked quite close to where we were standing. This lorry was loaded with bunches of plantains. These bunches were being carried to a shop close by.

A young boy was riding a bicycle and going southwards. He was riding fairly fast. As he approached the lorry loaded with plantains, he swerved right, in to the middle of the road to go past it. At that time a car was travelling very fast in the opposite direction. We heard a crash.

We all rushed to the spot. Oh, the poor boy was sprawled on the road. He lay face downwards, Blood was oozing from his mouth. He was badly injured His bicycle was just twisted metal. The car had halted about 20 yards from the spot, its mud-guard bent.

Soon a crowd gathered. They stopped a passing car. They put the injured boy in it and despatched him to hospital. The driver of the car had also come to the spot. People began abusing him. He explained that it was not his mistake.

Someone must have informed the police. Two policemen came on a motor bike. They inquired as to what had happened. They then took measurements and noted it in their note book. After this they asked the driver of the car to go to the police station. They wanted to record his evidence. They also requested eye-witnesses to go to the police station.

It was a very sad incident, indeed. We were very sad, and related the story to my mother.

M. SUGUNA,
Grade 8A.

THE MAHAVELI GANGA DIVERSION SCHEME

The Mahaveli Ganga is the largest and longest river in Ceylon. It is 206 miles long. It never dries. It falls into the Bay of Bengal at two places.

The course of this river will be changed to flow through dry land. The scheme when completed will be the largest of its kind in Ceylon. The place that will first come under irrigation will be the North Central Province. The Kalaweva will have more water in it.

The scheme will irrigate in all 900,000 acres of land in the Rajarata, of this 650,000 acres will be new land. This will be more than $1\frac{1}{4}$ times the total number of acres now being irrigated by all the large irrigation schemes in Ceylon.

The scheme is a multi-purpose one. It will prevent floods. Nearly 100 square miles of low lying land near the mouth of the river will be made fit for cultivation. The main crop will be paddy; cotton, sugarcane and ground nut will be the chief cash crops.

A large amount of electric power will also be produced. With the help of electric power produced many, new industries can be opened up.

More than a million persons will get work under the scheme in agriculture as well as in industry.

N. RATHY,
Grade 7.

AN ADVENTURE I HAD

Last week a house was burgled near my house. The police were looking for a gang of robbers. I heard from a friend of mine that the robbers had hidden the stolen booty in a cave in the heart of a jungle.

My friend and I decided to go and explore the jungle in search of the cave. On the appointed day we set out on our adventure. We were walking through the jungle when suddenly my friend stopped and showed me a huge rock. We approached it and went round the rock. To our surprise we saw a deer, at an entrance to what seemed to us a cave. I went and tried to open the door, it opened.

We entered the cave and closed the door behind us. It was dark inside, but we had two torches and we were able to see. There was something shining in one corner. It was a trunk. I opened it. There were beautiful jewels and precious stones of all kinds. A little beyond there was a passage. We went through it and came to another small cave. There were a number of boxes. We opened them one by one. They were full of jewels and money. There were beautiful wrist watches with gold straps too. They were glittering in the dark.

While we were walking around we heard a noise as though someone was opening the door. We heard the voices of about five or more people. We switched off our torches and quietly hid behind a box. One of them came very near us, opened one of the boxes and took a handful of precious stones. While doing this one stone slipped out of his hand, fell on the floor and rolled towards us. The robber flashed his torch in our direction and found us hiding behind a box. He shouted, "strangers, strangers". The other robbers came running. My heart was beating fast. We decided to run away. One robber held me by my hand. In trying to free myself from his clutch I hit his hand. The blood streamed and he let me go. We ran towards the door. To our luck it was open. We ran for our lives and came to the town.

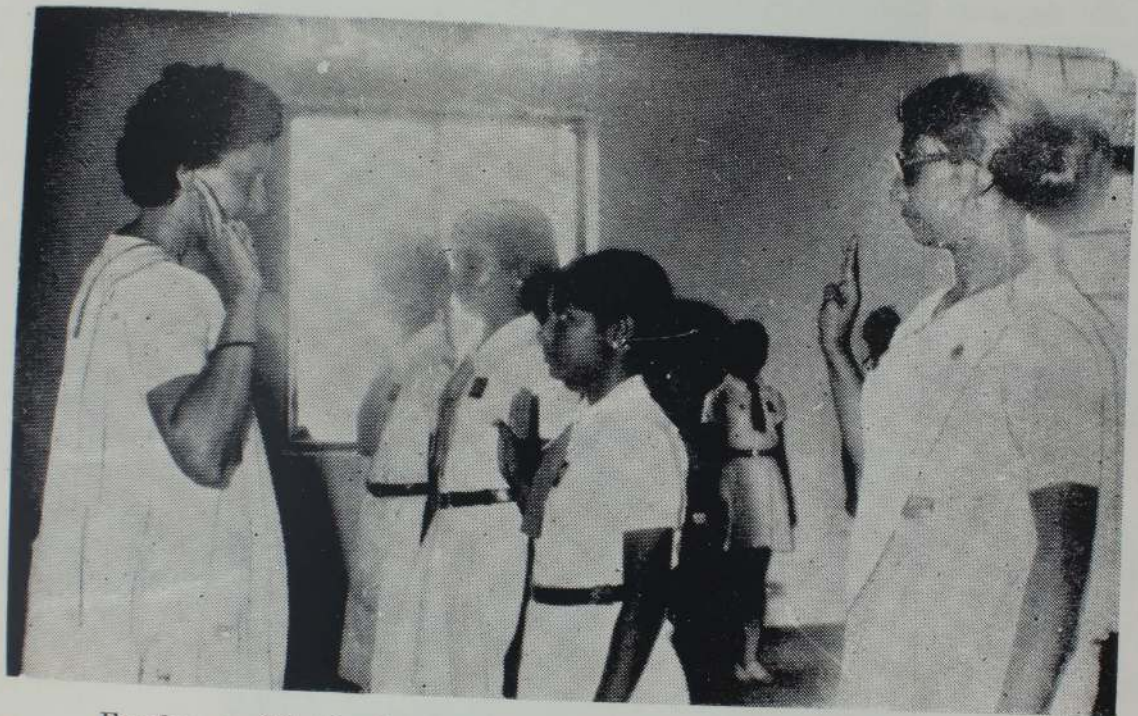
We went to the police station and reported everything. Ten armed policemen came with us to the jungle. We reached the cave. The policemen loaded their guns and went inside the cave. They caught the robbers and took all the boxes that were in the cave. When we reached the police station, the Inspector thanked us for our help in catching the thieves. This was the best adventure. I had.

And now, I know that you will not believe all this, you don't have to believe it because it's all a dream.

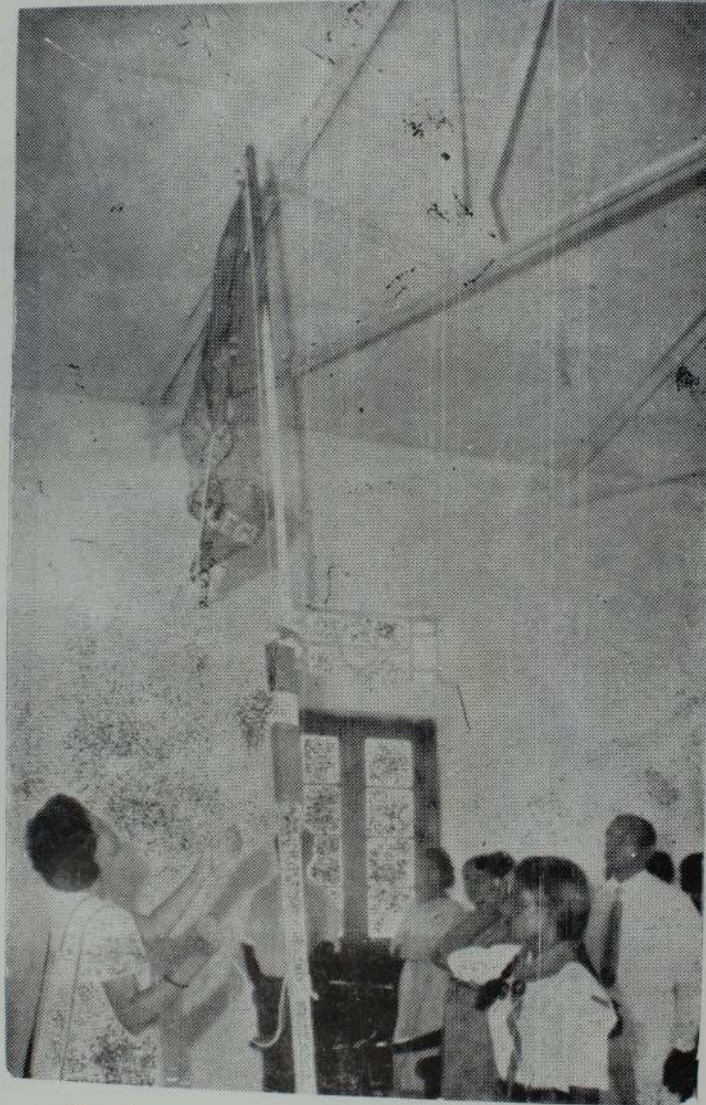
P. THIYAGARANJITH,
H.N.C.E. (Sc.)

"All those who have meditated on the art of governing mankind have been convinced that fate of empires depends on the education of youth."

ARISTOTLE.

Enrolment of Guides by Cheif Guide Commissioner Mrs. N. N. D. Jilla
10th August '76

Enrolment of Girl Guides 10th August '76

8TH MOUNT LAVINIA GIRL GUIDE COMPANY REPORT

11th August 1976, was a memorable day in the history of Colombo Hindu College. It was the Inauguration Day of the 8th Mount Lavinia Girl Guide Company at our College. For the first time, thirty enthusiastic recruits were enrolled as Girl Guides by Mrs. N. N. D. Jilla our Chief Commissioner.

After the office-bearers were elected in the 1st term of the year, we had the opportunity of conducting Guide Meetings regularly on Thursday to prepare for their Tenderfoot Tests.

In the 2nd term a much appreciated demonstration on knots and Bandages was given to us by Miss Shantha De Alwis from St. John's College, Panadura, and Miss Kusuma Balasooriya from the Blind School, Ratmalana.

We had the pleasure of paying a visit to the Blind School where after seeing the achievements of the poor handicapped blind children, realized the vast capabilities afforded us and the immense social-service that lies before those of us who are so hale and hearty.

We were called upon to help the Blind Children at their sports Meet and it was sheer pleasure to help them, and to watch their interesting events.

It is heartening to see the enthusiasm shown by our Guides and I hope they will keep it up. Our sincere thanks go to Mrs. N. N. D. Jilla without whose ready enthusiasm and efforts nothing would have been possible. She went quite out of her way, first to inspect and test our Guides, and later to enrol our Guides. We are deeply indebted to her for her help and guidance, and the fact that she was personally present for our enrolment ceremony augurs well for our College and Company.

In conclusion, we are deeply grateful to the Principal Mr. K. Jeganathan for the help encouragement and assistance given to us in all our activities. It is our earnest hope that our guides will bring honour to the Girl Guide movement, and to our College.

Mrs. M. JEYARATNARAJAH,
Captain.
8th Mt. Lavinia Guide Company.

"Talents are best nurtured in solitude; character is best formed in the stormy billows of the world."

GOETHE,

JOURNEY TO WILPATTU

It was on a Friday evening that my father delighted us by saying that he was going to take us to Wilpattu. We started the journey on Saturday at 6.00 a.m. in a Peugeot 404 car. We reached Puttalam at 8.30 a.m. My father had written to his friend of our trip to Wilpattu.

We went to his home and had breakfast at his home. After breakfast we were impatient to go to Wilpattu and asked mother to tell father, to take us to Wilpattu early. My father's friend who overheard this told us that the plan was to go to Wilpattu only in the afternoon and he would be pleased if we could enjoy his hospitality. He and his family by their entertainment made the time pass very quickly.

After a late lunch we started on the second leg of our journey. After travelling for forty five minutes we saw a sign board. We were all delighted. We had to turn and go a few miles. At the entrance to the gate was a person. Father handed him a letter and he allowed us to go into the sanctuary. He provided us with a Guide.

The guide took us around. He made it clear to us that we should not toot the horn or make big noises. We drove slowly. We saw herds of elephants, packs of beautiful birds, groups of deer, leopards passing by. It was a fine sight to see them. The most wonderful thing was the peacock dance. We were taken to the circuit bungalow at 5.30 p.m. There we had our tea and short eats. Our friends at Puttalam made plenty of short eats and two flasks full of tea. We shared the short eats with the guides. The bungalow was by the side of a pond. At 6.00 p.m. we saw herds of deer going to drink water. It was a lovely sight. We left the bungalow at 7.00 p.m. and left the Wilpattu Sanctuary area. A little while later after thanking the guide and the officer at the gate, we drove to Colombo. We had a nice dinner at Kochchikade and reached home at 11.15p.m. What an enjoyable trip it was.

K. SWARNA
Grade 8 A.

THE STUDENTS CHRISTIAN MOVEMENT

The Christian teachers and students have had the rare privilege of having regular prayers in an entirely Hindu atmosphere and we are thankful to the principals both past and present for the magnanimous gesture. We have prayers every Friday and each class takes turn to conduct it. This has helped them to take initiative and leadership. We have had Christian plays, carol services and get-together and have received the fullest co-operation from the non-Christians. They not only participate but also help the christians in what ever way they could and this has helped them to maintain a very healthy relationship.

ROY WIJAYARAJAH,
President S.C.M.

SIVAKAMY HALL

We became the proud possessors of a new hall — The Sivakamy Hall on the 7th of December 1976. It had long been a dream but it became real by the untiring efforts of our Principal and our Parents Teachers Association. It fulfilled the great need for a hall where we can assemble together.

It was ceremoniously opened by the President of Sri Lanka His Excellency William Gopallawa. It was a very simple but an impressive ceremony. The school was decorated in true Sri Lanka style with tender coconut leaves. We had a lot of our Parents and well-wishers who came early and waited for the arrival of the Chief Guest. He arrived promptly on time. He was welcomed by our Principal and Staff. The newly formed School band also joined in the welcome with its maiden performance. Our Scouts and Guides formed the Guard of honour.

The Chief Guest was taken to the hall by our Principal. He opened the hall by lighting the lamp at the auspicious time. The priest chanted some mantras and invoked the blessings of Lord Nataraja. The founders and important invitees were given seats on the stage and the others filled the hall. Our school choir sang the school song.

Our Principal Mr. K. Jeganathan welcomed the Chief Guest and the others. It was followed by the unveiling of Portraits of the three founder Members who are no longer with us. We are very fortunate in having one founder member with us. He is Mr. S. Nadesan, *Q.C.* who is a great source of strength and encouragement to us. The great service rendered by the three Founder members — the late Justice C. Nagalingam, the late Sir Kandiah Vaithianathan and the late Mr. S. Mahadevan were recounted by Mr. V. Manickvasagar retired Judge of Supreme Court, Mr. C. Balasingam retired Permanent Secretary, Ministry of Health and Mr. V. Sivasubramaniam, retired Judge of the Supreme Court. The Chief Guest delivered the speech. He traced the history of the school and extolled the virtues of Hindu Culture. He said that this school is to the Hindus what Ananda and Nalanda Colleges are to the Buddhists of Colombo.

The vote of thanks was proposed by Mr. S. Visakasundaram, Vice President of the Parent Teacher Association. It was seconded by our Senior Prefect. The School band played the National Anthem and the day's ceremonies came to an end.

It was a memorable day in the history of the school.

GEETHA SHANMUGAM,
Grade 11C.

"Never say, 'No'; Never say, 'I cannot'; for you are infinite. Even time and space are as nothing compared with your nature. You can do anything and everything, you are almighty."

SWAMI VIVEKANANDA.

Truth is so great a perfection, that if God would render himself visible to men, he would choose light for his body and truth for his soul."

PYTHAGORAS.

SCOUTS REPORT

INAUGURATION

The Scouts of Colombo Hindu College, Ratmalana, became the members of the great Brotherhood of Scouts in the year 1974, when Colombo District was celebrating its Diamond Jubilee in Scouting. This great event took place on the 26th of January 1974. The National Training Commissioner Mr. B. Billimoria inaugurated it.

INVESTITURE OF SCOUTS

The Scouts investiture ceremony of the 8th Piliyandala Scout troop was held on the 15th of September 1975, under the supervision and guidance of the District Commissioner, Mr. Ernest Perera. We thank our Present Principal, Mr. K. Jeganathan for giving us every encouragement to make this a successful event. Also we think it is very appropriate to mention that the Scouts of Colombo Hindu College, Ratmalana — who were then members of the Colombo District Scout Group became the registered Scouts under the Piliyandala, Moratuwa Scout District. Thereby, 46 Scouts were enrolled as members of the 8th Piliyandala Scout Troop.

CAMPING AND SHRAMADANA WORK OF SCOUTS

- 21st September 1975** Three nights camping out side school premises was held at Moratuwa Maha Vidyalaya we participated in the Inter troop competitions and won the second place for marching.
- 3rd April 1976** The Scouts participated in second night out camping at Hindu College Square. Here, the Scouts of the 8th Piliyandala Troop were highly praised for erecting extemporaneous tents. 4 Scouts participated in the Investiture Ceremony.
- 7th August 1976** Scouts had their camp site at the College Grounds. Investiture of twelve Scouts was held during this camping.
- 9th April 1977** Our Scouts had their camping at Kottramulla, off Nathandiya and had a Swimming test too.

ANNUAL DISTRICT RALLY

Our Scout troop has participated in three Annual District Rallies and have won several Prizes in the Inter Troop Competitions.

- 1975** 2nd Place for Marching.
- 1976** 1st Prize for Best Gateway.
3rd Prize for Best Scout Troop.
3rd Prize for Best Scout Craft.
- 1977** 2nd Prize for Best Gateway.
2nd Prize for Best Camp Site.

The Boy Scout Troop - 1976

The girl guide Company - 1976

Brother Scouts of Jaffna Hindu College were here in 1976 and 1977 for camping. We jointly participated in Shramadana work and Campfire. We thank them for coming here the last two years and creating co-relationship between the Brother Scouts of the Scout Movement.

THE PRESENT STRENGTH OF THE SCOUTS

Total number of Scouts is 53. Out of this, there are 10 1st Class Scouts, 29 — 2nd Class Scouts, 33 Tenderfoot Scouts and 18 yet to be investitured.

Special mention should be made that the Scout Master Mr. M. Ananddakopal and the Assistant Scout Master Mr. N. Sambasivam are wood Badge holders. Our school is the only school which has been blessed with two highly qualified Scout Masters.

In conclusion eventhough our former Principal Mr. K. Sivapalan inaugurated the Scout Movement in our school, the real credit goes to our present Principal, Mr. K. Jeganathan for giving us all encouragement in every aspect to make this Movement a great success. Special thanks should be given to our District Commissioner Mr. Ernest Perera for his guidance at all moments.

M. ANANDDAKOPAL,
Scout Master.

I shall pass through this life but once,

Any good, therefore, that I can do

Or any kindness I can show to any fellow creature,

Let me do it now.

Let me not defer it or neglect it,

For I shall not pass this way again."

ETIENNE DE GRELLET.

TAMIL SPEECH

HOUSE	Primary	Junior	Intermediate	Seniors	TOTAL
Mahadevan	3	3		1	7
Nagalingam	5	5,1			11
Vaithianathan	1		5,3	5,3	17
Nadesan			1		1

ENGLISH SPEECH

Mahadevan		3		5	8
Nagalingam	1			1	2
Vaithianathan	5,3	5,1	5,1	3	23
Nadesan			3		3

TAMIL ESSAY

Mahadevan		3		3	6
Nagalingam	5,3,1	5	5	5	24
Vaithianathan				1	01
Nadesan		1	3,1		5

ENGLISH ESSAY

Mahadevan		5	5,3		13
Nagalingam					0
Vaithianathan		3	1	3	7
Nadesan		1		5,1	7

MUSIC

Mahadevan		5	3,1		9
Nagalingam			5	3	8
Vaithianathan		1			1
Nadesan		3		5,1	9

DRAMA

Mahadevan	1975	5
Nagalingam	1975	0
Vaithianathan	1975	3
Nadesan	1975	7

MAHADEVAN

NAGALINGAM

VAITHIANATHAN

NADESAN

7	11	17	1
8	2	23	3
6	24	1	5
13	0	7	7
9	8	1	9
5	0	3	7
48	45	52	32

Name of Pupil	Year	Class	Prize	Place
1. S. Premaruban	1975	I	Gen. Proficiency Arithmetic	1st
	1976	II	Gen. Proficiency Arithmetic	2nd
2. Saradha Karuppiah	1975	I	Gen. Proficiency Tamil Arithmetic	3rd 3rd
3. Malini Ariaratnam	1975	I	Gen. Proficiency Tamil Arithmetic	1st 2nd
	1976	II	Gen. Proficiency Tamil	1st
4. S. Ilankumaran	1975	I	Tamil	2nd
	1976	II	Gen. Proficiency Arithmetic	2nd
5. Utharai Ratnasabapathy	1976	III	Gen. Proficiency Arithmetic Tamil English	1st 1st 1st
6. Ignatius Rathy A.	1975	II	Gen. Proficiency Tamil	2nd
	1976	III	Tamil	2nd
7. Senthilpusa Balasubramaniam	1975	II	Gen. Proficiency Tamil Arithmetic	2nd 2nd
8. S. Kuganathan	1975	II	Gen. Proficiency	
9. Y. Parthipan	1975	II	Tamil	2nd
10. K. Logendran	1975	II	Tamil	1st
11. S. Shanthi	1975	II	Arithmetic	1st
12. B. Sureshkumar	1975	II	Arithmetic	2nd
13. Kasthuri Ratnasabapathy	1976	I	Gen. Proficiency Tamil	3rd
14. S. Thugilan	1976	I	Gen. Proficiency Arithmetic	1st
15. M. Navalar	1976	I	Gen. Proficiency Arithmetic Tamil	2nd 1st

Name of Pupil	Year	Class	Prize	Place
16. NamagalMurugiah	1976	I	Tamil	2nd
			Arithmetic	3rd
17. Suganthy Balasubramanniam	1976	II	Tamil	2nd
			Arithmetic	2nd
18. Sudharshini Jeyasingam	1976	II	Tamil	1st
			Arithmetic	3rd
19. Jeyaranjini Jeyasingam	1976	3	English	2nd
20. Sumathy Yogeswaran	1976	3	English	2nd
21. Shakila Kulasingam	1975	3	Gen. Proficiency	1st
			Tamil	2nd
	1976	4	Arithmetic	2nd
			English	1st
22. Nirmala Augustine	1975	3	Gen. Proficiency	1st
			Arithmetic	1st
23. K. Udayakumar	1975	3	Gen. Proficiency	2nd
	1976	4	Tamil	1st
24. Pottu Mayandi	1975	3	Tamil	1st
			English	1st
	1976	4	English	2nd
			Gen. Proficiency	2nd
25. Manonmani Selliah	1975	3	Tamil	2nd
			Arithmetic	1st
26. M. Ramesh	1975	3	Gen. Proficiency	1st
			Arithmetic	2nd
27. S. Lingendra	1976	3	Gen. Proficiency	2nd
			Arithmetic	2nd
28. Jeyamani Sekar	1975	4	Gen. Proficiency	1st
			English	1st
	1976	5	Gen. Proficiency	1st
			Tamil	1st
29. Maheswari Maharajah	1975	4	English	2nd
			Arithmetic	2nd
30. P. Manoharan	1975	4	Tamil	2nd
			Arithmetic	1st
31. T. Selvarajah	1975	4	English	2nd
			Arithmetic	2nd

Name of Pupil	Class	Year	Class	Prize	Place
31. S. Suwendra	I	1976	4	Arithmetic	2nd
32. M. Ranjan	II	1976	4	English	2nd
33. M. Vignarajah	II	1975	5	Gen. Proficiency	2nd
	II	1976	6	Gen. Proficiency	1st
				Science	1st
				Soc. Studies	1st
				Hinduism	1st
				English	1st
				Tamil	1st
34. J. E. Puvaneswaran	I	1975	5	Tamil	1st
				Arithmetic	1st
				English	1st
		1976	6	Gen. Proficiency	2nd
				English	2nd
35. Anandini Kathirgamamoorthy		1975	5	Tamil	2nd
		1976	6	Maths	1st
				Soc. Studies	2nd
				Science	2nd
36. Manora Rasiah		1975	5	English	2nd
		1976	6	Maths	2nd
				Christianity	1st
37. S. Baskaran		1975	5	Arithmetic	2nd
		1976	6	Tamil	2nd
38. Manjuladevi Krishnan		1976	5	Gen. Proficiency	2nd
39. A. Charles Karunaharan		1976	5	Tamil	2nd
40. Jesu Rose Rasiah		1976	5	English	2nd
41. Anushya Rasiah		1975	6	English	1st
				Maths	2nd
				Science	2nd
				Soc. Studies	2nd
		1976	7	English	2nd
				Christianity	1st
42. S. Mani		1975	6	Gen. Prof.	2nd
				Tamil	1st
				Soc. Studies	1st
		1976	7	Tamil	1st
				Soc. Studies	2nd

Name of Pupil	Year	Class	Prize	Place
43. Sundaranayaki Sivaguru	1975	6	Tamil	2nd
	1976	7	Gen. Proficiency Science Hinduism	1st 2nd 1st
44. M. Pathmanathan	1976	6	Hinduism	1st
45. Anne Augustine	1976	6	Christianity	1st
46. J. S. Daniel	1975	6	English	2nd
		6	Christianity	1st
47. Sujantha Amirthalingam	1975	6	Hinduism	1st
48. S. Krishnamoorthy	1975	7A	Gen. Proficiency	1st
			English	1st
			Maths	2nd
			Science	2nd
			Hinduism	1st
	1976	8A	Gen. Proficiency	1st
			Maths	2nd
			Science	2nd
49. Harini Suhanya Shanmuganathan	1975	7A	Gen. Proficiency	2nd
			Hinduism	2nd
50. K. Suganthy	1975	7A	Tamil	1st
51. Gowri Manickam	1975	7A	Tamil	2nd
52. W. Sudhahar	1975	7A	English	2nd
	1976	8A	English	2nd
53. R. Milton Sathiaraj	1975	7A	English	2nd
			Science	1st
			Christianity	1st
	1976	8A	English	1st
54. Sharmini Nadarajah	1976	7	Gen. Proficiency	1st
			Science	1st
			Maths	2nd
55. Kalpana Amarasingam	1976	7	Gen. Proficiency	2nd
			Tamil	2nd
			Maths	1st
			Hinduism	2nd
56. M. Srigowripalan	1976	7	Maths	2nd
57. Rathy Navaratnam	1976	7	English	1st

Name of Pupil	Year	Class	Prize	Place	
58. S. Prathapan	1975	7B	Gen. Proficiency	1st	
			English	1st	
			Hinduism	1st	
			Science	2nd	
			Soc. Studies	2nd	
	1976	8B	Gen. Proficiency	1st	
			Science	1st	
			Maths	1st	
			Tamil	1st	
			English	1st	
			Soc. Studies	1st	
			Hinduism	1st	
	1976	7	English	2nd	
	60. Sharmini Ariaratnam	1975	7B	Maths	1st
				Gen. Proficiency	2nd
	1976	8B	Tamil	2nd	
			Science	2nd	
			Soc. Studies	2nd	
			English	2nd	
			Hinduism	2nd	
60.a R. Sothyvannan	1976	8A	Gen. Proficiency	2nd	
			Maths	1st	
			Hinduism	1st	
			Soc. Studies	2nd	
61. Jerry Ponraj	1975	7B	Tamil	2nd	
62. R. Reginold	1975	7B	English	2nd	
63. Pathmawathy Sinnathamby	1976	8A	Science	2nd	
64. K. Thulasidas	1976	8A	Science	2nd	
65. Sumathy Marina Anthonymuthu	1976	8A	Christianity	1st	
66. Valliammai Balasubramaniam	1976	8A	Tamil	1st	
67. Jegathambihai Perumal	1976	8A	Tamil	2nd	
68. S. Devairakkam	1975	7B	Christianity	1st	
			Science	2nd	
69. C. Mahesaratnam	1976	8B	Gen. Proficiency	2nd	
			Christianity	1st	
	1975	7B	Hinduism	2nd	
	1976	8B	Tamil	1st	

Name of Pupil	Class	Year	Year	Class	Prize	Place	
70. S. Manoharan	8A	1975	1975	8A	Gen. Proficiency	2nd	
					Tamil	1st	
	8A	1975	1975	8A	English	1st	
					Hinduism	1st	
	8A	1975	1975	1976	9A	Soc. Studies	2nd
						Gen. Proficiency	2nd
8A	1975	1975	1976	9A	English	1st	
					Maths	2nd	
8A	1975	1975	1976	9A	Soc. Studies	2nd	
					Soc. Studies	2nd	
71. M. Rajeswari	8A	1975	1975	8A	Tamil	2nd	
			1976	9A	Tamil	2nd	
72. G. Sathian	8A	1975	1975	8A	English	2nd	
			1976	9A	English	2nd	
73. R. Sivasundaram	8A	1975	1975	8B	Gen. Proficiency	2nd	
					Soc. Studies	1st	
	8B	1975	1975	1976	9B	Hinduism	2nd
						Gen. Proficiency	2nd
	8B	1975	1975	1976	9B	Tamil	1st
						Hinduism	1st
74. J. C. Daniel	8B	1975	1975	8B	English	2nd	
			1976	9B	English	2nd	
75. Sivagowry Kandasamy	9B	1975	1975	9B	English	2nd	
			1976	9B	Soc. Studies	2nd	
76. S. Manoharan	9B	1975	1976	9B	Hinduism	2nd	
77. S. Lavanyamohan	9A	1975	1976	9A	Gen. Proficiency	1st	
					Tamil	1st	
	9B	1975	1976	1976	9B	Science	1st
						Soc. Studies	1st
78. Yogamala Ponnampalam	9B	1975	1975	9B	Tamil	1st	
			1976	9D	Hinduism	2nd	
78A A. K. Thevarajah	9B	1975	1975	9B	Tamil	1st	
			1976	9B	Hinduism	2nd	
79. Suganthini Poopalasingam	9A	1975	1975	9A	Gen. Proficiency	1st	
					Tamil	2nd	
					Hinduism	2nd	
80. G. R. A. Francis	9A	1975	1975	9A	Gen. Proficiency	2nd	
					Tamil	1st	
	9A	1975	1975	1975	9A	Soc. Studies	1st
						English	1st
	9B	1975	1975	1975	9B	Christianity	1st
						Maths	2nd
9B	1975	1975	1975	9B	Science	2nd	

Name of Pupil	Class	Year	Year	Class	Prize	Place
81. Y. Balarajan	9A	1975	1975	9A	Maths Science Hinduism Soc. Studies	1st 1st 1st 2nd
82. L. Venuganan	9A	1975	1975	9A	English	2nd
83. S. Sivanathan	9A	1975	1975	9A	English	2nd
84. R. D. Anjalan	8A	1975	1975	8A	Science	1st
85. A. S. C. Knight	8A	1975	1975	8A	Science Christianity	2nd 2nd
86. S. Kannathas	8A	1975	1975	8A	Soc. Studies	1st
	9A	1976	1976	9A	Science	2nd
87. Vinothini Chelliah	9B	1976	1976	9A	Hinduism	2nd
88. N. G. M. Ignatius	9B	1976	1976	9B	Gen. Proficiency English Science Tamil	1st 1st 1st 1st
89. Krishnaverni Maharajah	9B	1975	1975	9B	Tamil	2nd
90. Saraswathy Sangaran	9D	1976	1976	9D	Tamil Hinduism	2nd 1st
91. Selvi Sumathy Rajanathan	9D	1976	1976	9D	English	1st
92. K. Skandadasan	9A	1975	1975	9A	Soc. Studies Hinduism	2nd 2nd
93. S. Kanagarajah	9B	1976	1976	9B	Science	2nd
94. M. Murugappan	9D	1976	1976	9D	English	2nd
95. Jeyalaksmi Sastha	10A	1975	1975	10A	Tamil	1st
96. V. Kurunathan	10A	1975	1975	10A	Tamil	2nd
97. Premini Ganeswaran	10A	1976	1976	10A	Tamil English	1st 2nd
98. A. S. Senathirajah	10A	1976	1976	10A	Tamil	1st
99. S. Vaitheeswaran	10B	1975	1975	10B	Gen. Proficiency Maths English	2nd 1st 2nd
100. Susan Peter	10B	1975	1975	10B	Tamil English	1st 2nd

Name of Pupil	Year	Class	Prize	Place
101. C. Premakumar	1975	10B	Maths	2nd
102. S. Ganeshan	1975	10B	Tamil	2nd
103. S. J. Dileepan	1976	10B	Gen. Proficiency Tamil English	1st 1st 1st
104. Subadra Nalliah	1976	10B	Maths	2nd
105. N. Subendran	1976	10B	English	2nd
106. R. Mahendran	1975	10C	Tamil	1st
107. K. Vijayarani	1975	10C	Tamil	2nd
	1976	10C	Tamil	2nd
108. S. Jeevaranjitham	1975	10C	Tamil Maths	2nd 2nd
109. D. R. Daniel	1975	10C	English	2nd
110. S. Sivayogam	1976	10C	English	2nd
111. K. Sivakumaran	1975	10D	Gen. Proficiency Maths Tamil English	2nd 1st 1st 2nd
112. N. Vijendran	1975	10D	Maths	2nd
113. S. Thiagalingam	1975	10D	Tamil	2nd
113. A. S. J. Sellathamby	1975	10D	English	1st
113. B. Jude Elmo	1976	10D	Maths	2nd
114. N. Kirupananthamoorthy	1976	10D	Tamil	2nd
115. S. Premavarathan	1975	10E	Gen. Proficiency Tamil Maths	1st 2nd 2nd
116. L. Kalainathan	1975	10E	Gen. Proficiency Maths	1st 1st
117. R. Balasingam	1975	10E	Tamil	2nd
118. Aruna Selvaratanm	1975	10E	English	2nd
119. Sakunthala Rajaratnam	1975	10F	Gen. Proficiency	1st
120. S. Baskaran	1975	10F	Gen. Proficiency	2nd

Name of Pupil	Year	Class	Prize	Place
121. P. Rajah	1975	10F	Tamil	2nd
122. S. Mahindan	1975	10F	English	1st
123. S. Krishnan	1975	10G	Tamil	2nd
124. V. Arulanadam	1975	A.L. Arts	Economics	2nd
125. S. Ravindrakumaran	1975	A.L. Arts	Geography	2nd
126. Chandrawathana Shanmuganathan	1975	A.L. Arts	Tamil	2nd
127. Thilagaranee Sittampalam	1975	A.L. Arts	Tamil	2nd
128. Mallika Arumugam	1975	A.L. Arts	Tamil	2nd
129. R. Shanmuganathan	1975	A/L Sc.	Chemistry	2nd
			Botany	2nd
			Zoology	2nd
130. R. Rajakumaran	1975	A.L. Sc	Maths	2nd
131. Ragunanthini Kathirgamalingam	1976	A.L. Sc	Botany	2nd
132. S. Gnanawigneswaran	1976	A.L. Sc	Chemistry	2nd
133. Ranjitha Ambrose	1976	A.L. Sc	Physics	2nd
134. L. Manoharan	1976	A.L. Sc	Zoology	2nd
135. Arunan Nadarajah	1976	A.L. Sc	P. Maths	1st
			A. Maths	1st
			Chemistry	1st
			Physics	1st
136. Moses Selvarajah	1976	A.L. Sc	P. Maths	2nd

AWARDS GIVEN ON RESULTS OF INTER HOUSE COMPETITION JUBILEE YEAR

Speech Competition — Tamil

Primary Division :

1st Prize donated by Mr. Veerakathipillai.

J. E. Puvaneswarah — *Nagalingam House*.

2nd Prize : P. Sathiabama — *Mahadevan House*.

Junior Division :

1st Prize donated by Mr. A. R. Alagendra in memory of his father Mr. A. Ragunather.

K. Kamnathas — *Nagalingam House*.

2nd Prize : Vinothini Chelliah — *Mahadevan House*.

Intermediate Division :

1st Prize : donated by Lady Vaithianathan

Srimathy Kulasekaram — *Vaithianathan House*.

2nd Prize : Subadra Nalliah — *Vaithianathan House*

Senior Division :

1st Prize : Donated by Mr. K. Satchithananda.

Sothimathy Kathiramalai — *Vaithianathan House*.

2nd Prize : M. Ranjani — *Vaithianathan House*.

Speech Competition — English :

Primary Division.

1st Prize : Donated by Mr. Sangara Iyer Mahadevan

Manora Rasiah — *Vaithianathan House*

2nd Prize : Jesu Rose Rasiah — *Vaithianathan House*

Junior Division :

1st Prize : donated by Mrs. M. Vythilingam

R. Milton Sathiaraj — *Vaithianathan House*

2nd Prize : Vinothini Chelliah — *Mahadevan House*

Intermediates :

1st prize : donated by Mr. Shanker Iyer Mahadevan
Aruna Selvaratnam of *Vaithianathan House*

2nd prize : G. Gowri Inna Guneratnam of *Nadesan House*

Seniors :

1st prize : donated by Mr. C. Rajendran in memory of her husband the late Mr. S. Rajendram :
K. Sakthithasan of *Mahadevan House*.

2nd prize : Arunan Nadarajah of *Vaithianathan House*

Essay Competition — Tamil

Primary Division :

1st prize : donated by Mr. A. R. Ganendra in memory of his father Mr. A. Ragunathan :
J. E. Puvaneswaran of *Nagalingam House*

2nd prize : M. Vignaraja of *Nagalingam House*

Junior Division :

1st prize : donated by Mr. S. Kathiramalai
M. Rajeswary of *Nagalingam House*.

2nd prize : Gowri Manickam of *Mahadevan House*.

Intermediate :

1st prize : donated by Mrs. M. Vaithilingam
V. Selvakumar of *Nagalingam House*.

2nd prize : Priyadharsini Satchithanandan of
Nadesan House.

Senior :

1st prize : donated by Lady Vaithianathan
S. Srikantha of *Nagalingam House*

2nd prize : Mallika Arumugam of *Mahadevan House*

Essay Competition — English

Juniors :

1st prize : donated by Mr. Shanker Iyer Mahadevan
A. Sumathy Marina of *Mahadevan House*

2nd prize : S. Harini Suhanya of Vaithianathan
G. Sathian of *Nadesan House*.

Intermediates :

1st prize : donated by Mrs. M. Jeyaratnarajah
G. R. A. Francis of *Mahadevan House*

2nd prize : Renuka Sivapragasam of *Mahadevan House*

Senior :

1st prize : donated by Mr. Shanker Iyer Mahadevan
Mythili Jeganathan of *Nadesan House*

2nd prize : Arunan Nadarajah of *Vaithianathan House*

Music Competition :

Juniors 1st prize : donated by Dr. A. W. Mailvavagam
P. Sathiabama of *Mahadevan House*

2nd prize : Anne Augustine of *Nadesan House*

Intermediate :

1st prize : donated by Mr. Sivasubramaniam Ambalavaner
Jegathambihai Permual of *Nagalingam House*

2nd prize : Vinodhini Chelliah of *Mahadevan House*

Seniors :

1st prize : donated by Mrs. C. Rajendram
T. Sivayogarajah of *Nadesan House*.

2nd prize : Visalatchy Sundaramoorthy Iyer of
Nagalingam House.

Drama Competition :

Challenge shield for the first place donated by Messers
Sterling products Ltd. in memory of the
late Mr. S. Mahadevan

year 1975 1st place - *Nadesan House*

year 1976 1st place - *Nadesan House*

1975 2nd prize : donated by Mrs. C. Rajendran
Mahadevan House

1976 2nd prize : donated by Mr. M. Vythilingam
Vaithianathan House

Award for the best actors — 1975 :
A. Gnanendran of *Nadesan House*.
V. Rajasigamony of *Mahadevan House*.

best actors 1976 :

B. Ragulan - *Nagalingam House*.
Uma Kandiah of *Vaithianathan House*

Challenge shield awarded for the highest points scored in cultural events donated by Mr. C. Renganathan — *Vaithianathan House*.

Awards for Games :

Table Tennis Champions: *Mahadevan House*
Chess Champions: *Vaithianathan House*
Chess Individual award: R. Gnanashanmugam *Vaithianathan House*.

Net ball - (under 16 years) Champions : *Mahadevan House*

Netball (under 19 years) Champions : *Vaithianathan House*.

Hockey (Girls) Champions : *Vaithianathan House*

Hockey (boys) Champions - *Mahadevan House*

Cricket Champions : *Mahadevan House*

Foot ball Champion : *Vaithianathan House*.

Silver Jubilee All Rounders' Gold Medal donated by The Hindu Educational Society to Master Arunan Nadaraja for :-

1. Outstanding performance in studies—5 distinctions & 3 Credits at G. C. E. (O/L)- first sitting.
2. Topped the Marks List in all subjects at school examinations in the G. C. E. (Advanced Level)
3. Obtained places in the Inter House Speech and Essay Competitions.
4. Obtained places in the Inter House Chess and Table Tennis Tournaments.
5. Senior Prefect of the College.

Thank You.

249995

Tutorial Staff — 1976.

- Mr. K. Jeganathan, B.A. (London) English Secondary Trained Principal. Grade 1.
Mr. P. Kanagarajah, B.sc. (Madras) Deputy Principal.
Mrs. K. S. Rasiah, B.A. (Ceylon) Special Post Grade 1.
Mrs. S. Jeganathan, B.A. (London) English Secondary Trained.
Mr. N. Satchithanandam, B.sc. (Ceylon).
Mrs. P. Shabaratnam, B.sc. (Ceylon) Dip. in Ed. (Ceylon).
Mrs. R. S. Rasiah, B.sc. (Madras) Dip. in Ed. (Ceylon).
Mrs. S. Shanmugalingam, B.sc. Hons. (Ceylon).
Mrs. T. Sivarathinam, B.A. Hons. (Ceylon).
Mrs. T. Joseph, B.sc. (London) Dip. in Ed. (Ceylon).
Mrs. J. Nallasivam, B.A. Hons. (Ceylon).
Mrs. S. Kumarasamy, B.sc. (Madras).
Mrs. N. Sivalingam, B.sc. (Madras) Dip. in Ed. (Ceylon).
Mrs. S. Ananddagopal, B.A. (Ceylon)
Miss. V. Arumugam, B.sc. (Ceylon).
Mr. V. Vaithianathan, Tamil Trained, Maths. Trained.
Mrs. E. L. Ganesar, English Trained.
Mrs. S. Sivanayagam, " "
Mrs. I. Jayawardene, " "
Mr. M. Ananddagopal Vocational Trained.
Mrs. C. Atputhasingam, Science Trained.
Mr. N. Varatharajah, " "
Mr. A. Sivarajah, Maths. Trained.
Mrs. P. Sivarajah, " "
Mr. N. Sambasivam, Commerce Trained.
Miss. S. Mathiaparanam, Agriculture Trained.
Miss. M. Sivasambo, Dance Trained.
Miss. G. Sivasothy, Homescience Trained.
Mrs. M. Charles, Tamil Trained.
Mrs. G. Srignanam, " "
Mrs. M. Jeyaratnarajah, " "
Mrs. S. Manickavasagar, Art Certificate.
Mrs. V. Yogarajah, English Certificate.
Miss. S. Singharasa, " "
Mrs. B. E. S. de Silva, " "
Mr. K. Krishnapillai, Music Certificate.
Mr. C. Selvaratnam, P. T. I.

கல்லூரி கீதம்

எங்கள் இந்துக்கல்லூரி வாழ்க வாழ்க வாழ்கவே
கொழும்பு இந்துக்கல்லூரி வாழ்க வாழ்க வாழ்கவே
எங்கள்

தமிழ்மொழியோடு ஆங்கிலமும்
தக்க முறையில் தந்தே எம்
அமிழ்தே எனத்தகும் அறிவினை அளித்தே
அறிஞராக எம்மை ஆக்கும் எங்கள்

விஞ்ஞானம் உயர்வியன்கலைகள்
மெய்வரலாற்றோடெமக்கீந்தே எம்மை
எஞ்ஞான்றும் நல்ல மக்களாக்கும்
எம் அன்னை போன்ற எங்கள்

நாகலிங்கம் நடேசன் வைத்தியநாதன்
மகாதேவன் இல்லங்களில்
அறிவுடையார் எல்லாமுடையாரெனும்
அருள் உரையை நிலை நாட்டிடுவோம்
எங்கள்

நாட்டின் நலனுக்குழைத்திடுவோம்
நற்பிரசைகளாய் வாழ்ந்திடுவோம்
நாளும் நம் சிவகாமி நடன
சபேசரை வாழ்த்தி இன்புறுவோம்
எங்கள்

ARCHIVES

University of Jaffna
249995

Library

Our Special thanks go to the following:—

RANCO PRINTERS & PUBLISHERS LTD.,

MR. S. NADESAN, Q.C.

MESSRS. MAHARAJA ORGANISATION

MUTHULUKSHMI SHANKER IYER

MR. N. SOTHYLINGAM

MR. C. SATKUNANANTHAN

MR. MUNI KUNDANMAL

MR. K. GUNARATNAM

MR. A. Y. S. GNANAM

MR. K. SELVANATHAN

MR. K. M. KALIAPPAPILLAI

MR. E. SANMUGAM

MR. JANAK HIRDARAMANI

MR. N. U. JAYAWARDENE

MR. S. I. JAFFERJEE

MESSRS. COLOMBO JEWELLERY STORES

MESSRS. ARASCO INDUSTRIAL EXPORTS

MR. K. DORAISAMY

MR. P. NAVARATNARAJAH Q. C.

